

Võng Du Chi Cao Thủ Bất Tịch Mịch

Contents

Võng Du Chi Cao Thủ Bất Tịch Mịch	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	12
7. Chương 7	15
8. Chương 8	17
9. Chương 9	19
10. Chương 10	21
11. Chương 11	23
12. Chương 12	26
13. Chương 13	29
14. Chương 14	32
15. Chương 15	34
16. Chương 16	37
17. Chương 17	39
18. Chương 18	42
19. Chương 19	44
20. Chương 20	46
21. Chương 21	49
22. Chương 22	52
23. Chương 23	56
24. Chương 24	59
25. Chương 25	62
26. Chương 26	65
27. Chương 27	68
28. Chương 28	70
29. Chương 29	72
30. Chương 30	76
31. Chương 31	79
32. Chương 32	82
33. Chương 33	85
34. Chương 34	88
35. Chương 35	91
36. Chương 36	93
37. Chương 37	95
38. Chương 38	97
39. Chương 39	100
40. Chương 40	103
41. Chương 41	105

42. Chương 42	108
43. Chương 43	111
44. Chương 44	114
45. Chương 45	117
46. Chương 46	120
47. Chương 47	122
48. Chương 48	125
49. Chương 49	127
50. Chương 50	130
51. Chương 51	133

Võng Du Chi Cao Thủ Bất Tịch Mịch

Giới thiệu

Edit: Tịch Thể loại: võng du, hài hước ấm áp, 1x1, HE. Người đời thường có câu oan gia ngõ hẹp, đã là oan gia thì thường

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-cau-thu-bat-tich-mich>

1. Chương 1

hần Thần: Thực ra trước kia nếu không gặp tên khốn kiếp nhà anh, tôi vẫn là một người rất bình thường, các anh nói tôi ngạo kiều (vừa kiêu ngạo vừa đáng yêu)? Tôi không thừa nhận ! ! !

Yêu Nhất: Cậu ngạo kiều, thực sự.

Thần Thần: Anh mới ngạo kiều, cả nhà anh đều là ngạo kiều.

Yêu Nhất: Đúng đúng đúng, cậu cũng là người nhà tôi mà.

Game bàn phím

Nội dung nhân: tình hữu độc chung vui mừng oan gia

Tag chính: vai chính: La Tường, Yêu Nhất Thần Thoại vai phụ: Thần Thoại Trư Trư, Hồng Biến Thiên Hạ, khác: võng du

2. Chương 2

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Thân ái, em là ai rất quan trọng

Địa điểm: cửa phó bản cấp 25.

phụ cận Lạc Tiểu Thiên: mục sư 26 cần tổ hai người+++++++ kỹ năng full toàn bộ+++++++

Hệ thống: Lá Rụng Quét Gió Thu mời bạn vào tổ, có đồng ý hay không?

Hình như là ngày hôm qua tổ rồi, năng lực chỉ huy cũng không tệ lắm? La Tường tự nhiên bấm đồng ý.

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: đi thôi.

Phó bản cấp 25 là bản kinh nghiệm, rơi đồ không nhiều lắm, chỉ là một ít trang bị thường thường, mà cấp 20-50, đều là những level thăng cấp rất nhanh, đồ trang bị rất thường xuyên, bình thường nếu không phải nhiều tiền quá tiêu không hết, hay dư thời gian quá, cũng sẽ không có ai cố ý tu sửa trang bị ở cấp này. Tới sau cấp 50, thăng cấp bắt đầu khó khăn, mới có thể bắt đầu từ từ tinh luyện trang bị khảm bảo thạch. Cho nên những tiểu phó bản như phó bản cấp 25, vừa có thể kiếm kinh nghiệm, vừa có thể kiếm trang bị thường thường để xài khá được hoan nghênh. Lại thêm BOSS không mạnh, 2 người có kinh nghiệm chút tổ đội là có thể đi qua, như thế kinh nghiệm cũng sẽ nhiều hơn, cho nên bình thường tất cả mọi người đều lựa chọn hình thức hai người.

Thoải mái đối phó, La Tường gặm táo, một tay điều khiển mục sư. Vài giây giết BOSS cuối cùng, Lạc Tiểu Thiên vừa bơm máu cho Lá Rụng, còn vừa nhân tiện đập BOSS vài cái.

Theo BOSS âm âm ngã xuống, phần thưởng cũng lạnh lạnh rụng đầy mặt đất. Bạn trẻ Lạc Tiểu Thiên vui tươi hơn hớn đi nhặt tiền và trang bị.

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: MM thao tác không tồi.

Nhặt đồ... Nhặt đồ... Nhặt đồ... Nhặt đồ...

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: sao không để ý người khác gì hết vậy? Anh đang khen em mà, MM

~ đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: nhặt đồ, không rảnh đánh chữ.

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: tham tiền. (o)

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: cái này gọi là cần cù tiết kiệm. ^__^

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: anh đang cần một bà xã biết quản gia đây, MM cân nhắc thử xem?

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: người ta còn nhỏ...

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: anh sẽ chờ em lớn mà!

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: nhưng người ta còn không biết anh...

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: anh không phải ông chú biến thái, anh là thanh niên tích cực hướng về tương lai~ Tiểu Thiên Thiên, gả cho anh đi!

Mặc dù nói La Tường lúc lập acc nhân yêu đã chuẩn bị tinh thần sẽ bị người bắt chuyện, nhưng vô luận là giọng điệu của đối phương hay vẻ giả vờ đáng yêu của bản thân, đều làm cậu có chút... ặc... dạ dày khó chịu... (Tiếng lòng của La Tường: xem ra bản thân còn cần tôi luyện...)

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: kỳ thật em có người trong lòng rồi. Thẹn thùng ING...

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: là ai?

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: Không Chỉ Là Thần Thoại

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: ai?

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: anh không biết?

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: không biết, hần rất nổi tiếng?

La Tường cứ tưởng nêu ra acc chính của bản thân, đối phương sẽ biết khó mà lui, không nghĩ tới, thật không nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên không biết mình... Chẳng lẽ từ xưa tới nay thân là hội trưởng đại công hội đệ nhất or đệ nhị server, cảm giác không ai không biết không ai không rõ là do mình tự sướng? A a a, tôi là con người đề nén tự kỷ tự đại tự công tự thụ à à à à à... Tự công tự thụ? Xin đừng hoài nghi, đại hội trưởng La Tường chính là một thẳng nam bị ăn mòn tư tưởng, trực tiếp hoặc gián tiếp tiếp nhận rất nhiều từ ngữ kỳ quái, của một xã hội đang thịnh hành hủ phong,...

Xem ra tiểu pháp sư cấp 27 này không phải acc phụ, là tay mơ mới tới server này? Vậy đúng là động vật quý hiếm rồi, La Tường ngậm cười, server này mở đã 2, 3 năm, đã già đến không thể già hơn được nữa, game thủ bây giờ thường đều vào server mới, muốn chiếm một mảnh trời riêng đương nhiên phải đi server mới, nhớ năm đó công hội của mình chính là công hội thứ hai được thành lập ở server. Game thủ mới chơi

ở server cũ, không phải là người khác giới thiệu, thì chính là tay mơ, chọn đại một server để chơi. Nhưng mà nhìn thao tác nhìn hiểu biết, bạn trẻ Gió Thu không giống như tay mơ. Thế nhưng nếu là người khác giới thiệu... Lặng lẽ nhìn trang bị của đối phương, không giống như có bạn bè chơi ở trong này, trang bị tồi như thế, bạn bè không tài trợ chút sao? Giả ngu, người này nhất định là đang giả ngu, tuyệt đối cũng là acc phụ giống mình!

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: anh ấy là đệ nhất đẹp trai đệ nhất có tiền đệ nhất thiện lương hội trưởng của đệ nhất đại công hội của server này.

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: =.=

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: hắc hắc. Anh so không được đâu.

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: nếu anh có thể thì sao? Em sẽ gả cho anh sao?

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: hảo hảo cố gắng đi, nếu có một ngày như vậy, em sẽ gả cho anh!

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: MM em chờ một chút.

Bạn trẻ Gió Thu nói xong câu này thì bất động. Đi WC? Hay là tự ti quá đi nhỏ nằm trong góc tường rồi? (La Tường sung sướng suy diễn...)

Một phút đồng hồ sau...

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: em gái, gả cho anh đi, anh là Lá Rụng Quét Gió Thu nè. Em đã biết hội trưởng Thần Thoại, vậy cũng biết anh chứ hả? Anh không kém cậu ta đâu nha, công hội của anh cũng rất tốt, con người anh cũng thế. ^^

phụ cận Lạc Tiểu Thiên: (o)

La Tường nhìn cái thằng đứng bên cạnh mình, trang phục lòe lòe phát sáng, tọa kỵ kéo gió, đang cùng tỏ tình với mình, bị dọa rồi...

Thế giới thật sự rất nhỏ, hai đại hội trưởng cũng thật là rất cô đơn.

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: MM~ xin lỗi, anh không phải cố ý gạt em, nhưng anh thật sự thích em, thân ảnh mỏng manh xinh đẹp của em khi lần đầu tiên hai ta gặp nhau, đã khiến anh đắm chìm trong đó.

Chìm cái đầu người, La Tường thật muốn chửi thề, trong trò chơi đùa nào không giống nhau? Nhất kiến chung tình, muốn ghê tởm chết tôi sao? Bất quá, thì ra hội trưởng của Yêu Nhất lại là người như vậy, hoàn toàn không phải nghiêm túc thâm trầm như ẩn tượng...

phụ cận Lạc Tiểu Thiên: hội trưởng Yêu Nhất, anh chờ một chút.

Bạn trẻ Lạc Tiểu Thiên nói xong câu này đã bất động. Đi WC? Hay là cảm động quá lệ rơi đầy mặt nên đi tìm khăn giấy rồi? (hội trưởng Yêu Nhất sung sướng suy diễn...)

Một phút đồng hồ sau...

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: thân mến, kỳ thật Lạc Tiểu Thiên là acc nhân yêu của em ^^ anh còn thích em sao? Anh còn muốn em sao? Anh còn muốn kết hôn với em ư? Anh có thể ngăn cản được ánh mắt người đời ư? (Tiếng lòng của La Tường: muốn chết thì cùng nhau chết!!! Xem tôi có ghê tởm chết anh không!)

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: (o)...

Yêu Nhất Thần Thoại nhìn cái thằng đứng bên cạnh mình, trang phục lòe lòe phát sáng, tọa kỵ kéo gió, đang cùng mình hồ la (là há lô đó), bị dọa rồi...

Share this:

Cao thủ không cô đơn –

3. Chương 3

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Quan hệ nam nam thuần khiết

La Tường nói, hôm nay là ngày mình buồn nôn nghiêm trọng nhất.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: khụ, vừa rồi là nói giỡn thôi. Ngưỡng mộ đại danh hội trưởng Yêu Nhất đã lâu, hôm nay gặp mặt, quả nhiên là đặc biệt.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: không dám không dám... Đều là hội trưởng công hội server này, vậy mà hai ta chưa từng gặp mặt, ngẫm lại thật sự là tiếc nuối.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: đúng vậy, hóa ra hội trưởng Yêu Nhất lại là người “thú vị” như thế.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: lão đại Thần Thoại cũng có kém đâu, kỹ thuật nhân yêu hạng nhất.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: nào có nào có, hứng thú không chuyên thôi hứng thú không chuyên thôi. (Tiếng lòng của La Tường: thẳng khốn nạn này...)

Chào hỏi qua đi, đột nhiên có chút tẻ ngắt.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: bạn bè kêu tôi đi giết vụ sư, lão đại Thần Thoại, vậy tạm biệt, hẹn ngày gặp lại.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: hẹn ngày gặp lại, bái bai. (Tiếng lòng của La Tường: người cho là đang quay phim kiếm hiệp à...)

Nhìn màn ảnh chỉ còn lại acc chính của mình và acc phụ MM nhân yêu nhu mì, La Tường cảm thấy chuyện lần này chỉ là mây gió thoảng qua, dù sao mình và đối phương không có điểm gì chung, vốn cũng chẳng phải bạn bè, lại nói mọi người đều cùng mất mặt, cùng lấm thì nội tâm phải nhỏ đối phương một tí mà thôi. Nhưng mà mây gió thoảng qua, cũng sẽ lưu lại dấu vết gì đó, trên Internet có một loại trạng thái gọi là đi ngang qua, có một loại giải trí gọi là bát quái, có một loại kỹ thuật gọi là chụp hình.

Thế là 1 giờ sau, trong box spam của diễn đàn, đã xuất hiện một topic vô cùng cầu huyết tên là “JQ bị che giấu —— bật mở quan hệ thầm kín của hội trưởng hai đại công hội ở server nọ”.

Kỳ thật bài post mở đầu, chỉ là một tấm hình được cắt kèm với một bài viết của chủ topic. Đại khái là bản thân đi ngang qua chỗ kia, đột nhiên nhìn thấy hai hội trưởng đồng tử nọ trước giờ chưa từng cùng xuất hiện, chưa từng cùng hợp tác, càng chưa từng đối địch nhau, tóm lại là nước sông không phạm nước giếng, đột nhiên đang hẹn hò?!

Hình được crop là hai chàng trai sáng lờ lờ, ăn mặc vô cùng khoe khoang, đầu dính danh hiệu hội trưởng hội XXX, đang gợi tình ẩn ý (?) nhìn nhau... Đương nhiên, kỹ thuật crop hình của người này không tệ chút nào, “vừa vặn” vô ý bỏ hai acc phụ của hai vị hội trưởng ra ngoài... Thế là tức thì biến thành tấm hình ngọt ngào của 2 người đơn độc hẹn hò.

Mặc dù nói, trò chơi này có rất nhiều server, nhưng là một server cũ, có thể nằm trong 10 hạng đầu toàn server, lại còn là một hội trưởng, ít nhiều gì cũng không thiếu người quen biết, hơn nữa, cứ chơi game mãi thì cũng chán, ngẫu nhiên có chút bát quái để giải trí cũng tốt. Vì thế post bài chưa bao lâu, số reply đã ầm ầm tăng vọt. Có người trêu chọc, có người chúc phúc, có người hoài nghi, có người thảo luận, có người chỉ đi ngang qua coi. Đương nhiên cũng có người không quen, không tin, vì thế vài người biết đầu đuôi câu chuyện lại bắt đầu hăng hái giảng giải. Bổ sung chi tiết là ở server nào công hội nào người nào, cộng thêm không thể không nhắc tới tên gọi hữu ái biết bao của hai người (là Yêu Nhất Thần Thoại với Không Phải Thần Thoại á). Nhưng mà trước đây hai người chưa từng cùng nhau xuất hiện bao giờ. Đương nhiên, đó là thì quá khứ, sau khi được mọi người bổ sung, đoán mò, suy diễn thì hai đại hội trưởng đã bị bẻ cong thành một câu chuyện khắc cốt ghi tâm rung động đến tận xương như sau: đồn rằng hai người đã quen nhau từ

trước, tâm đầu ý hợp, từ khâu phục đến quý mến, từ quý mến thành ái mộ. Nhưng vì cả hai đều là hội trưởng, thân mang trách nhiệm nặng nề, vì giữ gìn hình tượng tốt đẹp, bắt buộc dĩ không thể công khai mối tình đồng tính này, chỉ có thể như Ngưu Lang Chức Nữ, mỗi người một phương.

Ta phi... La Tường hung hăng tắt trình duyệt.

công hội Thần Thoại Heo Heo: lão đại sẽ không bỏ chúng ta đấy chứ. T^T

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: nhắm nhí, cái tấm hình chết tiệt kia, đi ngang chạm mặt nhau thì thành một đôi? Vậy tôi hằng ngày đi trên đường phải cùng bao nhiêu người kết hôn đây.

công hội Em Là Tiểu Hoa: vuốt Heo Heo, lão đại làm sao rời bỏ chúng ta chứ. Có gả thì cũng là hội trưởng Yêu Nhất gả vào!

công hội Mây Khói Hôm Qua: con gái a...

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: đồng ý.

công hội Thần Thoại Heo Heo: T^T

công hội Em Là Tiểu Hoa: Heo Heo nhược thụ, thăm mền lão đại thì cứ nói thẳng.

công hội Thần Thoại Heo Heo: T^T người ta không có...

công hội Em Là Tiểu Hoa: ... Bọn tui ghét ngực phẳng... (ý là thụ giống con gái chỉ mỗi cái không có ngực)

So sánh với tình hình bi thảm của công hội này thì... một bên khác...

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: ha ha ha, thì ra lão đại đã có người mình thích à, các huynh đệ, đi theo ta cướp tẩu tử về!!!!

công hội Vụ Thừa: mọi người cùng nhau đi cướp tẩu tử về làm áp trại phu nhân cho lão đại nào! ^ ^

công hội Yêu Nhất Yêu Nhất Cậu: OK, đi thôi, rốt cục có việc rồi...

công hội Vật Moe Ẩn Hiện: hôn lễ hôn lễ hôn lễ động phòng động phòng động phòng.

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: hội trưởng~ nhanh tuyên chiến với công hội Thần Thoại đi, kêu bọn họ giao tẩu tử ra đây!!

thế giới Chim Nhỏ Bơi Lội: hự hự hự hự... Bát quái a bát quái

thế giới Em Là Tiểu Hoa: em đang nằm mơ ư, giấc mộng đã trở thành sự thật ...

thế giới Bụi Đất Chớ Quấy Rầy: chúc Brokeback Mountain của server chúng ta phong cảnh tuyệt đẹp...

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: phắc đồng tính luyện ái...

thế giới Yêu Nhất Ngự Tỷ: Tay Trái miệng lưỡi dàng hoàng xú.

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: tao nói sai hả? Đồng tính luyện ái, ghê tởm chết đi. Cút khỏi server.

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: người ta tương thân tương ái, dính dính gì đến mày?

thế giới Em Là Tiểu Hoa: ủng hộ lão đại và hội trưởng Yêu Nhất

~ thế giới Yêu Nhất Ngự Tỷ: chào thông gia. Lúc nào mới đưa lão đại Thần Thoại bên nhà các cô qua đây đây?

thế giới Em Là Tiểu Hoa: (o) hả! Không phải lão đại các cô gả qua đây sao?

thế giới Yêu Nhất Ngự Tỷ: lão đại bọn tôi là công...

thế giới Em Là Tiểu Hoa: lão đại bọn tôi cũng vậy...

thế giới Yêu Nhất Ngự Tỷ: cường cường gặp nhau...

thế giới Em Là Tiểu Hoa: tất có một thụ...

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: phắc đồng tính mà còn huênh hoang như thế...

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ... Tay Trái mày cứ rửa mông chờ đấy ==

thế giới Em Là Tiểu Hoa: thiết hữu ái... Hậu Viện Đoàn khí phách quá...

thế giới Chim Nhỏ Bơi Lội: con gái a...

thế giới Mỹ Nam Che Mặt: một thế giới đáng sợ.

La Tường rơi lệ đầy mặt, tại sao mình lại tương thân tương ái với tên kia, bọn họ mới biết nhau 3 tiếng thôi mà...

Lúc này hệ thống đột nhiên mọc ra một cái loa.

loa Yêu Nhất Thần Thoại: đm, cho tôi chút thái bình coi!!!!!! Lão tử và lão đại Thần Thoại chỉ là quan hệ nam nam đơn thuần!!!!!!!

La Tường tiếp tục rơi lệ đầy mặt, còn không bằng người im luôn đi, thuần khiết cái đầu người, quan hệ nam nam cái đầu người, lời này nghe thế nào cũng có mùi muộn tao...(muộn tao là kiểu trong ngoài bất nhất, bên ngoài có vẻ đàng hoàng lắm nhưng bên trong thì...)

Cao thủ không cô đơn –

4. Chương 4

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Nước lạnh nhét kẽ răng

Đêm đó La Tường đi ngủ sớm, đương nhiên không phải vì bị hiểu lầm trong game, tất cả mọi người đều biết đây chẳng qua là vui đùa. Chỉ là nhiệt tình chơi game của bản thân hình như ngày càng ít, nhớ rõ hồi mới mở server, “cày” level thức cả đêm là chuyện thường tình. Còn bây giờ, sau khi max level thì chỉ có đi phó bản “đập” trang bị (tức là nạm vàng nạm ngọc lên trang bị để nâng cao chất lượng), có chút hoài niệm những ngày tháng lúc trước khi vài đứa bạn chỉ đơn thuần cùng nhau chơi game. Không có công hội trói buộc, không là người nổi tiếng gì, cũng không có trang bị cao cấp lập lòe. Vài con gà mới vào trò chơi, cùng nhau thử qua phó bản, có thể vì một lần đã thắng mà hưng phấn, có thể vì bị BOSS xử tập thể mà ủ rũ. Không có ai chú ý đến mình, yên lặng phấn đấu vì mục tiêu của mình, là đạt tới cấp bậc nào đó, là kiếm được trang bị cao cấp nào đó. Có thể đứng trên đường cái ngăn người, có thể nổi điên trên kênh thế giới, vô câu vô thúc, có lẽ đây chính là chỗ hấp dẫn của game “Vùng đất thứ hai” này, chỗ đã làm mình mê muội lúc trước.

Có điều chơi rồi chơi, dần dần có trói buộc, thường vì sự phát triển của công hội mà bỏ ra rất nhiều thời gian cá nhân, tuy rằng rất thích đám người dễ thương trong công hội, nhưng mà chung quy luôn cảm thấy có một áp lực đè nén nào đó. Cộng thêm trò chơi này phát triển đã 4 năm, cảm giác mới mẻ đã sớm giảm bớt, mà level 100 cấp cũng đã ngừng phát triển hơn 1 năm, mỗi ngày đi phó bản hành hạ BOSS như xắt rau, thật là không có tính thách thức chút nào...

Kỳ thật lúc vừa mới mở server, cũng từng có một thời kỳ công hội tranh bá đầy sóng gió, khi đó công hội của La Tường chỉ là tiểu công hội. Đại công hội cơ bản đều là vài công hội chuyên nghiệp, bọn họ tiến quân vào các loại game, tuyển chọn game thủ lão luyện, tổ chức săn BOSS, PK, công hội chiến, tựu chung là vài việc đó. Một thời gian sau, người chơi mới ít dần, người chơi cũ lại bỏ đi quá nhiều, những công hội này cũng chuyển qua game mới hoặc chuyển qua server mới. Vì thế công hội La Tường thành lập, vững chãi lớn mạnh dần, tuy người đông nhưng tính tổ chức kỷ luật so ra có lẽ kém xa những công hội chuyên nghiệp, những game thủ lưu lại sau cùng đều là vài người thích bình yên ổn, cho nên La Tường luôn cười nói công hội hiện giờ kỳ thật chẳng khác chi viện dưỡng lão...

Lại nói tiếp, hình như công hội của bại hoại (đây là nickname bạn trẻ La Tường đặt cho hội trưởng Yêu Nhất sau “sự kiện Brokeback Mountain”) cũng là phát triển dần dần từ trong yên lặng vô danh, xem ra tế thủy trường lưu (nước chảy từ từ thì chảy đc lâu) luôn là đạo lý.

Thế là, ngẫm ngẫm nghĩ nghĩ, bạn nhỏ vốn định ngủ sớm thành mất ngủ...

May mà hôm sau là cuối tuần, La Tường không cần dậy sớm đi học. Vì thế đợi cậu hoàn toàn tỉnh ngủ thì đã giữa trưa. Tựa tiện rửa mặt, xuống lầu ăn bát mì nước, sau đó ngồi xuống trước máy tính, vô thức mở trò chơi. Quả nhiên tuy than phiền rất nhiều, nhưng mấy năm qua đã thành thói quen, người nào đó đang không biết nếu không chơi game thì mình có thể làm gì phát hiện bản thân kỳ thật hoàn toàn không thể bỏ game a...

Cho nên mới nói, làm người không thể oán trời trách đất thái quá, La Tường có loại xúc động muốn hộc máu. Rõ ràng gì cũng có, lại còn bày đặt oán này oán nọ, coi chừng ông trời trừng phạt cậu nha. Sau khi nhập mật mã lần thứ năm, vẫn như cũ hiện ra khung thoại mật mã sai lầm thì La Tường tỏ vẻ bản thân đã tiếp nhận được sự thực acc có thể đã bị trộm.

Dứt khoát gọi điện thoại cho dịch vụ khách hàng, giọng của cô nhân viên dịu dàng nói rằng bản thân cậu không làm bảo mật, cũng không xác minh bằng di động hay chứng minh thư, cho nên không thể lập tức hồi phục mật mã. Chỉ có thể thông qua khiếu nại tài khoản để lấy lại, nhưng cần ít nhất ba ngày, La Tường cho dù có phun sạch máu toàn thân thì cũng chỉ có thể im lặng chấp nhận. Vào trang web khiếu nại, điền chút thông tin cơ bản của tài khoản xong, cậu lên QQ, tìm hội phó Thần Thoại Hậu Viện Đoàn, nói với cậu ta tình hình hiện nay của bản thân, nhờ cậu ta tạm thời thay mình quản lý công hội, đồng chí Hậu Viện Đoàn lập tức bày tỏ sự thông cảm với tình hình của lão đại, an ủi thật nhiều, sau đó chân thành thề thốt, “Lão đại ngài an tâm nghỉ ngơi đi, tôi sẽ hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ vinh quang được giao, chờ ngài trở về~” sau đó, sung sướng chạy vào game...

Được rồi, cho dù có tìm được acc, tiền bạc trang bị gì đó bên trong cũng sẽ không còn. A a a, làm người phải biết cảm ơn phải biết trân trọng a, bằng không chính là kết cục như tôi này. La Tường cảm thấy bản thân đạo này chắc phải đi chùa đốt nén nhang thôi.

Thuận tay mở trò chơi, nhập tài khoản của acc phụ Lạc Tiểu Thiên, vậy mà, vậy mà vào được, nói cách khác, cái tên trộm kia khinh thường acc phụ của mình = =. Được rồi, chơi acc phụ cũng được, làm người phải biết chừng mực...

Đăng nhập, địa phương vẫn là cửa phó bản lần trước đụng phải bại hoại. Tiếp tục đi bản này đi, La Tường cân nhắc, bản thân còn thiếu 2 cấp nữa mới có thể vào phó bản 30. Phỏng chừng đi 2, 3 lần là ok.

phụ cận Lạc Tiểu Thiên: mục sư 26 cần tổ hai người ++++ toàn bộ kỹ năng max!! (ý là tất cả kỹ năng của em Thiên đều đã thăng tối đa)

phụ cận Lạc Tiểu Thiên: mục sư 26 cần tổ hai người ++++ toàn bộ kỹ năng max!!

phụ cận Lạc Tiểu Thiên: mục sư 26 cần tổ hai người ++++ toàn bộ kỹ năng max!!

La Tường rống mãi vẫn không tổ được người, nói cho cùng phó bản độ khó không cao, chức nghiệp phụ trợ như mục sư có cũng được không có cũng được, so ra thì loại chức nghiệp dame cao như pháp sư được ưa thích hơn, đi cùng pháp sư tốc độ sẽ tăng lên rất nhiều.

phụ cận Lạc Tiểu Thiên: mục sư 26 cầu hảo tâm ca ca dẫn theo, O(_)O cảm ơn nha!!

phụ cận Lạc Tiểu Thiên: mục sư 26 cầu hảo tâm ca ca dẫn theo, O(_)O cảm ơn nha!!

phụ cận Lạc Tiểu Thiên: mục sư 26 cầu hảo tâm ca ca dẫn theo, O(_)O cảm ơn nha!!

Vì thế La Tường vô sỉ cảm thấy đổi giọng điệu kêu gọi có khả năng sẽ hữu dụng hơn. Quả nhiên không lâu thì có người gửi yêu cầu nhập đội.

hệ thống Lá Rụng Quét Gió Thu xin nhập đội.

Là bại hoại... Mãi không tổ được người, La Tường yên lặng nhấn đồng ý. Bộ dáng mặt mặt giả vờ làm nhân yêu của bản thân lại bị hấn nhìn thấy...

hệ thống Lá Rụng Quét Gió Thu nhập đội thành công.

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: Bấy bì~ chúng ta thực sự có duyên a.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: đi chết đi.

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: cưng à~ tâm tình không tốt sao?

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: cút.

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: Ho nì~ đừng như vậy mà, em buồn anh cũng không vui đâu.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: anh không thể xứng hô bình thường chút sao?

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: bà xã ~ thì ra em thích cách gọi truyền thống?

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: ...

Thế là hành trình đi phó bản đã biến thành mục sư bạo lực tàn sát đầy máu tanh, tiềm lực của con người quả nhiên là vô hạn, La Tường coi từng con quái là tên bại hoại kia. Ta giết ta giết ta giết giết giết... Vì thế cái người rõ ràng là pháp sư lại rất sâu não phát hiện tốc độ xử quái của mình không bằng mục sư...

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: bà xã ~ em dũng mãnh quá. Làm cho vi phu mặc cảm a.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: hội trưởng Yêu Nhất xin hãy tự trọng =. =

đội ngũ Lá Rụng Quét Gió Thu: yêu nhất là ngữ điệu này của em, trong thẹn thùng mang theo chút làm nũng...

La Tường thiết hoài nghi sự BT (biến thái) của tên này không có giới hạn.

Rốt cục nhẫn nhịn được đến cấp 30, ra phó bản cậu liền giải tán đội ngũ, lập tức dùng quyền trực hồi thành (cuộn giấy có hình dáng giống thánh chỉ, click vào trở về thành thị ngay lập tức), cậu sợ nán thêm chút nữa thì sẽ bị ghê tởm chết.

phụ cận Lá Rụng Quét Gió Thu: bà xã vô tình quá, dùng xong người ta thì ném đi, bội tình bạc nghĩa T^T

La Tường hẳn là may mắn chính mình đã chuẩn mau.

Trở về thành, sau khi nhận một loạt nhiệm vụ cấp 30, La Tường chuẩn bị đi báỉ sư, mặc dù bản thân không cần sư phụ gì, nhưng phần thưởng sư đồ của trò chơi vô cùng phong phú, vô luận là thăng cấp hay là nhiệm vụ sư đồ, phần thưởng đều rất khách quan, hơn nữa quan trọng nhất là phần thưởng sư đồ còn bao gồm cả điểm kỹ năng, cái này nhất thiết phải làm thôi.

Hệ thống báỉ sư của “Vùng đất thứ hai” là ngẫu nhiên, đồ đệ không thể chọn lựa sư phụ, sư phụ cũng không thể tự mình thu đồ đệ. Sau khi có acc nhỏ xin báỉ sư, hệ thống sẽ lập tức chọn ra một acc lớn ngẫu nhiên giữa những người đang online và đã từng xin thu nhận đồ đệ, tự động kết thành quan hệ sư đồ.

hệ thống Bạn và Yêu Nhất Thần Thoại đã kết thành quan hệ sư đồ.

La Tường thiết hoài nghi vận rủi của mình cũng là không có giới hạn.

Cao thủ không cô đơn –

5. Chương 5

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Muộn tao VS Ngạo kiều

sư đồ Yêu Nhất Thần Thoại: đồ đệ ngoan ^^

sư đồ Lạc Tiểu Thiên: ...

sư đồ Yêu Nhất Thần Thoại: đầu tiên đừng hủy bỏ quan hệ sư đồ, vì sư không dùng acc này đùa giỡn con đâu.

Vì vậy La Tường đưa con chuột đã di tới mục hủy bỏ quan hệ sư đồ trở về.

sư đồ Lạc Tiểu Thiên: có ý gì?

sư đồ Yêu Nhất Thần Thoại: cậu có thể coi như chúng phân liệt nhân cách có tính gián đoạn giữa acc chính và phụ.

sư đồ Lạc Tiểu Thiên: nói cách khác, chỉ khi vào acc phụ anh mới không bình thường

sư đồ Yêu Nhất Thần Thoại: không phải không bình thường mà là cảm tính hơn thôi...

sư đồ Lạc Tiểu Thiên: == được rồi. Nếu đã bá sư, sư phụ phải dẫn đồ đệ luyện cấp đẳng hoàng, phụ trách chỉ tiêu hằng ngày của đồ đệ, có người khi dễ đồ đệ, phải hỗ trợ PK đầu tiên.

sư đồ Yêu Nhất Thần Thoại: ái đồ muốn vì sư làm trâu làm ngựa sao, nhưng vì sư thích...

sư đồ Lạc Tiểu Thiên: tôi thấy anh có xài acc chính thì cũng rất không bình thường.

Lăn lộn bằng acc nhỏ chừng mấy ngày, acc của Lạc Tiểu Thiên rốt cục đã lên tới cấp 50, không thể dùng acc lớn của mình kéo acc nhỏ, vì thế acc mục sư hoàn toàn dựa vào “sư phụ” tiếp tế. “Sư phụ” rốt cục vào lúc này cũng biểu hiện được một chút thực lực của mình, tổ sư đồ hai người cần quét tiểu quái cấp 30-50, La Tường tuy rằng mang lớp vỏ acc nhỏ, nhưng dựa vào thao tác thuần thục và sự hiểu biết trò chơi, cùng “sư phụ” đại nhân phối hợp đến mức hoàn mỹ. Game thủ hay kéo acc nhỏ đều biết, chẳng gì phiền muộn hơn việc bạn kéo một đám tiểu quái xong chuẩn bị giết gọn thì lại rơi lệ phát hiện đám quái mình vất vả khổ cực kéo được đã bị acc nhỏ vô tri tha đi mất, không nói đám quái tản đi hết, bạn còn phải cứu acc nhỏ về.

Đương nhiên, La Tường sẽ không phạm loại sai lầm này, khi đồng chí Yêu Nhất nhảy vào bầy quái thì La Tường liền đứng ở góc xa nhất nhưng vẫn có thể được chia kinh nghiệm, yên lặng che giấu bản thân, chờ đồng chí Yêu Nhất đại chiến tứ phương, giết sạch tất cả tiểu quái xong, cậu giống như uống nhầm thuốc, dùng tốc độ nhanh nhất, con đường ngắn nhất, nhảy lên tất cả đạo cụ có thể nhặt. Cứ phối hợp như thế, hiệu suất của hai người cực cao, một người giết một người nhặt, kinh nghiệm của La Tường bay lên vùn vụt, trong ba lô tuy lượm rất nhiều rác rưởi, nhưng bán đi cũng có thể kiếm chút tiền, lại nói đồng chí Yêu Nhất giết quái tốc độ rất nhanh, tỉ suất chết cao như vậy, tính ra, La Tường thỉnh thoảng còn có thể nhặt một trang bị tiểu CP (cực phẩm).

Sư đồ hữu ái tiến hành hoạt động luyện cấp được ba ngày, La Tường vô cùng khăng định tiềm lực muộn tạo cực đại của hội trưởng Yêu Nhất, mặc dù đối phương đích xác không có đùa giỡn cậu bằng ngôn ngữ, nhưng ra vẻ đứng đắn gì đó còn đáng ghét hơn... Muộn tao được biểu hiện như sau: acc lớn max cấp 80, giết tiểu quái còn cần dùng kỹ năng hoa lệ như thế sao, chưa nói đến phí phạm ma lực, anh không biết kỹ năng quá hoa lệ, màn hình của tôi rất lag hử! Động tác oai phong, đúng không sai, thế nhưng anh muốn biểu hiện cho ai xem vậy! Hại tôi nhận yêu cầu xin nhập đội của các acc nhỏ cùng bản đồ muốn nổ màn hình. Có người sùng bái, có người ái mộ, có người muốn ăn ké kinh nghiệm, có người muốn kết thân tìm chồng, tui biết anh rất nổi danh, tui cũng biết anh rất lợi hại, nhưng là người giữ chức đội trưởng, áp lực thật sự rất lớn nha.

Đối với phần nản của La Tường, sư phụ đại nhân bày tỏ, ái đồ chính là có chút ngạo kiều và ghen tị, người vì sư yêu thương chỉ có con, những hoa hoa cỏ cỏ khác vì sư đều gai mắt.

Thực ra thì, mang acc nhỏ cày level là một chuyện rất nhàm chán, vừa không có tính thách thức, vừa không có kinh nghiệm. Nhưng Yêu Nhất Thần Thoại lại thấy lần dẫn “ái đồ” đi luyện cấp này rất có tính giải trí. Chính mình từ xưa tới nay cùng acc lớn của “ái đồ” tri âm đã lâu (Tiếng lòng của La Tường: tri âm cái đầu người...), nhưng mãi không có cơ hội hợp tác, rốt cục, cơ hội đã tới, hoạt động luyện cấp nhàn nhàn này, làm cho Yêu Nhất Thần Thoại thấy được cách di chuyển hàng đầu của pháp sư đệ nhất server. Pháp

sư là một chức nghiệp vừa bạo lực vừa yếu ớt, pháp sư mà thao tác trâu bò thì tuyệt đối là một chức nghiệp dame khủng (đánh một phát là mất nửa cây máu), nhưng nhược điểm là máu ít phòng (phòng thủ) thấp dễ bị giết. Acc chính của La Tường chính là một pháp sư, tuyệt kỹ của cậu là nắm chắc thời gian ngâm xương đồng thời phối hợp thao tác hoàn mỹ, vừa không ngừng phóng chiêu oanh tạc đối phương, vừa có khả năng dựa vào di chuyển linh hoạt mà tránh công kích của đối phương, dame cao lại đánh mãi không chết như con gián, làm cho đối thủ nghiêng răng nghiêng lợi. Đương nhiên hiện giờ chỉ có thể điều khiển acc nhỏ, La Tường thuận tiện dùng cách di chuyển xuất sắc của mình vào việc nhặt đạo cụ và tiền vàng rất có hiệu quả. Yêu Nhất Thần Thoại thực tự hào mà bày tỏ rằng, ái đồ di chuyển thiệt lợi hại nha, mỗi lần nhặt đồ đặc sẽ không nhiều hơn một bước hay ít đi một bước, luôn luôn vừa đúng, lần nào chuẩn lần đó, con đường ngắn nhất, thời gian nhanh nhất, nhặt hết tất cả đồ rơi ra, làm hại vì sư không kịp giết quái, luôn làm cho ái đồ đục cầu bất mãn...

La Tường tỏ vẻ, sư phụ đại nhân lại muốn mượn tao rồi.

sư đồ Yêu Nhất Thần Thoại: đồ đệ, giao dịch.

sư đồ Lạc Tiểu Thiên: ờ.

Bởi vì người này rất có tiền, La Tường cảm thấy chiếm tiện nghi “sư phụ” đại nhân là chuyện hiển nhiên.

Thứ Yêu Nhất giao dịch với cậu là một bộ sách trang mục sư cấp 50, gia công cấp 10, đục 3 lỗ (đục lỗ để nạm ngọc), ở đẳng cấp này coi như là một bộ sách trang khá phổ biến, nhưng cấp bậc gia công lại quá cao. Dù sao cấp 50 cũng chỉ là cấp quá độ, người bình thường đều đợi sau khi max cấp mới bắt đầu tập trung “đập” trang bị làm gia công. Thời điểm quá độ, mặc sách trang là có thể ứng phó chuyện luyện cấp và tiểu phó bản. Trang bị quá độ thông thường, gia công đến cấp 7 là được, bởi vì trên cấp 7 mà gia công tiếp thì sẽ có khả năng nổ trang bị (tức là gia công đến cấp 7 rồi, sang cấp 8 thất bại, trang bị thụt lùi về cấp 6 hoặc cấp 5 hoặc có khi mất hết gia công, phải gia lại từ đầu, vậy rất tốn tiền tốn sức), đục lỗ thì đục 2 cái được rồi, nhiều hơn cũng sẽ nổ...

Nhưng so ra thứ làm cho La Tường không biết nói gì chính là, sách trang này còn buộc kèm một bộ trang phục (kiểu như lấy trang phục phủ ra ngoài trang bị). Trong “Vùng đất thứ hai”, về ngoài trang bị có thể thay đổi bằng cách buộc kèm trang phục, kỳ thật La Tường cảm thấy về ngoài nguyên bản của trang bị cũng không tệ lắm, ít nhất rất phù hợp phong cách của trò chơi này. Bạn nói xem, rõ ràng là quang cảnh mang phong cách thần thoại Bắc Âu, cổ tình lại có người thích buộc kèm trang phục, áo thun quần jean cộng thêm kính râm nổi bật, người cho là mình xuyên không à? Pháp tượng vô cùng oai phong lại đi biến dạng thành kẹo que... Được rồi, mấy thứ đó cũng không là gì, chính là bộ quần trang bikini này là thế nào...

sư đồ Yêu Nhất Thần Thoại: đồ đệ đáng người tốt lắm, mặc rất đẹp.

sư đồ Lạc Tiểu Thiên: phi, vô sỉ.

sư đồ Yêu Nhất Thần Thoại: vì sư chỉ là thấy, chúng ta đạo này thường xuyên ở cùng nhau, mặc đẹp mắt chút, vì sư giết quái có động lực hơn nhiều.

sư đồ Lạc Tiểu Thiên: cũng được, kỳ thật em gái mặc bikini chơi game tôi cũng rất thích...

sư đồ Yêu Nhất Thần Thoại: phi, còn vô sỉ hơn tui.

Sửa sang lại ba lô xong, La Tường chuẩn bị logout ngủ, lúc này hòm thư Khấu Khấu báo có thư mới đến, mở ra thì là công ty game gửi tới, hóa ra khiếu nại của acc chính đã được thông qua, La Tường lấy lại được mật mã đương nhiên sẽ vào trò chơi. Không ngoài sở liệu, acc chính của mình nằm trong trạng thái trần truồng... Tuy rằng đã sớm nghĩ tới sự thật mình bị trộm acc, cũng chuẩn bị xong tư tưởng bản thân sẽ bị lấy hết, thế nhưng chơi game lâu như vậy, gia sản cố gắng tích góp từng tí một đột nhiên không còn, La Tường vẫn nhịn không được muốn rơi lệ.

Bởi vì acc chính không login mấy ngày, cho nên Thần Thoại Hậu Viện Đoàn trước đó đã giải thích tình huống của cậu trong công hội, cho nên chuyện lão đại bị trộm acc đã làm mọi người thảo luận nhiệt liệt. Vừa có thông báo mình đăng nhập, đám hảo hữu đều PM, có người ân cần hỏi thăm tình hình, có người tỏ vẻ thông cảm, có kẻ vui sướng khi người gặp họa. Kênh công hội cũng rất náo nhiệt, đều ở trong kênh cực kỳ tàn ác mà hóng chuyện lão đại nhà mình.

La Tường cảm giác mình sắp thăng thiên, bởi vì mỗi khi có một hảo hữu hỏi thăm tình hình bị trộm acc thì cậu liền cảm thấy miệng vết thương trong lòng lại nứt một chút, tuy rằng người ta có ý tốt, nhưng mỗi một lần hỏi tưởng đau đớn, chính là một lần bị thương tổn. Mịa, có phải lần này đã kích quá lớn hay không, chứ sao mình lại trở nên văn nghệ như thế... Thử dùng một góc bốn mươi lăm độ u buồn ngẩng đầu nhìn mạng nhện nơi xó nhà, kiên trì được nửa phút đồng hồ, cổ bắt đầu mỏi, La Tường cảm thấy bản thân kỳ thật không thích hợp với văn nghệ cho lắm.

Phục hồi tinh thần, bị các loại ân cần thăm hỏi chiếm đầy màn hình, La Tường nhận ra một cái tên có cảm giác thân thiết gấp bội lần, ba ngày gần bó như trẻ sơ sinh không phải là vô ích...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: acc đã lấy về?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: tâm trạng không tốt?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: nói cũng không muốn nói?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: đồ đạc đều bị lấy sạch?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: không sao, ông xã sẽ nuôi em.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: biến.

Cao thủ không cô đơn –

6. Chương 6

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật hiện hình ảnh để đọc.

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng

Cơm vẫn phải ăn, PB (phó bản) vẫn phải đi. Ngày hôm sau La Tường vẫn đăng nhập acc pháp sư, đầu tiên đến chỗ NPC mua vài trang bị trắng để mặc, cuối cùng thoát khỏi khốn cảnh chỉ có quần cộc. Suy tính tình trạng hiện giờ của mình, PB cấp 80 mà đi thì có chút khó khăn, lại ngại kêu các bằng hữu trong công hội dẫn đi, dù sao PB 80 cho dù là đội ngũ max cấp thì thông qua còn phải phí chút công phu, huống chi mình bây giờ cần tiền không có tiền, cần trang bị không có trang bị, thuốc cũng không mua nổi. Hay là đầu tiên đi rừng hắc ma săn vài món 70 mặc tạm đi...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: đến rồi? Qua đây đi Ảo Cảnh. (phó bản cấp 80 là Ảo Ảnh Chi Cảnh)

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: đang trần truồng...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: tôi biết, cho nên qua đây săn Thanh Ảnh.(sáo trang pháp sư cấp 80 tên là sáo trang Thanh Ảnh)

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: -. – đi nổi à.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: có đại thần đây...

Tuy rằng câu cuối cùng của Yêu Nhất Thần Thoại làm người ta hơi khó chịu chút, nhưng La Tường căn cứ theo câu ngạn ngữ có tiền nghi không chiếm là đồ ngu, vẫn te te chạy tới gặp Yêu Nhất đại thần.

Vào đội ngũ, trừ mình là pháp sư, Yêu Nhất Thần Thoại là chiến sĩ, còn có một nam mục sư tên là Vật Moe Ẩn Hiện, một nữ thích khách tên là Bóng Ảnh Sát Sát, một nữ nguyên rùa tên là Liên Thành. Vật Moe Ẩn Hiện hẳn là trong công hội Yêu Nhất, hai acc nữ còn lại thì thật ra La Tường không quen biết, nhìn nhìn cũng là max cấp, trang bị tựa hồ không tệ lắm, xem ra bình thường không có lên thế giới nói chuyện.

đội ngũ Vật Moe Ẩn Hiện: chào tẩu tử.

...

đội ngũ Vật Moe Ẩn Hiện: tẩu tử tẩu tử tẩu tử tẩu tử

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: cậu đang kêu ai đấy -.-

đội ngũ Vật Moe Ẩn Hiện: ai trả lời thì là kêu người đó.

đội ngũ Bóng Ảnh Sát Sát: phụt, ha ha ha.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: Vật Moe! Đừng đùa giỡn tẩu tử nhà mình.

Hệ thống: người chơi Không Chỉ Là Thần Thoại cưỡng chế công kích với bạn.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: anh sai rồi...

Cửa phó bản, Yêu Nhất Thần Thoại giao dịch một pháp trượng Thanh Ảnh +9 cùng một ít lam được cho mình.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: cầm đi, bằng không hỏa lực không đủ.

Vì thế La Tường vui vẻ nhận lấy, kỳ thật Yêu Nhất không nói câu đó thì cậu cũng sẽ nhận, toàn bộ đều nhờ vào mấy ngày sắm vai sư đồ đệ ban tặng, sư phụ đại nhân đưa cho áy đồ, đó là chuyện đương nhiên. Hội trưởng Thần Thoại hoàn toàn không phát hiện bản thân đã sa đọa lợi hại, đây không phải là bao dưỡng trong truyền thuyết sao?

Cảnh sắc của Ảo Ảnh Chi Cảnh cũng không tệ lắm, dọc đường đi, quái đều là điệp tiên, yêu tinh gì đó, thế nhưng đừng để bị vẻ ngoài lừa gạt, đi Ảo Cảnh tuyệt đối không phải là dạo chơi ngoại thành, tiểu quái công cao đến quá đáng, chiến sĩ bình thường một lần chỉ có thể dẫn 5 tiểu quái, bằng không tốc độ thêm máu của mục sư sẽ không theo kịp.

Vài người đây cũng đều là khách quen, Vật Moe buff trạng thái xong (tức là mục sư thêm trạng thái như tăng công kích, tăng phòng thủ, tăng tốc độ, v.v.. cho các thành viên trong đội), Yêu Nhất liền thành thực dẫn 5 tiểu quái, chuẩn xác làm cho quái đập trúng bẫy của Sát Sát, tiếp theo Liên Thành nhanh chóng cho tiểu quái thêm nguyên rùa, Yêu Nhất lại sử dụng kỹ năng trào phúng phòng ngừa OT (không khống chế đc trị cừu hận hay nói nôm na là Yêu Nhất phòng ngừa mình không giữ được quái làm quái chạy đi đánh mấy người còn lại), lúc này Vật Moe đã đầu vào đẩy bắt đầu bơm máu cho Yêu Nhất. Tất cả mọi người đứng đúng vị trí, bắt đầu luân quái (luân phiên đánh quái). Ngoại trừ, La Tường.

đội ngũ Vật Moe Ẩn Hiện: tẩu tử đứng trong góc làm chi?

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ngại quá, tui quên bản thân đang chơi acc pháp sư.

đội ngũ Vật Moe Ẩn Hiện: là sao?

Yêu Nhất Thần Thoại hiểu, thì ra áy đồ đã quen hình thức sư đồ, một khi đánh nhau, liền tự động đi qua một góc chờ kinh nghiệm... Áy đồ tại sao lại đáng yêu như vậy chứ, trước kia không biết còn cho rằng cậu ta là người nghiêm túc kiên định, ở chung lâu dần, kỳ thật sẽ phát hiện người này thường xuyên mơ màng, kèm theo thuộc tính ngạo kiều, tặc mao...

Mất mặt quá, La Tường nhanh chóng chạy ra gia nhập đánh hội đồng. Thuận lợi giết sạch bầy quái, tiếp tục đi, tiếp tục giết, đoàn người thực thuận lợi chạy tới trước mặt BOSS. Chiến sĩ rất chuyên nghiệp, cơ bản

không có OT. Mục sư bơm máu cũng thực đúng lúc, cạm bẫy của thích khách luôn đặt ở vị trí chuẩn xác, trạng thái tiêu cực của nguyên rửa cũng nắm thời gian rất tốt, trên cơ bản có vài đội viên này, La Tường chỉ cần đánh bằng vũ lực là được, thiết là khỏe re, đối diện với các đồng đội siêu như thần, phó bản gì cũng đều như nhợt thôi...

BOSS cuối cùng của Áo Cảnh là một nữ yêu gợi cảm. BOSS này phi thường YD (yâm dương), vì sao, bởi vì lời thoại nhiều nhất của nàng là: anh đẹp trai, làm một phát nào... Đáng tiếc nữ yêu có dáng người xinh đẹp, khuê gợi, nhưng khuôn mặt thì, thật sự là thiếu hụt mỹ cảm làm người ta muốn cùng nàng tiến thêm một bước. Trang điểm khói (smoky makeup) không phải ai cũng có thể làm, phần dày quá rất dễ xuất hiện khe hở.

Mọi BOSS đều có một thuộc tính rất không tốt, đó là dễ OT (aka dễ đánh mấy đũa ít máu), cho dù không OT, thì cũng sẽ có đi kèm công kích ngẫu nhiên. Cho nên đánh BOSS không thể tiết kiệm sức như đánh tiểu quái. Bình thường phải hết sức chú ý, phòng ngừa BOSS đột nhiên tập kích đến mình, đặc biệt là những người máu mỏng phòng thấp, có khi bị công kích một lần là ôm hận ngàn năm, bởi vì bị giết lập tức là chuyện thông thường. BOSS cho bạn một cú đánh bạo kích liên đo đất luôn, mục sư hoàn toàn bơm máu không kịp. Chờ mục sư ném hồi sinh chú cho thì dĩ nhiên không thể bận tâm đến chiến sĩ, nếu chiến sĩ bất hạnh tiêu thì OT là dĩ nhiên, chúc mừng bạn, chờ diệt cả đội đi. (dễ hiểu là boss đánh chết pháp sư, mục sư lo hồi sinh pháp sư, bỏ quên chiến sĩ, chiến sĩ chết không ai làm bia đỡ đạn, boss đánh chết hết những đũa còn lại, diệt cả đội)

Những người sành sỏi đương nhiên biết đạo lý đó, không cần nhiều lời, đều thật cẩn thận hầu hạ nữ yêu. Nữ yêu sung sướng dùng dây leo quật Yêu Nhất, ngẫu nhiên còn thăm hỏi những người khác. Liên Thành không cẩn thận bị quất một lần, lập tức mất đi phân nửa máu, Vật Moe nhanh chóng bơm máu cho cô. May thay trang bị của Yêu Nhất thực đáng tin, cho dù không có mục sư, hấn cũng có thể chống đỡ vài hiệp. Kỳ thật người mọi người lo lắng nhất chính là Thần Thoại, cậu rõ ràng là một con cừ non, trạng thái trần truồng nếu như bị nữ yêu quất thì đó là trăm phần trăm tiêu đời.

Rốt cục, xúc tu tà ác của nữ yêu đã vươn về phía cừ non Thần Thoại. Ta né, La Tường bước một bước sang trái. Nữ yêu tựa hồ không cam lòng, chưa được bao lâu, lại thêm một lần tập kích đột ngột. Ta lại né, La Tường bước một bước sang phải. Ta quất quất quất, ta né né né. Bước đi xuất sắc của đại pháp sư Thần Thoại version hiện trường, nữ yêu tựa hồ đã nhắm trúng cậu, La Tường cũng không yếu thế, vậy mà né sạch hoàn toàn. Thần Thoại là một con cừ non, đúng vậy, nhưng tuyệt đối là một con cừ non linh hoạt.

đội ngũ Bóng Ảnh Sát Sát: thật là lợi hại.

đội ngũ Vật Moe Ẩn Hiện: dữ dần, né sạch rồi.

đội ngũ Liên Thành: V5 (victory fight)

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: vì sao nữ yêu không để ý tới tui?

La Tường nhìn dòng chữ trên màn hình mà tức muốn hộc máu. Mấy tên kia còn có thời gian đánh chữ, mình bây giờ đang bận bị muốn chết đây, mỗi tay quá.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ngu ngốc, OT!

Tranh thủ lúc rảnh rồi đánh ra vài chữ, không ai phát hiện OT sao? Cho dù là công kích ngẫu nhiên, cũng sẽ không có tần suất công kích mình cao như vậy a...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: thì ra là OT, thiết vinh dự được thưởng thức cậu biểu diễn...

đội ngũ Bóng Ảnh Sát Sát: thao tác thần quá, còn có thời gian rảnh đánh chữ.

đội ngũ Vật Moe Ẩn Hiện: tẩu tử mình anh kháng quá đi, em không cần bơm máu nữa. Có lên!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ý kiến hay.

Thu hồi lời mở đầu, đồng đội của cậu không phải thần, là ma.

Nữ yêu không cam lòng ngã xuống, bởi vì nàng thật sự chưa một lần quất trúng con cừu non kia! La Tường cảm giác tay của mình sắp bị chuột rút, ví dụ chân thực cho việc giả nhằm bên đực (ý nói bạn La Tường đã giả nhằm vào nhà anh Yêu Nhất). May mà cố gắng không uống phí, bên cạnh thi thể nữ yêu rõ ràng rơi ra một bộ pháp sư 80, trường bào Thanh Ảnh. A a a, những người này nghĩ gì vậy, dám để một pháp sư đi kháng quái, còn là một pháp sư trần truồng... Có điều thực là kích thích, La Tường bắt đầu hăng máu. Cảm thấy còn cực kỳ vui, lần sau có thể thử lại nữa...

Đêm đó, một đoạn video tên là “Trường thuật đầy đủ pháp sư trần truồng siêu trâu bò đùa giỡn nữ yêu PB 80” được post lên diễn đàn game, trong vòng 1 giờ ngắn ngủn, số click vượt quá ngàn.

Cao thủ không cô đơn –

7. Chương 7

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Hợp thể cái đầu người

Trường bào Thanh Ảnh cuối cùng đương nhiên cho La Tường, đoàn người ngay tức khắc bắt đầu vòng tiếp theo. Đáng tiếc sau đó không phải rút rác rưởi thì là sáo trang của các chức nghiệp khác. La Tường còn bắt cần chết một lần, sau cùng còn nổ mất một cái nhẫn pháp 80, tuy không phải sáo trang (ý là không phải quần áo), nhưng nhẫn tăng công(tăng điểm công kích) đối với pháp sư bạo lực mà nói, có còn hơn không. Bận rộn mãi, không cẩn thận đã hơn mười hai giờ, nhớ ra thi cuối kỳ sắp tới rồi, bản thân hình như nên học hành cho đàng hoàng, vì thế đánh tiếng một cái xong logout. Tắm rửa đi ngủ, mai đi học sớm.

Năm nay La Tường học năm hai, hồi năm nhất cậu thật sự chịu không nổi quy định hoàng kim 11 giờ đã tắt đèn của ký túc xá, vì thế liền thuê một căn phòng ở gần trường học. Nhà ở là hai phòng một thính, chủ nhà cho cậu thuê một phòng, phòng kế bên cho một đôi tiểu tình nhân thuê, phòng khách dùng chung, còn kèm theo WC và nhà bếp, bất quá đối với loại ru rú trong nhà như La Tường thì nhà bếp và phòng khách chỉ là đồ trang trí. Vừa đặt lưng ngủ thì đôi tiểu tình nhân kế bên bắt đầu phát ra âm thanh cọt két cọt két, cách âm thật kém, nhét tai nghe, La Tường bắt đầu ngủ.

Lại qua vài ngày, La Tường bận rộn thi cử chỉ có thể giảm bớt thời gian chơi game, mỗi ngày bỏ ra 2 tiếng online đi PB, chuyện công hội chỉ dành ném cho tên Hậu Viện, tuy rằng hồi xưa cậu cũng chưa bao giờ quản lý công hội thật sự, những việc quá phức tạp, dung lượng não của cậu không tải được. Chức hội trưởng này sở dĩ có thể bảo trì uy vọng và đứng vững, chủ yếu là do cậu làm người có đủ nghĩa khí kèm bao che. Ai bị khi dễ, cậu liền khi dễ lại, ai cần hỗ trợ, cậu nhất định sẽ hết sức giúp đỡ. Bằng hữu khá nhiều, tính tình cũng tốt, đừng thấy cậu thường xuyên nổi bão mắng chửi người, kỳ thật rất ít khi nổi giận thật sự, điểm này đồng chí Yêu Nhất vô cùng quán triệt, nói bằng nguyên văn của hắn thì, ái đồ chỉ đang làm nũng thôi, không phải giận thật sự. Đương nhiên, những lời vừa mới nói ra miệng, ái đồ của hắn tức thì hung hăng “làm nũng” một trận.

Vất vả nhần nhện đến khi kỳ thi chấm dứt, cậu vội vàng sửa sang cặp vở chạy về nhà. Khi về đến nhà, đăng nhập game thì phát hiện mọi người đang thảo luận một sự kiện, đổi mới của phiên bản 3.0.

Trang web chính của “Vùng đất thứ hai” hôm qua đưa ra một thông báo, một tháng sau phiên bản trò chơi sẽ cập nhật từ 2.0 lên 3.0. Phiên bản cập nhật tên là —— Phong Hỏa Liên Thành.

Nội dung cập nhật có rất nhiều, thông thường một chút thì là sửa BUG, điều chỉnh thông số của một vài trang bị, nổi bật nhất và được mọi người thảo luận nhiều nhất, chính là lần cập nhật này sẽ mở một bản đồ mới, tên gọi Vùng Đất Thứ Hai. Điểm đặc biệt của bản đồ này nằm ở tính duy nhất của nó, không phải server nào cũng có một cái, mà là cả trò chơi chỉ có một bản đồ này, tất cả game thủ vô luận là ở server nào, đều có thể đồng thời tiến vào bản đồ, bản đồ mới duy trì hơn vạn người chơi cùng online. Một điểm đặc biệt khác nữa là trên bản đồ không có bất kỳ NPC nào, bản đồ được phân chia thành N khu vực, từng

khu vực có thể thành lập một tòa thành chính, hoạt động trong thành hoàn toàn do game thủ điều khiển. Thương nhân, cấm vệ tuần tra, quy hoạch thành thị hoàn toàn do game thủ sắp xếp. Thành thị phân chia trên đơn vị công hội, dựa theo bảng xếp hạng tổng hợp ở từng server, công hội đứng nhất sẽ được quyền sở hữu thành chính ở tuần đầu tiên, sau đó mỗi cuối tuần sẽ tiến hành thành chiến, chỉ cần có công hội khác đánh hạ được đồ đẳng công hội đặt ở thành chính thì có thể chiếm lĩnh chủ thành.

Về phần chi tiết và quy tắc công thành, với cả sau khi chiếm được chủ thành thì chơi thế nào, công ty game nói sẽ có thông báo khác giải thích cặn kẽ. La Tường cẩn thận nhìn thông báo một lượt, bản đồ mới thực ra là một phó bản, chẳng qua phó bản này cho phép mọi người túm tụm lại chơi cùng nhau. Có điều cậu vốn vẫn đinh ninh rằng phiên bản mới sẽ mở rộng level, nhưng thông báo này không đề cập, lại thêm thành chiến mới mở, phòng chừng còn phải bảo trì cấp 80 một thời gian. Dù sao sau khi mở Vùng Đất Thứ Hai, chỉ nghĩ thôi cũng biết nhất định sẽ rối loạn một trận, chiến đấu giữa các công hội cũng không phải đánh nhau nhỏ lẻ, nếu mở level mới, vậy phải mở phó bản mới mở sáo trang mới, công ty game có lẽ sợ game thủ không đủ tinh lực làm nhiều chuyện như vậy, ít nhất cũng phải đợi thành chiến ổn định, mới có thể mở level mới. Cũng được, sáo trang cấp 80 của mình còn chưa gom đủ đâu, nếu quả thật mở level mới thì chỉ nghĩ đến tình cảnh mình trần truồng chạy vào phó bản cấp 90 thôi, La Tường đã thấy có gió lạnh thổi qua rồi.

Thế nhưng hội trưởng đại nhân La Tường, trong vui mừng hân hoan, hình như đã quên bản thân là trụ cột gia đình, thành chiến chính là công hội chiến a, đằng sau cậu có tới cả trăm người đang chờ cậu kéo bè đi đánh nhau kìa.

công hội Thần Thoại Heo Heo: thành chiến a!! Nhiệt huyết a!! Mọi người rất cực có mục tiêu phấn đấu rồi!!

công hội Em Là Tiểu Thảo: hình như sẽ rất vui, nhưng không biết server có chịu nổi áp lực không ==

công hội Em Là Tiểu Hoa: hội tụ siêu lớn a, chảy nước miếng, càng nhiều càng nhiều giai đẹp từ các server khác...

công hội Em Là Tiểu Thảo: BX~~T^T (bà xã)

công hội Em Là Tiểu Hoa: sờ sờ, Thảo Thảo thật đáng yêu.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: không biết thứ hạng của chúng ta có phải đệ nhất không. Yêu Nhất hình như cũng xấp xỉ chúng ta.

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: sức mạnh tổng thể á, rất khó nói...

công hội Mây Khói Hôm Qua: lão đại đầu rồi, mấy hôm nay anh thiệt là lừng lơ bất định...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: kỳ thật mấy hôm nay tôi đang nghiêm túc suy nghĩ về tương lai phát triển và mục tiêu chiến lược của công hội chúng ta...

công hội Mây Khói Hôm Qua: (#)

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: (#)

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: (#)

Kỳ thật La Tường không phải không muốn nói chuyện trên kênh công hội, mà là vì, hiện giờ cậu đang bị một tên bại hoại nào đó quẩn lầy, mấy ngày nay, chỉ cần vừa đăng nhập, tên bại hoại này liền PM quấy rầy cậu.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần~~ em tới rồi.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần, chúng ta đã thân quen như vậy, em còn thẹn thùng thế.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: Yêu Nhất, anh bình thường một chút cho tôi!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần, anh làm gì chứ, hình như em vừa mới online thôi mà, anh đâu có làm gì chọc em đâu.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: Thần Thần là ai?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: nickname anh vừa đặt cho em...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ọe...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: vậy em muốn anh gọi em là ái đồ? Bà xã? Ho-nì?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: Thần Thần đi...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần *’ ’*

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: tìm tôi làm gì... Chúng ta bây giờ là đối thủ cạnh tranh.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: em đang nói chuyện thành chiến hả?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: anh đang muốn tìm em thương lượng đây, không bằng chúng ta hợp thể đi!

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ... Cái gì?

Cao thủ không cô đơn –

8. Chương 8

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Gả? Lấy? Không bằng bỏ trốn!

Mấy hôm nay, game thủ ở server Quang Huy Thần Tinh đột nhiên cảm thấy bản thân đã già nua hơn nhiều, chỉ trong khoảng thời gian ngắn đã trải qua rất nhiều chuyện, thế giới game vĩnh viễn luôn đột ngột thay đổi luôn xuất hiện đặc sắc như vậy.

Trước là hội trưởng hai đại công hội ở server có tin đồn “đồng tính”, sau đó là một video của pháp sư trâu bò làm đảo điên phương pháp đánh BOSS truyền thống, sau đó nữa trên website chính bùng nổ tin tức sắp mở thành chiến, khi bọn họ còn chưa tiêu hóa xong tin này thì, họ lại ngạc nhiên phát hiện hai đại công hội sắp nhập?!

Sự kiện bắt đầu khi một công hội tên Lặng Lẽ Đi Đạo được thành lập, kỳ thật mỗi ngày đều có muôn hình muôn vẻ công hội được thành lập hoặc giải tán, nhưng làm cho người ta có điều để ý chính là người thành lập công hội là hội trưởng công hội Yêu Nhất, hay phải nói là cựu hội trưởng Yêu Nhất Thần Thoại. Lục tục, một vài nguyên lão cùng cao thủ của công hội Yêu Nhất đều gia nhập vào Lặng Lẽ Đi Đạo. Sự tình phát triển đến nước này, lời đoán mò nhiều nhất là công hội Yêu Nhất bị rạn vỡ nội bộ. Rồi sau đó một đại công hội khác, hội trưởng của Thần Thoại không ngờ cũng rời hội, gia nhập Lặng Lẽ Đi Đạo, hơn nữa cũng dẫn theo một đám cao thủ của Thần Thoại gia nhập. Đây là tình huống gì? Chẳng lẽ hai vị hội trưởng dẫn dắt thân tín của mình bỏ trốn?

Cuối cùng, có người rõ chuyện cung cấp tin tức đáng tin, thật ra là hai đại công hội quyết định xác nhập trước khi thành chiến, tập hợp thực lực, ứng phó các đại công hội từ server khác trong tương lai. Các bà con cảm thán, đã nói công hội ở server chúng ta rất hòa hợp rất hữu ái mà. Các hủ nữ cảm thán, có JQ...

Mấy ngày nay La Tường sắp mệt xỉu rồi, vội vàng thăng cấp cho công hội mới xây, quỳn góp vật liệu xây dựng, làm nhiệm vụ vinh hiển. Bất quá mấy ngày nay ai nấy cũng đều như vậy, tất cả vì nhanh chóng đưa Lặng Lẽ lên đến cấp bảy, chỉ có nâng cao đẳng cấp mới có thể nâng cao số thành viên tối đa. Còn có rất nhiều người ở bên ngoài ngóng trông nhập hội kìa.

Ngày đó Yêu Nhất nói xong câu “hợp thể”, cậu lập tức muốn đập cho hấn một trận, đương nhiên rất nhanh hiểu được ý tên kia. Sau đó cậu tìm vài cán bộ và nguyên lão trong công hội thảo luận một chút, trên cơ bản mọi người đều đồng ý quan điểm xác nhập. Đầu tiên là nhà mình và công hội Yêu Nhất mặc dù ở server hiện giờ có vẻ mạnh, nhưng nếu mở rộng phạm vi ra tất cả server thì, không mạnh cho lắm, dù sao thì người ta có rất nhiều công hội chuyên nghiệp, nhà mình chỉ có thể xem như tiêu khiển. Thứ hai, nếu xác nhập quả thực có thể tập hợp thực lực, thực lực ban đầu của hai đại công hội quá bình quân, phân tán chính thể sức mạnh của Quang Huy Thần Tinh. Thứ ba, cân nhắc đến việc rất nhiều thành viên chưa chắc sẽ tham gia thành chiến, dù sao hồi xưa khi công hội thành lập, cũng không phải lấy thành chiến làm mục tiêu nên có rất nhiều game thủ thích cuộc sống hòa bình, không bằng tập hợp những người thích thành chiến, mặt khác những người không muốn tham gia có thể an tâm tiếp tục cuộc sống trong game, tương lai sẽ không vì thành chiến đánh giết giết mà ảnh hưởng niềm vui. Thứ tư, xác nhập là chuyện khả thi, hai công hội trước giờ không có mâu thuẫn gì lớn, nước giếng không phạm nước sông, mặc dù không thể nói có giao tình, nhưng so với những công hội vừa gặp nhau đã đổ mắt thì coi như tốt quá rồi, lại nói, khụ, hai lão đại không phải dạo này đang có tin đồn sao...

May mà đám người trong công hội chỉ cần có chỗ chơi là được, không quan tâm bản thân treo tên công hội nào, huống chi công hội sau khi xác nhập tuyệt đối sẽ trâu bò hơn trước nhiều. Điều duy nhất cần thảo luận chính là ai hợp vào ai... Kỳ thật vấn đề này vốn sao cũng được, nhưng Tiểu Hoa yên lặng nói một câu “Nếu chúng ta hợp vào công hội Yêu Nhất, có phải có cảm giác lão đại lập gia đình, chúng ta là của hồi môn không?” Vì tôn nghiêm của mình, La Tường biểu lộ hấn là để tên Yêu Nhất kia nhập vào mới đúng. Yêu Nhất Thần Thoại suy tính, tỏ vẻ mình cũng không muốn xuất giá, vì thế kết quả bỏ trốn chính là “Lặng Lẽ Đi Đạo” thành lập.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ai có thần mộc cấp 4??? Vật liệu xây dựng còn thiếu 2 tổ, có hiến cho công hội.

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: nửa tổ đưa qua...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ai có thủy tinh đen?? Cần 5 cái, có hiến cho công hội.

công hội Đảo Ánh Trăng: em có 3 cái.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ai có sắt đen?? Thiếu 10 cái, có hiến cho công hội.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ai có lông chim?? Thiếu 1 cái, có hiến cho công hội.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ai có nước mắt nhân ngư?? Thiếu 1 tổ, có hiến cho công hội.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ai có lông lợn rừng?? Cần 30 cái, có hiến cho công hội.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: Thần Thần cậu bình tĩnh...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: làm sao bình tĩnh làm sao bình tĩnh làm sao bình tĩnh a a a, còn thiếu rất nhiều vật liệu mới có thể thăng cấp a a a a... Còn có 20 ngày sẽ khai thành chiến a a a a... Cách cấp bầy còn tới 2 cấp kia kia kia... Nói, tại sao mấy người cũng gọi tôi là Thần Thần a a a a...

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: hội trưởng kêu vậy, tôi thấy rất dễ nghe...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: Yêu Nhất biến thái chết tiệt... Lại nói, tại sao không thấy hấn đâu a a a a...

công hội Mây Khói Hôm Qua: hội phó bình tĩnh...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: online tại sao không để ý tới tui!!!

công hội Em Là Tiểu Hoa: mùi JQ...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ai có Yêu Nhất Thần Thoại?? Cần 100 đầu, có hiến cho công hội.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ai có Yêu Nhất Thần Thoại?? Cần 100 đầu, có hiến cho công hội.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ai có Yêu Nhất Thần Thoại?? Cần 100 đầu, có hiến cho công hội.

công hội Đảo Ánh Trăng: -_-|||

công hội Mây Khói Hôm Qua: -_-|||

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: -_-|||

công hội Yêu Nhất Yêu Nhất Cậu: -_-|||

công hội Vật Moe Ẩn Hiện: -_-|||

thế giới Không Chỉ Là Thần Thoại: 100 vàng thu Yêu Nhất Thần Thoại, có nhanh PM.

thế giới Giang Tiểu Ngư: Yêu Nhất Thần Thoại? Là cái gì? Trang bị mới? Đạo cụ mới? Đắt quá à, 100J. Nếu có không phải là phát tài rồi? Làm sao kiếm được vậy?

thế giới Tiểu Tàn Hồn Loạn: Tiểu Ngư là người mới hả... Yêu Nhất Thần Thoại không phải đồ vật, là người...

thế giới Em Là Tiểu Hoa: xin đừng để ý, liếc mắt đưa tình ấy mà.

thế giới Mưa Thanh Minh: ha ha, mỗi ngày đều phải có một ít.

thế giới Em Là Tiểu Hoa: () diễn cảnh ân ái trong truyền thuyết đấy...

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: đồng tính lại xuất hiện, mệ.

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: Tay Tay, về nhà rửa mông đi. Nằm chờ anh. ^ ^

thế giới Mưa Thanh Minh: cặp này cũng là mỗi ngày phải có một ít...

thế giới Em Là Tiểu Hoa: ngạo kiều không được tự nhiên thụ ấy mà.

thế giới Hủ Hủ Càng Khỏe Mạnh: phúc hắc quý súc công ấy mà.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần. Anh mới rời đi nửa giờ để ăn cơm thôi mà...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: hừ...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ngoan, mới nửa tiếng không nói chuyện với em...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: hừ hừ hừ...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: heo mới hừ hừ...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: chút chút.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: tỏ vẻ dễ thương là không được, cho dù là ngày quốc tế thiếu nhi cũng không được!

Cao thủ không cô đơn –

9. Chương 9

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Hai chọn một? Tui muốn hết!

Cách thời gian cập nhật phiên bản mới còn 5 ngày, “Lặng Lẽ Đi Đạo” rốt cục trèo đến cấp cao nhất, số thành viên tối đa của công hội cũng nâng lên tới 400 người, hai công hội ban đầu vốn cũng là max cấp, cho nên cộng nhân số lại cũng khoảng 750, trừ đi các acc bỏ hoang, clone của acc lớn và nhóm người quyết định lưu lại tiếp tục “vô tranh với đời” thì số người gom lại cũng lấp đầy “Lặng Lẽ Đi Đạo”. Công hội cũ thuận lợi biến hình thành bang phái sinh hoạt, La Tường và Yêu Nhất đều tìm các nguyên lão có vẻ đáng tin để chuyển giao việc công hội, khi “Lặng Lẽ Đi Đạo” tăng cấp thì “nhà mẹ đẻ” của hai người cũng cố gắng

không ít vật liệu xây dựng. Khi thành viên cuối cùng gia nhập vào “Lặng Lẽ Đi Đạo” thì cũng đồng thời tuyên cáo hai công hội chính thức xác nhập thành công.

La Tường nhìn màn hình, trong lòng vậy mà xuất hiện hai từ “viên mãn” và “cảm động”, nhưng cậu biết đây chỉ mới là bắt đầu, nghĩ đến 5 ngày sau bắt đầu thành chiến, cậu lại một lần nữa cảm nhận được khát khao với trò chơi này, lần xuất hiện trước đó của cảm giác này là vào mấy năm trước khi trò chơi vừa mở server, có chút chờ mong, có chút nhiệt huyết, có chút nóng lòng muốn thử. Về bản chất, mình vẫn là người có vẻ thích thể hiện a, La Tường nghĩ, chờ xem thao tác hoa lệ của ông chinh phục cả đám các người đi!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ái đồ ~ con đang làm gì đó? Ngần người hử?

Khi La Tường ngần người nhìn màn hình thì đã quên mình đang đi săn BOSS dã ngoại, tỉnh lại thì, phát hiện trên mặt đất đã nằm một đám, mơ hồ nhìn thấy trong đồng thi thể có cái tên Yêu Nhất...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: xin lỗi, quên bơm máu ...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: chọt

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: T^T

Đồng chí La Tường không hề phát hiện, trải qua gần một tháng ở chung, cậu đã bị tên bắt lương kia “dạy dỗ” thành công, quen với hành vi đùa giỡn và xưng hô ghê tởm của đối phương, hơn nữa còn có thể vô thức phối hợp. Gia à, ngài còn chưa kịp chinh phục người ta thì đã bị người ta chinh phục tang tác tới tở rồi, thấy không!!!!

công hội Lạc Tiểu Thiên: xin lỗi, vừa rồi tôi ngần người, lập tức cứu mọi người đây.

Lần này là công hội tổ chức đi săn BOSS dã ngoại, La Tường có chút áy náy, mình kéo tổ chức thụt lùi về phía sau... Lại nói, vốn La Tường không muốn cho acc Lạc Tiểu Thiên vào công hội, từ ban đầu vị trí đã rất túng thiếu rồi, nhưng Yêu Nhất nói acc mục sư quá ít, bất lợi cho hoạt động sau này, nói cho cùng mục sư đầu ai chê nhiều, thời khắc mấu chốt còn có thể bảo hộ an toàn, thế là hần liền thêm Lạc Tiểu Thiên vào. Tuy Lạc Tiểu Thiên hiện tại chỉ đến cấp 60, nhưng các kỹ năng cũng cơ bản max hết, tăng cấp với mục sư mà nói không có tác dụng rõ ràng lắm, cùng lắm là đề cao giới hạn máu thôi, chẳng qua mấy thuộc tính này có thể tăng bằng trang bị. (tức là mặc đồ có thuộc tính tăng máu, ví dụ như mặc giày có thuộc tính +70 điểm máu)

Bởi vì La Tường cảm thấy chơi acc nhân yêu rất mất mặt, cho nên không hề công khai đây là acc phụ của mình, lúc vừa mới vào hội có người chất vấn cậu level thấp, Yêu Nhất Thần Thoại lập tức đứng ra bày tỏ đây là tiểu đồ đệ của mình, có hội trưởng bao che đương nhiên không ai dám dị nghị, lại nói Lạc Tiểu Thiên là acc nữ, acc nữ luôn được chấp nhận dễ dàng...

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: không có việc gì. MM chú ý một chút, đừng ngần người nữa.

công hội Thần Thoại Heo Heo: em gái, mau cứu anh

////

công hội Mây Khói Hôm Qua: Heo Heo, anh làm cái biểu tình gì vậy...

công hội Thần Thoại Heo Heo: thẹn thùng á...

công hội Mây Khói Hôm Qua: thẹn thùng cái mông anh...

công hội Thần Thoại Heo Heo: nghĩ đến Ánh Sáng Thành Kính của em gái lướt qua cơ thể anh, trong lòng đã thấy thật nhộn nhạo thật thẹn thùng... ////

công hội Mây Khói Hôm Qua: đồ BT.

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: +1

công hội Em Là Tiểu Thảo: +1

công hội Đảo Ánh Trăng: +10086

công hội Vật Moe Ẩn Hiện: kỳ thật tui cũng có cảm giác thẹn thùng, làm sao đây... ////

công hội Lạc Tiểu Thiên: ...

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: nghiêm túc hết coi, lượng máu của BOSS sắp đến giai đoạn cuồng hóa rồi. (máu boss còn khoảng 10% thì đột nhiên boss phát điên, có những kỹ năng rất dữ dội) Có thời gian đánh chữ nói chuyện thì không bằng phóng thêm vài kỹ năng!

công hội Thần Thoại Heo Heo: hội trưởng dữ ghê! ////

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ai bảo anh đùa giỡn đồ đệ anh ấy...

công hội Thần Thoại Heo Heo: ghen?

công hội Em Là Tiểu Hoa: hội trưởng đại nhân rốt cuộc là thích đồ đệ của mình hay là hội phó vậy! Một chân hai thuyền là không đúng!

La Tường rơi lệ đầy mặt, hai người này đều là acc của ông! Ặc, không đúng, trọng điểm không phải cái này, trọng điểm là ông với hần không có một téo quan hệ nào hết!

Lúc này ở đầu bên kia Internet, người nào đó đột nhiên sáng khoái trong lòng, tui không có một chân hai thuyền, hai cái chân của tui đều đạp trên người “ho-ni”... Hầy, tuy rằng ánh mắt của quần chúng sáng như tuyết, nhưng vẫn còn chưa đủ nhìn thấu đến bản chất a...

công hội Thần Thoại Heo Heo: tình địch?

công hội Đảo Ánh Trăng: nếu nói thế thì, hình như có chuyện như vậy thật, hội phó và Tiểu Thiên dường như chưa bao giờ cùng làm hoạt động... Đây gọi là tình địch gặp nhau, vô cùng đỏ mắt?

La Tường nội tâm rít gào, tình địch cái đầu người!!!!!! Đỏ mắt cái đầu người!!!!!! Tại sao tui phải cùng chính mình giành trai!!!!!! Tui là không thể cùng điều khiển hai cửa sổ!!!!!! Không đúng!!!! Trọng điểm không phải cái này!!!! Trọng điểm là TMD vì sao các người đều cảm thấy tui với hần có gian tình hả!!!!!!

Người nào đó cảm thấy chủ nhân của acc Lạc Tiểu Thiên bây giờ nhất định đang nổi điên sau màn hình, trong đầu nháy mắt vẽ ra một con mèo đen đang xù lông. Ha, muốn vuốt lông cho cậu ấy quá, xúc cảm nhất định không tồi... Đáng tiếc, cách internet thiết sự không được. Lần đầu tiên, người nào đó nghĩ nếu trong hiện thực quen biết mèo xù lông thì tốt rồi...

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: tôi thích hết. Được rồi, nghiêm túc đi.

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: không nói giỡn nữa, cuồng hóa rồi.

Tất cả mọi người cùng cảm thấy, hội trưởng trái ôm phải ấp mà còn quang minh chính đại thừa nhận như vậy, khí tràng không phải cường đại bình thường, cho nên vô cùng ăn ý quyết định, vẫn là làm chính sự thôi, khụ, sẵn BOSS đi...

Tôi thích hết, thích... La Tường theo bản năng muốn đập màn hình, nhưng mà lý trí nói cho cậu biết, màn hình tinh thể lỏng rất mắc, vì vậy cậu chuyển qua muốn đập bàn phím, nhưng lý trí lại nói cho cậu biết, bàn phím cũng tốn tiền, cuối cùng cậu yên lặng quyết định, không nhìn câu nói kia, khụ, vẫn là sẵn BOSS đi. Đừng suy nghĩ thêm lời nói vừa rồi của bại hoại rốt cuộc có ý gì, theo bản năng coi như là vui đùa, dù sao cũng bị đùa giỡn quen... Ê ê, là đùa giỡn đó, không có việc gì ai đi “đùa giỡn” cậu hả! Hội phó trì độ, trên mặt mang theo nét ửng đỏ khả nghi, hữu ý vô tình liếc nhìn bóng người sáng lập lờ trên bản đồ.

Cái tên khốn kiếp.

Cao thủ không cô đơn –

10. Chương 10

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ân Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Quần hùng đại chiến Nữ Vương Ong Vàng

Hoạt động công hội hôm nay của bọn La Tường là giết BOSS dã ngoại cấp 80 —— Nữ Vương Ong Vàng. Đừng thấy bọn họ đùa giỡn có vẻ nhẹ nhàng, nhìn thi thể trải rộng bên người Nữ Vương đại nhân thì biết trận chiến này ác liệt cỡ nào. Nghe tên là biết, quái mà gọi là ong gì đó nhất định sẽ công cao mãnh cao (tức là công kích cao, nhanh nhẹn cao). Acc mục sư như Lạc Tiểu Thiên, bình thường cộng điểm sẽ không bao giờ cộng mãnh, mãnh tiếp (độ nhanh nhẹn) tự có của bản thân không cao cho lắm, nếu Lạc Tiểu Thiên phóng kỹ năng công kích với Nữ Vương thì phỏng chừng mười lần có năm lần sẽ MISS (nữ vương nhanh hơn Tiểu Thiên cho nên Tiểu Thiên đánh hụt). Nhưng acc mục sư cộng điểm thể lực, bị đâm một cái, tuy phòng thấp nhưng máu dày không đến mức chết ngay, so ra thì, pháp sư có vẻ bị quan hơn... Muốn phòng không phòng, muốn máu không máu. Cho nên “thần hồn điên đảo” vì Nữ Vương, phần lớn đều là pháp sư, hơn nữa pháp sư dame cao, OT hủ, cứ như cơm bữa. (pháp sư dame cao aka công kích cao, cho nên thường khiến boss ghi hận, quay ra oánh pháp sư, không thêm oánh chiến sĩ nữa)

Mặc dù nói là hoạt động công hội, nhưng loại hoạt động như săn BOSS dã ngoại đương nhiên không chỉ có một công hội tham gia, dần dần có các đội ngũ của công hội khác cùng một ít đội ngũ lâm thời, còn có vài acc không tổ đội, chỉ thuần túy đến ké BOSS. Bởi vì trong game “Vùng đất thứ hai”, BOSS dã ngoại rơi đồ được phân phối ngẫu nhiên, tỷ như cho dù cuối cùng giá trị cừu hận nằm ở “bia thịt” của đội A, nhưng đồ của BOSS sẽ không rơi hết vào ba lô của đội này, chương trình trong game sẽ tự động tính dame và giá trị cừu hận (độ ghi hận của boss với từng người) của từng game thủ tham dự, chỉ cần đạt tới một con số nhất định, hệ thống sẽ đem số đó đổi thành tỉ suất rơi đồ, tự động đưa đồ vật vào ba lô người chơi. Đương nhiên tỉ suất rơi đồ của chủ kháng (người đánh chính) chắc chắn cao nhất, nhưng người chơi bình thường tấn công ké cũng sẽ có cơ hội dành được phần thưởng từ BOSS. Vì vậy có rất nhiều game thủ đến ăn theo, nhiều đến nỗi mỗi lần đánh BOSS, nếu bạn không ẩn người chơi thông thường, cơ bản chỉ thấy người đồng nghìn nghịt, BOSS đã sớm bị bao phủ trong đám người.

Cho dù La Tường ẩn hết người chơi thì cũng không thể ẩn tên hiển thị trên đỉnh đầu người chơi, nhìn một đồng chữ dày đặc, thiết là bị kịch mà, người khác có thể không nhìn tên, trực tiếp nhấn vào BOSS tấn công là được, còn mình mang acc mục sư ngoại trừ chiêu cổ đồng đội còn phải nhìn đám người trong công hội, bản thân phải không ngừng tìm người tìm góc độ thêm máu và hồi sinh, NND (bà nội nó), còn cao cấp hơn điều khiển pháp sư nữa, hoa hết cả mắt rồi.

Trên cơ bản, làm người nổi tiếng ở server này, Yêu Nhất Thần Thoại dựa vào danh khí và trang bị sáng chói lóa của mình, việc nhân nghĩa không nhường ai, biến thành chủ kháng, đãi ngộ của chủ kháng là sẽ có rất nhiều em mục sư chăm sóc, một người khẳng định không đủ, hai người vẫn còn chệch ít, ba người mới ổn thỏa chút.

Nhưng là “bia thịt” có lợi hại đến đâu, cũng không tránh được OT (giữ boss thất bại). Nữ Vương đại nhân đột nhiên không còn hứng thú với hấn nữa, đập cánh bay về phía trái, rầm, đám người chơi bên trái lập tức tản ra, thì ra ai nấy đều cảm thấy mục tiêu của Nữ Vương là mình, nhưng mà phản ứng vẫn chậm một nhịp, game thủ bị nhìn trúng chống chọi chưa được vài chiêu đã ngã xuống, Nữ Vương đại nhân phạch phạch đi tìm mục tiêu kế tiếp. Cứ như điều hâu bắt gà con, Nữ Vương đi đến đâu, người ở đó liền bỏ chạy, chẳng thêm để ý mục tiêu của Nữ Vương là ai, cứ chạy đã rồi nói sau. Một trận hoảng loạn như thế, khi thi thể sắp chồng chất như núi thì Yêu Nhất Thần Thoại mới rút cuộc hấp dẫn được Nữ Vương đến chỗ mình, thế nhưng hấn lại tuyệt vọng phát hiện, ba mục sư của mình: ái đồ đang thả hồn theo mây, hai mục sư còn lại chưa nhận ra “bia thịt” của đội mình đã lần nữa nắm được trị cừu hận trong tay, hai cô vẫn còn đang bận cứu sống những người khác. Vì thế hấn được Nữ Vương săn sóc vài chiêu, ôm hận mà chết.

Mất đi mục tiêu, Nữ Vương lại bắt đầu tàn sát người chơi xung quanh, may là không bao lâu, bạn nhỏ Em Là Tiểu Thảo xứng danh với một “tấm bia” đúng nghĩa, rút kinh nghiệm từ bị kịch của lão đại nhà mình, đầu tiên tổ chức vài mục sư bơm máu cho mình, sau đó mới phi thường dũng mãnh vọt tới trước mặt Nữ Vương hấp dẫn chú ý của nàng, coi như đã ổn định được Nữ Vương.

Thừa cơ hội này, các mục sư bắt đầu hồi sinh thi thể trên mặt đất. Lập tức, mặc kệ quen hay không quen, toàn bộ đều được mục sư chà Ánh Sáng Thành Kính một lần.

Sau cùng lượng máu của Nữ Vương rơi xuống 10%, kỹ năng cuồng hóa của nàng bị kích phát, đây quả thực là kỹ năng ăn gian, ai kêu người ta là BOSS làm chi. Nữ Vương chỉ cần cuồng hóa, sẽ thi triển kỹ năng

phân thân, vì thế nguyên bản chỉ có một Nữ Vương, vụt một cái biến thành ba, hơn nữa thuộc tính của ba Nữ Vương đều giống nhau, hơn nữa chỉ có giết chết bản thể thật trong ba cái, thì 2 cái còn lại mới biến mất, nếu chọn sai, xin lỗi, cho dù có giết chết một cái thì bản thể cũng sẽ phân ra một cái mới.

Như vậy biến thành đồng thời giết ba BOSS. Người chơi bình thường sẽ tập trung công kích một cái, dù sao ai cũng không thể cam đoan cái nào là bản thể, chỉ có thể coi vận khí. Lại nói nếu vận khí tốt, giết chết một cái hai cái còn lại sẽ biến mất. Nếu phân tán lực lượng đánh thì quá lãng phí. Yêu Nhất Thần Thoại việc nhân đức không nhường ai, từ tuyến sau lại xông lên tuyến trước kháng một BOSS, Tiểu Thảo tiếp tục kháng một cái, còn có một cái bị một chiến sĩ của công hội khác gánh. Như vậy áp lực của các mục sư rất lớn, dù gì cũng phải đồng thời chiêu cổ ba chiến sĩ, không có sức lực dư thừa đi chăm sóc những người còn lại, mọi người chỉ có thể cầu nguyện vận khí tốt, con mình đang giết chính là bản thể.

Đáng tiếc đệ nhất Nữ Vương ngã xuống rồi, hai con còn lại vẫn đứng đó, qua 5 giây lại phân ra một con, bất quá có thể xác định bản thể nằm trong hai con đó. Vì vậy, lại chậm rãi bắt đầu giết con thứ hai, may mà con thứ hai ngã xuống rồi, thông báo của hệ thống ban thưởng tràn đầy màn hình.

Lật lật ba lô, đáng tiếc mục sư bởi vì không phải đánh trực tiếp cho nên tỷ suất rơi đồ rất thấp, không ngoài sở liệu, Lạc Tiểu Thiên không được gì.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ái đồ, ta nhặt được một cây tượng, cho con dùng ha.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: (*^ ^*)

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ôm ngực, ái đồ con càng ngày càng biết bày vẽ dễ thương...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: nhanh lấy ra đi, tui muốn đổi acc.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: dùng xong vì sư thì đập bay... Nhưng acc của Tiểu Thần Thần ta cũng rất thích, con đổi acc nào ta cũng thích hết.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: tâm thần phân liệt riết nghiệm rồi hử.

La Tường đánh xong câu kia thì có chút hoảng hốt, không biết là mình đang nói Yêu Nhất hay đang nói bản thân. Tựa hồ mình cũng đang càng ngày càng hưởng thụ loại biến hóa khi hoán đổi nhân vật này. Bản thân khi điều khiển Lạc Tiểu Thiên thì vô cùng hưởng thụ cảm giác được “sư phụ” cưng chiều, có thể vờ đáng yêu vờ vô tội, không giống trước kia khi chơi acc Thần Thoại, cái gì cũng phải gánh vác. Hử, La Tường dựa vào bản vi tính nghĩ, dung túng tên Yêu Nhất kia phân liệt tinh thần không phải là mình sao, rất phối hợp, kết quả là tên kia càng ngày càng lấn tới, phương thức ở chung của hai người cũng ngày càng phát triển theo xu thế quý dị, chính mình còn thích thú? Nhưng mà nhưng mà, đây chỉ là trò chơi thôi, dù gì cũng là thế giới ảo, vui đùa một chút không có vấn đề gì đúng không, chỉ cần mình không hăm sâu vào là được, ừ, mình chỉ vui đùa chút thôi mà. Lắm bầm lắm bầm như đang tự thôi miên, La Tường ném cảm giác không rõ này ra sau đầu.

Sau khi đổi acc, cậu điều khiển acc Thần Thoại chạy tới NPC quản lý công hội tra thứ hạng. Cách thành chiến còn chưa đến mấy ngày, cậu nhớ rõ công hội xếp nhất của từng server được nhận một thành chính. Gia tộc Yêu Nhất và Thần Thoại vì acc cao cấp đã rời đi hết nên thứ hạng đã sớm rớt ra ngoài 10 hạng đầu, hiện tại đứng ở vị trí đầu bảng là một công hội lâu năm “Gia Tộc Tròn Tròn”, “Lặng Lẽ Đi Đạo” xếp vị trí thứ hai, hơn nữa chênh lệch còn rất lớn. Tuy rằng về thực lực “Lặng Lẽ” mạnh hơn rất nhiều, nhưng vật liệu xây dựng, kinh nghiệm và tiền tài là góp nhặt từng ngày, không phải thứ “Lặng Lẽ” mới thành lập chừng hai mươi ngày có thể so được. Lúc trước, khi xác nhập bọn họ đã đoán được kết quả này, cho nên cũng không đặt hi vọng lần đầu tiên đã có thể xây dựng thành chính, mục tiêu của bọn họ là dựa vào cố gắng của mình xây dựng một chủ thành của riêng họ!

Cao thủ không cô đơn –

11. Chương 11

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Xuýt! Đang nằm vùng!

Địa điểm: server Mưa Rơi Hoàng Hôn

phụ cận Mèo Lạc Đường: mục sư 80 cần tổ, sẵn BOSS!!!

phụ cận Mèo Lạc Đường: mục sư 80 cần tổ, sẵn BOSS!!!

phụ cận Cây Đào Nở Hoa Đào: Miêu Miêu vào tổ đi.

phụ cận Mèo Lạc Đường: ừ.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: Miêu Miêu đã lâu không gặp, dạo này bạn gì vậy?

đội ngũ Mèo Lạc Đường: Ặc, đi học, ha ha.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: ồ, Mộc Mộc đang cuống quýt tìm em đó.

đội ngũ Mèo Lạc Đường: thật không. Ờ.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: Miêu Miêu lãnh đạm quá à, không phải vì chuyện Mộc Mộc và Yên Trần chứ hả?

đội ngũ Mèo Lạc Đường: hử, ừ.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: cái này không thể trách Mộc Mộc, em cũng biết Yên Trần đấy, thấy acc lớn có tiền thì liền sáp vào.

đội ngũ Mèo Lạc Đường: ồ, ra là như thế.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: trước kia nó còn muốn cướp cả Hoa Cúc, may là Hoa Cúc nhà anh không thích con gái.

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: khụ, bà xã...

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: ông xã, em nói không sai chút. ^&^

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: bà xã, nữ vương ra rồi..

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: ừ. Ông xã đi đi. Em sẽ giúp anh bơm máu, Miêu Miêu cũng cùng bơm.

đội ngũ Mèo Lạc Đường: ừ. Hoa Cúc chủ kháng?

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: đương nhiên. Mỗi lần đều vậy mà, Miêu Miêu không nhớ?

đội ngũ Mèo Lạc Đường: lâu lắm không vào...

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: Miêu Miêu trí nhớ kém quá nha. Anh nói em phải ăn chút óc chó để bổ não đi, còn nữa chuyện Mộc Mộc anh mới nói với em ấy, em nhớ tìm Mộc Mộc nha, Mộc Mộc nhà em cũng đầu tẹ lắm, đừng để con nhỏ Yên Trần kia cướp mất.

La Tường nhìn chằm chằm màn hình, không biết nên nói cái gì. Cậu chỉ là mượn acc bỏ hoang đã lâu của cô em họ đến server khác thăm dò địch tình mà thôi. Cái người từ khi cậu vừa vào đội đã bắt đầu lải nhải là ai vậy? Rành rành là acc nam vậy mà còn xưng hô ông xã bà xã với acc nam khác... Vốn chỉ muốn lặng lẽ đi nhìn thực lực công hội của server Mưa Rơi, kết quả vừa vào đã gặp phải người quen biết? Tự nhiên còn có gút mất tình cảm gì đó... Em họ mới học cấp 3 của mình làm cái gì thế này...

Nhưng mà, công hội của Hoa Đào và Hoa Cúc này đúng lúc là “Giữa Hè Tình Duyên” mình đang muốn thăm dò, cứ bắt đầu từ chỗ bọn họ đi. La Tường đang thầm tính toán ở trong lòng thì đột nhiên bị tình hình trong đội ngũ dọa hết hồn.

Hệ thống: Mộc Tử Lý gia nhập đội ngũ.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: hoan nghênh đại mục sư Mộc Mộc

~ đội ngũ Mộc Tử Lý: cảm ơn Hoa Đào, không có anh, em đã không tìm được vợ mình.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: vợ chồng son các người hảo hảo nói chuyện đi ^&^

đội ngũ Mộc Tử Lý: bà xã ~ bà xã ~ bà xã Miêu Miêu ~ anh rất nhớ em...

đội ngũ Mèo Lạc Đường: ...

đội ngũ Mộc Tử Lý: em vừa online anh đã tìm em, nhưng mà chat mật với em em cũng không thêm để ý anh.

Chat mật? La Tường kéo bản ghi chép nói chuyện ra, làm gì có chat mật? Lại nhìn thử sổ đen, bưng tỉnh đại ngộ, thì ra em họ kéo người này vào sổ đen, chẳng trách mà ngăn chat mật. La Tường quyết định không nhìn người này. Thứ nhất, đây là chuyện riêng của em họ. Thứ hai, cậu không muốn bị kéo vào vở kịch ấu trĩ loạn xạ ngẫu này.

đội ngũ Mộc Tử Lý: bà xã?

đội ngũ Mộc Tử Lý: bà xã, anh không dám nữa đâu, (khóc lớn) về sau anh chỉ tốt với mình em thôi, không bao giờ nói chuyện với cô gái khác nữa.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: Miêu Miêu, em tha thứ cho nó đi, Mộc Mộc thật đáng thương.

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: bà xã, chuyên tâm bơm máu, đừng đụng đến chuyện riêng của người khác...

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: nhưng người ta không thích bị kịch.

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: ngoan, ngày mai dẫn em đi xem phim hài.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: người ta muốn xem “Kungfu Panda 2”.

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: được được, em muốn xem cái gì thì xem.

đội ngũ Mộc Tử Lý: bà xã, em xem lão đại bọn họ ngọt ngào cỡ nào, em tha thứ cho anh đi... Anh một mình ở Tỉnh Duyên rất cô đơn.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: đúng vậy, Miêu Miêu, đến cả công hội em cũng bỏ, rất thiếu suy nghĩ rồi.

đội ngũ Mộc Tử Lý: bà xã? Em còn onl không? Nói gì đi chứ!!!!

đội ngũ Mèo Lạc Đường: ...

đội ngũ Mộc Tử Lý: bà xã, em nói cho anh biết anh phải làm thế nào em mới tha thứ cho anh?

La Tường ôm trán, cậu thật sự chịu không nổi vở kịch Quỳnh Dao ấu trĩ này nữa rồi...

đội ngũ Mèo Lạc Đường: anh là mục sư?

đội ngũ Mộc Tử Lý: đúng vậy! Bà xã~ em rất cực để ý anh. 555 (huhuhu)

đội ngũ Mèo Lạc Đường: tôi cũng là mục sư.

đội ngũ Mộc Tử Lý: anh biết! Bà xã muốn nói cái gì vậy, anh không hiểu.

đội ngũ Mèo Lạc Đường: mục sư và mục sư, không có kết quả...

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: phụt...

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: ...

đội ngũ Mộc Tử Lý: (khóc lớn)

(trong game mặc dù không nói rõ, nhưng thường là game thủ hệ vật lý sẽ tìm game thủ hệ pháp thuật để kết hôn. Vd: thích khách – mục sư, pháp sư – kiếm khách, song pháp cũng có, nhưng tổ hợp hai mục sư thường rất ít gặp, bởi vì mục sư vốn ít, các em mục sư thường là lựa chọn đầu tiên của game thủ nam... mà em mục sư cũng thích tìm chồng là kiếm khách để bảo vệ mình ^^ . Đương nhiên không phải tuyệt đối nhưng đây là trào lưu chính)

đội ngũ Mèo Lạc Đường: thử dài, kỳ thật tôi không phải chính chủ. Nếu cậu tìm Miêu Miêu thì tôi chỉ có thể nói cậu biết, con bé không còn chơi trò này nữa.

đội ngũ Mộc Tử Lý: (khóc lớn)

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: o

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: đây gọi là thế sự vô thường a

~ đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: ông xã, rảnh rồi bàn chuyện thiên hạ có cảm giác thế nào?

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: anh chỉ có sao nói vậy thôi mà.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: hôm nay ngủ phòng sách.

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: bà xã, đừng mà!

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: đây gọi là thế sự vô thường ~ anh thần nhiên đối diện đi...

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: (khóc lớn)

La Tường sau khi bày tỏ mình không phải chính chủ, Mộc Tử Lý cũng không nói gì nữa, yên lặng rời đội. Nhìn giọng điệu nói chuyện của đối phương, cũng chỉ là đứa nhỏ thôi, mặc dù yêu sớm không phải chuyện tốt, nhưng nhìn đối phương có vẻ thật sự thương tâm, có lẽ ngày mai nên gọi điện thoại cho em họ. Còn cặp đôi dở hơi Hoa Đào Hoa Cúc cũng không hỏi cậu gì nữa, xem bọn họ đối thoại thì hình như tựa hồ trong hiện thực là một cặp, La Tường cũng không thử đoán hai người rốt cuộc là một đôi đồng tính luyến ái hay con gái chơi acc nam. Vội vàng giết nữ vương xong, La Tường đến NPC chụp hình bằng xếp hạng công hội, uể oải logout acc Mèo Lạc Đường, dịch tình gì gì đó không thám thính được, còn bại lộ thân phận, đương nhiên không có khả năng chạy đi hỏi đồng hỡi tây.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: đồ đệ tới rồi, vi sư rất nhớ con...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: sư phụ con cũng rất nhớ người ^__^

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ái đồ tâm tình rất tốt ha? Không ngờ đáp lời vi sư ...

La Tường quyết định dạo này sẽ cày acc mục sư, nhanh chóng lên max cấp, vừa mới online đã bị người nọ phát hiện. Trở lại server của chính mình cảm giác thực tốt, tuy là cảnh sắc giống nhau bản đồ giống nhau, nhưng ở server Mưa Rơi vẫn thấy xa lạ. Trở lại địa bàn của mình còn có cảm giác thân thiết đã lâu ủa tới, có lẽ thật sự do tâm tình tốt mà La Tường cảm thấy ngay cả tiếp đón của tên Yêu Nhất kia cũng ấm áp bội phần. Khoan đã, ấm áp? Tên kia? Nhất định là ảo giác, ảo giác...

Cao thủ không cô đơn –

12. Chương 12

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Kẹo và roi

Ngày ấy rốt cục đến, La Tường hăng máu sau khi cơm nước xong xuôi, không ngừng ngóng trông chờ đến bảy giờ, thông báo trên website nhà phát hành nói 00:00 – 19:00 tạm dừng để bảo trì, bảy giờ đúng sẽ mở server, đồng thời phiên bản trò chơi sẽ update lên 3.0. La Tường đã nhập username và password từ trước, chỉ chờ thời gian vừa đến, sẽ nhấn đăng nhập. Đáng tiếc, bảy giờ đã qua vẫn không cách nào đăng nhập. Khung thông báo hiển thị: kết nối đến server đã ngắt.

Bất đắc dĩ lên website nhà phát hành, lúc này mới phát hiện thông báo mới nhất nói bảo trì còn chưa xong, phải lùi đến tám giờ... Mịa chúng mày... La Tường chỉ còn biết buồn tẻ lật qua lật lại tư liệu liên quan đến

phiên bản mới. Rốt cục, bảy giờ rưỡi, La Tường lại mắng con bà nó, nhà cậu bị cúp điện... Bất đắc dĩ nằm trên giường chờ điện, kết quả ngủ quên mất tiêu...

Chờ đến hôm sau cậu login thì người khác đã lần mò bản update xong từ sớm. Nhấn đăng nhập, tại giao diện vốn để lựa chọn phân tuyến (cái này đại loại như là chọn đường truyền, cùng 1 server nhưng có nhiều tuyến aka đường truyền, ai chơi VLCM thì biết), trừ bỏ tuyến 1-10 ban đầu, còn có thêm một mục đăng nhập tên là “Vùng đất thứ hai”. Xem tình hình server kế bên, trạng thái chật ních màu đỏ, cậu không chút do dự lựa chọn, kết quả, hệ thống hiển thị “Đang xếp hàng... Vị trí của bạn là 3210.” Khóc không ra nước mắt luôn, đâu có ai nói phải xếp hàng đâu... Đợi mười phút, vị trí của cậu lên đến 2013, xem ra còn phải chờ hai chục phút nữa.

Đương nhiên được đến lúc tiến vào trò chơi thì trạng thái hăng máu cơ bản đã bị mài mòn gần hết. Mà kỳ lạ là, lần này mình login, cái tên bại hoại kia không đến tìm...

Vì sao vì sao, giống như thiếu thiếu thứ gì đó, đến cả tâm tình đi tham quan bản đồ mới cũng không có. Bản thân sau khi xuất hiện ảo giác, không ngờ còn tiến hóa thêm một thứ đáng sợ là “thiếu nữ tương tư”...

Được rồi, chỉnh đốn lại tâm trạng một tí, La Tường quyết định đầu tiên đi dạo xung quanh đã. Kỳ thật nơi cậu đăng nhập là một quảng trường không lớn, trung tâm quảng trường có một Thạch Anh Truyền Tống, mở thạch anh sẽ xuất hiện một loạt tên thành thị.

“Rất tiếc, bạn không có quyền tiến vào thành phố này.” La Tường nhấn vào một cái tên trong danh sách, kết quả tất cả đều từ chối cho cậu vào. Đây là vì sao vì sao? Cậu mở danh sách hảo hữu, phát hiện tên hảo hữu toàn một màu xám xịt, kế bên đều ghi chú: không ở tuyến này. Hèn chi cái tên kia không tìm mình, thì ra không ở tuyến này. Xem ra không cần hỏi thăm nữa, tất cả mọi người đều là vì không vào được thành thị nào hết nên lại té trở về quê hương rồi... Nhưng khi nhìn dòng người xếp hàng khí thế kia, phỏng chừng vẫn còn rất nhiều người giống mình không biết chi hết, chỉ biết xông vào trong.

Cái đám kia cũng không chịu dùng Khẩu Khẩu nói cho mình hay, làm hại cậu xếp hàng nửa giờ vô ích. Chờ La Tường trở về “quê nhà” thì quả nhiên cái tên ám áp kia lại chạy tới bắt chuyện. Được rồi, trước sau như một không nhìn tên kia, tâm trạng La Tường rốt cục thoải mái. Chậc, thiếu nữ tương tư a...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: vì sao lão tử không vào được thành thị vậy? Cần giải thích...

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: Thần Thần tới rồi? Hình như thành thị mới xây có thời gian bảo hộ ba ngày, chỉ có thành viên của công hội đó mới có thể vào, phát triển kiến thiết thành thị. Hết thời gian bảo hộ, người chơi bình thường mới vào được...

công hội Em Là Tiểu Hoa: nghe nói Gia Tộc Tròn Tròn giờ đang chơi rất vui đó, hôm nay không thèm săn BOSS dã ngoại, tất cả đều đến thành mới.

công hội Đảo Ánh Trăng: hâm mộ ghen tị hận nha...

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: đồng ý

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: một khi thời gian bảo hộ hết, mọi người phải đến các thành thị thu thập tin tức, mọi người yên tâm, thành chiến hai tuần sau, chúng ta nhất định sẽ đánh chiếm được một thành thị của riêng mình.

công hội Thần Thoại Heo Heo: hội trưởng đại nhân V5

~ công hội Em Là Tiểu Hoa: đột nhiên nhiệt huyết a.

công hội Mousse Bánh Mì: kích động quá, vậy phải đi thăng trang bị. -v-

công hội Đảo Ánh Trăng: hội trưởng đại nhân thiệt khí thế!

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: là khí tràng

~Tui phi, mấy người chưa thấy cái vẽ vô lại đằng sau của hần đâu... Nhưng kỳ thật nội tâm La Tường cũng có tí cảm động nho nhỏ... Mình phải đi “đập” trang bị cho acc pháp sư trần truồng thời T`T, cậu rốt cục nhớ ra, acc chính của mình còn chưa kiếm đủ trang bị nữa... Mấy ngày nay đã quên nguyên rửa cái tên trộm trời đánh thánh đâm đó rồi!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần, đến thành Phi Dực.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: làm chi?

Tuy rằng gõ câu hỏi nhưng người thì đã sớm chạy te te tới thành Phi Dực. = =

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: tôi giúp cậu làm vài trang bị pháp sư. Cậu còn chưa kiếm đủ bộ mà đúng không?

Lão tử và hần còn tâm linh tương thông gồm... Đương nhiên, đây không phải những gì La Tường gõ.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: không cần.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: tại sao?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: vô công bắt thụ lộc.

Oắt con chết tiệt, hiện giờ nói vô công bắt thụ lộc cái gì, acc mục sư đã lấy của anh mày bao nhiêu hả...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: acc mục sư của cậu không phải đều lấy tất sao?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: không giống, acc đó là đồ đệ của anh.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ... (Yêu Nhất gào thét trong lòng, vậy acc này của cậu làm bà xã tui chẳng phải được rồi sao?)

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ngoan, đại cục làm trọng, thành chiến mà trần trường thì cậu còn muốn đánh cái gì?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ba ngày này tự mình kiếm.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: cậu thấy ba ngày kiếm đủ bộ trang bị người bình thường mất một tuần mới kiếm được một món là chuyện khả thi hả? Lại nói cậu đâu chỉ thiếu một món đúng không? Nẹp chân, bao tay, dây chuyền, vũ quan, còn gì nữa?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: tui mặc kệ, tui muốn tự mình kiếm.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: đừng dối...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: thích dối đấy, làm gì được tui!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: được rồi được rồi được rồi, mặc kệ cậu. Vậy thế này đi, trang bị kiếm thì cũng đã kiếm rồi, chỉ bằng ba ngày này cậu theo tôi săn quái, tôi đưa cậu trang bị coi như thù lao, coi như trao đổi đồng giá được không?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: theo anh ba ngày anh liền cho tui nhiều đồ như vậy, hình như không công bằng lắm, cảm giác vẫn là tui chiếm tiện nghi.

Kỳ thật La Tường rất muốn, chỉ là không thể mở lời...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: vậy cậu muốn thế nào? Cho cậu biết tôi bực rồi đó, là đàn ông con trai thì đừng có lẻo nhèo như vậy!!! (Yêu Nhất gào thét trong lòng: tui muốn cậu chiếm tiện nghi tui đó...)

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: biết rồi!! Hung cái gì mà hung! Dấu chấm than tui cũng biết đánh bộ!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ...

Oắt con biệt nữ (không được tự nhiên, nói 1 đằng nghĩ một nẻo) chết tiệt, dụ trẻ con thực TM một a. Tui chu cấp thì không tính, còn không cho tui hung, tui nào dám dữ với cậu chứ, mỗi ngày còn không phải hầu hạ cậu chu đáo...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: cứ vậy quyết định đi, tức khắc có hiệu lực. Đi, theo tôi đi giết quái.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: biết rồi, tổ tui trước đã.

Hệ thống: Yêu Nhất Thần Thoại mời bạn nhập đội.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: mịa anh, tên đội là cái quái gì thế này?

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: tôi thích, cậu làm gì được tôi.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: sửa lại.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: không sửa, tôi là chủ.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: tôi mặc kệ!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: khế ước không hoàn trả, không có lựa chọn khác.

Kháng nghị vô hiệu, La Tường chỉ đành hùng hùng hổ hổ đi theo. Vậy mới nói, đối xử với bạn nhỏ biệt nữ thì không thể khách sáo quá, cho kẻo nhưng đừng quên roi...

Cảnh sắc tịch dương làm nền, hai người trên đầu treo tên đội “Nô lệ bán mình làm ca xướng”, chạy về phía ngày mai không rõ tiền đồ...

Cao thủ không cô đơn –

13. Chương 13

Cao thủ không cô đơn Tác giả: Ân Nặc Lan San Biên tập: Linh Tình dịch (giả) công hội Thần Thoại Heo Heo: hội phó ~ Thần Thần ~ anh ở đâu ~ đi giết Vu Sư nào ~ công hội Em Là Tiểu Hoa: Heo Heo. Không phải anh có cái nhấn nát đó rồi sao... công hội Thần Thoại Heo Heo: anh còn chưa kiếm được dây chuyền... công hội Mây Khói Hôm Qua: hội phó hình như đã lâu không cùng hoạt động với chúng ta? công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: đúng vậy, đã lâu không cùng nhau tổ đội. công hội Em Là Tiểu Hoa: Chị Nguyệt? Đó là vì chị đã lâu không xuất hiện a! công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: hì, công tác a công tác, bạn trẻ lao động không chịu nổi tổn thương đâu ~ công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: mấy người không biết... công hội Em Là Tiểu Hoa: Đoàn Đoàn biết tin gì? công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: hôm qua ngẫu nhiên đi ngang qua, “không cẩn thận”

nhìn thấy. công hội Em Là Tiểu Hoa: nhìn thấy cái gì? công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: vồ về Hoa Hoa ~ Khẩu Khẩu hình chụp cho em xem đó. công hội Em Là Tiểu Hoa: ừ công hội Em Là Tiểu Thảo: Đoàn Đoàn đừng có cua bà xã tui... công hội Thần Thoại Heo Heo: hội phó ~ Thần Thần ~ anh ở đâu ~ đi giết Vu Sư nào ~ công hội Em Là Tiểu Hoa: >/////< =” công=” hội=” =” em=” là=” tiểu=” thảo=” bx,=” đoàn=” đoàn=” làm=” gì=” em=” thế...=” =” công=” hội=” =” em=” là=” tiểu=” hoa:=” tiểu=” thảo,=” hình=” chụp=” trên=” khẩu=” khẩu=” anh=” xem=” đi!!!=” =” công=” hội=” =” thần=” thoại=” heo=” heo:=” hội=” phó=” ~” thần=” thần=” ~” anh=” ở=” đâu=” ~” đi=” giết=” vu=” sư=” nào=” ~” =” công=” hội=” =” em=” là=” tiểu=” thảo:=”>/////< =” công=” hội=” =” thần=” thoại=” heo=” heo:=” không=” ai=” để=” ý=” tui..=” =” công=” hội=” =” em=” là=” tiểu=” thảo:=” heo=” heo=” lên=” khẩu=” khẩu,=” nhìn=” hình=” chụp.=” =” công=” hội=” =” thần=” thoại=” heo=” heo:=”>/////< =” công=” hội=” =” thần=” thoại=” heo=” heo:=” hội=” trưởng=” phác=” diu,=” cướp=” tiểu=” thần=” thần=” của=” tui!!!=” =” công=” hội=” =” em=” là=” tiểu=” hoa:=” tay=” ba=” ôi=” tay=” ba...=” =” công=” hội=” =” thần=” thoại=” hậu=” viện=” đoàn:=” trẻ=” con=” ghen=” thôi...=” =” công=” hội=” =” thần=” thoại=” heo=” heo:=” nổi=” giận!!!=” xác=” nhập=” cái=” gì,=” đại=” cục=” cái=” gì,=” đơn=” giản=” là=” nhất=” cự=” ly=” nhì=” tốc=” độ=” thôi!!!=” (nguyên=” văn=” là=” cận=” thủy=” lâu=” thai=” tiên=” đắc=” nguyệt,=” nhà=” ở=” bên=” hồ=” thì=” được=” hưởng=” ánh=” trăng=” trước,=” ý=” nói=” người=” ở=” gần=” hơn=” thì=” có=” lợi=” thế=” hơn)=” =” công=” hội=” =” thần=” thoại=” hậu=” viện=” đoàn:=” giờ=” mới=” biết=” hử,=” bạn=” trẻ=” chậm=” chạp...=” =” công=” hội=” =” em=” là=” tiểu=” hoa:=” nhất=” cự=” ly=” nhì=” tốc=” độ?=” hình=” dung=” hay=” lắm,=” heo=” heo=” cũng=” học=” văn=” đàn=” hoàng=” ghê=” chứ!=” =” công=” hội=” =” thần=” thoại=” nguyệt=” thần:=” mấy=” đứa=” rớt=”

cuộc=" đang=" lên=" phát=" tán=" hình=" gì=" vậy?=" sách=" à?=" ==" công=" hội=" em=" là=" tiểu=" hoa=" ừ=" hình=" chụp=" của=" hội=" trưởng=" và=" hội=" phó=" cái=" tên=" đội=" ~=" chặc=" chặc=" chị=" nguyệt=" lên=" khẩu=" khẩu=" đi=" ==" công=" hội=" ==" thần=" thoai=" nguyệt=" thần=" ờ=" ...=" ==" công=" hội=" ==" thần=" thoai=" nguyệt=" thần=" >////< quá=" trắng=" trợn!!!=" khẩu=" vị=" nặng=" nha!!!=" ==" công=" hội=" ==" em=" là=" tiểu=" hoa=" thiết=" nhìn=" không=" ra,=" bọn=" họ=" thích=" kiểu=" này!==" ==" công=" hội=" ==" thần=" thoai=" nguyệt=" thần=" chủ=" tó=" là=" dễ=" thương=" nhất=" nha.==" ==" công=" hội=" ==" em=" là=" tiểu=" hoa=" bắt=" tay,=" đúng=" á=" đúng=" á.==" ==" công=" hội=" ==" em=" là=" tiểu=" thảo=" ox,=" anh=" hưng=" phần=" ghia...=" heo=" heo=" sắp=" chết=" rồi,=" đả=" kích=" hơi=" bị=" lớn.==" ==" công=" hội=" ==" em=" là=" tiểu=" hoa=" vật=" hi=" sinh=" thì=" phải=" có=" dăng=" vẽ=" của=" vật=" hi=" sinh=" .=" lúc=" này=" hai=" nhân=" vật=" trọng=" tâm=" của=" câu=" chuyện,=" đang=" vô=" tranh=" với=" đời,=" tương=" thân=" tương=" ái=" (?)=" sống=" trong=" thế=" giới=" hai=" người.==" la=" tường=" vốn=" có=" thói=" quen=" che=" kênh=" công=" hội,=" bởi=" vì=" quá=" ồn=" ào.==" đại=" thể=" là=" mỗi=" khi=" khui=" quái,=" cậu=" chỉ=" lưu=" lại=" kênh=" đội=" ngũ.==" còn=" yêu=" nhất=" thần=" thoai=" thật=" ra=" vẫn=" mở=" kênh=" công=" hội,=" bắt=" quá=" người=" ta=" căn=" bản=" không=" để=" ý,=" hiểu=" lắm?=" hiểu=" lắm=" tốt=" lắm!==" tình=" địch?==" chẳng=" có=" tí=" sức=" cạnh=" tranh=" nào,=" thần=" thần=" trước=" giờ=" chỉ=" thích=" mình...=" ==" đội=" ngũ=" ==" không=" chỉ=" là=" thần=" thoai:==" nghỉ=" ngơi=" đi.==" ==" đội=" ngũ=" ==" yêu=" nhất=" thần=" thoai:==" ừ.==" ==" đội=" ngũ=" ==" không=" chỉ=" là=" thần=" thoai:==" bọn=" họ=" ở=" công=" hội=" nói=" gì=" vậy?=" ==" đội=" ngũ=" ==" yêu=" nhất=" thần=" thoai:==" ==" đội=" ngũ=" ==" không=" chỉ=" là=" thần=" thoai:==" heo=" heo=" đột=" nhiên=" pm=" tôi=" thiết=" lạ...=" ==" đội=" ngũ=" ==" yêu=" nhất=" thần=" thoai:==" ha=" ha,=" tôi=" cũng=" không=" rõ=" lắm,=" tôi=" không=" mở=" kênh=" công=" hội.==" ==" đội=" ngũ=" ==" không=" chỉ=" là=" thần=" thoai:==" ờ,=" tôi=" cũng=" không=" mở.==" anh=" ta=" kêu=" tôi=" xem=" kênh=" công=" hội,=" còn=" nói=" tôi=" không=" để=" ý=" tới=" anh=" ta...=" ==" đội=" ngũ=" ==" yêu=" nhất=" thần=" thoai:==" ha=" ha.==" hần=" có=" chuyện=" tìm=" cậu?=" ==" đội=" ngũ=" ==" không=" chỉ=" là=" thần=" thoai:==" tôi=" giết=" quái=" không=" mở=" kênh=" khác,=" anh=" ta=" đâu=" phải=" không=" biết.==" còn=" nói=" mấy=" câu=" kỳ=" quặc,=" tôi=" bị=" người=" khác=" bắt=" cóc=" gì=" gì=" đó,=" coi=" lão=" tử=" là=" cái=" gì=" chứ!!=" ==" đội=" ngũ=" ==" yêu=" nhất=" thần=" thoai:==" đại=" khái=" mỗi=" tháng=" đều=" có=" vài=" ngày=" như=" vậy=" ~=" cậu=" hiểu=" mà=" ~=" ==" đội=" ngũ=" ==" không=" chỉ=" là=" thần=" thoai:==" mặc=" kệ=" hần.==" tiếp=" tục=" thôi.==" ==" đội=" ngũ=" ==" yêu=" nhất=" thần=" thoai:==" ừ.==" ==" đội=" ngũ=" ==" không=" chỉ=" là=" thần=" thoai:==" hầy,=" lại=" nói=" anh=" có=" thể=" sửa=" tên=" đội=" không?=" ==" đội=" ngũ=" ==" yêu=" nhất=" thần=" thoai:==" không.==" ==" đội=" ngũ=" ==" không=" chỉ=" là=" thần=" thoai:==" được=" rồi...=" hôm=" nay=" là=" ngày=" thứ=" ba=" bọn=" họ=" cùng=" nhau=" giết=" quái,=" long=" cốt=" yêu=" nhất=" muốn=" kiếm=" còn=" thiếu=" 5=" cái,=" dựa=" theo=" tốc=" độ=" bây=" giờ=" thì=" hôm=" nay=" có=" thể=" nhất=" đủ.==" thứ=" làm=" cậu=" không=" biết=" nói=" gì=" thiết=" ra=" là=" tên=" đội=" ngũ=" của=" cả=" hai,=" so=" ra=" thì,=" cái=" tên=" "nô=" lệ=" bán=" mình=" làm=" ca=" >

của ngày đầu tiên thực bình thường. Ngày hôm sau đội ngũ của bọn họ tên “Ngày tháng ở chung với nô lệ”, hôm nay đội ngũ tên là “Chủ nhân xin hãy dịu dàng”

. Đã không thể khiến tên Yêu Nhất khốn kiếp này sửa đội danh, La Tường lần đầu tiên hi vọng trò chơi này có chức năng che ID của mình. Cho dù phải mất mặt thì ít nhất cũng cho cậu cơ hội che mặt lại chứ! Nhớ năm đó mình thiết là nổi bật, hiện giờ lại muốn giấu ID đi, một cao thủ như mình làm thế nào mà lại rơi vào cảnh tối tăm bị quan như vậy chứ, nói tiếp, hình như bị quan bắt đầu từ khi gặp phải tên khốn này! Tới 99 cái long cốt đấy!!! Rất cực kiếm xong rồi!!! Làm áo giáp một cái long cốt đã đủ, La Tường không

chỉ một lần hỏi tên kia, anh kiếm nhiều như vậy làm gì, kết quả tên kia chỉ cười mà không nói... Gì chứ!!!! Anh vừa không phải làm trang bị!!! Vừa không phải game thủ chuyên sản xuất!!!! Làm gì mà dựa vào long cốt kiếm tiền a!!!! Trang bị cả người anh đều đã làm đủ hết rồi!!!! Anh đòi 99 cái long cốt để làm chi!!!! Về nhà xếp gỗ chơi à!!!! Quồn quá phải không!!!! Yêu Nhất Thần Thoại vô tội nói, tôi chẳng qua muốn ở bên Tiểu Thần thôi ~ mà acc lớn thì có thể làm gì chứ? Cấp bậc đã không thể tăng thêm, vì vậy thuận miệng nói muốn 99 cái long cốt, kết quả hai người bọn họ quả là vô địch, trong ba ngày thiết sự kiếm đủ...

công hội Đảo Ánh Trăng: mịa, đứa nào trâu bò vậy, cất 99 cái long cốt ở kho hàng công hội!!! Thứ đó tỷ lệ rơi thấp lại không có gì dùng, bây giờ ai cũng đi làm sáo trang, đứa nào còn làm trang bị? Người chơi sinh hoạt luyện chế quần áo sao? Công hội chúng ta còn có người chơi sinh hoạt? (người chơi sinh hoạt aka người chơi chỉ chuyên cày kỹ năng sinh hoạt như nấu ăn, câu cá, thêu thùa, không quan tâm đến việc tăng cấp hay đánh đấm) công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ... tên Yêu Nhất khôn kiếp! Đâu phải tôi cố ý, chỉ là nhất xong mới phát hiện thật sự không có gì dùng, vì vậy cất vào kho hàng công hội... Tên khôn kiếp nọ vô tội làm bầm. Cuối cùng hai người đều không thừa nhận chuyện vừa ngu vừa trâu như vậy là bọn họ làm, dù sao để người ta biết hội trưởng đại nhân và hội phó cùng nhau nhất mấy thứ này suốt ba ngày, thật sự là có chút chảnh mắng công sự... Chảnh mắng cái gì chứ, là rất ảm áp lại có thể nâng cao tình cảm có được không? Tạo ra thế giới hai người rất khó đó có biết không? La Tường không muốn nói, có lẽ đơn giản là thấy quá mất mặt. Yêu Nhất Thần Thoại không muốn nói, chính là vì thấy, ừ, bí mật của riêng hai người bọn họ... không tồi... công hội Yêu Nhất Thần Thoại: khụ, nói chính sự. Những người có mặt chú ý, ngày mai tân thành mở cửa, mọi người lập đội đi ngắm cảnh, nhớ rõ thu thập tình báo. Thành nào có vẻ náo nhiệt, thành nào có vẻ quạnh hiu, ba ngày phát triển, công hội có thực lực hẳn là đã làm tương đối hoàn chỉnh, mọi người cũng chú ý xem thành nào phát triển nhỉnh hơn chút, như là phòng ngự thành phố đã xây hoàn thiện, cửa hàng đã mở kha khá. công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: thành chiến nhằm đứa yếu nhất? công hội Yêu Nhất Thần Thoại: cũng không nhất định phải chọn yếu nhất, dù sao thành có phòng thủ yếu là mục tiêu rất nổi bật, đến lúc đó sẽ có rất nhiều công hội tranh đoạt. Đội thu thập được kha khá thông tin, chúng ta sẽ chọn một mục tiêu thích hợp. Lại nói mạnh chưa chắc không chiếm được, dù sao tất cả mọi người đều vừa mới tiếp xúc, thời điểm thành chiến không có khả năng quan tâm toàn diện, ha ha, đến lúc đó chúng ta tính toán cho tốt, nói không chừng nghĩ ra biện pháp lấy yếu thắng mạnh cũng nên. công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: tui thấy một cái đuôi hồ ly đằng sau lão đại... công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: hần vốn là hồ ly, vô lại, khôn kiếp. công hội Yêu Nhất Thần Thoại: ngoan, hội phó đại nhân đừng phá đám. công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: giận công hội Yêu Nhất Thần Thoại: đến đến đến, chúng ta phân phối công việc ngày mai... Mất thấy sắp biến thành một màn liếc mắt đưa tình, Yêu Nhất mặc dù rất muốn phối hợp Thần Thần “nhà mình”

, nhưng mà, khụ, nhiều người xem như vậy, kín đáo kín đáo, vẫn là nói chính sự thôi... công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: phân phối làm sao? công hội Yêu Nhất Thần Thoại: tôi và Thần Thần một tổ... Những người khác tự do phân tổ, phân xong thì báo tên thành chính ngày mai sẽ đi, đừng đi lộn hay đi trùng. công hội Thần Thoại Heo Heo: tui mặc kệ, tui cũng muốn chung tổ với Thần Thần!!!! công hội Yêu Nhất Thần Thoại: phân chia xong thì đến thông báo ở chỗ tôi, tan họp. công hội Thần Thoại Heo Heo: lại không ai để ý tui!!!! Yêu Nhất cảm thấy: mặc dù tình địch không có sức cạnh tranh, nhưng tình địch là tình địch, nhất định phải bóp chết từ trong trứng nước... Biện pháp bóp chết là —— mặc kệ, để người tự sướng một mình đi... công hội Em Là Tiểu Hoa: vì sao kêu ý hội trưởng không thể làm trái, giờ hiểu chưa ~ Heo Heo ngoan, anh tốt nhất là chung tổ với em và Tiểu Thảo đi. công hội Em Là Tiểu Thảo: bx, anh cũng muốn thế giới hai người... Cần khẩn công hội Em Là Tiểu Hoa: ox, vì sự nghiệp CP, anh hy sinh chút đi. Về nhà cho anh moa moa. công hội Em Là Tiểu Thảo: ừ. công hội Thần Thoại Heo Heo:!!!! Bên phía La Tường. nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: vì sao tui cứ phải cùng tổ với anh! nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: tôi là hội trưởng, phải nghe lời tôi. nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: lúc xây công hội đã nói rõ ngang vai ngang vế, danh hiệu chỉ là trên danh nghĩa!!!! nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: sách lược là phải biến hóa theo tình hình, Tiểu Thần Thần. Cậu nói nếu thành chiến tương lai, hai hội trưởng cùng nhau chỉ huy thì không phải lộn xộn sao? Cho nên, không bằng hiện tại liên tập trung quyền lợi, đúng không? nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: cũng có lý, nhưng vì sao quyền lợi đều vào tay anh! nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: hầy. Chuyện vừa văt vắ vừa tổn sức lao động như thế làm sao không biết xấu hổ mà giao cho cậu chứ? Làm hội trưởng áp lực rất lớn, điều này không phải cậu đã từng thể nghiệm hồi trước sao? nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ. Vậy. nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: cậu xem tôi thương cậu cỡ nào chứ, lại

nói, có những chuyện tôi cũng rất tôn trọng ý kiến cậu mà. nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: thương yêu cái gì đó, thiệt là buồn nôn. Còn nữa anh tôn trọng tui khi nào! nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: lúc giết quái, cậu nói nghỉ ngơi liền nghỉ ngơi, cậu nói trở về thành dọn ba lô liền dọn ba lô, không phải tất cả đều nghe theo cậu sao? nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: hình như vậy. nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: tôi đối với cậu rất tốt? đúng không? nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ. nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: được rồi, mười hai giờ, đừng thức đêm, mau ngủ đi. nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ờ, được. Ngủ ngon. nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ngoan, ngủ ngon. La Tường đóng trò chơi, tắt vi tính, tắm rửa, nằm xuống xong mới nghĩ nghĩ, không đúng a. Tôn trọng ý kiến mình cái gì!!!! Lúc đặt tên đội sao không thấy tôn trọng tui!!!!!! Đùa giỡn ông hả!!! Lão tử liều mạng với người!!!! Nhưng hôm nay trễ rồi, vẫn là ngủ trước đã, ngày mai sẽ cùng người tính sổ!!!! Mệt quá... == Cao thủ không cô đơn –

14. Chương 14

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Khốn kiếp không nhìn lầm, là tổ tính đấy, tổ tình đấy

Tình hình luôn thay đổi theo thời gian, tỷ như tối hôm qua La Tường trước khi ngủ muốn hôm nay tính sổ với tên khốn nạn vô sỉ kia, kết quả khi cậu nhìn thấy dòng chữ trên màn hình, nhất tiếu miễn ân cừu (cười một cái hết sạch thù) đương nhiên không thể, nhưng oán niệm gì gì đó đều đã tan thành mây khói...

Bởi vì, hệ thống hiển thị: đang xếp hàng... Vị trí của bạn là thứ 5429.

Mịa nó... đáng lẽ tối qua lão tử không nên tắt máy đi ngủ. Lúc này Khấu Khấu nhảy ra một khung đối thoại.

Gió Thu: Tiểu Thần Thần tới rồi

~La Đại Thiếu: người là ai? ==

Gió Thu: anh là ông xã em đây...

La Đại Thiếu: biến.

Gió Thu: Lá Rụng Quét Gió Thu còn nhớ không? Ông xã yêu dấu của em...

La Đại Thiếu: ...

La Đại Thiếu: đồ khốn kiếp, nói thẳng anh là Yêu Nhất Thần Thoại không phải được rồi sao!!!!

Gió Thu: thân ái nhớ ra anh rồi?

La Đại Thiếu: ... Tôi không muốn nói chuyện với anh, gọi Yêu Nhất ra...

Gió Thu: Thần Thần. Thì ra em thích Yêu Nhất hơn. Nhưng 2 người đều là anh, tuy rằng trong lòng anh vẫn rất vui.

La Đại Thiếu: có thể đừng diễn nhân cách phân liệt không...

Gió Thu: ồ, vậy anh hợp nhất đây.... Xong rồi, ông xã của em Yêu Nhất Thần Thoại đã xuất hiện.

La Đại Thiếu: ... tôi là nam.

Gió Thu: anh biết.

La Đại Thiếu: cho nên tôi không thể làm bà xã anh.

Gió Thu: đã tiếp thu, anh không phải đã nói, anh không ngại, anh thích là chính em, không phải giới tính của em.

La Đại Thiếu: được rồi, tôi thừa nhận đoạn đối thoại vừa rồi có chút ấu trĩ.

Gió Thu: kỳ thật không cần phải để ý nhiều vậy, ở bên anh có vui không?

La Đại Thiếu: thường xuyên cáu kỉnh!! Có điều không nhàm chán...

Gió Thu: đúng vậy, vậy chúng ta cứ tiếp tục ở bên nhau đi. Chẳng có gì thay đổi đúng không.

La Đại Thiếu: ừ, tôi nghĩ không có gì tổn thất.

Gió Thu: đúng vậy đúng vậy, anh đã sớm nuôi em như bà xã, em không phát hiện?

La Đại Thiếu: bà xã cái đầu anh! >///<< gió=" thu=" em=" đang=" làm=" nững=" với=" anh=" sao?=" la=" đại=" thiếu=" nói=" trước,=" về=" sau=" anh=" đừng=" có=" đặt=" tên=" đội=" kỳ=" quặc=" như=" vậy...=" gió=" thu=" tất=" cả=" đều=" nghe=" lời=" bà=" xã=" đại=" nhân.= la=" đại=" thiếu:=" cũng=" không=" cho=" kêu=" bà=" xã!=" gió=" thu=" em=" muốn=" làm=" ông=" xã?=" la=" đại=" thiếu:=" ...=" gió=" thu=" chọc=" em=" thôi,=" sẽ=" chẳng=" có=" gì=" thay=" đổi,=" hội=" phó=" thân=" thần.= la=" đại=" thiếu:=" ừ..=" khôn=" kiếp,=" về=" sau=" không=" cho=" gạt=" tôi=" chọc=" tôi=" khi=" dễ=" tôi=" nữa.= gió=" thu=" đừng=" cướp=" đoạt=" quyền=" lợi=" giải=" trí=" ngẫu=" nhiên=" của=" anh...=" la=" đại=" thiếu:=" (_)#=" gió=" thu=" vậy=" là=" em=" đồng=" ý=" rồi,=" ở=" bên=" nhau?=" la=" đại=" thiếu:=" ở,=" trước=" cứ=" vậy=" đi...=" gió=" thu=" bà=" xã=">

~ La Đại Thiếu: đi chết đi, biến đi! Gió Thu: em xếp hàng sắp tới chưa? La Đại Thiếu: ừ. Gần tới rồi. Tôi lập tức onl đây. La Tường nhìn hình ảnh đang đăng nhập của trò chơi, trong lòng nghĩ, đây là trong truyền thuyết —— yêu nhau trên mạng? Thế nhưng tên kia nói tất cả sẽ không thay đổi, vì sao cậu chẳng có tí cảm giác chân thực nào? Mà ở một nơi khác, một chàng trai đang đối diện màn hình mỉm cười. Bước một, lura vào tròng trên internet; bước hai, thói quen; bước ba, “quen biết” trong đời thực, rồi sau đó, những ngày vượt lòng cho mèo đen không còn xa nữa. La Tường vừa online, liền nhận được lời mời vào đội của Yêu Nhất Thần Thoại. đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: gì chứ, đã nói không được đặt tên bậy bạ rồi mà? đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: không phải đặt bậy, là anh trải qua thâm tư thực lực (nghĩ sâu nghĩ kỹ) mới nghĩ ra được. Thích không? đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: sửa lại, nhanh, buồn nôn muốn chết. đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: thì ra em hiểu à? đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: nhầm nhí, sửa mau. đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: không sửa. Anh là đội trưởng. đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: vậy đưa đội trưởng cho tui. đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: không đưa. đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: (_)# đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ngoan, nổi giận hại thân, chúng ta đi thôi. đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: đâu? đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: chỗ em nằm vùng thất bại lần trước. đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ... Giữa Hè Tình Duyên ? đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ừ. Đi, ông xã báo thù cho em. đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: báo thù cái đầu anh, là đi xem tình huống. đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: nói không chừng là mục tiêu của chúng ta thì sao. Mà nè Thần Thần, lần này em mắng là vì “báo thù” chứ không phải “ông xã”? đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ông xã cái đầu anh... La Tường có chút chờ mong nhìn hình ảnh đăng nhập thành thị, quyết định mặc kệ cái tên đội “Cùng em chiến đấu đến khi hết sức”, sao lại thấy hơi nóng thế này... Chủ thành của “Giữa Hè Tình Duyên” tên là Lục Nhân thành (thảm cỏ xanh). Giống như tên gọi, là một thành phố được vây quanh bởi màu xanh lục. Nhà cửa trong thành đều theo kiểu nhà cây, vô luận là quảng trường khu phố hay những thứ lát vật bên đường như đèn đường, đều được điểm xuyết bằng thực vật, toàn bộ thành phố thấm đẫm một vẻ tươi mát phả vào mặt, tản ra nét đẹp tự nhiên. Nhìn ngắm cảnh sắc đương nhiên không phải trọng điểm, hai người đi một vòng xong, đã biết đại khái phòng thủ thành phố mà tư liệu trên website NPH nhắc tới là chuyện gì, phòng thủ thành phố tựa hồ cũng giống khái niệm khi công hội thăng cấp thì cần vật liệu xây dựng. Phòng thủ của mỗi tòa thành lúc bắt đầu đều là cấp 1, công hội sở tại có thể dùng vật liệu thủ thành để tăng đẳng cấp thủ thành, thủ thành chính là phòng tuyến đầu tiên trong thành chiến, cấp bậc thủ thành càng cao, khi công thành, bên tấn công sẽ càng tốn nhiều thời gian cho việc phá hủy. Chỉ có phá hủy thủ thành, mới có thể vào trong thành phố tìm kiếm đồ đẳng công hội. Nếu phá hủy đồ đẳng thành công, hệ thống sẽ từ trong các công hội tham gia phá hủy chọn ra công hội có tỷ lệ phá hủy cao nhất, tự động thành lập đồ đẳng mới. Lúc đấy có nghĩa là thành chiến đã chấm dứt, cho nên trừ công hội vừa chiếm thành thì tất cả mọi người đều bị truyền tống đến thành thị ban đầu. Chủ thành phong thành

3 ngày tiến hành kiến thiết nội bộ, 3 ngày sau mở cửa, 2 tuần sau tiếp tục tiến hành đợt thành chiến tiếp theo. Mỗi lần thành chiến, thời gian là 2 giờ, nếu bị chiếm lĩnh vậy kết thúc sớm. Nếu sau 2 giờ còn không đánh sập được đồ đẳng, vậy quyền sở hữu vẫn thuộc công hội nguyên sơ, tức đã giữ thành thành công. Đồ đẳng, là điểm then chốt trong thành chiến, có thể di chuyển được, dùng hết khả năng đưa đồ đẳng đến nơi bí mật dễ thủ khó công. Cho nên thời gian bảo hộ 3 ngày, ngoại trừ kiến thiết phòng thủ thành phố thì kỳ thật quan trọng nhất là lựa chọn vị trí đồ đẳng, sau khi thành phố mở cửa, đồ đẳng sẽ được ẩn giấu, không thể bị di động, đợi đến khi thành chiến mới lại xuất hiện. Cho nên game thủ công thành sau khi vào thành, ngoại trừ chiến đấu với người chơi thủ thành, còn phải tìm ra vị trí đồ đẳng. La Tường và Yêu Nhất đi dọc theo tường thành một vòng, trên cơ bản tường thành chính là vật tượng trưng cho phòng thủ thành phố, khi click vào tường thành sẽ có một cây máu rất dài rất dài xuất hiện, giống như BOSS, cái này đại diện cho độ hao tổn của phòng thủ thành phố. Về cơ bản, điều khiển thủ thành giống như mở chợ, có rất nhiều game thủ bày hàng, có bán đồ, có thu mua, hơn nữa còn theo phương thức thu thuế, công hội sở tại được trích % tiền thuế nhất định từ tiền giao dịch, tiền thuế sẽ tự động chuyển vào kho hàng công hội. Trừ cái đó ra, điểm hấp dẫn của từng thành chính nằm ở chỗ ở mỗi thành chính đều có thể thu thập một loại tài nguyên độc nhất vô nhị. Nhưng cụ thể là thu thập để làm gì? NPH còn chưa đưa đáp án. Có lẽ là chức năng chưa mở, có lẽ là game thủ phải tự mày mò. Lúc trước còn có game thủ ở trên diễn đàn đoán rằng, chỉ cần thu thập từng tài nguyên đặc thù của mỗi thành, gom vào một chỗ là có thể hồi sinh Phục Địa Ma, gì, coi đây là hồn khí à? (vũ khí linh hồn) Tuy rằng không biết cái này rốt cuộc có ích lợi gì, nhưng căn cứ vào quy tắc đầu cơ kiếm lợi, vẫn có rất nhiều người nườm nượp nối đuôi nhau chạy đến các thành chính thu nhặt. Đáng tiếc đi thu nhặt mới phát hiện địa điểm thu nhặt cần có quyền hạn mới có thể vào, hiện tại các công hội đều không hạn mà cùng tăng quyền hạn lên cấp cao nhất, không phải người của bản công hội thì không thể thu thập, như vậy công hội nhà mình lại có thể kiếm một món tiền. Muốn? Đến chỗ tôi mua, cảm ơn đã chiếu cố. Hai người kia đi đến đầu tường xong, quyết định đi dạo phố, dọc theo đường đi đâu đâu cũng có thể nhìn thấy ký hiệu công hội của “Giữa Hè Tình Duyên” khắc trên cờ xí pháp phối tung bay. Game thủ bày hàng quán quả là không ít, bởi vì các server liên thông nhau nên giá hàng ban sơ gần như sụp đổ hết. Vốn món này ở server nọ cần 1J (1 vàng), ở server khác cần 2J, nhưng ở đây thì chênh lệch giá giữa 2 server đã không còn. Rất nhiều gian thương đứng giữa kiếm được một món hời kha khá nhờ vào chênh lệch giá. Mà một ít game thủ không có khái niệm mua bán lắm, lúc trước hoàn toàn không phát hiện ảo diệu bên trong, mua bán lỗ vốn không ít. La Tường và Yêu Nhất dĩ nhiên là người trước, vội vàng thăng cấp công hội đồng thời, bọn họ cũng tồn rất nhiều đồ vật có giá rẻ hơn server khác. Chờ mở thành, lấy ra bán cao hơn. Nên mới nói, La Tường đi nằm vùng kỳ thật không phải hoàn toàn thất bại, mục đích chủ yếu của cậu là đi điều tra giá cả. Đương nhiên, cũng sai sử một đám lười biếng trong công hội đi tra giá, đi mua hàng. đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: hầy, không biết giá long cốt có tăng không nhỉ. đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: anh muốn ăn đập đúng không... La Tường buồn bực nha, đừng có nhắc tới cái mớ long cốt kia với tôi, khi không lao tâm lao lực đi nhặt một đồng. đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: đã biết. Không bán không bán, đó là tín vật đính ước... 99 cái cứ để trong kho hàng đi, thiên trường địa cửu điềm tốt mà. đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: sân PK của thành này ở đâu????? Cao thủ không có đơn –

15. Chương 15

Cao thủ không có đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Love And Peace

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: cời!

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: không cời.

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: anh có cời hay không?

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: không cời không cời không cời...

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: không cời tui oánh à!

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: cời em cũng oánh.

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: phắc, anh không cời áo giáp tui đánh đau tay.

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: đau anh giúp em xoa.

Chỉ thấy trong sân PK, chiến sĩ vừa đánh xong những chữ này, đối diện, pháp sư đã Thuấn Di (di chuyển tức thời), một phép Đóng Băng, thuận tay vút thêm một chiêu Dây Leo Độc, tiếp theo một cái Hắc Long Ba, sau đó chiến sĩ mới chạy tới trước vài bước, nhưng Bát Phương Liệt Diễm (lửa cháy tám phương) của pháp sư cũng đã xuất hiện trên đầu hắn, một chiêu quần công hệ lửa, chiến sĩ bất đắc dĩ trở về điểm hồi sinh.

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: V (giơ hai ngón tay í)

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: không tính, em lừa anh...

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: vừa nãy chỉ là nóng người, chúng ta lại lần nữa.

Trận thứ hai, Yêu Nhất vì giữ gìn một chút tôn nghiêm làm chồng (?) của mình, cho nên đầu tiên phóng cho bản thân Chúc Phúc Sức Mạnh, trực tiếp chơi một chiêu Tập Kích xông tới bên cạnh Thần Thoại, bước đi của Thần Thoại hẳn đương nhiên hiểu nhất, nhưng kỹ năng Tập Kích tuy lực công kích không cao, sau khi phát động lại 100% trúng đích, vả lại còn cấp tốc di động đến phía mục tiêu. Bên này Thuấn Di của Thần Thoại còn chưa hết thời gian hồi phục, cậu chỉ có thể lui ra sau, thế nhưng tốc độ của pháp sư tuyệt đối là một nhược điểm, cậu vừa lui một bước, Toàn Phong Trảm (trảm gió xoáy) của Yêu Nhất đã quét qua đây. Né không được a, La Tường đánh giá lần này còn chưa đến mức bị giết ngay, vì thế cậu cắn răng, phóng một chiêu Hóa Đá về phía Yêu Nhất. Hóa Đá tuy có thể trở ngại hành động của đối phương, nhưng cũng sẽ đề cao lực phòng ngự của đối phương, Yêu Nhất vốn đã là một MT (main tank, xe tăng chính aka bia thịt chính máu nhiều)biến thái, sau khi hóa đá, cho dù là pháp sư bạo lực như La Tường cũng không có khả năng tiêu diệt đối phương trong lúc hóa đá. Cậu quyết định cứ ăn chắc mặc bền đã, vì vậy thối lui ra ngoài phạm vi công kích của chiến sĩ, lượng máu chỉ còn lại một phần tư, xem ra bộ trang bị trâu bò của Yêu Nhất không phải “nổ”, phòng ngự cao đến biến thái, lực công kích cũng không thua kém.

La Tường nhanh chóng cho Thần Thoại nuốt đại hồng (bình hồi phục máu với mức độ lớn vd như 2000 điểm/3 giây), nhưng “Vùng đất thứ hai” không có dạng thuốc bổ lập tức(tức là uống vào lập tức hồi full máu), cho dù là đại hồng, cũng phải hồi máu trong 10 giây liên tục, điều này cũng cho thấy tầm quan trọng của mục sư. Thời gian hóa đá là 4 giây, ngay vào lúc trạng thái hóa đá được giải trừ, Thần Thoại vung tay phóng Dây Leo Độc, như cũ có thể cản trở hành động của đối phương, đồng thời liên tục giảm máu của đối phương, lại còn không giống Hóa Đá sẽ đề cao lực phòng ngự của đối phương, nhưng dây leo chỉ có trạng thái dính chỉ 1 giây, kỹ năng này chỉ có thể để mình lấy hơi mà thôi, dĩ nhiên cậu sẽ không bỏ qua cơ hội lấy hơi này, thiên thạch đã âm ỉ phang xuống.

Đập thì đập đi, cơ bản không mất bao nhiêu máu, Yêu Nhất còn chưa đến mức sợ một chiêu Vãn Thạch Thuật (phép thiên thạch), đập xong phỏng chừng bản thân vẫn còn một phần ba lượng máu. Hơn nữa Thần Thoại trong vòng vài giây ngăn ngừa dùng Thiên Thạch và Dây Leo Độc, kỹ năng bảo mệnh đều cần thời gian hồi phục, Thuấn Di tuy biến thái, nhưng thời gian hồi phục còn biến thái hơn, 3 phút... Cứ coi như mát xa đi, Yêu Nhất một bên bị đập một bên nhắm phía đối phương, sau đó lại một cú Tập Kích, kéo gần khoảng cách giữa hai người. Nên mới nói, ưu thế của chiến sĩ chính là thời gian phục hồi kỹ năng nhanh hơn pháp sư rất nhiều, ha ha ha.

Ăn gian đúng là ăn gian, bên kia La Tường gào thét trước màn hình, kỹ năng Tập Kích của chiến sĩ tuyệt đối là ăn gian, nhìn kiểu gì cũng thấy cái này nên là kỹ năng của thích khách!!!! Đương nhiên pháp sư như cậu có trận PK nào chưa thấy qua, Thần Thoại sau khi bị trúng Tập Kích thoáng chốc như là bị trắng phun ra một ngụm máu, thật ra đấy chỉ là La Tường tưởng tượng thôi... Pháp sư đại nhân quyết định bị trắng đến cùng, không muốn chạy kéo dài khoảng cách, so bước chân với một chiến sĩ có kỹ năng Xung Phong, Tập Kích (đều là những kỹ năng tới ngay bên cạnh đối phương) thì quá sâu rồi, lại nói các loại kỹ năng định thân của mình cũng chưa hồi phục, vì vậy La Tường phóng một chiêu quần pháp lấy chính mình làm trung tâm —— Lửa Địa Ngục. Đúng là vận cứt chó, đại pháp này không ngờ phang đối phương một cú công kích

trí mạng. Quả nhiên là MT biến thái, còn chưa chết, nhưng hẳn là cách cái chết không xa, thế nhưng lam (ma lực) của mình cũng cơ bản đã cạn kiệt, sân PK không thể bổ sung lam, đó là để hạn chế thời gian PK, hơn nữa dùng lam hợp lý cũng là một loại sách lược. La Tường phóng một chiêu Lửa Địa Ngục, kết quả lam vốn còn một phần ba giờ đã thấy đáy, có thể thấy lực công kích của kỹ năng này biến thái cỡ nào, và lại cậu cũng đã ôm quyết tâm chơi một trận tử chiến. Nhưng cậu đã đánh giá thấp độ biến thái của trang bị đối phương, sau cú công kích trí mạng vậy mà chưa “teo”.

Bị Thần Thoại gột rửa một lần bằng Lửa Địa Ngục quả thật không chỉ lột một lớp da. Song, khả khả, đối phương đã hết mana rồi nhỉ? Tốc chiến tốc thắng, Thăng Long Trảm của Yêu Nhất bổ tới. Né, không có gì bất ngờ xảy ra, Thần Thoại né, nhưng mà pháp sư hết mana thì không thể cản người, vì vậy lại một chiêu Toàn Phong Trảm, phạm vi công kích 360 độ, Thần Thoại đáng thương chạy chưa xa, một lần nữa nguyên khí tổn thương nặng nề, nhưng cậu không kịp ăn đại hồng, bởi vì chiêu tấn công tiếp theo của Yêu Nhất đã giáng xuống, lại né được, may mà lần này là tấn công bình thường, nếu kèm thêm kỹ năng thì chưa chắc đã hên như vậy. Cứ chạy đến chạy đi cũng không phải biện pháp, Thần Thoại trực tiếp cầm pháp trượng phang một cú hồi mã thương ngay mặt Yêu Nhất.

Lại nói, công kích vật lý của pháp sư, là yếu đến không thể yếu hơn, nhưng La Tường đâu có thích đi theo đường bình thường, còn nhớ cây pháp trượng Thanh Ảnh +9 Yêu Nhất đưa không? Kỳ thật mỗi pháp trượng đều có kèm vật công (tấn công vật lý) yếu ớt đến không đáng kể (tức là pháp trượng cũng có cộng điểm tấn công vật lý nhưng rất ít), nhưng vũ khí phẩm chất bất đồng, vật công cho dù có thấp đến đâu, cũng sẽ có phân chia cao thấp, nhưng bình thường khi xem xét phẩm chất pháp trượng thì vật công thường bị mặc kệ, pháp công mới là chính đạo a chính đạo. Pháp công của cây Thanh Ảnh này không cực phẩm cho lắm, lúc trước Yêu Nhất đưa cho mình quá độ thôi, tên kia còn ồn ào nói phải giúp mình làm một cây pháp trượng cực phẩm, kỳ thật thì cây Thanh Ảnh này cũng là cực phẩm, nhưng nó là vật công cực phẩm, nói cách khác điểm công vật lý của nó là max, mà theo một nghĩa nào đó thì La Tường cũng là biến thái, cậu cảm thấy nếu đã là cực phẩm thì ai thèm quan tâm nó cực phẩm cái gì, nếu đã là một vật công cực phẩm, vậy cậu quyết định phải biến nó thành pháp trượng có vật công cao nhất toàn server. Thế là cậu đục 3 cái lỗ cho cây trượng, ngoại trừ bảo thạch pháp công bình thường hay khảm và bảo thạch thuộc tính lửa cần thiết cho pháp thuật hệ lửa của mình, La Tường còn khảm một viên đá vật công. Cậu quờn đến cỡ nào vậy... Ai lại đi thêm đá vật công trên pháp trượng chứ!!!! Lúc trước khi Yêu Nhất thấy cậu đắc ý lấy ra pháp trượng đã gia công cho hẳn thưởng thức, thì Yêu Nhất cũng sọc đen đầy đầu, thân ái, lãng phí đá cũng đừng lãng phí như vậy... Đây là đá vật công cấp 7 á!!!

Nói nhiều thế, chỉ là muốn biểu đạt một điều, kỳ thật cú gõ sấm sét kia của Thần Thoại vẫn có chút uy lực, dĩ nhiên Thần Thoại cũng chỉ ôm suy nghĩ đánh cuộc một tí thôi, bởi vì tên tự đại cuồng Yêu Nhất sau khi bị mình oanh tạc bằng Lửa Địa Ngục, lại không thêm nuốt đại hồng (không thêm hồi máu), tuyệt đối là khi dễ mình hết lam. Nam mô, cho con bạo kích một lần đi!!! La Tường cầu nguyện trong lòng.

Yêu Nhất lúc ấy cũng bối rối, thử hỏi xem có ai PK thấy pháp sư dùng trượng phang mình chưa? Nếu bản thân cũng là pháp sư, phòng thấp, vậy gõ một cú có lẽ sẽ mất chút máu. Nhưng mình là MT, là MT đó, bị gõ một cú thì thế nào? Lẽ thường mà nói thì không thể nào, nhưng, nhớ mang máng vào một ngày nọ, thân ái từng cho mình triển lãm cây pháp trượng biến thái kia... Nếu như mình bị pháp sư dùng trượng gõ chết, có phải rất mất mặt không? Khi trong đầu Yêu Nhất hiện lên ý tưởng này, hẳn đã bị gõ rồi, quá bất ngờ, né cũng không kịp né.

Bạo kích thiệt... Nhưng đứng ở điểm hồi sinh lại là đại pháp sư Thần Thoại. Vì sao? Thần Thoại không hiểu bản thân tại sao xuất hiện ở điểm hồi sinh, vừa rồi kích cuối cùng rõ ràng là mình phát ra mà...

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: hắc hắc, phản xạ vật lý.

La Tường đã hiểu, cậu nhớ Yêu Nhất biến thái chết tiệt còn có một sợi dây chuyền thêm phản xạ vật lý. Xác suất phản xạ vật lý tuy thấp đến không thể thấp hơn, nhưng game thủ vẫn chạy ào ào theo thuộc tính này như vịt, có điều trang bị có kèm thuộc tính này thật sự ít đến không thể ít hơn, nhưng mà trang bị có quý hiếm cỡ nào, Yêu Nhất đều có bản lĩnh làm ra = = chính mình sơ suất quá, bởi vì pháp công không bị phản xạ!!!! Bản thân chuyên công kích hệ pháp thuật hoàn toàn quên mất công kích vật lý mới bị phản xạ, huống chi xác suất phản xạ còn là 3%, đây là có bao nhiêu “may mắn” mới gặp phải a!

Đương nhiên Yêu Nhất cũng thấy mình thực may mắn, một kích cuối cùng chẳng những bạo kích, còn phát

động phản xạ, nếu không có phản xạ, có lẽ mình cũng chết rồi... Đến lúc đó thật sự rất mất mặt...

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: thân ái, vận số em không được tốt lắm ^^

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: __- sau khi gặp anh chưa từng may mắn qua...

Cao thủ không cô đơn –

16. Chương 16

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ân Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Xin chào, người ngoài hành tinh

Sau đó, hai người lại chơi thêm vài lần, thắng thua căn bản không có biến đổi lớn, tổng thể thì vẫn là năng lực PK của pháp sư mạnh hơn, chiến sĩ làm MT kháng quái không kém, nhưng PK vẫn còn dưới cơ. Hai con người chênh lệch chính sự liếc mắt đưa tình một hồi, mới nhớ tới còn chưa đi dạo phố xong, vì vậy quyết định tách ra hành động, một người đi về phía nam một người đi về phía bắc nhìn địa hình và giá cả, nhân tiện suy đoán đám người “Giữa Hè Tình Duyên” sẽ để đồ ở đâu.

La Tường về mặt tính cách kỳ thật khá tùy tiện và phóng khoáng, điều này có thể nhìn ra từ lần cậu bị trộm acc, bình thường acc chính bị trộm, game thủ thường sẽ chán nản thất vọng một thời gian hoặc sau đó bỏ luôn trò chơi. Nhưng La Tường thì chỉ u sầu một hồi rồi lại lần nữa hăng hái vui đùa vào game, có thể thấy trong game cậu chẳng để ý được mất cho lắm, chơi vui mới là mục đích chính, điểm này cậu luôn rất rõ ràng. Từ thái độ cư xử với Yêu Nhất cũng có thể phát hiện, thực ra cậu chấp nhận đối phương rất nhanh, không so đo lợi hại khiến cậu suy nghĩ rất đơn giản, nếu ở bên nhau vui vẻ, vậy thì tiếp tục ở bên nhau có làm sao.

Nhưng kiểu thái độ không tính toán này cũng sẽ không khiến cậu chơi game một cách nửa mùa, nếu có thể từ vô danh tiểu tốt cày cuốc thành hội trưởng một công hội nhất nhì, lại còn mang đầy người trang bị cao cấp không phải tùy tiện mà có, thì sự nghiêm túc và công sức bỏ vào đó không thể nào hình dung, chẳng qua La Tường quan tâm đến quá trình nhiều hơn, nghiêm túc phấn đấu cuối cùng đạt được thành công, cậu hưởng thụ niềm vui ấy. Kết quả với cậu chỉ là đồ lưu niệm hậu vui vẻ. Cậu có một cái đầu thông minh, có một tính cách không chịu thua, còn có sức nhẫn nại bền bỉ, những thứ đó giúp cậu cảm thấy đạt được thành công cũng chẳng phải việc khó khăn gì, khi cậu đã đứng trên đỉnh núi, sẽ cảm thấy nhàm chán, vì vậy “Lạc Tiểu Thiên” xuất hiện. Nhưng vô luận thứ gì cũng đều có kết thúc, có lẽ ngày nào đó “Lạc Tiểu Thiên” luyện đến mãn cấp rồi, cậu cũng sẽ chán ngán, bất luận là thách thức gì rồi cũng sẽ có ngày đến đỉnh điểm.

Chỉ có thể nói thế sự vô thường, khi La Tường còn chưa chinh phục được “Lạc Tiểu Thiên” thì đã gặp Yêu Nhất. Một người có cùng năng lực, tư duy với cậu nhưng tính cách lại hoàn toàn bất đồng, mỗi ngày đều có thể từ người kia tìm thấy những điều khác nhau. Hắn làm cho mình nổi nóng tức giận, rồi thỉnh thoảng lại quan tâm mình, hắn kể chuyện cười chọc mình, rồi lại cãi nhau với mình, tâm tình mỗi ngày của La Tường sẽ theo người kia lên cao xuống thấp. Rất vui vẻ, rất thú vị, mỗi ngày ở bên hắn.

Sau thì, hình như luôn cùng nhau hành động, vô luận là acc lớn hay acc nhỏ, dần thành thói quen. Cho dù là chuyện không có gì đặc biệt, cho dù hôm đó hai người vừa không BOSS vừa không phó bản, chỉ máy móc giết quái thì cậu cũng thấy thực thoải mái. La Tường trước kia rất sợ cô đơn, cậu không thích đi săn một mình, mỗi lần đều kéo người trong công hội cùng tổ đội, nhưng đây là lần đầu tiên, cậu cảm thấy cái người thời thời khắc khắc luôn theo mình kia là thuộc về mình, không giống như đồng bạn có lẽ đi xong phó bản này sẽ đổi một đám khác. Yêu Nhất không giống, bọn họ đi phó bản xong, La Tường sẽ không hỏi câu: “Phó bản tiếp theo có đi không?”. Như là thói quen, bọn họ cứ tự nhiên cùng nhau hành động.

Được rồi, đến giờ cậu vẫn không thừa nhận hai người đang yêu đương. Nhưng chỉ có yêu đương mới có thể hình dung cảm giác của cậu, lúc đầu là tìm hiểu nhau, tìm hiểu xong thì thích thú ở cùng một chỗ, hai bên đều cảm thấy đối phương mang đến cho mình vui vẻ, kích động cứ như đang yêu cuồng nhiệt. Cuối cùng đờn quen với đối phương rồi, thoải mái, là cảm thấy rất thoải mái, tựa như vợ chồng già, nắm tay nhau đến chết.

A phi, mình đang tưởng tượng cái quỷ gì vậy? La Tường phỉ nhổ bản thân trong đầu sao lại xuất hiện mấy câu lăng mạn như thế, sau đó hai má xuất hiện màu đỏ khả nghi... Bọn họ vừa mới “xác định” quan hệ thôi được không, thế nào mà vợ chồng già rồi? Không đúng, trọng điểm không phải cái này... Càng nghĩ càng rối loạn, thật sự không phải trạng thái bình thường của mình, La Tường quyết định tốt hơn là tạm thời —— không nghĩ.

Khi cậu quyết tâm nghiêm túc đi dạo thành Lục Nhân thì thật khéo gặp phải “người quen”.

phụ cận Mèo Lạc Đường: anh họ

~~

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: Tiểu Kỳ? Em vào lại game?

phụ cận Mèo Lạc Đường: ừ, sau khi anh gọi điện thoại cho em lần trước, em đã nghĩ, hay là quay về nhìn thử đi. Anh họ thêm hảo hữu đi, ha ha, chúng ta về sau có thể gặp mặt.

Thêm hảo hữu xong, La Tường nhìn xuống danh sách hảo hữu, thì ra tên của hảo hữu khác server có màu khác với tên của hảo hữu cùng server.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: quyết định chơi luôn hay chỉ vào xem thử?

nói chuyện riêng Mèo Lạc Đường: chơi luôn. Dù sao cũng được nghỉ hè rồi.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ờ, thì ra em là thành viên Giữa Hè?

nói chuyện riêng Mèo Lạc Đường: ừ. Em về lại rồi, thành của bọn em đó, đẹp không?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: rất đẹp.

nói chuyện riêng Mèo Lạc Đường: hoan nghênh đến chơi ^_^, nhưng nếu có thành chiến thì em sẽ không nường tay đâu.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: nường tay? Hoa Cúc Hoa Đào bên bọn em thì còn lợi hại chứ em thì quên đi, anh còn không biết em có bao nhiêu phân lượng sao?

nói chuyện riêng Mèo Lạc Đường: é, T^T khi dễ người ta

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ha ha, có chút việc anh đi trước.

nói chuyện riêng Mèo Lạc Đường: ừ. Bái bai, em sẽ tùy thời quấy rầy anh!

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: quấy rầy Mộc Mộc nhà em đi, ngoan.

nói chuyện riêng Mèo Lạc Đường: ...

La Tường cũng không lo lắng chuyện em họ và Mộc Mộc lắm, chuyện trẻ con thì để bọn nó tự xử lý, nói tiếp, em họ quyết định quay lại game, chuyện Mộc Mộc hẳn là giải quyết xong rồi. Việc cấp bách bây giờ là đi tìm tên khốn kiếp kia, hẳn vừa mới PM mình, hình như lại mua thứ gì đó, cứ như hiền của lạ mà kêu mình nhanh nhanh đi tìm hắn, cái vẻ hưng phấn kia á, làm cho mình thực có dự cảm xấu.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: tôi tới rồi.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: thân ái, anh vừa mới đi dạo phố tìm được một món rất thích hợp em. Lập tức mua liền, thấy anh tốt với em không.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: món gì...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: giao dịch, tự em xem đi.

...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: trang phục? Còn là trang phục đặc biệt?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ừ ừ. Mặc vào nhìn xem.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ờ, không phải thứ quái gở đấy chứ?

Bởi vì là trang phục đặc biệt nên không có icon hiển thị hình dáng, icon nguyên bản cũng chỉ đánh một dấu chấm hỏi. Nhìn dấu chấm hỏi trước mắt, La Tường hồi nãy là có dự cảm không tốt, bây giờ là vô cùng không tốt. Cậu không biết bản thân có nên mặc vào hay không, nhưng nhìn người đang thực hưng phấn trước mắt, lại không nỡ cự tuyệt, cuối cùng vẫn quyết định mặc, dù gì cũng chỉ là nhân vật ảo, thế nhưng cậu đã đánh giá thấp sức chịu đựng của bản thân. Phải nói từ sau khi gặp Yêu Nhất, tên kia luôn luôn khiêu chiến giới hạn chịu đựng của cậu!

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: !!!!! Cái tai thỏ này là sao!!! TMD tại sao còn có đuôi thỏ!!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: trang phục kỉ niệm năm con thỏ, đáng yêu không ^__^

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: đáng yêu cái móc xì!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: anh mua 2 cái lận.

Vì thế La Tường thực tuyệt vọng nhìn tên Yêu Nhất biến thái cũng mọc 2 cái tai thỏ trắng trắng mềm mềm, phía sau mọc thêm một chùm lông tơ.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: anh bị thiếu năng hả????? Anh nhất định là thiếu năng đúng không??? Hay anh thật ra là người ngoài hành tinh????

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: giống đồ tình nhân ghê, em không thấy hả?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: tình nhân cái móc xì!!!! Anh chỉ muốn dễ thương chứ gì!!!! Đừng có kéo tui vào cuộc!!!!

phụ cận Cây Đào Nở Hoa Đào: ông xã. Anh xem hai con thỏ đáng yêu quá! Chúng ta cũng kiếm 2 cái đi?

phụ cận Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: ngoan, mặc rất mất thể diện.

phụ cận Cây Đào Nở Hoa Đào: ờ...

... ..

... ..

... ..

Yêu Nhất chết tiệt!!!! Cái gì cùng một chỗ rất vui vẻ rất thoải mái, lão tử vừa rồi là rối loạn thần kinh mới có thể thấy như vậy!!!! Áo giắc, nhất định là áo giắc!!!!

Cao thủ không cô đơn –

17. Chương 17

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Những ngày không có tên kia PART ~ 1

Tìm một vị trí thuận lợi người đến người đi, La Tường bày từng món hàng hóa lên quầy, ghi giá cả, xong cẩn thận kiểm tra một lần nữa. Cậu sợ bản thân trong lúc quá nóng giận, đánh thiếu một số không nào đó. Tiếp theo nhấn xác định, tiểu nhân nhi sáng lập lòe hoa lệ bình tĩnh ngồi ven đường bắt đầu bán hàng. Một

thân sảo trang tuy không phải đứng đầu, nhưng so với các acc nhỏ chuyên phụ trách bán hàng xung quanh thì, thật sự khiến không ít người chú mục, đây chính là hiệu ứng cậu muốn, cho nên La Tường thường thích dùng acc chính bán hàng dù tốn không ít thời gian. Acc Thần Thần hôm nay so với ngày thường còn bị chú mục gấp mấy lần, bởi vì nó có tai thỏ nè tai thỏ, đi ra đằng sau, nhìn kỹ, còn có đuôi thỏ nha đuôi thỏ. Vì thế, La Tường lại phát câu...

Trang phục đặc biệt nếu mặc vào, sẽ tự động buộc chặt, nếu muốn tháo trời buộc thì phải có kéo đặc biệt. Thế nhưng, kéo đặc biệt rõ là loại hàng hóa xa xỉ, còn mình, một cái acc vừa mới bị càn quét xong, làm gì có tiền để mua!

Bất đắc dĩ phải tạm thời làm con thỏ, vì vậy cậu quyết định đi làm những việc tương đối kín đáo chút, ví như bán hàng... Được rồi được rồi, nguyên nhân thực sự là do tên kia hôm nay có việc không online, bản thân chẳng biết làm gì, chỉ đành bày quán ngẩn người giết thời gian. Khi La Tường đối với màn hình nhìn dòng người đi qua đi lại hết 10 phút, nhàm chán đến bắt đầu đếm người thì cậu quyết định vẫn là mở hai acc đi...

Mục sư cũng không thể bỏ hoang được ~~ La Tường bắn khoản nên để Lạc Tiểu Thiên luyện một mình, hay là tổ đội đi phó bản đây. Nhưng cậu cũng không bắn khoản mất bao lâu, bởi vì mục sư một mình luyện cấp thật sự rất không năng suất! Ngẫm nghĩ bản thân hình như đã lâu không vào phó bản, đi tìm các BOSS vui đùa một chút nào. ^_ ^

công hội Lạc Tiểu Thiên: Hẻm Núi Cơn Bão, trọn gói, vào tổ!!!!

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: Tiểu Thiên muốn đi Cơn Bão? Còn trọn gói?

công hội Lạc Tiểu Thiên: ừ. Dù sao cũng đang chán... Chi bằng đi trọn gói, he he.

công hội Thần Thoại Heo Heo: quỳ bái nữ hiệp, trọn gói Cơn Bão!! Là Cơn Bão đó!!

công hội Lạc Tiểu Thiên: Nguyệt Thần và Heo Heo có vào không?

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: ha, nếu thiếu nữ bây giờ đều sung sức như vậy, chị phải sung cùng với em thôi.

công hội Thần Thoại Heo Heo: ừa... Đi thôi, vì sao cảm thấy không thể nào từ chối em nhỉ...

công hội Lạc Tiểu Thiên: ^_ ^

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: giờ tay, tôi cũng đi, một suất thích khách.

công hội Lạc Tiểu Thiên: được, song pháp một thích một mục, dame buff đều có, còn thiếu MT.

công hội Lạc Tiểu Thiên: có MT nào vào không????

công hội Thần Thoại Heo Heo: xem ra đều bị chữ “trọn gói” dọa rồi...

công hội Lạc Tiểu Thiên: dọa người vậy sao... Chỉ là đánh thêm vài con quái thôi mà.

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: không phải vài con, mà là rất rất nhiều con, nếu MT dẫn không tốt rất dễ diệt đội, bất quá chuyện vui như vậy, chị nhất định phải tham gia!!! Ha ha ha!!!

Giải thích xiu, phó bản Hẻm Núi Cơn Bão, đặc điểm chính là nhiều quái, bởi vì đại đa số là quái côn trùng, nên rất có ưu thế về số lượng. Nhưng phó bản Cơn Bão còn có một chỗ rất khác biệt so với các phó bản khác, đó là nó không cần game thủ tiêu diệt hết tất cả quái, chỉ cần giết chết 4 con BOSS nhỏ và BOSS lớn cuối cùng là được. Vậy nên kết quả là các game thủ sau khi trường kỳ thử nghiệm cân nhắc trả giá, hi sinh nặng nề xong, rốt cuộc tìm được lộ tuyến né tiểu quái hoàn mỹ nhất, chỉ cần tuân thủ nghiêm chỉnh chiến lược này, đội ngũ không xuất hiện loại lơ mơ chạy loạn xạ dẫn quái, thì qua phó bản này không thành vấn đề.

Mà “trọn gói” theo lời La Tường, dĩ nhiên là không đi theo lộ tuyến né tiểu quái, dựa theo trình tự bình thường đi vào phó bản, giết sạch tất cả quái. Nếu đây là chuyện đơn giản thì đã chẳng có ai đi vật vờ tổng kết cái chiến lược né tránh kia làm gì. Trong Cơn Bão rốt cuộc có bao nhiêu quái, từng có một MT đắm đuối nước mắt nói rằng, vào Cơn Bão MT cần bản không cần dẫn quái, chỉ cần đứng ở đó, sẽ có quái bị hấp dẫn

lại đây, nếu bạn dẫn quái nhiều quá, cũng đừng chạy trốn, bởi vì trốn đâu cũng đều là quái, chỉ biết càng trốn càng nhiều... Có thể thấy mật độ quái vật trong phó bản đặc cỡ nào. Nên mới nói, chỉ có người rảnh đến phát hoảng, hơn nữa không sợ chết mới muốn đi khiêu chiến...

công hội Lạc Tiểu Thiên: thiếu chiến sĩ, chiến sĩ vào thì bắt đầu.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: còn có ai dám vào!!

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: lão đại hôm nay không onl sao?

công hội Lạc Tiểu Thiên: hôm nay hần có việc, không online được.

công hội Thần Thoại Heo Heo: nếu không tìm thấy MT, vậy đừng đi nữa.....

công hội Lạc Tiểu Thiên: em mở hai acc. Điều khiển chiến sĩ.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: em có acc chiến sĩ?

công hội Lạc Tiểu Thiên: em có acc của Yêu Nhất...

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: ... hai người rút cuộc phát triển thành quan hệ gì rồi...

công hội Thần Thoại Heo Heo: trai xinh gái đẹp đều bị hội trưởng cướp hết rồi!!!

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: Heo Heo lại ghen tị.

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: vừa mục sư vừa chiến sĩ, YOU SURE

công hội Lạc Tiểu Thiên: thử xem coi.

công hội Thần Thoại Heo Heo: nữ hiệp lại quỳ lạy em ...

La Tường sợ mở ba acc sẽ ảnh hưởng tốc độ mạng, chỉ đành thoát acc chính của mình, sau đó tìm số tài khoản và mật mã Yêu Nhất đã đưa cho. Kỳ thật tên kia đưa acc cho cậu đã lâu, khi nhận được, cảm giác kỳ quái không nói nên lời, tựa như đang trao đổi thứ gì đó rất đặc biệt, nếu nói bằng lời của Yêu Nhất thì chính là đem bản thân giao cho cậu, đương nhiên, kết quả bị cậu đập cho một trận tơi bời. Bản thân từ khi bắt đầu chơi game, chưa từng giao acc của mình cho người khác, cũng chưa từng có người khác giao acc cho mình, cho dù là anh em thân thiết, không phải tình huống đặc thù cũng sẽ không làm như vậy. Mà như hai người thế này thì hình như chỉ có tình nhân mới vậy?! >/////< (la="đại=" thiếu=" câu=" đột=" nhiên=" then=" thùng=" cái=" gì...)= " được=" rồi=" thật=" ra=" trao=" đổi=" tài=" khoản=" chỉ=" là=" hình=" thức=" cho=" tới=" giờ=" cậu=" chưa=" từng=" vào=" tài=" khoản=" của=" yêu=" nhất,=" có=" điều=" hôm=" nay=" đã=" có=" cơ=" hội,=" có=" chút=" thấp=" thỏm=" lại=" có=" chút=" hưng=" phấn=" (la=" đại=" thiếu=" câu=" lại=" đột=" nhiên=" thấp=" thỏm=" cái=" gì...)= " khi=" thấy=" hình=" ảnh=" lựa=" chọn=" nhân=" vật=" thì=" hưng=" phấn=" của=" la=" tường=" trở=" thành=" hư=" không,=" mẹ=" nó,=" cậu=" quên=" mất=" tên=" biến=" thái=" kia=" còn=" đang=" cos=" thỏ!!!!=" quên=" đi,=" dù=" sao=" cũng=" không=" phải=" acc=" của=" mình,=" mất=" mặt=" cũng=" không=" phải=" cậu=" mất...=" địa=" điểm=" login=" là=" địa=" điểm=" logout=" hôm=" qua=" của=" mình,=" xem=" ra=" tên=" kia=" chờ=" mình=" logout=" xong=" cũng=" thoát=" game,=" không=" biết=" vì=" sao,=" la=" tường=" nghĩ=" đến=" đây,=" đột=" nhiên=" tâm=" tình=" vui=" vẻ=" một=" chút.= " ngâm=" nga=" một=" đoạn=" nhạc=" không=" biết=" tên,=" cậu=" mở=" cột=" trang=" bị=" nhân=" vật,=" mặc=" dù=" đã=" sớm=" nhìn=" qua=" vô=" số=" lần,=" nhưng=" nhìn=" acc=" của=" người=" ta=" và=" nhìn=" acc=" của=" mình=" quả=" nhiên=" không=" giống=" nhau.= " sau=" đó=" lại=" nghiên=" cứu=" nghiên=" cứu=" phím=" tắt=" của=" tên=" kia,=" mặc=" dù=" mình=" không=" chơi=" chiến=" sĩ,=" nhưng=" làm=" một=" game=" thủ=" có=" thâm=" niên,=" kỹ=" năng=" của=" bất=" kỳ=" chức=" nghiệp=" nào=" cũng=" phải=" rõ=" như=" lòng=" bàn=" tay,=" la=" tường=" làm=" quen=" với=" từng=" phím=" tắt=" kỹ=" năng=" về=" căn=" bản=" có=" thể=" điều=" khiển=" tự=" nhiên,=" nhưng=" phối=" hợp=" qua=" lại=" các=" kỹ=" năng=" và=" thời=" gian=" phát=" động=" của=" từng=" chiêu=" thì="

còn="" cần="" làm="" quen="" bằng="" thực="" chiến.="" sau="" đó="" la="" tường="" lại="" coi="" trộm="" kho="" hàng="" của="" tên="" kia="" một="" chút...="" quả="" nhiên="" là="" kẻ="" có="" tiền!!!="" còn="" nhiều="" tiền="" hơn="" acc="" bị="" trộm="" của="" mình="" nữa!="" quả="" nhiên="" tên="" kia="" nói="" muốn="" nuôi="" mình="" là="" dư="" sức...="" =="" công="" hội="" =="" thần="" thoại="" nguyệt="" thần:="" tiểu="" thiên,="" mở="" acc="" chưa?="" đến="" tập="" hợp="" đi!="" =="" công="" hội="" =="" yêu="" nhất="" thần="" thoại:="" ừ,="" đến="" đây.="" bốn="" người="" năm="" acc="" ở="" cửa="" phó="" bản="" lập="" một="" đội="" ngũ,="" la="" tường="" để="" acc="" mục="" sư="" mở="" chức="" năng="" đi="" theo="" đội="" trưởng,="" đội="" trưởng="" đưa="" cho="" nguyệt="" thần.="" bởi="" vì="" nguyệt="" thần="" là="" pháp="" sư,="" vị="" trí="" đứng="" của="" mục="" sư="" và="" pháp="" sư="" bình="" thường="" đều="" cách="" một="" khoảng="" với="" quái,="" như="" vậy="" khi="" la="" tường="" không="" thể="" chú="" ý="" mục="" sư,="" nếu="" đi="" theo="" pháp="" sư="" thì="" cậu="" cũng="" không="" cần="" quan="" tâm="" vị="" trí="" đứng="" trong="" ba="" lô="" chất="" đây="" thuốc,="" đi="" cơn="" bão="" “trộn="" gói="" tuyệt="" đối="" là="" trường="" kỳ="" kháng="" chiến,="" thuốc="" nhất="" định="" phải="" mang="" đủ,="" sau="" đó="" năm="" acc="" treo="" đội="" danh="" “tiểu="" đội="" hăng="" máu="" vô="" địch”,="" tiến="" vào="" phó="" bản="" hẻm="" núi="" cơn="" bão="" cao="" thủ="" không="" cô="" đơn="">

18. Chương 18

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ân Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Những ngày không có tên kia PART ~ 2

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: a a a a a, tui hối hận rồi, để tui đi ra ngoài đi, hoặc để tui chết trọn vẹn đi!!!!

đội ngũ Thần Thoại Nguyệt Thần: cậu bỏ cuộc đi...

đội ngũ Yêu Nhất Ngự Tỷ: ba mỹ nữ cùng cậu đánh. Cậu còn không hài lòng?

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: các chị, buông tha em đi...

đội ngũ Yêu Nhất Ngự Tỷ: ngoan, Tiểu Thiên dẫn quái tới rồi, đi thôi

~Lúc này La Tường không có nhiều thời gian đánh chữ, mà cũng khó trách Heo Heo muốn nổi điên, bởi vì chỉ nhìn đám mồi chi chít nhằng nhịt trước mặt thôi, da đầu cậu đã tê dại như “sóng biển cuộn trào”, cái chứng sợ đông đúc đáng ghét này... Dĩ nhiên làm cao thủ, ý thức vẫn phải có, cậu tự mình thêm một cái BUFF tăng cao phòng ngự, mở hết mã lực xông về phía bầy mồi, quả nhiên bầy mồi không phụ kỳ vọng chiêu đãi cậu rất tốt, xông vào một đám. Nhấn xong lộ tuyến dự định, xác định cự ly xa nhất pháp sư có thể đánh tầm xa, cậu quay đầu chạy về phía đội hữu. Sau đó lập tức chuyển cửa sổ, mục sư chuẩn bị kỹ năng hồi máu, từ xa quả nhiên nhìn thấy chiến sĩ đang chạy tới, đằng sau có một đám quái đuổi giết, mơ hồ cảm thấy đất đai đều bị rung chuyển ầm ầm =, cảnh bi hùng đau thương này, La Tường dứt khoát chụp một tấm...

La Tường có một thói quen, là khi cậu dâng máu lên não, ví dụ như lúc PK, săn BOSS, v.v..., thì rất thích vừa đánh vừa nghe nhạc.

Vì thế ứng với tình hình đã xuất hiện cảnh dưới đây...

Lời ca:

Rốt cục làm quyết định này (La Tường vọt về phía quái...)

Người khác nói thế nào em không để ý (tiếp tục xông vào...)

Chỉ cần anh chắc chắn như vậy (xin hãy bị rù quén qua đây...)

Em nguyện ý chân trời góc biển đều theo anh (dẫn được kha khá, cậu chạy trở về, trong lòng gào thét, đám sâu bọ mau theo tao trở về...)

Vô lại, đây không phải là bài tình ca sao... Tình ca đau khổ của người ta mà cậu cũng nghe thành sôi nổi được? Bởi vậy có thể đoán, La cao thủ nghe nhạc không có lựa chọn, loại ca khúc nào cậu cũng nghe được, hơn nữa còn có thể biến tấu thành phong cách của riêng mình...

Mục sư bất cứ lúc nào cũng phải bơm máu cho MT, còn không được quên BUFF. Trước khi trạng thái biến mất phải nhanh chóng bổ sung. Ngẫu nhiên có quái OT, La Tường còn phải điều khiển MT kéo quái trở về, sau đó mục sư phải bơm máu. Một nhưng mà vui. Lần đầu tiên thử nghiệm, qua cửa hữu kinh vô hiểm, kế tiếp chính là điều chỉnh số lượng quái kéo mỗi lần, vừa không quá nguy hiểm, vừa bảo đảm tốc độ trừ quái. Kéo quái thêm vài lần, acc chiến sĩ cũng dần lên tay, bởi vậy năng suất lại được nâng cao. Tiểu gia quả nhiên thông minh vô địch a, cái đuôi mèo đằng sau La Tường không kìm được vểnh lên.

Đoàn người cứ thế thông thả đi tới. Rốt cục gặp tiểu BOSS đầu tiên của Cơn Bão, Mối Chứa. Ta nói chớ mấy người giết BB (baby) mỗi của người ta nhiều như vậy, cũng đến lúc gặp gia trưởng rồi chứ ha. Thật ra Mối Chứa không có kỹ năng đặc biệt gì, chỉ là xung quanh nó chỉ chít trứng mỗi như sao trên trời, nếu không cẩn thận đánh trúng hoặc dẫm lên đó, từ trong trứng sẽ thoát ra rất nhiều mối con. Nếu không muốn hai mặt thụ địch thì tốt nhất là phải cẩn thận tránh mấy quả “mìn” này. Nhất là đội ngũ chỉ có một mục sư như của La Tường, nếu như song mục, còn có thể vừa kháng vừa bơm máu. Nhưng đây chỉ có một mục sư, nếu một bên bị Mối Chứa công kích, một bên bị mối con quấy rầy, cho dù La Tường là máy báy phản lực cũng không bơm kịp, huống chi cậu còn phải nhìn chiến sĩ.

Trong thời gian bảo hộ, mọi người dừng ở địa điểm cách BOSS một khoảng, mở cuộc họp nhỏ. Kịch liệt thảo luận nên trực tiếp nhào lên giết Mối Chứa hay xử lý đám trứng mối xung quanh Mối Chứa trước rồi giải quyết Mối Chứa sau. La Tường cầm đầu phái sức mạnh cho rằng né trứng mối giết Mối Chứa là được, sau khi Mối Chứa chết trứng mối sẽ tự nhiên biến mất, không cần thiết lãng phí thời gian đi dọn trứng. Heo Heo cầm đầu phái thận trọng cho rằng nên ăn chắc mặc bền, vạn nhất trong khi giết Mối Chứa mà dẫn ra mối con làm cho diệt đội thì chi bằng giết bọn nó trước đã, diệt trừ cạnh cánh trong lòng. Cuối cùng đội trưởng Nguyệt Nguyệt cảm thấy có cái chân sau Heo Heo này, khả năng đập trứng trứng mối sẽ rất lớn, vẫn là dọn trứng trước đi.

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: 555, tui hông phải chân sau...

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: đúng đúng đúng, anh không phải chân sau, anh là chân heo.

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: Thiên Thiên học xấu rồi...

đội ngũ Thần Thoại Nguyệt Thần: được rồi được rồi. Bắt đầu, pháp sư diệt trứng mối từ xa, mỗi lần một cái. Giết sạch mối con thoát ra từ trứng mối mới đánh cái tiếp theo, OK

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: ừ. Hiếu.

đội ngũ Yêu Nhất Ngự Tỷ: được. Vậy tôi đánh cho.

Ngự Tỷ cẩn thận chọn quả trứng gần nhất, phóng một Phép Cầu Lửa, sau khi liệt diễm bùng nổ, thành linh từ trong trứng ủa ra 5, 6 con mối, còn ướt đầm dịch nhờn bán trong suốt, ghê tởm chết đi được. Nhưng dịch nhờn không ảnh hưởng đến tốc độ của chúng, chúng quyết đoán bò về phía Ngự Tỷ. La Tường nhanh chóng phóng Trào Phúng kéo quái lại. Sau đó chính là theo thường lệ bắn kỹ năng lia lịa, MT giữ cừu hận, mục sư bơm máu.

Lại là một loạt động tác lặp đi lặp lại, may thay khi vào nhét đầy thuốc, nếu không thực chịu không nổi tiêu hao lớn như vậy, lượng quái trong Cơn Bão quả nhiên không phải thổi phồng. Đánh xong quả trứng cuối cùng, tiệc chính rốt cục xuất hiện. Toàn bộ BUFF thêm một lần, Yêu Nhất xách đao xông về phía Mối Chứa, kết quả vừa chạy đến trước mặt nó, đã bị phun một ngụm dịch nhờn, mặc dù là giả, nhưng mà dạ dày La Tường vẫn dấy lên một đợt buồn nôn, TM mày cũng không phải nhện, phun cái gì mà phun...

Dốc sức chém một đao về phía Mối Chứa, sau đó phóng Trào Phúng. Ngự Tỷ bên cạnh ra hiệu cạm bẫy đã xong rồi, La Tường liền dẫn Mối Chứa đi vào bẫy rập, Cạm Bẫy Giảm Tốc thuận lợi. Sau đó chỉ cần giết

quái như bình thường là được. Nhưng phải nhớ đúng giờ bổ sung Cạm Bẫy Giảm Tốc, vạn nhất OT, Giảm Tốc sẽ làm tốc độ BOSS giảm xuống 50%, không đến mức để BOSS vọt một phát tới trước pháp sư, chiến sĩ còn có thời gian kéo cừu hận lại. Rốt cuộc, Mối Chứa không cam lòng ngã xuống, sau khi chết tuôn ra một đồng rác rưởi, mò qua mò lại, đến cả trang bị lam cũng không có, toàn bộ là trắng... Quả nhiên không nên mong chờ gì ở tiểu BOSS.

Bốn người chỉnh lý ba lô, đánh xong mỗi, tiếp theo là nhện, nhện công kích không cao, nhưng có một kỹ năng định thân rất khó giải quyết, chúng nó phun tơ nhện từ miệng, nếu bạn bị bao phủ sẽ bị định thân 2 giây, điều này đối với MT kéo quái mà nói chính là tận thế, 2 giây không thể động đậy, xâm nhập quân địch chỉ có một kết cục duy nhất, bị hội đồng.

đội ngũ Thần Thoại Nguyệt Thần: Thiên Thiên kéo quái nổi không?

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: hẳn là không thành vấn đề, để em thử xem.

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: nữ hiệp cố lên.

La Tường ngồi trước màn hình khởi động ngón tay. Cho dù bị nhện con định thân 2 giây, cậu tin tưởng bằng trang bị biến thái của Yêu Nhất tuyệt đối chịu được, có điều bây giờ không giống mọi khi, số lượng quái rất nhiều, 1 con định 2 giây, nhưng lỗ như con này tiếp con kia, vậy không phải vấn đề 2 giây nữa rồi. Vẫn là dựa vào thao tác của mình chắc ăn hơn, các người cứ chờ xem kỹ thuật hoa lệ của tui đi, oa ha ha ha...

Vì vậy chưa đến một hồi, mọi người đã thấy từ xa một chiến sĩ dùng lộ tuyến kỳ quái, tư thế kỳ quặc chạy về phía bọn họ.

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: Thiên Thiên. Sao em vừa chạy vừa co giật vậy? Acc nam vận vẹo thắt lưng chẳng có xíu mỹ cảm nào! Còn đi hình chữ S nữa...

La Tường phun một ngụm máu lên màn hình, đó là kỹ thuật, kỹ thuật có hiểu không? Không thấy tui đang né mạng nhện đằng sau sao!!!! Đồ đầu heo!!!! Không đúng, người căn bản không bằng cả đầu heo!!! Đồ chân heo!!!!

Cao thủ không cô đơn –

19. Chương 19

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Những ngày không có tên kia PART ~ 3

Dọn sạch các loại quái vật mối, nhện, muỗi, thần lằn to to nhỏ nhỏ và thủ lĩnh của bọn nó xong, đoàn người La Tường rốt cục cũng chậm rãi đi tới trước mặt BOSS cuối. Nó vừa không phải đại trùng xấu xí, vừa không phải quái thú cao lớn uy mãnh, BOSS đại nhân của Cơn Bão là một thiếu nữ dễ thương đáng yêu. Tóc dài xanh ngọc, hai chùm đuôi ngựa cần thiết cho việc dễ thương, gương mặt xinh xắn, nơ bướm viền đăng-ten kết hợp với áo đầm phong cách Gothic vừa hoa lệ vừa không mất vẻ đáng yêu, thiếu nữ đứng đó, mở to đôi mắt vô tội nhìn đoàn người...

Quá đáng, một con BOSS mà còn màu mè còn khả ái hơn công chúa thành Phi Dục, có để cho đám trạch nam này sống nữa không. Dĩ nhiên đừng bị vẻ ngoài của sự vật lừa bịp, khi bạn nhìn thấy thiếu nữ cầm thanh cự kiếm cao bằng nửa người, còn dùng một tay, thì biết con gái bạo lực không dễ chọc.

“Alice Diên Cuồng” đây là tên gọi treo trên đầu BOSS, các game thủ thích gọi nàng là Tiểu Ái hơn. Bởi vậy giữa game thủ thường hay có đoạn đối thoại thể này.

A: đi, tổ đội săn Tiểu Ái đi.

B: không đi, một đám đàn ông trước mặt bàn dân khi dễ thiếu nữ đáng yêu là chuyện bản công tử không làm!

A: là cậu sợ bị thiếu nữ khi dễ chứ gì, còn mất mặt hơn...

B: =. = làm sao cậu biết?

A: hà, người anh em, ở đây có ai chưa từng bị Tiểu Ái khi dễ qua?

B: =. =

Cho nên, danh xưng Tiểu Ái này, vừa bao gồm yêu, vừa bao gồm hận. Thiếu nữ là đáng sợ nhất, rõ ràng ràng rất dễ thương, nhưng lại có sức nổ và sức công kích siêu cường, bạn có tin nàng sẽ xách cự kiếm rượt bạn chạy vòng vòng bản đồ không? Sau đó bạn còn bị kịch phát hiện mình chạy không lại nàng! Nhưng đạo cao một thước ma cao một trượng, không thể coi thường trí tuệ của người chơi, ngay sau đó đã có một đại thần nghiên cứu ra biện pháp đập quái vừa đáng khinh vừa không thể không học...

Cách thực hiện như sau, ở bên trái Tiểu Ái có một đồng nham thạch, ở giữa có vô số khe hở, chỉ cần chiến sĩ dẫn Tiểu Ái tới bên kia nham thạch, mà người chơi lại có thể nhảy, lúc này phải khéo léo nhảy lên mặt đá, sau đó di chuyển một khoảng theo hướng nhất định dẫn Tiểu Ái tiến vào khe hở, bởi vì BOSS dù có là BOSS thì cũng là một chuỗi trình tự, nếu không có trình tự giúp nó nhảy thì nó sẽ chỉ biết đi trên đường. Mặc dù nói rất đơn giản, nhưng có thể dẫn Tiểu Ái tới đồng nham thạch, lại thuận lợi nhảy lên cũng có một độ khó nhất định, bởi vậy có rất nhiều chiến sĩ gặp bị kịch vì không luyện tốt kỹ thuật này, vào lúc cần nhảy thì không nhảy, kẹt giữa nham thạch và Tiểu Ái bị ngược đến dục tiên dục tử. Kế tiếp coi như nhảy lên thuận lợi thì lúc di chuyển trên nham thạch cũng phải chú ý, phía trước đã nói có rất nhiều khe hở, không cẩn thận ngã xuống, bị kẹt chính là mình. Tiếp theo, khi di chuyển phải nắm chắc khoảng cách với Tiểu Ái, bởi vì một khi bạn di chuyển quá xa, hướng di chuyển không đúng, Tiểu Ái đứng dưới không có bị kẹt trong khe hở, mà lại kéo dài khoảng cách như vậy, trị cừu hận của Tiểu Ái sẽ rời khỏi chiến sĩ, như vậy người gặp họa tiếp theo sẽ là đồng đội của chiến sĩ... Cho nên cũng thường xuyên xuất hiện cảnh một chiến sĩ đứng trên tảng đá, luống cuống nhìn đội hữu phía dưới bị Tiểu Ái rượt vòng vòng...

Nếu bạn bẫy quái thành công, vậy chúc mừng, tiếp theo bạn chỉ cần đứng đó bàng quan là được. Sau khi Tiểu Ái bị kẹt trong khe hở, tất cả đội hữu đều phải đứng ở vị trí của chiến sĩ tấn công từ xa, còn cận chiến, ặc, dù gì khoảng cách tấn công không tới, ngoan ngoãn đứng xem là được rồi.

Tiểu tổ mở họp lần hai.

đội ngũ Thần Thoại Nguyệt Thần: Thiên Thiên biết bẫy quái không?

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: nữ hiệp

~~ đội ngũ Yêu Nhất Ngự Tỷ: Thiên Thiên?

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: nữ hiệp, nữ hiệp ngài còn onl không?

~ đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ặc, ngại quá. Vừa nãy em đang xem hướng dẫn...

đội ngũ Yêu Nhất Ngự Tỷ: ...

đội ngũ Thần Thoại Nguyệt Thần: ...

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: ... Tương lại mịt mờ...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: xem cũng được tương đối, thử một chút xem.

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: nữ hiệp, đại nữ hiệp, trông cậy vào em.

đội ngũ Yêu Nhất Ngự Tỷ: đến thời khắc này, chị chỉ có thể nói... Cố lên!

đội ngũ Thần Thoại Nguyệt Thần: chúc em nhiều may mắn!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ừ. Vì bảo đảm, mấy người né xa một chút vẫn tốt hơn. = =

Trong lòng La Tường quả thật không chắc lắm, tuy bình thường tự nhận là cao thủ, nhưng nhốt quái cần có kinh nghiệm nhất định, bình thường cậu đều là pháp sư đại thiếu gia, chỉ có một vé đứng xem, cho tới

giờ chưa từng thực chiến. Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, cảm giác được ánh mắt thâm tình chờ đợi của các đồng đội sau lưng, tự nhiên sinh ra một thứ cảm xúc bi tráng vai mang gánh nặng gia đình lết xác ra chiến trận...

Từng bước một đi về phía Tiểu Ái, thiếu nữ đối diện nghiêng đầu đánh giá cậu, rốt cục Tiểu Ái vạn năm bất biến nhắc vũ khí, La Tường biết đó là dấu hiệu BOSS khởi động, cậu lập tức xoay người chạy về đồng nham thạch. Tốc độ của Tiểu Ái tuyệt đối nhanh hơn chiến sĩ trọng giáp như cậu, cho nên phải tận lực giữ một khoảng cách từ lúc bắt đầu, tránh cho việc chưa tới đích đã bị dí. Càng ngày càng gần, La Tường tính toán khoảng cách trước mắt, rốt cục đạt đến phạm vi lấy đà, cậu nhanh nhẹn nhấn nút nhảy, một phát nhảy lên giữa không trung, nhanh chóng điều chỉnh hướng rơi xuống, nhảy lên xong xuôi. Thành công được một nửa, nhưng cậu không có thời gian dừng lại, lập tức chạy về phía địa điểm hiển thị trên sách lược, Tiểu Ái vẫn còn yên ổn đi theo sau, mắt thấy Tiểu Ái cách khe hở càng ngày càng gần, sắp mắc kẹt rồi!!! Đột nhiên màn hình tối sầm, một khung thông báo của hệ thống xuất hiện chính giữa màn hình.

Hệ thống nhắc nhở: tài khoản của bạn bị đăng nhập từ nơi khác, xin thử lại sau.

Thảo nê mã (TMD), La Tường vừa mắng vừa chuyển đến cửa sổ Lạc Tiểu Thiên, lúc này đang tiếng kêu dậy khắp trời, bởi vì acc chiến sĩ đột nhiên rớt mạng, Tiểu Ái mất mục tiêu, trực tiếp OT, acc của mình đã đo đất, Tiểu Ái giờ đang đuổi giết Heo Heo, khi cậu mở khung tán gẫu, Heo Heo đã nằm xuống bên cạnh, Nguyệt Thần là người chạy đua tiếp theo với Tiểu Ái.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: ngại quá, tài khoản bị đá...

đội ngũ Thần Thoại Heo Heo: hội trưởng lên?

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: chắc vậy, đăng nhập từ nơi khác.

đội ngũ Thần Thoại Nguyệt Thần: quá bi kịch, còn thiếu chút nữa.

Nguyệt Thần đã có thời gian đánh chữ, xem ra cô cũng “teo”... Quả nhiên, cách đó không xa vắt vẻo một tử thi, Ngự Tỷ ngược lại rất bình tĩnh đứng tại chỗ nhận cái chết, dù sao không tên nào trốn thoát được.

Đoàn diệt. -ENDING-

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: bà xã ~ anh đến rồi ~ nhớ anh không? Người ta nhớ em muốn chết, đặc biệt bớt thời gian lên gặp em nè ~ moa moa moa moa ~==3=

~~ nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: Xin tự kiểm cảnh cây thất cổ đi, cảm ơn.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: TAT anh lại làm gì sai ư? Anh vừa mới onl...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: anh online chính là một sai lầm!!!! Sự tồn tại của anh chính là một bi kịch!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: TAT vì mô? Vì mô?

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: làm nũng vô dụng!!!! Treo cổ xong rồi hẵng tới tìm tôi!!!!

Tổng kết —— ai cũng đều có một đứa bạn or một đứa chồng không đáng tin.

Đối thoại nội tâm của La Tường: ông xã gì??? Ai???? Ở đâu???? Tui chẳng thấy gì sất!!!!

“Nửa ngày dạo Khe Núi Cơn Bão” của La Tường Heo Heo Nguyệt Thần Ngự Tỷ đã kết thúc nhảm nhí như thế đấy...

Cao thủ không cô đơn –

20. Chương 20

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Khi đi họp mặt

“Tình yêu không phải thứ anh muốn bán, muốn mua thì có thể bán. Để em thoát khỏi, để em hiểu rõ, buông tình yêu của anh...”

Tiếng chuông cao vút lôi La Tường trở về từ thế giới trò chơi. Đúng, đây là chuông điện thoại di động của La Tường. Lúc trước La Tường nói với bạn cùng phòng rằng rất thích bài này, khẳng khái phải cài đặt thành nhạc chuông, bạn cùng phòng ngăn cản không kết quả, chỉ có thể khéo léo tỏ vẻ, cài đặt thần khúc thành nhạc chuông là khinh nhờn thần khúc, La Tường mới nói, vậy được rồi, dùng “Thấp thỏm” làm nhạc chuông đi. Bạn cùng phòng rối rắm, bất đắc dĩ cân nhắc xong nói, thôi cậu cứ dùng “Mua bán tình yêu” đi, so ra LV thần khúc của “Thấp thỏm” cao hơn “Mua bán tình yêu”.

“Alô.”

“Tường ~ Tường ~”

“Tiểu Tứ... Làm cái quái gì thế, làm như tôi không có số của cậu ấy, giả nhân yêu cái gì!”

“Tớ sai rồi, nói chính sự, họp mặt trung học có đi không?”

“Đi, khi nào?”

“Chiều mai 4 giờ, quảng trường Cảng Hối tập hợp, ăn một bữa xong đi KTV.”

“Được.”

La Tường cúp điện thoại, không khỏi cảm thán thời gian trôi thực nhanh, tốt nghiệp trung học đã được một năm tròn, chính mình năm ấy lại đi thi đại học tỉnh ngoài, cho nên một năm rất ít khi gặp bạn học cũ. Hôm nay gọi điện thoại cho mình là Lý Tứ, bạn học cấp ba hồi đó. Đúng, thằng kia tên Lý Tứ, có lẽ lúc đó cha mẹ lười đặt tên cho nó nên đăng ký đại một cái tên có vẻ nghe nhiều nên thuộc, khéo cái là trong lớp bọn họ lại có một đứa tên Trương Tam, hóa ra trên thế giới này có nhiều cha mẹ lười đặt tên như vậy. Bởi vì tên gọi, Trương Tam Lý Tứ (ông A bà B) thường xuyên bị các học sinh dùng để đùa giỡn, nam sinh mà, kỳ thật chẳng để ý mấy thứ này lắm, bị đùa giỡn qua qua lại lại, hai người cũng dần thân nhau, cộng thêm La Tường chơi thân với Lý Tứ, tiểu đoàn thể ba người cứ vậy lẫn lộn trung học ba năm.

Trở lại trò chơi.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: thân ái, tha thứ anh đi, anh thật sự không biết bọn em đang phớ bản mà...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đèn cho tui. =.=

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: đèn thế nào? Dùng thân thể?

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đi chết đi!!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: đùa thôi, bình tĩnh...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: theo tui đi phớ bản lần nữa.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: không thành vấn đề ~ nhưng hôm nay muộn rồi. Ngày mai cũng không được, anh còn ở ngoài, ngày mốt mới trở về, hôm nay là lén chuồn ra.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: vậy chờ ngày mốt anh về nhà đã, dù sao chiều mai tui cũng không ở nhà.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: bà xã, em muốn vút anh đi hẹn hò ư? TAT

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: dù sao anh cũng không có đây... Ông xã đi công tác, bà xã muốn ngoại tình cũng là chuyện bình thường.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: thân ái, em càng ngày càng biết đùa giỡn...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: bị anh ép –

La Tường phát hiện, tên chết bầm kia thích nhìn mình nổi điên, hẳn đúng là M trời sinh, thích mình mắng mình đánh mình ngược hẳn, cho nên cách làm cho đối phương sầu muộn nhất chính là, phải vô sỉ phải mặt dày hơn hẳn. Kỳ thật ban đầu La Tường và vô lại vốn ở chung theo cách này, nhưng về sau bản thân mình càng ngày càng yếu thế, luôn bị đối phương điều khiển tâm tình, hiện tại cậu một lần nữa tìm lại được quyền khống chế, trong lòng sáng khoái a... Muốn so mặt dày thì so, ai sợ ai...

Bởi vì trường kỳ sống cuộc sống một net ngày đêm đảo điên, La Tường mang dáng vẻ tử trạch suy sút đôi mắt thâm quầng làn da tái nhợt. Nhớ lại La Tường trung học của năm đó cũng là một thiếu niên dương quang, mỗi ngày tan học đi chơi bóng rổ, về nhà làm bài tập. Cuối tuần đến lớp học thêm, sau đó lại chơi bóng rổ. Mặc dù không thể nói là phong phú, nhưng cũng là tích cực hướng về tương lai. Thế nhưng từ sau khi đậu đại học, cả người giống như đã mất hết mục tiêu, lại nói trước kỳ thi đại học ông thầy nổ tung trời, nói rằng vào đại học chính là cuộc sống thiên đường gì gì đó, làm La Tường nghiêm ngặt chấp hành lời dạy của thầy cô, kì thi chấm dứt, biết mình trúng tuyển, cậu liền sa đọa truy lạc, sống “cuộc sống thiên đường” mà mình mong muốn —— ăn, ngủ, chơi game.

Kỳ thật kiểu dung mạo bình thường, bỏ vào đám người tuyệt đối không gây chú ý như La Tường, hồi xưa lúc còn là thiếu niên dương quang, bởi vì đam mê bóng rổ, thường xuyên hoạt động ngoài trời khiến cho làn da của cậu phơi nắng thành màu tiểu mạch, cộng thêm dáng người sau khi rèn luyện cũng không tệ, khí chất của nam sinh vận động hấp dẫn sự chú ý của nữ sinh. Đáng tiếc từ sau khi biến thành trạch nam, khí chất khỏe mạnh ban đầu của cậu cũng không còn nữa, ảm thực không quy luật cộng thêm giấc ngủ không quy luật, đã biến thành bộ dáng tiểu bạch kiểm bây giờ, cao cao gầy gầy rất không khỏe mạnh... Kỳ thật đây là trạch khí lộ ra ngoài thôi —— La Tường tự đánh giá chính mình.

Tên kia lên chưa được bao lâu đã offline, nghe nói hôm sau có chuyện cần làm, phải ngủ sớm. Không có hẳn giám sát, La Tường chơi một mạch đến 3, 4 giờ mới ngủ, đợi cậu tỉnh lại đã là 2 giờ chiều hôm sau, chải chải chuốt chuốt, sau đó vào game treo quây hàng, nhìn thời gian sắp đến giờ, cậu bèn xuất môn.

Sau khi xuất môn La Tường mới bị kịch phát hiện mình không rành đường cho lắm, rời khỏi thành phố S mới 1 năm, hướng chỉ nghĩ đông mình còn trở về, tại sao đường sá thay đổi nhiều như vậy... Ban đầu nơi này đâu có ngã tư đâu, ở đây vốn là cái trạm xe mà, a á, tòa nhà này tại sao mình chưa từng thấy qua?! Đợi La Tường vòng qua vòng lại đi tới chỗ dự định thì, đoàn người họp mặt đã sớm đến đây đủ.

“Tường Tường! ~~ ở đây.” Cách đó không xa hơn mười người đứng chung một chỗ, trong đó một nữ sinh ăn mặc rất lấp lánh ngoác tay với mình.

Bởi vì thanh âm rất vang dội, lại là giọng nữ rất êm tai, còn kêu tên... thân thiết như thế... Làm không ít người ghé mắt. La Tường bước nhanh về phía đám người, nói với nữ sinh kia, “Tôn Đình Đình, chú ý hình tượng một chút, một nữ sinh hét to như vậy thì còn ra gì nữa.”

Tôn Đình Đình nhú mồm bắt măn oán trách, “Chính cậu tối muộn còn không biết xấu hổ nói tôi? Lão nương tốt bụng gọi cậu, sợ cậu không tìm thấy.”

“Lâu lắm không quay về thành phố S, biến hóa lớn quá...” La Tường nhìn ra xa.

“Tường ~ Tường ~, cậu vốn mù đường, ok?” Nam sinh bên cạnh không nhịn được vạch trần cậu.

“Mấy người có thể đừng gọi tôi Tường Tường không? Đặc biệt là Tiểu Tứ, cậu có thể sửa cái giọng đó không?”

“Gọi cũng ba năm rồi.” Nam sinh cường tráng bên cạnh Tiểu Tứ nói.

“Tui cũng kháng nghị ba năm rồi!”

“Nhưng vẫn không sửa, cho nên cậu thấy bây giờ sẽ có sửa sao?” Nam sinh cường tráng tiếp lời La Tường, tiếp tục cười trên nỗi đau của cậu.

La Tường đau khổ quay đầu. Tiểu Tam vô vô bả vai nam sinh nói, “Tiểu Tứ ~ cậu đừng kích thích nó, nhìn dáng vẻ yếu ớt của nó hiện giờ, có khả năng chịu không nổi kích thích, hộc máu té xỉu đó...”

Lần này người tổ chức là cựu lớp trưởng Tôn Đình Đình, là một nữ sinh tính cách nữ vương, thủ đoạn nữ vương, hiện tại cách ăn mặc cũng ngày càng nữ vương.

“Đi, tìm chỗ ăn cơm đi.” Nữ vương hạ lệnh.

“Mới bốn giờ...” Có bạn nhỏ kháng nghị.

“Tui mệt, tui muốn ngồi, tui muốn bổ sung năng lượng!”

Nữ vương hạ lệnh, các bạn nhỏ bị nô dịch ba năm theo thói quen vâng theo chỉ thị...

Kỳ thật không có đi tìm chỗ nào hết, đoàn người đã đặt chỗ trước rồi. Dù sao hơn mười người mà không đặt trước thì làm gì có nơi nào chứa nổi. Nơi Tôn Đình Đình đặt là một tiệm lẩu, khung cảnh không tồi, nồi lẩu lại rất dễ khuấy động không khí, chưa bao lâu một đám người đã đem cảm giác xa lạ của một năm không gặp vỡ ra ngoài ngàn dặm, vô cùng náo nhiệt tụ thành một cục.

Các nam sinh uống chút rượu, nữ sinh gọi đồ uống, Tôn nữ vương có vẻ dừng cảm hơn, cũng cùng uống bia. Hết cộng thêm quây phá, một bữa cơm ăn đến 8 giờ, nam sinh đương nhiên còn chưa hết đã, tăng hai đến KTV tiếp tục, vài nữ sinh ngoan không thể về trễ, cho nên không có tham gia tăng hai, sau khi tiễn các cô, đám nam sinh cùng Tôn nữ vương cộng thêm một nữ sinh cùng đi karaoke.

Đúng rồi, La Tường là một mạch bá (micro aka chỉ người thích ôm mic hát từ đầu buổi đến cuối buổi). Cậu thích ca hát, hát cũng không tệ. Mở màn cậu liền hát bài mình thích nhất —— “Mua bán tình yêu”. Lập tức hạ gục toàn bộ người có mặt, ngoại trừ giới tính khác biệt, những cái khác đều có thể sánh với bản gốc, cảm giác này, giọng hát này, thật có cảm xúc! Rất có cảm xúc! Vì vậy dưới sự cổ vũ của mọi người, La Tường lại hát liên tiếp vài bài, vốn Tiểu Tam định cho cậu hát “Thấp thỏm”, nhưng cậu rất khiêm tốn mà nói rằng bản thân còn đang học tập rèn luyện, thần khúc để lần sau luyện xong rồi hát...

Cao thủ không cô đơn

21. Chương 21

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Pháp sư tai thổ thần bí

La Tường hát liên tiếp vài bài, rốt cục bị mọi người đập xuống, có để cho người khác hát không hả! Kỳ thật La Tường bởi vì trước đó uống hơi nhiều, cộng thêm hát mấy bài tông cao đã có chút thiếu khí và chóng mặt, cậu đánh tiếng vài câu xong lão đảo chạy ra ngoài KTV, ngồi xổm ở ngoài hít thở không khí trong lành. Thời gian lâu, ngồi xổm chân tê dại a, cậu nhe răng nhếch miệng chống chân đứng dậy, sau đó họa vô đơn chí, đột nhiên đối tư thế làm máu lên não chậm, trước mắt đột nhiên tối sầm không đứng vững, đo đất version người thật...

May thay không biết từ đâu vươn ra một bàn tay đỡ cậu một phen. “Cám ơn.” La Tường quay đầu cảm tạ người nọ.

“Không có gì.” Vừa thấy biết ngay là tình anh, cà vạt áo vest, kính không gọng. Đối phương lơ đãng mỉm cười.

“Tường Tường, sao cậu không vào?” Tiểu Tứ chạy ra ngoài tìm La Tường, cậu ta đi đâu mà lâu dữ.

“Ồ, vào ngay đây.” La Tường quay đầu nói với người nọ, “Ồm, buông tay được rồi...”

Hôm đó về nhà rồi, La Tường cũng không vào game, chỉ nhìn thu hoạch từ bán hàng xong liền tắt máy ngủ. Sau đó đợi cậu tỉnh lại, lên trò chơi, đã là một buổi chiều. Tên kia nói buổi tối mới lên được, vậy buổi chiều đi dạo thành khác xem, mua hàng mua hàng, bán lại bán lại kiếm tiền thôi. La Tường mấy ngày nay muốn tiền sắp điên rồi, xác thực mà nói là muốn mua kéo a kéo...

Ôm tâm lý chờ thời, La Tường cảm thấy trong chủ thành hẳn là không ai quen biết mình, cho nên cậu bèn mở acc chính đi dạo.

Thành Thiên Không, tên sao người vậy, là thành phố trên mây, đi ở đường phố bất cứ lúc nào cũng có thể đứng vào một hai cụm mây. Là thứ con gái thích nhất, vừa lãng mạn vừa vui. La Tường thì chẳng thấy gì, chỉ cần có thể mua được hàng rẻ... Sau đó cậu bỗng gặp được đánh hội đồng trong truyền thuyết... Không ngờ một đám người cường chế PK ngay trên đường.

Cơ chế PK của “Vùng đất thứ hai” là như này, mỗi nhân vật đều có ba kiểu trạng thái PK: hòa bình, chính nghĩa, ác ý. Rất ít rất ít người mở ác ý, bởi vì nếu mở trạng thái ác ý thì bạn có thể tùy tiện tấn công bất cứ người chơi nào, bao gồm cả đội hữu, mở ác ý, đằng trước tên gọi sẽ treo chữ “Ác”. Đội ngũ căn bản sẽ không có ai dám tổ, một khi khai chiến, ai biết bạn có click vào người đội hữu tấn công hay không. Nhưng trạng thái ác ý cũng là trạng thái duy nhất có thể cường chế PK người khác. Còn trạng thái chính nghĩa vừa vận đối lập với ác ý, người chơi chỉ có thể tấn công những người mở ác ý, hơn nữa vô luận đối phương có tấn công mình hay không, chỉ cần đằng trước tên có chữ “Ác” là bạn có thể công kích đối phương. Còn trạng thái hòa bình, chính là không thể chủ động tấn công bất kì kẻ nào, trừ phi đối phương tấn công mình trước, xếp vào danh sách cừu nhân xong mới có thể công kích đối phương.

Bình thường, mở ác ý, nếu không phải kẻ điên thì là kẻ điên phi thường trâu bò. Còn mở chính nghĩa, thì là những kẻ trâu bò thích vờ ra vẻ... La Tường tự nhận là một người trâu bò, nhưng bình thường cậu đều mở hình thức hòa bình, bởi vì cậu không phải kẻ điên, cậu cũng không muốn ra vẻ quá trắng trợn, cậu cảm thấy trâu bò khiêm tốn mới là một cách ra vẻ thông minh... Số lần cực ít ỏi mở ác ý chủ động công kích người khác, cũng chỉ vì đấu tranh nho nhỏ của công hội trước kia, cộng thêm một lần vì Yêu Nhất...

Mình chỉ là đi ngang qua... La Tường lẩm nhẩm, kết quả vẫn trúng đạn. Đánh hội đồng còn kịch liệt hơn cậu tưởng tượng. Trong vòng vài giây hệ thống của cậu liên tục nhảy ra 5, 6 cái tin bị những người ác ý khác nhau tấn công... Phắc, La Tường né 3 lần, nhưng lượng máu vẫn rút phân nửa. Cậu suy cho cùng là thanh niên nhiệt huyết, một đám người chẳng biết đứa nào là cừu nhân của mình nhưng mình đang mở hòa bình mà, cậu vung tay ném một kỹ năng sở trường: Bát Phương Liệt Diễm, hiệu quả quần công một lưới tóm gọn cừu nhân. Sau đó nuốt đại hồng, trong lúc đó né thêm một lần công kích, danh sách cừu nhân thêm 2 tên... Tiếp theo lại là quần công, Văn Thạch Thuật.

phụ cận Si Tình Tuyệt Đối: má, tại sao có thêm thằng pháp sư hệ lửa vậy?

phụ cận Khoa Tư Đề Oa: mẹ ơi, chết cháy con.

Sau khi phóng hai chiêu quần công, La Tường bị ổi chạy qua một bên, mở danh sách cừu nhân, nhìn quét một lượt, nhớ kỹ tên mấy người kia xong. Lại chạy vào chiến trường, tìm cừu nhân gần nhất, Khoa Tư Đề Oa, phóng một chiêu Hắc Long Ba. Khoa Tư Đề Oa đáng thương vốn trong lúc hỗn loạn chẳng còn bao nhiêu máu, bị La Tường đánh lén một cú, trực tiếp trở về điểm hồi sinh. Nhưng La Tường cũng không oai phong được bao lâu, hai chiêu quần công hồi nãy đã khiến những người kia chú ý, vốn trận hội đồng này chỉ là giữa 2 công hội mâu thuẫn. Hai phe không ai biết cậu, hơn nữa còn là oánh xáp lá cà, vì vậy trực tiếp xem cậu là đối thủ, rất nhiều người tập trung đánh La Tường. Nếu người qua đường bình thường bị tấn công thì cùng lắm là chạy xa chút, nếu bị giết thì sau khi hồi sinh cũng chỉ lên thế giới vắng vài câu, nhưng La Tường là ai, cậu đâu phải loại dễ bị bắt nạt, lại nói cậu đang sầu không có gì làm đây, chẳng thêm biết ân oán tình cừu người ta ra sao, trực tiếp nhảy vào hỗn chiến luôn.

Kể đến đoạn La Tường phóng xong Hắc Long Ba thì bị tấn công, bởi vì khi ấy vừa vặn đang ngâm xướng, nhược điểm của pháp sư chính là thời điểm ngâm xướng không thể di động, cho nên La Tường bị đánh ngay mặt. Vội vàng nuốt một đại hồng, cậu cấp tốc nhảy lên nóc nhà bên đường. Đây là ưu điểm của việc đánh nhau trên phố, có địa hình để nương tựa. La Tường còn tưởng rằng lúc đang hỗn chiến, mình nhảy lên nóc sẽ không ai chú ý, nhưng cậu tưởng bỏ rồi. La Tường bị tấn công lần thứ hai, không ngờ là một cung thủ, tên gọi Linh Vũ, không thấy rõ người nhưng hệ thống đã hiển thị tên. Cung thủ bắn rất cao, tốc độ bắn tên cũng cực nhanh, La Tường bị thương tổn rõ ràng, mũi tên thứ hai lại bắn qua đây. Mẹ nó, lì dừ, xem ra đối phương đã nhìn trúng cậu. Có điều khi mũi tên thứ hai bắn ra La Tường đã nhìn được phương hướng, chạy qua bên đó, đáng người xanh lục, là một cô gái, một cô gái vừa có kỹ thuật vừa cực hung hãn. La Tường cũng chẳng đứng chịu trận cho cô ta đánh, ném Dây Leo Độc sang, Linh Vũ không phụ kỳ vọng nhảy lên né công kích, nhưng La Tường còn chiêu sau, giãn cách kỹ năng của Hắc Long Ba đã giãn xong, vì vậy Linh Vũ vừa rơi xuống đã bị hắc. Ngoài lúc ngâm xướng thì lúc nhảy lên và rơi xuống cũng không thể né tránh công kích.

Linh Vũ tức học máu, thăng pháp sư này khó chơi quá đi, nắm bắt thời gian và địa điểm không tồi, nhưng cô cũng không phải loại dễ bắt nạt, kéo một mũi tên, lần này còn kèm theo thương tổn hệ băng, nhìn xem người né thế nào.

Đích xác La Tường né không kịp tên của cô, tốc độ quá nhanh, đừng nói điều khiển, đến con mắt của La Tường còn không thể bắt được hướng cung tên bắn ra nữa là, đợi cậu ý thức được thì có né cũng không kịp. Thế nhưng La Tường có thể nhìn thấy động tác kéo cung dù chẳng biết nó bắn về phía nào. Vì vậy trong chớp mắt nhìn thấy đối phương kéo cung, cậu trực tiếp thuận di, đứng, tuyệt chiêu thoát thân Càn Khôn Đại Na Di... Nhưng không phải chạy ra ngoài tầm bắn mà là di động ra sau lưng Linh Vũ, cô em này phản ứng rất nhanh, đáng tiếc cô không phải cận chiến, nếu đây là chiến sĩ, La Tường đi đến gần đối phương là chuyện cực nguy hiểm, bởi vì đối phương trực tiếp xoay người một đao là ngay chính mình. Nhưng Linh Vũ là một cung thủ, trước khi tấn công phải có động tác kéo cung, vì vậy lợi dụng khe hở đó La Tường phóng Lửa Địa Ngục, phép thuật quần công dùng chính mình làm trung tâm, lúc này cung tên của đối phương cũng đã đâm vào người La Tường. Tất cả phát sinh trong nháy mắt, chờ Lửa Địa Ngục tắt thì hai người đều đã biến mất tại chỗ, đứng, bọn họ cùng đồng thời về điểm hồi sinh...

Chết thì chết, dù sao cũng không mất kinh nghiệm, cùng lắm nổ trang bị thôi, huống chi La Tường là bên bị công kích, xác suất nổ trang bị thấp đến không thể thấp hơn được nữa, quả nhiên, nhìn vào trang bị của mình, chẳng rụng cái gì, chỉ bị trừ ít tiền. La Tường mặt mày hơn hớn đứng tại điểm hồi sinh nhìn cô em bên cạnh, ha ha, quả nhiên đã giết chết đối phương. Bất quá Linh Vũ không giống các game thủ khác chửi mắng hay gào thét đòi đánh thêm một trận, thậm chí chẳng thèm nhìn La Tường lấy một cái, xoay người rời khỏi điểm hồi sinh, nhìn hướng cô nàng rời đi, có vẻ là quay về chiến trường hỗn chiến hồi này. Thực là một cô em bạo lực a...

La Tường không hề biết, người cậu xử là hội trưởng của một trong hai công hội kia... Người ta đang vội vàng trở về để tiếp tục chỉ huy đó. = =

Lúc này, nhìn thấy Linh Vũ bị pháp sư từ trên trời rơi xuống kia giết chết, Vương Giả Chi Kiếm vui chết đi được, hẳn là hội trưởng công hội còn lại... Tuy không biết pháp sư kia, hơn nữa bản thân ban đầu cũng muốn giết đối phương, nhưng bây giờ phải thật sự cảm tạ cậu ấy, Linh Vũ coi vậy mà rất khó giết, bởi vì cái chết bất ngờ của Linh Vũ, công hội đối phương hạ sĩ khí rất nhiều. Ồ, tuy rằng pháp sư kia ăn mặc, ờm, khá đáng yêu... Nhưng kỹ thuật không tồi, có lẽ lôi kéo được, dù có khả năng không phải cùng server, không thể gia nhập công hội của mình. Bất quá kết giao cao thủ là chuyện trăm lợi không một hại.

Linh Vũ cũng rất buồn bực, con thỏ chết bầm kia, biết vậy đã không đuổi giết nó! Không ngờ làm mình tiêu mạng. Đến giờ cô còn chẳng biết tên đó là ai, sao giờ trình PK của người qua đường cao quá vậy, chỉ một người đi đường đã mạnh như thế! Vận số của mình thiệt là xui. Nghĩ đến Vương Giả Chi Kiếm khẳng định đang cười trên nỗi đau người khác, cô liền tức không biết để đâu.

Đi dạo chủ thành khác thôi, La Tường uống một ngụm nước, đang suy nghĩ nên đi đâu thì đã bị cái loa mới mọc lên làm phun luôn ngụm nước vào màn hình.

Từ khi mở server mới Vùng Đất Thứ Hai, kênh thế giới vẫn như ban đầu là chỉ có người cùng server mới nhìn thấy những gì trên kênh, còn loa thì biến thành kênh dùng cho mọi server. Đây cũng là một hình thức tiên tiến hơn công ty game cung cấp cho người chơi để liên lạc với server khác, chẳng qua loa rất mắc tiền...

loa Vương Giả Chi Kiếm: pháp sư tai thỏ vừa rồi giết Linh Vũ ở thành Thiên Không, tôi thay mặt công hội Vương Giả cảm ơn bạn đã xuất thủ tương trợ, chúng ta kết giao bằng hữu, xin hãy liên lạc! Cảm ơn!!!

Pháp sư tai thỏ... Nhắc thứ không nên nhắc, La Tường bây giờ hận nhất là đứa nào nhắc đến những từ có dính dáng thỏ, kết bạn cái mông, lần sau nhìn thấy nhất định chém người!!!! Vương Giả Chi Kiếm kỳ thật rất vô tội mà, hẳn chẳng qua không nhớ được tên của pháp sư mà thôi, chỉ nhớ rõ đôi tai thỏ siêu đáng yêu...

Cao thủ không cô đơn –

22. Chương 22

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Lão tử nhất định phải bình tĩnh

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: bấy bì ~ anh đến rồi.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: em đang làm gì đó?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: vừa mới đánh một trận.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: đánh xong rồi? Tình hình chiến đấu thế nào?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: đồng quy vu tận...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: người có thể làm em đồng quy vu tận rất không đơn giản.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: còn là một em gái, ha ha.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: không biết vì sao, nghe em nhắc đến người khác anh không vui tí nào...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: có đẹp đồng buồn nôn đó đi không, không phải anh kêu tôi nhắc sao?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: mới nói có một câu, em không để anh thể hiện xú à?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: xem ra chúng ta đều có chút bất mãn với đối phương. Nào nào nào, sân PK giải quyết vấn đề.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: người ta vừa mới onl, em không thể dượng chút ư...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: biến! Anh rút cuộc có đi không?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: đã kêu người ta biến, còn đi đâu...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: =. = anh không biết biến qua đây à?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: nói chính sự, đến thành Thiên Không, giới thiệu em gái với em.
... Thành Thiên Không, hình như lão tử mới vừa từ đó đi ra?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: em? em nào? em ruột?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ờm, em kết nghĩa trong game...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: mịa, thì ra anh là người như thế!

La Tường đột nhiên khó chịu trong lòng, bình thường mà nhận anh nhận em gì đó, không phải có ý đồ thì là có mưu đồ, không ngờ Yêu Nhất cũng bày đặt như thế!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: là hồi xưa quen ở server khác, đã lâu không liên lạc, hơn nữa người ta có chồng rồi. Nhưng em ghen anh rất vui mừng.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: anh từng chơi server khác?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: chuyện ngày xưa lúc nông nổi thiếu thời thôi, không đề cập nữa.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: mục nó, trò chơi này mới mở mấy năm, chuyện ngày xưa con khi!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: thân ái, em nói chuyện ngày càng thô lỗ ...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: đến rồi, tổ tôi.

Hệ thống: Yêu Nhất Thần Thoại mời bạn gia nhập đội ngũ.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: Linh Vũ, em gái anh. Thần Thoại, bà xã anh...

...

...

đội ngũ Linh Vũ: anh là con thỏ kia!

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: tôi không phải bà xã hần, tôi cũng không phải con thỏ!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ớ, mấy đứa biết nhau?

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: là cô em mới đánh nhau xong...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ...

đội ngũ Linh Vũ: ... là vậy đấy.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: cô em đồng quy vu tận?

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: (gật đầu)

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: Tiểu Vũ, về sau không được bắt nạt chị dâu, nghe chưa?

đội ngũ Linh Vũ: là anh ta bắt nạt em trước... Nhưng chị dâu lợi hại đã man, ha ha.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: tui hận các người...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ngoan, giới thiệu em rể với em. Nó tới ngay đây.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: giới thiệu người nhà? Con dâu vào cửa à?

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: nếu em muốn nghĩ vậy anh cũng không ngại...

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: phắc, có vào cửa thì cũng là anh vào đây.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: thì ra thân ái đã nghĩ xa như vậy ư.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: khốn kiếp!

đội ngũ Linh Vũ: hai anh trai có thể đừng ngọt như vậy không? ()

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ai ngọt với hần!!!!

Hệ thống: Vương Giả Chi Kiếm gia nhập đội ngũ.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: em rể đến rồi.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ...

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: Linh Linh anh đến rồi ~~ chào anh hai, đây là chị dâu?

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ...

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: ... Nhìn quen mắt ghê...

đội ngũ Linh Vũ: ngu ngốc, là con thỏ mới giết em đó!

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: à à à, thiệt là trùng hợp, pháp sư tai thỏ! Tui còn đang muốn tìm cậu đây.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: phụt, pháp sư tai thỏ...

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: tất cả ra sân PK, nhanh!!!

...

...

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: hai người không phải đánh công hội chiến à...

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: ừ. Em và Linh Linh thuộc hai công hội.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: hai đứa lại đánh nhau?

đội ngũ Linh Vũ: ừm. Anh hai, tên gốc này lại khi dễ em!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ... Cho nên vợ chồng cãi nhau đã thắng cấp thành công hội hỗn chiến?

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: hầy.

đội ngũ Linh Vũ: là vậy đấy.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: bà xã, kỳ thật bọn nó giống chúng mình ghê hen?

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: nhưng may là anh ra tay nhanh, cửa được em trước. Em xem bọn nó sống riêng đáng thương cỡ nào...

đội ngũ Linh Vũ: ngày ngày ở chung rất ngán có biết không? Đúng không, Kiếm Kiếm?

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: kỳ thật anh rất thích được ngán bên em...

đội ngũ Linh Vũ: tương ái tương sát mới lãng mạn.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: tui đồng ý.

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: T0T

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: T0T

Cáo biệt hai vợ chồng, hai người tiếp tục đi Hẻm Núi Cơn Bão bị thất bại lần trước. Lần này có Yêu Nhất gia nhập, 5 người hành động, hiển nhiên không thành vấn đề. Kỳ thật chỉ để dẹp tan chấp niệm thất bại lần trước mà thôi...

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: chú ý, ngày mai đúng 8 giờ tối, kênh YY ***** họp, không phải thành viên kênh, đến báo cáo trước 20 phút.

công hội Đảo Ánh Trăng: họp động viên trước trận chiến?

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: gần giống vậy. Sẽ có phân chia nhiệm vụ của mỗi người khi thành chiến, cộng thêm những điều cần chú ý. Đường nhiên quan trọng nhất là công bố mục tiêu ^__^

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ai đi được đều phải đi. Không đi được xin phép trước. Đi được mà không đi, lão tử đuổi giết đến chân trời góc biển!!!

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần khí phách!

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: Thần Thần uy vũ!

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: ai không nghe, đóng cửa, thả Thần Thần cắn người.

công hội Yêu Nhất hát tình ca: thần thú công hội...

công hội Em Là Tiểu Thảo: em thấy giống linh vật hơn.

công hội Em Là Tiểu Hoa: ông xã, GJ! (good job)

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: chết tiệt, đều bắt nạt lão tử!!!!

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: bởi vì cậu ngày càng đáng yêu...

Tui nói rồi mà, khi dễ cậu ấy rất có lạc thú, thiệt đáng yêu. Phản ứng vừa ủy khuất vừa quật cường, càng làm mình muốn khi dễ thêm mấy cái. Người nọ ngồi trước màn hình hơi nhếch khóe miệng, có điều dường quá đáng a, không thể để cho mấy người khi dễ quá lâu được...

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: được rồi được rồi, đừng lạc đề. Còn có câu hỏi nào về hội nghị ngày mai không?

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: tui bổ sung, ngày mai mọi người tốt nhất đừng mở mic, để cho dàn cán bộ nói hết những gì cần nói đã, sau cùng sẽ có thời gian cho mọi người hỏi đáp, OK? Xin giữ trật tự, dự là ngày mai sẽ có 300 người tham gia.

công hội Thần Thoại Heo Heo: ngày mai sự kiện lớn a

~ công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: lần đầu tiên YY nhiều người như vậy.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: bởi vì hồi xưa không có thành chiến, không có công hội chiến, cơ bản không cần dùng YY...

công hội Em Là Tiểu Hoa: Thần Thần có nói chuyện không?

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: đương nhiên có, cậu ấy là hội phó mà.

công hội Em Là Tiểu Hoa: chờ mong nha.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: tại sao mấy người nói tới nói lui một hồi cũng tới trên người lão tử!!

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: đại khái là vì cậu tỏa ra hoóc-môn hấp dẫn bất cứ sinh vật nào.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: !!!

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: ha ha, hôm nay có nhiều người onl nhỉ? Mọi người đến thành Phi Dực tập hợp, cùng nhau chụp hình.

công hội Đảo Ánh Trăng: được.

công hội Em Là Tiểu Hoa: lập tức đến.

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: ừ, đi.

Địa điểm: thành Phi Dực

phụ cận Em Là Tiểu Hoa: phụt... con thỏ...

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: đứa nào nhắc con thỏ, ông giết nó!!!!

phụ cận Thần Thoại Nguyệt Thần: bộ này lần trước đi Cơn Bão thấy hội trưởng mặc, không ngờ tới acc của cậu cũng...

phụ cận Em Là Tiểu Hoa: phụt... đồ tình nhân...

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: Tiểu Hoa!!!!!!!

phụ cận Em Là Tiểu Hoa: em đâu có nhắc đến thỏ...

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: mọi người đứng im, đứng ngay ngắn xú. Đông người, chen chúc hết vào màn hình cho tôi, đến lúc chụp hình không có mặt thì đừng trách à.

La Tường giờ hối hận rồi, khi Yêu Nhất đề nghị chụp ảnh, cậu dĩ nhiên quên mất cái quỳ này, sau đó còn ngậy ngốc chạy đi tham gia ...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: tui thấy anh bây giờ đang khoái chết trong bụng phải không...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ai dô, bị em phát hiện rồi...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: không phải anh cố ý đề nghị chụp chứ hả...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ai dô, bị em phát hiện rồi...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ...

Cao thủ không cô đơn –

23. Chương 23

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Cô nương, xin hãy buông vị trảng sĩ kia!

Bởi vì buổi tối phải họp, nên La Tường định hôm nay sớm làm xong Nhiệm Vụ Hằng Ngày. Hằng Ngày kỳ thật chỉ một ít tiểu phó bản, mỗi ngày đi 1 lần. Đi vào rồi mặc kệ bạn có hoàn thành hay không, chỉ cần rời khỏi thì không thể vào lại. Những phó bản này thường kinh nghiệm cũng tạm được, tuy acc chính của La Tường không còn cần kinh nghiệm thăng cấp, nhưng cậu còn một acc mục sư phải nuôi. Vào acc nhỏ, hôm nay thứ bảy, Yêu Nhất quả nhiên đã online.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: hằng ngày nào hằng ngày nào.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ừ, đến đây. Ở cửa chờ anh.

La Tường chờ ở cửa phó bản, đại khái qua 1 phút, Yêu Nhất đến, nhưng đằng sau còn dẫn theo một cái đuôi. Vì bình thường acc chính Yêu Nhất dẫn theo La Tường là qua cửa, nên thường không tổ người khác, trừ phi thỉnh thoảng kéo acc nhỏ trong hội. Nhưng mà... La Tường nhìn tên, Vân Phiêu Phiêu, hình như không phải mấy đứa trong công hội.

Hệ thống: Yêu Nhất Thần Thoại mời bạn nhập đội.

Vào đội ngũ, La Tường kinh ngạc giây lát, Vân Phiêu Phiêu là pháp sư cấp 80. Không ngờ là acc mãi cấp, vậy đi phó bản làm gì? Mà còn chả có chào hỏi chi, con mắt La Tường vừa nhìn thấy acc nữ bên cạnh người nọ, trong lòng đã bốc mùa chua...

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: bạn anh?

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ừ, mới quen vừa nãy lúc em chưa onl. Cùng nhau giết Hắc Ma, nghe nói anh muốn đi làm Hằng Ngày, nói đến hỗ trợ.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: ờ.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: chào ~ Tiểu Thiên

~ đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: chào.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: xin được chiếu cố, kỹ thuật của mình không tốt lắm.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: ừ. Không sao, cảm ơn cậu kéo mình.

Một em gái có vẻ lễ độ, La Tường có thiện cảm hơn với Vân Phiêu Phiêu, lại nói bản thân mình chỉ là acc cấp 68, người ta mãi cấp đi Hằng Ngày chả có gì ưu đãi, rõ ràng là kéo mình rồi, cảm tạ là việc cần thiết. Nhưng năm phút đồng hồ sau, La Tường bày tỏ, câu “kỹ thuật không tốt” kia tuyệt đối không phải lễ phép hay khiêm tốn, tuyệt đối là sự thật!

Bình thường La Tường cùng Yêu Nhất đi phó bản này, cơ bản sẽ hao một tổ lam được, chủ yếu là hồi máu cho Yêu Nhất. Nhưng hôm nay mới đi 5 phút, cậu đã hao hết 2 tổ lam, hơn nữa mới chỉ đi được một phần ba tiến độ, tiếp theo vẫn còn một con BOSS, La Tường hối hận tại sao mình không mang nhiều lam hơn, cứ tiêu hao như vậy chắc chắn không đủ. La Tường bằng ánh mắt của một pháp sư thâm niên, thực muốn hỏi Vân Phiêu Phiêu một câu có biết di chuyển là cái gì không. Rõ ràng lúc không nên dẫn quái thì cô nàng lại chạy đến trước mặt Yêu Nhất dẫn một đồng quái, được rồi, vậy chạy đi, chạy một hồi, cô nàng chạy ngay vào giữa bầy quái... La Tường chỉ có thể sống chết hồi huyết cho cô nhỏ, sau cùng Yêu Nhất xông lên phóng Trào Phúng mới kéo được quái về.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: xin lỗi, mình không chú ý chạy ra đằng trước mất tiêu.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên:... Vậy cô chạy đi, làm sao mà chạy vào trong bầy quái vậy, tự tử à?

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: mình nhìn thấy có quái đuổi theo, hoảng sợ nên...

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên:...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: quên đi. Tiếp tục thôi.

Sau đó La Tường biết đây chỉ là mở đầu. OT, bị quái ngược cũng không phản ứng, còn mãi đứng tại chỗ phóng kỹ năng tiếp tục quần quái, Vân Phiêu Phiêu coi cậu là mục sư vạn năng sao? Chẳng lẽ khi có mục sư thì pháp sư có thể kháng quái? Vì vậy mà làm Yêu Nhất cũng xui xẻo theo, Lạc Tiểu Thiên chỉ lo hồi máu cho Vân Phiêu Phiêu còn không kịp, làm gì có thời gian để ý Yêu Nhất, vì vậy hắn rất tự giác, tự mình ăn đại hồng hồi máu... Vậy nên rốt cuộc hồi máu hồi đến trị cừu hận nhảy lên người Lạc Tiểu Thiên, bởi vì mục sư hồi máu cũng sẽ tăng giá trị cừu hận, nhưng thông thường sẽ không đến mức OT, có điều hôm nay đụng phải Vân Phiêu Phiêu, La Tường tính sai rồi, cậu không ngừng hồi máu cho đối phương, thế nên đã quên mất OT, may thay Yêu Nhất kịp thời kéo quái lại.

Quên đi quên đi, La Tường cảm thấy một thằng đàn ông như cậu dù sao cũng không thể tính toán chi li với con gái, lại nói kỹ thuật kém là chuyện bất đắc dĩ. Tuy không phải không có con gái chơi giỏi, ví dụ như Nguyệt Thần, như Ngự Tỷ, Tiểu Hoa cũng tạm thông qua, bất quá chẳng biết có bao nhiêu phần trăm là nhân yêu... Nhưng tổng thể mà nói, kỹ thuật của con gái vẫn thiên về trình độ thấp... Cho nên gặp phải những cô nàng chơi không giỏi lắm, phần lớn mọi người cũng chỉ đùa giỡn vài câu, chả ai nói quá nặng, sau cùng chỉ biết sẵn sàng cho mấy cô nhiều hơn. Nếu như là con trai mà cù đến trình độ này, vậy thì tự gánh lấy hậu quả đi. Cho nên mới có nhiều người thích chơi nhân yêu như vậy, acc nữ lúc nào cũng tiện hơn... Vô luận là phương diện nào.

Nhìn Vân Phiêu Phiêu luôn một mực diễm đam đáng yêu xin lỗi, La Tường chỉ đành bất đắc dĩ xong lại bất đắc dĩ. Cậu đã hết trông mong vào đối phương hỗ trợ, chỉ cần đừng rước họa là tốt rồi, tuy đó là chuyện không thể nào...

Rốt cục gặp ghèn giết đến trước mặt BOSS. Chung quy cũng phải biết giết BOSS chứ ha, chỉ cần dame dame là được rồi, BOSS phó bản này không dễ OT, Yêu Nhất chỉ cần suốt quá trình giữ chặt cừu hận thì cơ bản không thành vấn đề.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: Yêu Nhất, tự anh nuốt đại hồng đi, tôi không đủ lam được.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ừ.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: mục sư phải mang đủ thuốc chó ~ Tiểu Thiên

~ đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: ...

Còn không phải tại cô!!! Đồ thùng thuốc!!!! (giống như chữ “thùng cơm” í)

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: đánh thôi đánh thôi.

May mắn đánh BOSS không gặp phải chuyện gì ngoài ý muốn, Lạc Tiểu Thiên tàn tàn hồi máu cho Yêu Nhất, Vân Phiêu Phiêu dame BOSS, Yêu Nhất chém quái thuận tiện phóng Trào Phúng. Cứ lặp đi lặp lại vài động tác, vì vậy nhàm chán, nhàm chán sẽ nói chuyện.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: Tiểu Thiên làm sao quen biết anh Yêu Nhất vậy?

Anh Yêu Nhất ... anh ... Mịa, tên vô lại này có phải lại đi nhận bữa em gái không!!

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: đi phó bản quen thôi.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: ồ, tốt nhỉ, hồi xưa chả ai dẫn mình đi luyện cấp cả.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: anh là sư phụ của em mà, đúng không? Ái đồ?

~ đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: ừ ừ.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: tốt nhỉ, sư phụ em cũng không kéo em. Bái sư xong chẳng thèm quan tâm đến em nữa.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: anh là người tốt mà, đồ đệ là dùng để yêu thương ^__^

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: biến.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: Tiểu Thiên dữ quá nha.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: ...

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: anh Yêu Nhất rất tốt bụng.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: tạm tạm... (kỳ thật thường xuyên khi dễ tui ==)

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: anh tốt lắm mà, ha ha.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: biến.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: anh Yêu Nhất, vậy em làm vợ anh được không?

Cao trào phim truyền hình đến rồi, La Tường nhìn dòng chữ trên màn hình, cậu biết ngay Vân Phiêu Phiêu nhất định sẽ phun ra mấy câu này. Năm xưa cậu cũng từng đi giữa vụn bụi hoa, tuy rằng không lưu một cánh hoa nào mà chỉ có phiến lá Yêu Nhất này dán vào... Lạc đề rồi, dựa theo kinh nghiệm của cậu, Vân Phiêu Phiêu khen Yêu Nhất xong, dò hỏi thêm vài câu cơ bản, rốt cuộc sẽ bày tỏ, quả nhiên, kiểu acc như Yêu Nhất, mãn cấp, một thân trang bị sáng lấp lờ, cộng thêm cái danh hiệu hội trưởng công hội, chính là chạy ra để quyến rũ người khác a! Chính mình năm đó cũng có rất nhiều tiểu nữ sinh nói muốn làm vợ của mình... Từ sau khi bị trộm acc sẽ không còn gặp được, mà nguyên nhân chủ yếu nhất là do mỗi ngày đều cặp kè cùng Yêu Nhất...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: không được.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: vì sao?

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: hần có vợ rồi!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: bà xã ~ em rất cực chấp nhận anh... TAT

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đi chết đi, đồ củ cải lẳng nhăng.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: gạt người, anh Yêu Nhất không phải hội trưởng của Lặng Lẽ Đi Đạo sao? Mọi người đều biết anh ấy chưa lấy vợ.

Ha, cô em này còn đi điều tra nữa? Đã quen Yêu Nhất từ trước rồi à? Bất quá tên khốn kia vốn là người nổi tiếng rồi, cây to đón gió! Huống chi còn ăn mặc nổi như vậy, chỉ sợ người khác không nhận ra mình!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: anh thật sự có vợ rồi, chẳng qua mọi người không “biết” lắm thôi.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: thật? ai?

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: bà xã không cho nói, dù sao cũng là một con thỏ.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: thỏ

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: đúng vậy đúng vậy, bọn anh là thỏ tình nhân!

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: thỏ cái đầu anh!! BOSS chết rồi, có thể ra ngoài!!!

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: được rồi, có vợ rồi thì thôi vậy... Có điều Tiểu Thiên thật sự dữ quá à, như vậy không tìm được chồng đâu...

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: !!!!! (cô mới không có chồng, cả nhà cô đều không có chồng.)

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: cô ấy có chồng rồi, hắc hắc.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: với chồng cậu ấy cũng dữ như vậy?

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ừ, cô ấy càng dữ chồng càng thích.

nói chuyện riêng Vân Phiêu Phiêu: chồng cô ấy thiệt BT...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: hầy, em đừng nói với cô ấy. Kỳ thật chồng cô ta càng BT cô ta càng thích, chẳng qua không thừa nhận thôi...

nói chuyện riêng Vân Phiêu Phiêu: ... Quả nhiên là một đôi.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ^__^ anh cũng thấy bọn họ cực xứng đôi.

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: mụ nó, xong chưa!!! Nhanh ra phó bản.

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: hầy, em cũng phải cố gắng, Tiểu Thiên dữ vậy mà còn gả được TAT, em còn chưa có...

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: mịa mịa mịa, tui dữ như vậy sao cô không sợ tui!!!

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: dữ thì dữ thiệt, nhưng bản chất của Tiểu Thiên thực thiện lương thực đáng yêu nha, mình còn lâu mới sợ cậu...

đội ngũ Lạc Tiểu Thiên: ...

Tui nói mà, tính cách của Thần Thần rất dễ bị người ta nhìn thấu, mạnh miệng mềm lòng lại ngạo kiều, quả là quá đáng yêu, ai cũng muốn khi dễ cậu ấy, cho nên mình phải trông chừng cho tốt, không thể cho người khác khi dễ, cũng không thể để người khác của mất.

—— đoạn văn trên là từ Yêu Nhất Thần Thoại.

Cao thủ không cô đơn –

24. Chương 24

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ăn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Đêm trước trận chiến trên kênh YY

Cứ thế vật vờ qua lại một hồi, từ biệt Vân Phiêu Phiêu xong. La Tường nhìn đồng hồ đã 7 giờ, bản thân còn chưa ăn cơm đâu.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: tui đi ăn cơm trước, lát nữa lên thẳng YY luôn.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ừ. Đi đi đi đi. Anh chờ em ^__^

La Tường tắt phụ màn hình, cậu như cũ không thể quá bình tĩnh đối mặt với sự sến súa của tên này, vẫn là bầu không khí đánh đánh chửi chửi tranh qua cãi lại thoải mái hơn, thiếu khi dễ đúng là thiếu khi dễ.

“Khụ, nghe thấy không?” La Tường có chút cứng nhắc thử nói chuyện.

“Ừ. Âm lượng mở to một chút.” Đáp lại cậu là một giọng nam trầm thấp ôn hòa.

“Ồ, hiện tại thế nào?”

“Được rồi.”

Tài khoản YY của La Tường được tạo từ nửa năm trước, nhưng căn bản chưa từng dùng qua, đến cái áo còn chưa lĩnh. Vì vậy vẫn như người mới, đến khu tiếp khách báo danh đổi tên rồi lĩnh áo. Nickname YY của cậu cũng giống QQ, đều là “La Đại Thiếu”, khu tiếp khách chỉ có một áo cam (tổng quản lý của kênh), nickname là “Tiểu Diệp Tử”, icon là con gái, đại khái tiếp khách phần lớn đều là con gái. La Tường đoán đối phương không phải Ngự Tỷ thì là Nguyệt Thần, quả nhiên thấy nickname của mình, đối phương không nói nhiều đã cho mình một áo vàng (quản lý toàn bộ kênh), quả nhiên là người quen của mình. Nhân tiện thử giọng xem, kết quả bị hù nhảy dựng, đáp lại mình không ngờ là con trai, yêu nhân này giả vờ quá thất bại rồi...

(YY là một kiểu chat voice, khi vào phòng chat sẽ đc phát áo, tức là giao quyền hạn, áo trắng là người ngoài, áo xanh dương là hội viên, áo đỏ là nhân viên quản lý kênh, áo vàng là quản lý toàn bộ kênh, áo cam là hội

phố, áo tím là người thành lập kênh, áo đen là nhân viên của nhà cung cấp, gọi là áo vì cái icon có hình chiếc áo, icon này sẽ hiển thị trước nick của mỗi người)

“Cậu là ai?” Trong đầu La Tường chạy qua vài người quản lý công hội, hiện tại đều bận chuẩn bị hết rồi, còn có đứa nào ở không đi tiếp khách nhỉ?

“Chồng em, ha ha.” Đối phương nói xong còn mang theo ý cười.

Về mặt La Tường: (o)

Cậu sợ hãi cậu rối loạn, người người người này là Yêu Nhất Thần Thoại? Phắc phắc phắc, bản thân còn chưa chuẩn bị tư tưởng tại sao xuất hiện rồi? Cũng không phải muốn chuẩn bị cái gì, nhưng mà không nghĩ tới người đầu tiên nói chuyện với mình lại là tên khốn kia... Hơn nữa, hình như, khoan đã, đối phương vừa nói cái gì? Chồng? Chồng... Chồng!!!! Chồng cái con khỉ khô!!! Đánh chữ thì thôi đi, tên con trai kia làm sao có thể thoải mái nói thẳng bằng ngôn ngữ như vậy!!! Đúng vậy, La đại thiếu gia, cậu không chỉ bị người ta chiếm tiện nghi trong game mà bây giờ người ta còn trực tiếp nói thẳng tiện nghi của cậu.

Lão tử phải bình tĩnh, phải bình tĩnh. La Tường mặc niệm 3 lần xong mới mở miệng, “Cút...”

“Cút phiên bản giọng nói, lần đầu tiên nghe thấy, còn tràn đầy cảm xúc hơn đánh chữ, ha ha.”

“... Sao tự dưng đi tiếp khách?”

“Đặc biệt ra chờ em!”

“Vậy giả làm nhân yêu làm gì?”

“Bọn họ nói tiếp khách đều là nữ, vì vậy anh sửa lại thông tin.”

“Ai nói...”

“Heo Heo...”

“Lời của hần mà nghe được sao? Anh có đầu óc không vậy? Bị người nhìn thấy hội trưởng giả nhân yêu thì còn ra cái gì!”

“Đừng kích động mà, hồi nữa đổi lại, nếu tiếp được em rồi thì anh cũng chẳng cần tiếp khách chi nữa.”

“Kỳ thật cũng không cần sửa thông tin, ý tôi là, nếu anh giả thì phải giả triệt để chút, biến giọng đi.”

“Thì ra em còn thích kiểu này ha? Trở về anh luyện tập một chút, tranh thủ lần sau biến giọng nữ cho em thưởng thức.”

“Cút!” Được rồi, La Tường thừa nhận nói vài câu như vậy xong, đối phương thành công làm cho mình ném sự khấn trương mất tự nhiên vừa nảy lên chín tầng mây.

Thời gian gần đến, bắt đầu người đến dần dần, hai người không thể chiếm cứ khu tiếp khách lâu quá, ở nơi công cộng liên tục liếc mắt đưa tình (!) cũng không được. Tìm MM(muội muội) tiếp khách chính thức, Tiểu Hoa, để chuyển giao, hai người thuê một phòng (!) “tâm sự” riêng, phòng còn gắn khóa, tên là “Túp lều tranh của hội trưởng và hội phó”, La Tường một mực cố ý đổi tên, đều bị Yêu Nhất đại biến thái có quyền hạn cao hơn mình sửa trở lại... Tên kia, có sở thích đặt tên vậy phải không? Bất kể là đội ngũ hay là phòng!!

Cũng chẳng biết hai người ở bên trong làm gì, dù sao phòng này có khóa người khác không vào được, mãi đến trước khi hội nghị bắt đầu 6, 7 phút hai người mới xuất hiện ở phòng hội nghị.

Chủ trì hội nghị là Thần Thoại Hậu Viện Đoàn, vừa nghe giọng chính là kiểu đại thúc trầm ổn, về căn bản Hậu Viện Đoàn đã biến thành bảo mẫu của công hội, ai bảo hội trưởng và hội phó bình thường chênh lệch công việc, chuyện thương vàng hạ cám liên rơi xuống đầu người hiền lành — Hậu Viện Đoàn làm chi.

Mở màn đơn giản nói vài câu, đầu tiên giới thiệu vài cán bộ công hội, đương nhiên không thể bỏ qua hội trưởng và hội phó. Mấy người đều đánh tiếng chào hỏi, bởi vì hạn chế micro, mọi người chỉ có thể đánh chữ để diễn tả mình đang nhiệt liệt hưởng ứng. Theo thường lệ, khi La Tường cầm mic lại bị đám người đùa giỡn vài câu...

Nội dung chủ yếu của hội nghị nói mất nửa giờ, về cơ bản quyết định mục tiêu là “Ngân Hà thành” của “Hong Nhân Quán”. Sau đó giới thiệu một chút hội trường hội phó chủ lực v.v... của công hội “Hong Nhân Quán”, tiếp theo công bố các phân tổ, căn bản dựa theo tiêu chuẩn 1MT 1MS 3DPS (1 bia thịt 1 mục sư 3 người dame cao), sau đó là đấu pháp căn bản, còn nội dung cụ thể chi tiết sau khi họp sẽ được nói rõ theo từng chức nghiệp. Cộng thêm một chút việc cần chú ý, thời gian tập hợp, cơ sở chỉ huy vẫn là kênh YY.

Tất cả nội dung đều do Yêu Nhất Thần Thoại nói, Hậu Viện Đoàn thỉnh thoảng bổ sung, còn La Tường chỉ đứng một bên nghe, cậu cảm giác bản thân là một tay đấm chỉ cần xông về phía trước là được. Những thứ cần suy nghĩ thì cơ bản Yêu Nhất Thần Thoại đã suy nghĩ giúp cậu hết rồi, chẳng biết tên này thu thập tư liệu xong quy kết chính lý rồi tập hợp thành nhiều ý tưởng và đối sách như vậy từ lúc nào. Quả nhiên là một tên... biến thái... sâu không lường được.

Sau hội nghị, La Tường đương nhiên đi tham gia tiểu hội nghị của tổ pháp sư, coi vậy mà kết thúc cũng mất một tiếng đồng hồ. Bởi vì trong lúc họp chêm vào rất nhiều lời nhảm nhí, hiệu suất cách biệt một trời một vực với đại hội hồi nãy... Sau đó nữa lại cùng vài người quen như Yêu Nhất, Heo Heo, Nguyệt Thần tìm phòng tán phét một hồi, cuối cùng hứng lên còn làm một hội ca nhỏ, mạch bá La Tường không phụ kỳ vọng biến thành ca sĩ chủ lực, cái gì xa lạ, cái gì ngượng ngùng, đều vút hết sang một bên, “thâm tình” biểu diễn một bài rồi một bài, sau rốt còn phô bày bán thành phẩm “Thấp thỏm” mình đã luyện được một nửa. Hoàn toàn lay động cả đám người, không khí tức thì HIGH đến cùng tận. Phắc, tại sao hồi xưa lão tử không phát hiện YY chơi vui như vậy, thực có thể thỏa thích nhiệt tình của mình với âm nhạc...

Yêu Nhất Thần Thoại phần lớn thời gian chỉ ở một bên yên lặng nghe, tuy có lúc hấn bày tỏ muốn cùng bạn nhỏ La Tường hợp xướng bài “Hôm nay em muốn gả cho anh”, nhưng đã bị La Tường hùng hổ cự tuyệt, vì vậy đến một bài cũng không được hát.

HIGH thẳng đến mười hai giờ, có lẽ hồi nãy thể hiện quá sôi nổi, La Tường giờ lại mệt rã rời, còn trực tiếp ngáp một cái trong lúc nói chuyện.

“Mệt thì ngủ đi.” Giọng nói trầm thấp ôn hòa nói với cậu.

“Chơi thêm chút nữa...”

“Ngoan...”

“Phụt... Em vừa mới nghe được gì? ngoan? OMG.” Tiểu Hoa thét chói tai...

“Ha, tôi hình như cũng nghe được!” Nguyệt Thần cũng cười khăng định.

“Các người đang nói cái gì? Vừa rồi tui không chú ý...” Heo Heo chẳng biết cái chi mà mờ mờ.

Lỗ tai La Tường phiếm hồng, “Mịa, mấy người nghe lầm rồi, lão tử đi ngủ!”

“Lão...” Người nọ lại muốn nói chuyện.

“Khụ!” La Tường cắt ngang hấn.

Yêu Nhất bị cắt ngang, dừng một chút tiếp tục nói, “Lão... La, ngủ ngon.”

Lão... La... Lão La... La Tường thề cậu mơ hồ nghe thấy tiếng cười của tên kia sau khi nói ra hai chữ Lão La, tuyệt đối có! Chắc chắn có! Cái tên ác liệt kia!

Yêu Nhất Thần Thoại thực vô tội bày tỏ, bản thân rất lạnh lẽo nha, Thần Thần không cho hấn gọi lão bà, hấn lập tức tiếp nhận tiếp thành Lão La... Hơn nữa bản thân không có cười, chỉ là vai vô ý co giật vài cái thôi! Không cười ra tiếng, thật!

La Tường đã tuyệt vọng, cậu không muốn nghe phản ứng của mấy tên còn lại trong kênh, chỉ nghĩ thôi cũng biết, tuyệt đối đang cười mình... Quyết đoán đóng kênh, tắt vi tính, lão tử ngủ còn không được sao!!!

Cao thủ không cô đơn –

25. Chương 25

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Tương ái tương sát

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: thảo ni mã (TMD), Thần Thoại Hậu Viện Đoàn đồ rác rưởi cút ra đây cho ta, đánh lên có ý gì! Có bản lĩnh một chọi một thì ra cửa thành đơn đấu!

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: xin lỗi, thích khách đánh lên, thiên kinh địa nghĩa.

thế giới Mưa Thanh Minh: lại đánh nhau à.

thế giới Mousse Bánh Mì: đánh đi đánh đi. Mỗi ngày một trận.

Một giờ sau.

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: Thần Thoại Hậu Viện Đoàn đồ rác rưởi trong rác rưởi, ta chờ người 1 tiếng tại sao còn không tới????

thế giới Chim Nhỏ Bơi Lội: ...

thế giới Người Qua Đường A 123: ...

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ta có nói sẽ qua à.

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: đồ rùa đen rúc đầu, sợ ta có phải không!!!

Hai giờ sau.

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: Thần Thoại Hậu Viện Đoàn không phải người thích giết ta sao? Mỗi ngày giết một lần, hôm nay ta chờ người giết. Tại sao người không tới!!!

thế giới Người Qua Đường A 123: không ngờ vẫn còn chờ...

thế giới Bụi Đất Chớ Quấy Rầy: thiệt là một thiếu niên lì lợm

~ thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: mỗi lần ta chỉ là đi qua thấy người thì thuận tiện ra tay thôi, cũng không ngờ trùng hợp vậy, ngày nào cũng đụng phải người một lần...

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: người ra đây, ta chờ người giết. Cửa thành!!!

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: xin lỗi, không tiện đường...

Ba giờ sau.

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: mịa, không phải người không tiện đường à???

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: vừa lúc về thành mua thuốc, đi ngang qua...

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: mịa, đông người hay lắm hử, đồ rác rưởi lấy nhiều khi ít!

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: bạn bè thân thích cùng ta đi ngang qua tương đối nhiều, bèn cùng nhau hạ thủ, ngại quá.

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: rác rưởi rác rưởi rác rưởi rác rưởi rác rưởi rác rưởi, một đồng rác rưởi!!!

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ngôn từ phong phú chút được không?

thế giới Bóng Ảnh Sát Sát: khụ, Đoàn Đoàn, hai người liếc mắt đưa tình ba giờ đồng hồ cũng không sao, nhưng có thể đứng ở kênh thế giới hay không!!!!

Sau đó “Lặng Lẽ Đi Đạo” vừa thành lập, La Tường còn đang cố gắng kiếm tiền kiếm vật liệu thăng cấp công hội, Yêu Nhất Thần Thoại còn đang cố gắng cứu bà xã...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: Đoàn Đoàn có đây không?
công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: có, chuyện gì?
công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: đi Đầm Lầy không? Kiểm chút đuôi thần lằn, cần thích khách đặt cạm bẫy.
công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ừ, được. Máy người rồi?
công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: tui, Yêu Nhất Thần Thoại, cậu.
công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: thêm một người nữa được không?
công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: OK, không sao cả.

Đầm Lầy là tên gọi tắt của Đầm Lầy Sương Mù, bản đồ dã ngoại cấp 80, là chọn lựa đầu tiên cho 78+ cày level. La Tường và Yêu Nhất Thần Thoại đợi một lát, liền nhìn thấy Hậu Viện Đoàn cười hổ thần tới, đằng sau còn theo một cái “đuôi nhỏ”.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: Tay Trái Dắt Tay Phải? Tên nhìn quen ghê...
đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: hình như tôi cũng thấy ở đâu rồi.
đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: cái đứa thường xuyên chửi hai người trên kênh thể giới đó, cộng thêm mỗi ngày cãi lộn với tui một lần.
đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: ... Tiểu gia hô hoán trên kênh thể giới nhiều lần như thế, vậy mà không nhận ra tui...
đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: trừ bỏ anh còn ai để ý em nữa, có đúng không?
đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: ...
đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: đã ở bên nhau rồi, sao, thu phục xong?
đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ha ha.
đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: ...
đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: gì vậy? thu phục cái gì?
đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ngoan, không hiểu thì đừng hiểu.
đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: tui muốn hiểu!
đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: đừng rồi rầm, em xem quái chạy hết rồi, mau đuổi trở về.
đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ờ...

...

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: phắc, không đúng, anh mới là chiến sĩ, anh mới là người dẫn quái chớ?

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: anh kêu em đến làm chi?
nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: giết quái, vừa lúc đám Thần Thần kiểm đuôi thần lằn, anh nghĩ không phải em 78 sao, vừa vặn đến kiểm kinh nghiệm.
nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: ờ...

...

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: cảm ơn.
nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: không có gì, thân ái.

Tiếp theo xin đảo ngược thời gian lại một chút, hai người này tại sao lại ở bên nhau vậy? Như này như này vậy đây vậy đây, nói tóm lại là hai chữ “kinh điển”.

Ba ngày trước.

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: Kiệt Ngạo Bất Tuân đồ rác rưởi!!! Giành quái không được liền giết người!!! Rác rưởi!!!

Kỳ thật trong trò chơi giành quái giết người là chuyện bình thường, mỗi ngày đều xảy ra vô số lần, sau đó lên kênh thế giới mắng chửi thì càng bình thường hơn, nhưng có vẻ không bình thường là không lâu sau lại nhảy ra một câu.

thế giới Kiệt Ngạo Bất Tuân: Thần Thoại Hậu Viện Đoàn thảo ni mã, liên tục giết tao 3 lần là có ý gì?

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: đi ngang qua...

thế giới Kiệt Ngạo Bất Tuân: mịa mày đi ngang qua một chỗ ba lần à!!! Mày muốn gì hả thằng kia! Ông có thù oán với mày sao?

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: được rồi, bởi vì nhìn mày khó chịu.

thế giới Kiệt Ngạo Bất Tuân: phắc, ra rồi. Ông làm gì chọc giận mày?

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: nhìn mày khó chịu chính là lý do.

thế giới Kiệt Ngạo Bất Tuân: có phải mày giúp Tay Trái báo thù không! Nhìn không ra, con mịa nó, bọn mày là một cặp phải không? Bình thường còn làm bộ đánh đánh giết giết!

thế giới Tay Trái Dắt Tay Phải: dính đéch gì đến mày!! Tao với hần không có quan hệ gì hết!!!

thế giới Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: nói thế nào nhỉ, tao chính là khó chịu có người ngoại trừ tao khi dễ nó, biết không?

thế giới Kiệt Ngạo Bất Tuân: móa, thực sự có tình. GAY chết tiệt!!

Tay Trái không nói gì nhìn màn hình, bình thường chỉ có nó mắng người khác là đồng tính luyến ái, hôm nay không ngờ bị người khác mắng, Thần Thoại Hậu Viện Đoàn làm gì vậy! Mặc dù có người thay mình báo thù là rất hả giận...

thế giới Em Là Tiểu Hoa: thế giới thống nhất rồi!!!!

thế giới Người Qua Đường A 123: không đánh không yêu nhau, gia tộc Người Qua Đường chúc phúc thêm một đôi đồng tính luyến ái come out.

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: người có ý tứ gì?

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ý trên mặt chữ.

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: người nói cứ như chúng ta là gì ấy!!

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: kỳ thật chúng ta không phải gì cả, xin lỗi nói quá lời.

Không phải gì cả... Tay Trái nhìn thấy những chữ này, trong lòng vậy mà hơi mất mát? Kết quả Thần Thoại Hậu Viện Đoàn lập tức đánh thêm một câu.

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: bởi vì tình huống trước mắt là tôi yêu đơn phương, chưa đủ biến thành quan hệ tình nhân như ý nghĩa.

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: ...

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: sau khi tôi nói ra câu trên, cậu không có gì muốn nói sao?

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: ... Sao anh có thể nói trực tiếp như vậy.

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: tôi thích trực tiếp. Vậy cậu nói thử xem cậu nghĩ thế nào? Muốn cùng tôi hình thành quan hệ tình nhân như ý nghĩa thực tế không?

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: tiểu gia ghét nhất là đồng tính luyến ái!!!

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: cậu chưa từng thử qua, làm sao biết là ghét.

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: sao anh tự dưng thích tôi vậy? = = không phải đùa giỡn tôi chứ hả?

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: không phải tự dưng, tôi thích cậu lâu rồi.

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: từ khi nào?

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: khi đi ngang qua giết cậu.

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: ... Chết tiệt, vậy anh còn giết tôi? Thích tôi bèn giết tôi?

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ban đầu giết cậu là vì thấy phản ứng sau khi bị giết của cậu rất thú vị, về sau cảm thấy cậu đơn thuần cố chấp ngay thẳng mạnh mẽ lòng thật sự quá đáng yêu, vì vậy bị cậu thu hút, sau đó thì, qua qua lại lại nhiều hơn đã thích cậu mất tiêu. Cuối cùng luôn giết cậu là vì để cậu chú ý, nếu không cậu làm sao nói chuyện với tôi?

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: quá thẳng thắn, tôi không biết phải đáp lại thế nào.

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: tôi đã nói nhiều như vậy, cậu không cảm động sao?

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: có một chút.

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: vậy cậu nói thử cảm giác đối với tôi đi.

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: được rồi, kỳ thật mỗi ngày cùng anh giết tới giết lui rất vui, con người anh cũng không tệ, hôm nay còn giúp tôi dạy dỗ thẳng rác rưởi kia. Thẳng thắn mà nói tôi đối với anh cũng rất có thiện cảm.

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: quả nhiên thẳng thắn, tôi thích.

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: nhưng mà tôi vẫn căm ghét đồng tính luyến ái.

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: thứ chưa từng thử qua thì đừng phủ định trước, chi bằng chúng ta thử xem sao? Nếu không hài lòng thì nói tiếp.

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: được...

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: vậy chúng ta coi như là “gì đó”?

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: ừ...

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: hình như cậu đồng ý rất miễn cưỡng? Miễn cưỡng thì thôi đi...

nói chuyện riêng Tay Trái Dắt Tay Phải: đừng!

Cao thủ không cô đơn –

26. Chương 26

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Phong Hỏa Liên Thành

Hỗn chiến, tuyệt đối sẽ là hỗn chiến. Cách thành chiến còn 20 phút, các chủ thành đã đóng thành trước 10 phút, tất cả game thủ không phải người thuộc công hội chủ thành đều tự động bị truyền tống ra khu vực bên ngoài. Thành viên của “Lặng Lẽ Đi Đạo” cũng đứng đợi trước 20 phút bên ngoài “Ngân Hà thành”. Phóng mắt nhìn lại, còn ít nhất hơn mười công hội giống bọn họ đang rình rập Ngân Hà.

công hội Vật Moe Ẩn Hiện: chán quá là chán...

công hội Em Là Tiểu Thảo: không có quái, không có phong cảnh, chỉ có biển người nghìn nghịt.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: người nhiều như vậy, hôm nay hẳn là sẽ đập tan phòng thủ thành phố rất nhanh.

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: nhưng vào thành rồi sẽ rất khó nói, mọi người đều là địch thủ, khó tránh khỏi hỗn chiến, ha ha.

công hội Lạc Tiểu Thiên: vào thành xong mọi người phải dựa theo tiểu đội đã chia trước đó mà hoạt động, phân tán tìm kiếm đồ đẳng, đồng thời chú ý an toàn, gặp hỗn chiến phải phối hợp. Đồ đẳng tìm được xong, nhanh chóng báo tọa độ.

công hội Thần Thoại Heo Heo: Thiên Thiên hình như biến thành người khác rồi...

công hội Mưa Thanh Minh: khẩu khí cứ như hội trưởng ~ đại nhân

~ công hội Lạc Tiểu Thiên: khụ, khi thành chiến acc mục sư có vẻ hữu dụng, cho nên tôi mượn acc của đồ đệ.

công hội Thần Thoại Heo Heo: Thiên Thiên không đến ư?

công hội Lạc Tiểu Thiên: ừ, em ấy bận...

La Tường lúc này đang ngồi chồm hổm trong góc tường trông nấp... Khốn kiếp, cướp acc của ông!!! Lão tử cũng muốn chơi mục sư!!!! Ngoan, lần trước em lên acc của anh, lần này phải đến phiên anh thương em... Yêu Nhất Thần Thoại nói như thế. Không biết vì sao, bạn nhỏ La Tường cứ thấy phần sau câu kia là lạ? Không quá bằng lòng giao nộp bảo bối Tiểu Thiên, pháp sư thì pháp sư, xem lão tử khiến các người hối hận đã chơi cái trò này!

La Tường đang buồn bực, vô cùng buồn bực, cho nên cậu muốn giết người, chém người, ngược người. Kỳ thật người cậu muốn chém nhất chính là đứa trước mắt, thế nhưng cậu không chém được, khốn kiếp đang điều khiển acc của cậu! La Tường tại sao lại dồn nén vậy, bởi vì hôm qua hoa khôi MM lớp cậu tự dưng rất có hưng trí đi thăm album ảnh Khẩu Khẩu của cậu. La Tường quyết đoán cho đối phương mật mã album ảnh, xem hình chụp tiêu sái đẹp trai của lão tử đi. Kết quả MM cái gì không xem, lại đi xem album ảnh cậu dành riêng cho game, kỳ thật cũng không sao cả, lão tử trong game cũng cực oai mà. Sau đó cậu quên bém mắt bên trong còn có tấm hình công hội chụp chung, sau đó nữa MM hỏi cậu: "Cái người tai thỏ đứng chính giữa trong tấm hình chụp chung là linh vật công hội mấy cậu à?" La Tường đâu thể nào nói ngại quá đây là mình....

công hội Lạc Tiểu Thiên: sắp bắt đầu rồi, phòng thủ thành phố mọi người cứ tận lực dame là được, nhưng mục sư phải chú ý đội hữu của mình, bị đánh lén phải hồi máu kịp thời.

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: bắt đầu từ bây giờ mọi người không được dùng kênh công hội nói chuyện phiếm. Mặt khác vì dễ dễ cho tìm đồ đẳng, YY không hạn chế mọi người lên tiếng, nhưng nếu không cần thiết thì xin giữ yên lặng, cảm ơn đã phối hợp.

Tiểu đội của La Tường ngoại trừ pháp sư hệ lửa là cậu thì còn một pháp sư hệ điện Em Là Tiểu Thảo, thích khách Mousse Bánh Mì, chiến sĩ Hồ Thủy Lam, mục sư Nam Lương Yên Kiều. Chủ lực của công hội cơ bản đều phân tán trong các đội dẫn đầu, như vậy có thể cân bằng sức mạnh.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: Thần Thần, anh đi đây, đừng nhớ anh quá...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: biến xa một chút cho tôi.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: anh biết em khó chịu trong lòng, tiểu biệt thắng tân hôn, em tạm nhẫn nại.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: tôi thiết tình hi vọng anh một đi không trở lại...

Lag, rất lag. Đây là ấn tượng đầu tiên của La Tường sau khi thành chiến bắt đầu, toàn bộ kỹ năng khai hỏa, hậu quả của việc toàn bộ khai hỏa là màn hình như bắn pháo hoa, mọi người đều đồng lòng nhất trí đập kỹ năng vào tường thành, số lượng người hiện giờ còn gấp vài chục lần so với bình thường giết BOSS. Bất đắc dĩ La Tường chỉ đành ẩn người chơi, tắt hiệu ứng kỹ năng, tuy làm vậy sẽ khiến cậu nếu bị PK sẽ

rất nguy hiểm vì không nhìn thấy đối phương, nhưng đây là chuyện bất đắc dĩ, chỉ có đợi vào thành rồi mở lại thôi.

Cho dù nhiều người, phòng thủ thành phố cũng phải đánh chừng nửa giờ. Khi thông báo phòng thủ thành phố bị công phá của hệ thống xuất hiện trên màn hình, tất cả người chơi đều khẩn cấp xông vào trong thành. Nhưng La Tường không hề mù quáng xông vào bên trong, mà là đầu tiên tập hợp sau đó mới cùng nhau vào, bởi vì vào chủ thành rồi sẽ chẳng biết ai là địch nhân, địch nhân khi nào sẽ tấn công mình, đi lại một mình không phải là lựa chọn tốt.

Vào chủ thành, quả nhiên bởi vì địa phương lớn, mật độ người nhỏ đi rất nhiều, giảm bớt áp lực màn hình cho La Tường. Dựa theo bố trí lúc trước, đội của La Tường được an bài tìm đồ đằng phía đông nam. Dẫn đường cũng không phải La Tường mà là Tiểu Thảo, ai bảo La Tường là một đứa mù đường từ đầu đến đuôi làm chi, nếu để cậu ta dẫn đường, có khi cậu ta dẫn đến hướng tây bắc không chừng...

Tất cả phòng ốc trên đường đều có thể đi vào, như vậy một khi tìm kiếm sẽ tốn rất nhiều thời gian, phải tiến vào mỗi căn phòng ở, nếu mà trên hai tầng, còn phải tìm kỹ từng tầng. Chẳng ai biết đồ đằng của “Hong Nhân Quán” là hình dáng gì, đoán chừng cũng chỉ là một cục đá vụn thôi, nếu con chuột click trúng đồ đằng thật sự thì sẽ có biểu hiện. Cho nên khi tìm kiếm đầu tiên chỉ có thể cố gắng click vào mọi đồ vật trong phòng, vạn nhất đồ đằng không phải tảng đá mà là cái bàn, bình hoa thì sao? Bởi vì dựa theo tư liệu NPH công bố thì nguyên hình của đồ đằng là tảng đá, nhưng có thể bám vào các đồ vật khác, một khi sử dụng rồi, đồ vật bị bám vào sẽ không thể hoàn nguyên, nói cách khác cơ hội bám vào chỉ có một lần.

Trừ bỏ gia cụ trang trí trong phòng, ngay cả đèn đường bằng ghế thùng rác trên phố cũng đều phải tìm, tính cả hoa hoa cỏ cỏ, nếu ven đường có hòn sỏi cũng không được buông tha. Đây là chơi trốn tìm hay là bàn dân đi nhặt rác vậy? La Tường tình nguyện chơi PK còn hơn, nhanh tới giết tui đi, giết tui đi. Đáng tiếc mới bắt đầu tất cả mọi người đều chưa quen thuộc thành chiến, tựa hồ không có ai tình nguyện chủ động tấn công người khác, đều đang chuyên tâm đi tìm đồ đằng, bảo tồn thực lực... Nếu như chết trong thành chiến, trừ phi mục sư hồi sinh game thủ trong vòng 5 phút, nếu sau 5 phút không có hồi sinh, vậy không cách nào tham gia thành chiến nữa, sẽ tự động bị đưa đến quảng trường trung tâm, không thể truyền tống đến bất cứ chủ thành nào.

La Tường vốn cho rằng vào thành chính là đại hỗn chiến, kết quả đều là một đám sợ chết, chẳng ngờ đều thực hiện nước giếng không phạm nước sông, vui đầu tìm cục đá nát kia. Không có một xú kích thích một xú nhiệt huyết nào, La Tường cảm thán, hiện thực và tưởng tượng tại sao lại cách xa như vậy.

Có điều tuy cậu có một trái tim rực lửa, nhưng không hề ngu ngốc.

Cậu cũng hiểu đạo lý ra tay trước là bất lợi, hiện tại ai đánh nhau trước đều rất có thể bị đoàn người vây giết, bọn La Tường tìm chừng mười phút đồng hồ, đến một người của “Hong Nhân Quán” cũng không đi ra ngăn cản. Xem ra chỉ phải nhanh chóng tìm đồ đằng thôi, khi đó không muốn đánh cũng phải đánh.

Kỳ thật “Hong Nhân Quán” thật sự không phải không làm gì, chỉ là đối tượng đánh chết của bọn họ là game thủ đơn độc, bọn họ còn chưa muốn đánh rần động cỏ game thủ hành động theo đội, vạn nhất gặp phải cường đội, tổn sức lại chả được gì hay. Cho nên đầu tiên dọn dẹp đơn nhân, đợi diệt sạch người phân tán mới tập hợp lực lượng thôn tính tổ đội. Dù sao thì so sánh sức mạnh với hơn mười công hội, vài trăm người của “Hong Nhân Quán” thật sự không đủ so, chỉ có thể đi từ từ, dù gì bọn họ cũng cho rằng đồ đằng không dễ tìm như vậy, thời gian cũng đủ cho bọn họ tiến hành vây quét và phản vây quét.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: Thần Thần, anh nhớ em.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: người là ai?

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: ...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: xin lỗi, lâu quá không nhớ rõ.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: chúng ta mới xa nhau 20 phút... Hơn nữa, đây còn là acc của em, nhớ chưa?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: anh cũng biết đây là acc của tôi!! Vậy mà anh còn cướp!!!!

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: thì ra em còn hận chuyện này -_-|||
Cao thủ không cô đơn –

27. Chương 27

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ân Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Trên phố gặp du kích

Lại tìm chừng mười phút đồng hồ, còn 1 giờ nữa thì thành chiến kết thúc, dần dà mọi người bắt đầu sốt ruột, kênh công hội cũng không có tin tức gì. Đột nhiên trong tai nghe truyền tới một giọng nữ phần khởi lòng người, “Thành tây, 1233, 2123. Tìm được đồ đằng rồi, đang hỗn chiến, lúc tới nhớ coi chừng.”

Rốt cục có thể vui đùa một tí rồi, tiểu tổ của La Tường cách đồ đằng một đoạn. Mà trong YY Đoàn Đoàn và Yêu Nhất vừa không ngừng lập đi lập lại tọa độ vừa chỉ đạo chiến đấu. Xem ra đã có rất nhiều người tới gần đó, La Tường bên này gấp nha, thế nhưng pháp sư trời sinh chân ngắn, cho dù có tọa kỳ tốc độ cũng chẳng ra sao.

“Má, lão tử bị chém, “Hong Nhân Quán” bắt đầu thu gặt. “Quân Đoàn Ruy-Băng Xanh”, “Truyền Thuyết Long Tộc”, “U Minh Các” nhìn thấy những công hội này phải cẩn thận!”

“1200, 1680 mục sư cứu!!!”

“Đồ đằng ở đây nhanh đến viện trợ, “Chữ Thập Đen” hiện giờ đang chiếm ưu thế. Cần tay đám!!! Cần tay đám!!!”

Kênh YY theo đồ đằng hiện thân cũng bắt đầu sôi trào, tình hình chiến đấu không ngừng truyền vào trong tai, bọn La Tường quá xa, cơ hồ phải chạy qua nửa cái thành phố, nhất thời không thể tới phụ cận đồ đằng. Tổ bọn họ quyết định mở một phòng trao đổi riêng đã, lực bất tòng tâm mà nghe cũng thấy phiền, huống chi bọn họ cũng đã gặp phải phiền toái.

Tiểu Thảo luôn dẫn đầu chạy đột nhiên đập phải một Cạm Bẫy Đóng Băng, Nam Lương Yên Kiều vội vã hồi huyết cho cậu, pháp sư rất yếu ớt, một cạm bẫy trạng thái cũng đủ khiến Tiểu Thảo mất đi một phần tư máu. Sau đó vũ tiễn lập tức bay về phía Nam Lương, bảo vệ mục sư, đây là thường thức PK, La Tường tùy tay ném Bát Phương Liệt Diễm về hướng bay tới vũ tiễn, không kịp khóa mục tiêu, chỉ có pháp thuật phạm vi rộng mới có thể đánh đến. Bởi vì khi thành chiến bắt đầu, ngoại trừ được miễn dịch với tấn công của người cùng công hội thì tất cả những người khác đều có thể tùy tiện công kích. Chờ tấn công trúng rồi La Tường mới nhìn rõ bộ dáng cung thủ của đối phương, đối phương lập tức bị hào quang màu vàng quét qua, đó là kỹ năng hồi huyết của mục sư.

Một thích khách một cung tiễn một mục sư, La Tường lẩm nhẩm, năm đánh ba có ưu thế, “Tiểu Thảo, Mousse giết cung tiễn, Hồ Thủy Lam xử mục sư, tôi tìm thích khách. Nam Lương trông chừng bọn tôi, tự mình chú ý an toàn.”

Bên này nói xong, Tiểu Thảo và Mousse đã cùng cung tiễn giằng co một chỗ. Còn Hồ Thủy Lam tuy nhất thời không giết được mục sư, nhưng mục đích chủ yếu là ảnh hưởng mục sư thao tác. Thích khách không nhìn thấy, nhất định là đang trạng thái ẩn thân, đối phương hẳn là cũng muốn bám lấy mục sư, cho nên La Tường không chút do dự phóng Vẫn Thạch Thuật về phía Nam Lương, vậy mà không phóng ra được thích khách (thích khách bị công kích, trạng thái ẩn thân sẽ biến mất).

“Thích khách ở chỗ tôi.” Hồ Thủy Lam hét toáng lên.

Thì ra là đang bảo vệ mục sư nhà mình, đáng tiếc các quân pháp tầm xa của La Tường đều đang trong giai đoạn hồi phục, cậu Thuần Di về phía Hồ Thủy, sau đó thả Lửa Địa Ngục. Thích khách rốt cục bị đốt xuất hiện. Nhưng La Tường chưa đặc ý được bao lâu, đã bị chiến sĩ chẳng biết từ đâu ra chọt một cú, bằng

chính kỹ năng Tập Kích Yêu Nhất Thần Thoại từng dùng. NND (bà nội nó), lại còn ẩn núp một tên chiến sĩ... Đại hồng uống hết, bên kia Hồ Thủy Lam cũng đang cùng thích khách quần thành một cục, chiến sĩ đối thích khách, tuyệt không phải lựa chọn hay.

“Mousse tiếp tục giết cung tiễn, Tiểu Thảo sang bên này giúp Hồ Thủy. Hồ Thủy mặc kệ thích khách, tiếp tục quấy rầy mục sư.” La Tường vừa chỉ huy vừa cầm pháp trượng đốc sức đánh chiến sĩ.

Bởi vì thường xuyên cùng Yêu Nhất Thần Thoại “luận bàn”, “đặc huấn”, đối mặt với chiến sĩ La Tường cảm thấy cảm chắc sẽ bắt được chiến sĩ, còn có đứa nào biến thái hơn Yêu Nhất sao? Có sao? Tiểu Tường Tường có phải cậu quá “sùng bái” chồng mình rồi không...

Sự thật là, đối phương quả nhiên không giỏi lắm. Trừ bỏ lần đầu tiên bất ngờ đánh trúng La Tường thì về sau một chọi một, đối phương rõ ràng chẳng có kinh nghiệm PK gì, khẩn trương bối rối, kỹ năng ném loạn xạ không đầu không đuôi, chẳng có tí tổ hợp nào, đến sau đó bởi vì kỹ năng đang hồi phục, chiến sĩ cứ vậy xông lên đánh bình thường... Còn đơn giản hơn cả BOSS, bình tĩnh nhìn đối phương công kích lung tung, La Tường di chuyển chính xác, phóng kỹ năng phù hợp, còn ân cần thăm hỏi thích khách gần đó vài lần, giảm bớt áp lực cho Tiểu Thảo.

Song phương giao chiến chỉ phát sinh trong vòng 2, 3 phút, sự kịch liệt của PK khiến cho người chơi phải có phản ứng nhanh nhạy, tổ chức tâm lý tốt cộng thêm thao tác thuần thục và hiểu biết trò chơi. Một chiêu thắng bại chân chính chỉ trong vài giây, bên này La Tường đã giết chết chiến sĩ của đối phương, mục sư đang bận rộn đối phó Hồ Thủy, hoàn toàn không rảnh chiếu cố chiến sĩ. Lại hợp lực giết chết thích khách, nhưng cung tiễn thì đã chạy, đám La Tường cũng không muốn đuổi theo đối phương, tập trung hỏa lực diệt mục sư của họ, mục sư biết hồi sinh, lưu trữ là tai họa...

Chỉnh lý chỉnh lý, mục sư hồi đầy máu, lại bổ sung lam, đoàn người tiếp tục đuổi theo đồ đảng, ngay tại trước mắt rồi. “Quay về kênh công cộng thôi.” La Tường đề nghị.

“Ừ.”

“Ừ, chẳng biết tình huống bên kia thế nào.”

Trở lại kênh công cộng, quả nhiên vẫn còn náo nhiệt, tựa hồ giao chiến đã đến hồi gay cấn, trừ công hội của mình ra, những người khác đều là địch nhân. Một nửa đám người chém đồ đảng chém đến mù quáng, một nửa đám người sát nhân sát đến đỏ mắt. Đại bộ phận DPS (damage per second, người có dame cao) của “Lặng Lẽ Đi Đạo” đều được phân chia đi đánh đồ đảng, thích khách và nguyên rủa ở bên ngoài quấy rầy địch nhân.

Phía này, Yêu Nhất cũng đang trong nước sôi lửa bỏng, mục sư lúc nào cũng là đối tượng đầu tiên bị tấn công, hẳn chỉ có thể né tránh liên tục, còn phải lợi dụng thời gian hồi máu cho đội hữu, hận chính mình không thể có ba đầu sáu tay. Theo càng ngày càng nhiều thành viên công hội đến đây trợ giúp, lượng công kích của “Lặng Lẽ Đi Đạo” đã sắp bằng “Chữ Thập Đen” xếp số một, lúc này giá trị bền vững của đồ đảng còn 40%.

Liên tục đuổi giết Yêu Nhất này giờ là một thích khách của “Hồng Nhân Quán”, đối phương cứ đinh ninh rằng nữ mục sư sẽ thao tác không giỏi, kết quả giết rồi mới phát hiện Yêu Nhất rất có tay nghề, thế mà giết mãi không chết, bắt đắc dĩ gọi một pháp sư tới đánh phụ, một người đánh gần một người đánh xa, trang bị Lạc Tiểu Thiên không được tốt lắm, bị đánh trúng rụng máu rất lợi hại, rốt cục cũng khiến cho Yêu Nhất cảm thấy khó giải quyết.

“Ai tới giúp tôi, hai DPS đuổi giết một mục sư...” Yêu Nhất vừa mới la xong, pháp sư của đối phương đã bắt đầu ngâm xương, nhìn tư thế ngâm xương thì biết là một đại kỹ năng, tiếc rằng bản thân đang bị thích khách truy đẳng sau, không còn tay nào để cắt ngang pháp sư. Chẳng lẽ chỉ có thể trở mặt nhìn pháp sư phóng kỹ năng diệt mình sao? Yêu Nhất bắt đắc dĩ nhìn Lạc Tiểu Thiên chỉ còn một nửa lượng máu.

Kết quả pháp sư đối phương còn chưa phóng thích kỹ năng, đã bị một trận lửa bốc lên từ mặt đất thiêu... Thuần Di + Lửa Địa Ngục, hai kỹ năng La Tường quen dùng, “Ha ha ha, lão tử tới cứu người đây!!!”

Nghe giọng nói sang sảng đầy đắc ý mang theo chút khoe khoang của đối phương, Yêu Nhất rơi lệ đầy mặt, Tiểu Thần Thần nhà mình thật sự là vừa hiền lành vừa đáng yêu!

Bởi vì có tiểu tổ của La Tường gia nhập, thích khách và pháp sư của “Hong Nhân Quán” quyết định cứ buông tha tấn công đã, dù sao 2 VS 6, mình tuyệt đối chịu thiệt. Đối phương lại còn có một pháp sư tai thỏ kỳ lạ... cứ thích tấn công gần...

“Đấu pháp song mục đi.” Yêu Nhất chỉ huy, không kịp ôn chuyện, “phần thưởng” thì để lát nữa đơn độc thưởng cho Thần Thần nhà mình.

Đấu pháp song mục tức là hai mục sư phối hợp, mục sư chính phụ trách hồi huyết cho đội hữu, mục sư phụ phụ trách hồi huyết cho mục sư chính. Bình thường đấu pháp này dùng để săn BOSS, bởi vì mục sư chính có mục sư phụ chiếu cố nên có thể chuyên tâm hồi huyết cho chiến sĩ mà không sợ BOSS đột nhiên OT giết mình, nếu mục sư chết, tương đương chiến sĩ cũng đi theo, không có MT, hậu quả là diệt đoàn. Mà mục sư phụ bình thường đứng đằng sau mục sư chính, như vậy cách BOSS khá xa, bình thường kéo không tới giá trị cừu hận của BOSS, cứ an tâm bơm máu cho mục sư chính là được.

“Ok.” Nam Lương hiểu ý.

“Phía đồ đẳng dame đủ rồi, dựa theo tốc độ bây giờ là có thể bắt được, Thần Thần phụ trách bảo vệ mục sư và DPS phía đồ đẳng đi.”

“Chính hợp ý lão tử, đánh đồ đẳng rất nhàm chán, không sướng khoái như giết người phóng hỏa!” Vừa nói La Tường vừa né tránh một lần công kích, xong lại ném một Bát Phương Liệt Diễm vào đám người khiến hỗn loạn cả lên. Cậu đang hoàn toàn đắm chìm trong giết người, có rất ít cơ hội một lần quần công mà thương tổn được nhiều người như vậy, nhìn một đồng giá trị thương tổn bay lên từ đám người, La Tường hưng phấn chưa từng có trước giờ.

Cao thủ không cô đơn –

28. Chương 28

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Thất bại và thắng lợi

Cái gì gọi là vui quá hóa buồn, cái gì gọi là cây to đón gió, La Tường một giây sau đã cảm nhận được. Khi cậu còn đang cao hứng Bát Phương Liệt Diễm của mình hiệu quả không tồi thì những người bị cậu thiêu trúng trị số tức giận phi thăng, thẳng pháp sư bảnh chọe ở đâu ra vậy!!! Một đám người cực ăn ý đều ném kỹ năng tiếp theo vào La Tường, pháp sư có trâu bò thế nào thì cũng không trốn thoát nổi 7, 8 người cùng công kích, La Tường hạ màn. -_-|||

“Thảo ni mã, Heo Heo anh đánh tôi làm gì???” La Tường nằm sải lai trên mặt đất buồn bực đến cực điểm, tại sao vừa rồi Thần Thoại Heo Heo cũng nện pháp thuật về phía mình a!!!! Tuy là cùng công hội thì miễn dịch, nhưng trong lòng rất không thích!

“Xin lỗi... Tui thấy tất cả mọi người đều ném kỹ năng về phía đó nên thuận tay... Không biết là lão đại...” Heo Heo có chút chột dạ giải thích.

Bên kia Nguyệt Thần cười rút gân, “Ha ha, cười chết tui. Vừa mới oai phong lên sân khấu đã tiêu, ha ha ha.”

“...” La Tường không biết nói gì, “Lão tử phải hồi sinh, lão tử phải báo thù!!”

Cậu còn chưa nói dứt câu, Yêu Nhất đã ném Ánh Sáng Thành Kính cho cậu, click đồng ý hồi sinh, La Tường lại hoàn hảo không tổn hao đứng tại chỗ hồi sinh đầy máu, vẫn là tên vô lại nhà mình tốt!

“Thần Thần đừng làm loạn, hội trưởng “Hong Nhân Quán” Hồng Biến Thiên Hạ giao cho em, hấn tạo không ít phiền toái cho chúng ta rồi.” Yêu Nhất bắt đầu dĩ nãi, cứ giao cho cậu ta một đối thủ là tốt nhất...

“Ừ.” La Tường vui vẻ nhận nhiệm vụ tổ chức giao cho mình, hội trưởng à... Có vẻ là một nhân vật lợi hại, thì đúng rồi, chơi với cao thủ mới có thể thể hiện kỹ thuật tinh xảo của mình...

Quả nhiên thấy một pháp sư mặc pháp bào màu đỏ đang càn quét các DPS tấn công đồ đẳng. Cũng là một pháp sư hệ lửa, La Tường hăng máu, pháp sư và pháp sư PK làm cho cậu nhanh chóng dấy lên lòng hiếu thắng. Lập tức chạy về phía Hồng Biển Thiên Hạ, tới phạm vi công kích, lập tức thả Quang Đạn Thuật (công kích cơ bản của pháp sư, không cần ngâm xương) muốn khiến đối phương chú ý, ai ngờ chẳng biết là cố ý hay vô tình, Hồng Biển Thiên Hạ vừa vận di chuyển một ô, Quang Đạn Thuật phóng vào khoảng không. Khi kỹ năng thứ hai Dây Leo Độc cũng không đánh trúng đối phương thì La Tường xác định đối phương tuyệt đối đang cố ý né tránh. Vẫn Thạch Thuật, La Tường không tin quần công gã cũng né được? Kết quả người ta Thuận Di... Cao thủ, nhất định là cao thủ. Bởi vì trong sân không chỉ có mình La Tường đang công kích gã, làm hội trưởng sân nhà là mục tiêu công kích của rất nhiều công hội, lúc ấy tuyệt đối còn có người của hai công hội khác đang tấn công gã, kết quả Hồng Biển Thiên Hạ có thể tránh hết.

Nhưng điều làm La Tường tức giận chính là, đối phương ngang nhiên không để ý tới mình! Liên tục tấn công ba lần, đối phương chỉ trốn tránh, hoàn toàn không đánh trả, chỉ chuyên tâm công kích các DPS phía đồ đẳng, ngay cả xoay người cũng không thèm, chỉ mãi cho mình một bóng lưng... Bị mặc kệ, vậy nên La Tường xoắn xuýt, mất hết bình tĩnh.

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: pháp sư áo đỏ bên kia tới giết tui coi!!!!

Đối phương tiếp tục làm chuyện của mình...

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: lại đây cùng lão tử đại chiến ba trăm hiệp!!

Đối phương như cũ mặc kệ cậu...

Trong lúc nói La Tường lại thả một Hắc Long Ba, Hồng Biển Thiên Hạ lần này không trốn tránh, nhưng lập tức có mục sư của “Hồng Nhân Quán” hồi máu cho gã, gã vẫn như cũ không phản kích.

phụ cận Không Chỉ Là Thần Thoại: lão tử không giết người không phản kích!! Người là đồ rùa đen rút đầu!!

... Vì vậy trong sân đã xuất hiện một màn cực quỷ dị như này, khi ai nấy đều vội vàng giết người vội vàng đánh đồ đẳng không rảnh đánh chữ thì có một pháp sư liên tục spam, còn kêu gào người khác tới giết mình, nhưng chẳng có ai thèm để ý đến hắn... Mơ hồ cảm thấy có từng trận gió thu quét qua xung quanh pháp sư, đặc biệt hiu quạnh đặc biệt tịch liêu...

phụ cận Hồng Biển Thiên Hạ: ta không rảnh giết người, có bản lĩnh thì người giết ta.

Có lẽ đối phương thấy cậu spam thực ảnh hưởng tầm nhìn, rốt cục trả lời một câu. Có thể dưới sự tấn công dồn dập, còn đánh chữ không ảnh hưởng thao tác, thật sự rất lợi hại.

Nếu vậy, La Tường cũng bắt đầu nghiêm túc, cậu đình chỉ spam, Thuận Di đến cạnh Hồng Biển Thiên Hạ, tuy rằng rất nguy hiểm, dù sao còn có người khác đang công kích gã, mình đứng bên cạnh rất dễ bị ăn đạn nhưng có thể giết gã xả cục tức này cũng đáng. Sau đó đương nhiên là Lửa Địa Ngục sở trường của cậu, xem có thiêu chết người không, cậu chắc chắn thời gian Thuận Di của đối phương còn chưa khôi phục.

Hồng Biển Thiên Hạ nhảy lên, đúng vậy, gã nhảy, nhảy lên hòn đá bên cạnh... Lửa Địa Ngục là từ mặt đất phục lên hỏa diễm công kích đối phương, phạm vi công kích là người chơi trên mặt đất. Thực rõ ràng, nhảy lên thì không thuộc mặt đất nữa, đứng trên hòn đá cao cũng không thuộc mặt đất nữa. Vì vậy tuyệt chiêu của La Tường lần đầu tiên phóng vô ích, sau đó cậu nhớ ra đối phương cũng là pháp sư hệ lửa, đương nhiên đã rất quen thuộc pháp thuật hệ lửa!

Tiếp theo La Tường cứ níu lấy đối phương không buông, không ngừng tấn công gã, Hồng Biển Thiên Hạ cũng như cũ chuyện ta ta làm, chỉ né tránh không phản kích. Tính ra thì La Tường đánh trúng rất nhiều lần, so với những người cùng tấn công thì năng suất của cậu cao hơn nhiều, nhưng vẫn như cũ không giết chết được Hồng Biển Thiên Hạ. Bởi vì số lần né được của gã còn nhiều hơn, mục sư của “Hồng Nhân Quán” lúc nào cũng có thể lợi dụng khoảng không hồi huyết cho gã.

Đang vào lúc La Tường hăng hái dạt dào chuẩn bị đợt công kích tiếp theo thì hệ thống nhảy ra một thông báo, lúc này kênh YY cũng sôi sùng sục.

Hệ thống Đồ đằng thành Ngân Hà bị công hội Lặng Lẽ Đi Đạo thành công cướp lấy, tất cả người chơi không thuộc công hội Lặng Lẽ Đi Đạo sau 10 giây sẽ tự động bị truyền tống đến ngoại ô chủ thành.

“Ha ha ha!”

“Thắng!”

“Mọi người vất vả!”

Lúc này trong kênh tràn đầy tiếng hoan hô, tuy rằng đánh hạ đồ đằng thành công, nhưng đối với La Tường mà nói đã thất bại, cậu mãi không thể giết cái tên Hồng Biến Thiên Hạ. Sau khi hệ thống thông báo, tự nhiên sẽ truyền tống tất cả mọi người trừ bỏ công hội nhà mình, cũng bao gồm tiền nhiệm thành chủ “Hồng Nhân Quán”. Nhìn người một giây trước còn đứng ở đó, La Tường cảm thấy buồn bã như mất.

nói chuyện riêng Hồng Biến Thiên Hạ: chúc mừng người!

Hồng Biến Thiên Hạ lại nói chuyện riêng với mình?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ờ, cảm ơn. Nhưng mãi vẫn không giết được người, ha ha.

nói chuyện riêng Hồng Biến Thiên Hạ: người thiệt mạnh, tuy rằng không giết được ta, nhưng ta bị người quấy nhiễu không ít, lần sau có cơ hội sân PK đánh vài hiệp đi, ha ha.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: được.

Hai người thêm hảo hữu lẫn nhau, La Tường rốt cục thoát khỏi cảm giác thất bại vừa rồi được một chút.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đang ngăn người? Đám người đang gọi em trong kênh kia.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ặc, vừa mới cùng người khác nói chuyện, không để ý.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: ai vậy?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: là hội trưởng của Hồng Nhân Quán, tui rốt cục vẫn không giết được hần! Bất quá bọn tui thêm hảo hữu, lần sau lại độ sức.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: ừ.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: quả nhiên núi cao còn có núi cao hơn, server khác cũng có rất nhiều cao thủ.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: ừ, đúng vậy.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: anh hôm nay sao nói ít thế?

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: không có, tôi đổi sang acc của mình đây, bái bai.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: bái cái gì chứ, anh đổi acc không lên trò chơi à?

Không đợi La Tường gửi những lời này, Lạc Tiểu Thiên đã biến mất tại chỗ. Trực giác của La Tường khiến cậu cảm thấy người này có phải đang khó chịu không? Vừa rồi thắng còn không phải rất vui à?

Cao thủ không cô đơn –

29. Chương 29

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ân Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Hội trưởng đại nhân trồng nấm

La Tường nhìn Lạc Tiểu Thiên log out, không ngờ cảm thấy một trận mất mát. Bởi vì không nhớ rõ bắt đầu từ khi nào, luôn là tên khốn kia nhìn mình log out, vô luận bản thân có thoát game trễ cỡ nào, tên kia sẽ luôn ở bên cạnh trễ chừng ấy. Thì ra nhìn đối phương rời đi, lưu lại một mình sẽ cô đơn và thương cảm như thế, may mắn phức cảm Quách Tiểu Tứ (Quách Kính Minh, một tác giả trẻ của TQ, phức cảm Quách Tiểu Tứ thiết không biết là chỉ anh này hay chỉ tác phẩm của anh này nữa) của cậu duy trì chưa được vài phút thì đã vì đối phương đổi acc đăng nhập mà chữa khỏi rất nhiều.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: đi, đi dạo phố.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: dạo phố cái gì...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: thân ái, có tự giác chút, nơi này vừa thuộc về chúng ta, đương nhiên phải hảo hảo đi dạo rồi!

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ngày mai đi... Hôm nay vì tìm đồ đăng đã đi đến muộn ới rồi.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: muộn ới? Không phải có rồi chứ...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: -_-||| anh muốn biến hay muốn chết?

La Tường cảm thấy vừa rồi tâm tình không tốt gì đó, thương cảm gì đó, cô đơn gì đó đều là ảo giác, đối phương vẫn là tên đại biến thái mặt dày mày dạn kia.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ha ha, không đùa nữa. Chúng ta phải tính xem nên để đồ đăng ở đâu.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: nói tới thì, đồ đăng của Hồng Nhân Quán rốt cuộc ra sao vậy? Tui còn chưa được tới gần xem!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: một thân cây.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: mục tiêu bự dữ.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: đích xác, rất dễ dàng tìm được, chúng ta phải rút kinh nghiệm.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ ừ, hẳn là nên suy nghĩ thật kỹ.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: mở họp nhóm đi? Tìm vài người thân quen, vị trí đồ đăng cũng coi như cơ mật công hội rồi?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: chuyện quan trọng như vậy, nhất định phải suy nghĩ cẩn thận!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần, xem ra em có ý tưởng rồi? Nói nghe thử nào?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừm... Ý của tôi là, mấy người cứ thảo luận thảo luận, ngày mai đem phương án cho tôi xem, tôi ngủ trước ha, ngủ ngon...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ... Ừm.

Sau đó La Tường thật sự off... Vừa nãy đến cái bóng lưng cũng không cho lão tử đã biến mất, hiện tại rốt cục đến phiên lão tử trả đũa người!!! Tường Tường rốt cuộc cậu nhỏ nhen đến mức nào vậy!

Ngày hôm sau.

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: lão đại đâu? Chuyện đồ đăng sao rồi?

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: anh ta đang trông nấp bên đường...

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: ... Anh ấy u buồn cái gì vậy?

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: nghe bọn tui chậm rãi nói.

công hội Vật Moe Ẩn Hiện: vừa nãy mọi người đang cùng nhau thảo luận chuyện đồ đăng.

công hội Em Là Tiểu Thảo: rốt cục quyết định được địa phương, hội trưởng đề nghị chúc mừng một chút.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: nói cùng nhau sẵn BOSS chúc mừng đi.

công hội Em Là Tiểu Hoa: kết quả Thần Thần đột nhiên nói không tham gia.

công hội Vật Moe Ẩn Hiện: cậu ấy nói Hồng Biến Thiên Hạ muốn tìm cậu PK.

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: sau đó nữa lão đại không giữ được người lại.

công hội Thần Thoại Heo Heo: không có Thần Thần hội trưởng cũng chẳng tâm tình mà đánh BOSS.

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: tổng kết lại là Thần Thần bị người ta xách đi, hội trưởng chỉ có thể sầu muộn trông nằm.

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: Hồng Biến Thiên Hạ là ai?

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: hội trưởng Hồng Nhân Quán .

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: đánh xong thành bạn à?

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: các người ai muốn cùng trông nằm? Tôi có thể thỏa mãn nguyện vọng...

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: ngay cả ngữ khí cũng mang theo oán niệm. Tình Ca tốt nhất đừng nhắc đến tên “người kia”...

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: tôi nhớ vừa nãy trên đường về nhà nhìn thấy biểu ngữ.

công hội Em Là Tiểu Thảo: biểu ngữ gì?

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: bà chủ chạy, ông chủ không còn lòng dạ kinh doanh...

công hội Em Là Tiểu Hoa: rất chuẩn xác!

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: +1

công hội Vật Moe Ẩn Hiện: +1

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: +10086

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ...

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: bà chủ về rồi!

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: TOT Thần Thần đừng vứt bỏ anh!

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: biến.

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: Thần Thần tình hình chiến đấu thế nào?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: mới vừa đánh 1 trận, Hồng Biến Thiên Hạ quả nhiên lợi hại, tôi thua. Không nói nữa, ván kế bắt đầu rồi.

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: bà chủ lại chạy!

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: bạn trẻ Tình Ca, chi bằng cậu ra sân PK chơi với tôi mấy ván đi?

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: lão đại, em hơi bận, không được rồi. Anh cứ tiếp tục tiếp tục, sự nghiệp trông nằm đang cần anh.

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: /(o)/

~~~Nói tiếp, đồ đẳng của “Lặng Lẽ Đi Đạo” để ở đâu? Bọn họ để đồ đẳng ở trung tâm chủ thành, vị trí rất bất mắt. Nhưng lại khó tìm và khó đánh, bởi vì đồ đẳng là viên bảo thạch trong tay tượng thần giữa đài phun... Bình thường có rất nhiều người lần mò tượng thần, nhưng không phải ai cũng nghĩ đến lần mò bảo thạch. Lại nói, cho dù mò được, tượng thần cao bằng ba người, cận chiến muốn công kích thì phải nhảy lên trên tượng, không được lộn xộn nếu không muốn ngã xuống. Tấn công tầm xa thì, phóng kỹ năng lên phía trên cũng cần có kỹ thuật, phải tính toán góc độ phải tính toán cự ly. Từng chơi Gunny chưa? Tuyệt đối chơi bạn phải mệt mỗi...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: tôi đã về...

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: thế nào?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: không nói nữa... không thắng được lấy một lần...

công hội Em Là Tiểu Thảo: hả? Sao có thể...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: tên kia là thứ bỉ ổi, thao tác tốt, đánh đến bỉ ổi!!!

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: yô. Thần Thần hình như bị tổn thương ...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ...

công hội Em Là Tiểu Hoa: triệu hoán hội trưởng đại nhân đến trị liệu!

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: nắm còn chưa trồng xong...

công hội Vật Moe Ẩn Hiện: các vị!!! ChinaJoy 2011!! 728!! (hình như đây là tên đường)

công hội Thần Thoại Heo Heo: yoyoyo!!

công hội Em Là Tiểu Hoa: ChinaJoy là gì?

công hội Thần Thoại Heo Heo: ... hội trợ triển lãm kỹ thuật ứng dụng và sản phẩm giải trí kỹ thuật số quốc tế của Trung Quốc. Hô, nói xong rồi.

công hội Vật Moe Ẩn Hiện: chính là tục xưng triển lãm game, có COS moe, có em gái moe, thiết moe thiết moe...

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: nghe nói lần này “Vùng đất thứ hai” cũng có triển lãm đó, có ai muốn đi chung không?

công hội Thần Thoại Heo Heo: giờ tay! Mọi người cùng đi thôi!

công hội Vật Moe Ẩn Hiện: đương nhiên muốn đi.

công hội Em Là Tiểu Hoa: cùng nhau? Họp off trong truyền thuyết?

công hội Em Là Tiểu Thảo: bà xã, dẫn anh theo...

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: tổ chức ở thành phố S, ở gần đó có thời gian thì đều đi hết đi! Coi như là hoạt động offline của công hội, ha ha.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: hình như tôi phải đi làm, bị kịch quá, hơn nữa còn cách thành phố S rất xa.

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: tôi đi được.

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ai đi được báo danh, Thần Thần và hội trưởng đi không?

La Tường có chút do dự, nghĩ đến tên kia cũng đi, mình tựa hồ còn chưa chuẩn bị tốt để đối mặt hần?! Nhưng mà... một thằng đàn ông con trai như mình do dự cái quỷ gì chứ, gặp thì gặp, có ai ăn thịt mình đâu (cậu chắc chứ?)... Nói tiếp, kỳ thật cũng rất tò mò với tính cách biến thái của đối phương, chân nhân rốt cuộc trông thế nào...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: tôi ngay tại thành phố S, dù gì cũng đang nghỉ hè, không thành vấn đề.

công hội Em Là Tiểu Hoa: có thể nhìn Thần Thần bản người thật!

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: 555, tui cũng muốn nhìn. Tiểu Hoa phải chụp ảnh nha!

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: tôi ngay gần đó, có lẽ sẽ sắp xếp được thời gian.

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: YOOOOOOO...

công hội Em Là Tiểu Hoa: YOOOOOOO...

công hội Thần Thoại Heo Heo: các người YO cái gì?

công hội Em Là Tiểu Hoa: thế giới hủ nữ làm sao anh hiểu được ~ phẩy tay.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: 555, Tiểu Hoa nhớ phải chụp ảnh nha, chụp một đôi!

công hội Em Là Tiểu Hoa: biết biết.

công hội Thần Thoại Heo Heo: mà, Thiên Thiên không online sao? Không biết em ấy có đi không? Em gái Thiên Thiên cũng rất dễ thương, muốn gặp quá.

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: cô bé... hẳn là không đi.

công hội Thần Thoại Heo Heo: sao hội trưởng biết?

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: khụ, gần đây em ấy rất bận, không rảnh.

công hội Thần Thoại Heo Heo: em gái em gái, tui muốn gặp em gái Thiên Thiên!

Phắc, Thần Thần là của tui, em gái Thiên Thiên cũng là của tui. —— thì thầm nội tâm của hội trưởng nọ.

Cao thủ không cô đơn –

30. Chương 30

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Mùa hè thiết là một mùa tốt đẹp

công hội Thần Thoại Heo Heo: hôm nay số người online thiết là ít.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ngày mai gặp mặt... off hết rồi.

công hội Thần Thoại Heo Heo: ờ, Thần Thần ngày mai cậu có đi đón người không?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ... Muốn đi, nhưng bọn họ không cho.

công hội Thần Thoại Heo Heo: hử, vì sao?

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: cậu ta mù đường, bọn tôi sợ cậu ta đi lạc.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ...

công hội Thần Thoại Heo Heo: cũng đúng, đến bản đồ trong game còn không nhận rõ nữa là.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: không ngờ có ngày bị Heo Heo khinh bỉ -_-|||

công hội Thần Thoại Heo Heo: có ý gì? Ông không phát uy coi ông là heo con à?

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: chuyện nhìn đường anh đồng ý với quan điểm của Heo Heo, ngày mai em có thể thuận lợi tới triển lãm đã tốt lắm rồi...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: tui đã tra bản đồ rồi!

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: thật sự không cần anh đi đón sao?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ... Không cần!

Sáng hôm sau, La Tường lần đầu tiên vì mặc bộ đồ nào mà xoắn xuýt, trắng hay đen, đen hay trắng... Làm một trạch nam tiêu chuẩn cùng sự thiên vị với hai màu sắc kia, tủ áo của La Tường chỉ có hai loại, áo thun trắng và áo thun đen... Cứ chọn đen đi, cảm giác chừng chặc chút, sau đó lại chọn một chiếc quần thường màu đen. Trên cơ bản La Tường là một người thẩm mỹ cực kém, cảm giác màu sắc cực yếu, cho nên để cậu

phối quần áo thì cậu thấy đơn giản nhất là áo màu gì quần màu đó. SO, quần của cậu cũng chỉ có hai màu sắc, trắng và đen...

Thời gian hẹn là chín giờ rưỡi tập hợp ở cửa hội chợ, Đoàn Đoàn và Yêu Nhất đều lái xe qua đây, nhân tiện đón các đồng chí ngồi xe lửa đến, mọi người căn bản đều ở các tỉnh thành lân cận, cho nên đều đi xe lửa hoặc xe đò, đón cũng rất tiện. Tóm lại cuối cùng tất cả mọi người tập hợp ở triển lãm, mọi người còn cho nhau di động, tiện việc nhận nhau... Chờ CJ kết thúc, đại khái cũng gần 5 giờ chiều, sẽ cùng nhau ăn một bữa cơm, sau đó chấm dứt ai nấy tự về nhà. Bởi vì rất nhiều người đều là dân đi làm, cho nên không định qua đêm, nói tiếp bởi vì trở về còn phải bắt xe lửa nên không thể chơi quá muộn.

La Tường tám giờ rưỡi xuất môn, kỳ thật cậu đến hội chợ rất tiện đường, đổi hai chuyến tàu điện ngầm là đến, đại khái lộ trình chỉ 40 phút, 20 phút dư ra coi như dành cho mù đường đi. La đại thiếu gia coi vậy mà rất hiểu rõ bản thân, nhưng cậu đã quá lạc quan về trình độ mù đường của mình. Khi La Tường chạy tới CJ thì đã chín giờ bốn mươi. Cậu đầu tiên là tìm không thấy lối vào tàu điện ngầm, thật vất vả tìm được thì lại ngồi ngược phương hướng, đến khi đổi chuyến thì lại tìm không thấy số chuyến phải đổi...

“Tình yêu không phải thứ anh muốn bán muốn mua thì có thể bán. Để em thoát khỏi, để em hiểu rõ, buông tình yêu của anh...” Tiếng chuông truyền ra từ ba lô, La Tường lạnh lẽo điện thoại, màn hình hiển thị “Khốn kiếp cộng biến thái”...

“Alô.”

“Thần Thần, là anh.”

“Ừ.” Cậu đương nhiên biết là ai, đã cho số rồi, lại nói trong YY cũng từng nghe qua...

“Em ở đâu? Lạc đường rồi?” Trong giọng nói trầm trầm lộ ra chút sung sướng.

“Lão tử còn lâu mới lạc đường! Tại quảng trường rồi, nhưng nhiều người quá, mấy người ở đâu?”

“Em tìm một cái tháp đồng hồ thật cao, bọn anh đứng dưới đó.”

“Ừ.”

La Tường cúp điện thoại, quả nhiên nhìn thấy một tháp đồng hồ cao 7, 8 mét cách đó không xa, đương nhiên là bản thu nhỏ, hẳn là mô hình tuyên truyền của trò chơi nào đó. Đến gần quả nhiên tụ tập không ít người, người đến gặp bạn tuy rất nhiều, nhưng 7, 8 người đứng cùng nhau thì cực nổi bật.

Khi La Tường đến gần, cậu không thể không chú ý một chàng trai mặc sơ mi kẻ ca-rô, quần kaki màu đen trong đám người, bởi vì giữa một bầy trạch nam đối phương thật sự rất thu hút, chiều cao hẳn là tương đương mình 1m8, dáng người cao ráo cân đối, khuôn mặt không quá đẹp trai nhưng nhìn thực thoải mái, gương mặt có vẻ tao nhã phối hợp với ánh mắt sắc bén không hề có chút cảm giác văn nhược. Cộng thêm đôi kính không gọng và khóe miệng hơi mỉm cười, bình tĩnh, ôn hòa, chính là kiểu thanh niên đương thời sự nghiệp thành công, tính tình tốt a!

Có lẽ là do ăn ý trong khoảng thời gian bên nhau, đối phương cũng đặt tầm nhìn lên người cậu, còn dùng ánh mắt quét mình lên xuống vài lần, cuối cùng lộ ra vẻ mặt rất hài lòng?!... Chắc chắn là tên đại biến thái đại khốn nạn kia, La Tường nghĩ trong bụng, nhưng không thể không thừa nhận hình tượng nguy trang bên ngoài của biến thái thật thành công.

“Tôi là Không Chỉ Là Thần Thoại.” La Tường đọc tên trong game của mình, tự dưng cảm thấy có chút quái dị và kỳ cục, quả nhiên 2D khác biệt hẳn 3D.

“Tôi là Yêu Nhất Thần Thoại.” Quả nhiên người nọ cười tủm tỉm giới thiệu bản thân với La Tường đầu tiên.

“Tôi là Hậu Viện Đoàn.” Đoàn Đoàn giọng đại thúc, nhưng thật ra chỉ là một thanh niên lớn hơn La Tường 3, 4 tuổi, nhìn qua cũng thật thà chất phác, giọng nói giống đại thúc chỉ vì tương đối thâm trầm.

Tiếp theo mọi người lại giới thiệu một lần bản thân với La Tường, quả nhiên La Tường là người đến cuối cùng, những người khác đã sớm thừa dịp mỗi khi có người đến lại quen biết nhau thêm vài lần...

Heo Heo kỳ thật bằng tuổi La Tường, năm nay năm hai. Cũng là một trạch nam, nhưng so với La Tường thiên về gây yếu thì Heo Heo tròn trịa hơn rất nhiều. Ngự Tỷ thật ra là một tiểu loli, nhưng chỉ có bề ngoài

loli, chứ còn lớn hơn La Tường một tuổi. Tiểu Hoa Tiểu Thảo là một cặp trong đời thực, đáng vẽ hai bốn hai năm tuổi, không giống như trong game trên đời ả ỉ, trong đời thực hai người luôn ngọt ngào nắm tay nhau. Tình Ca có việc chưa tới, trái lại vẻ ngoài của Vật Moe thực ngoài dự kiến của La Tường, những người kia diện mạo cũng thuộc dạng phổ thông, Yêu Nhất và Tiểu Thảo miễn cưỡng trên trung bình. Thế nhưng Vật Moe La Tường cứ đinh ninh là trạch nam đáng khinh thì lại là người đẹp trai nhất trong đám, còn là đẹp theo kiểu nam sinh dương quang, cùng loại trạch nam cả ngày trốn trong xó ẩn chìm trong thế giới 2D là hai loại sinh vật hoàn toàn khác biệt! Còn có một chàng trai mặt trẻ con, nghe nói bằng tuổi Đoàn Đoàn, nhưng mà nhìn thế nào cũng nghĩ là một học sinh trung học, còn là loại học sinh lớp mười...

“Đây là Tay Trái Dắt Tay Phải.” Đoàn Đoàn giới thiệu với La Tường.

“Hả, ai?”

“...” Mặt trẻ con buồn bực và phẫn nộ, “Tại sao vẫn còn không biết tui!”

“Nhắc tới thì, hình như tên rất quen tai...”

“Tui từng mắng các người trên thế giới! Nhớ chưa??? Sau đó còn cùng nhau giết quái!”

La Tường lắc đầu, “Không nhớ.”

Đoàn Đoàn sờ đầu Tay Trái như trấn an, “Ngoại trừ anh còn ai để ý em chứ, có phải không?”

“...” Tay Trái tức giận đến ửng đỏ mặt.

“Đoạn đối thoại này có phải từng phát sinh trước đây không...” La Tường vỗ tay, “Đúng rồi, anh chính là cái gì, cái gì, cái gì gì đó...”

Khi La Tường cái gì cái gì thì Đoàn Đoàn đã kéo đối phương qua một bên vuốt lông, tiểu trong suốt đáng thương... Sau đó Yêu Nhất Thần Thoại đứng bên cạnh suy nghĩ, chính mình lúc nào mới tìm được cơ hội vuốt lông cho Tiểu Thần Thần đây? Nhất định phải biểu hiện tự nhiên, không thể ra vẻ, không thể để đối phương nhìn thấu ý đồ của mình. Còn phải đúng lúc biểu hiện mặt thân thiết ôn hòa của mình, giành được thiện cảm của đối phương. Hay, thật là khó khăn, khi dễ cậu ấy quen rồi, đột nhiên đối cậu ấy quá tốt có khi nào không thích ứng được hay không, hay là cứ như bình thường nhỉ, vừa khi dễ vừa vuốt lông, giải trí yêu đương một công đôi việc? Trong nháy mắt, người nào đó đã quyết định xong phương án ở chung hôm nay. Đáng thương cho La Tường vẫn còn đang hồi tưởng mặt trẻ con kia rốt cuộc có giao thiệp gì với mình, hoàn toàn không phát hiện mình đã bị trù tính.

Bên kia, hai cô gái, Tiểu Hoa và Ngự Tỷ, vừa phát ra tiếng cười “hí hí” quý dị vừa châu đầu ghé tai, còn vừa cầm di động đánh chữ.

Trên Douban lúc này, đang có một bài post có số click tăng gấp bội, tên là “truyền hình trực tiếp hủ nữ phúc lợi: hộp offline, CP tương phùng trong mùa kích tình rực cháy”, topic tường thuật trực tiếp đang không ngừng được update...

“Thần Thần, em đen toàn thân là muốn chuyển nghề làm thích khách sao?” Người nào đó quen thói từ xưa xán vào gần.

“Lão tử thích mặc màu đen được không?”

“Được được được,” Người nào đó thật muốn sờ đầu La Tường, nhưng nghĩ đến phải từ từ, vì vậy đè nén xúc động, “Chúng ta vào thôi, bên trong có điều hòa, bên ngoài rất nóng, đặc biệt là màu đen hút nhiệt...”

“Hừ.” La Tường hừ một tiếng nho nhỏ tỏ vẻ bất mãn.

Ai yô, ngứa ngứa a, Thần Thần người thật còn đáng yêu hơn trong game, làm sao bây giờ?

Cao thủ không cô đơn –

31. Chương 31

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Bóng đèn cậu sao rồi! Nhanh tỉnh lại đi!!

“Thần Thần, anh thấy chúng ta mà không nắm tay sẽ lạc nhau mất...”

“Biến.”

“Thần Thần, em nóng không? Muốn cởi bớt áo không?”

“Không.”

“Thần Thần em xem kìa!”

“Đâu? Đâu? Toàn là người, không nhìn thấy!”

“Anh ôm em nhìn ha!”

“Đi chết đi.”

“Thần Thần, muốn uống nước không?”

“Muốn.”

“Cola? Nước ngọt? Hồng trà đá? Nước cam Quả Lạ?” (một sp của Coca-cola)

“Hồng trà đá đi.”

“Thần Thần quầy hàng kia được chơi thử.”

“Ồ đâu?”

“Kia kìa.”

“Ồ, đã chơi rồi, cũng được.”

“Thật không?”

“Ừ ừ, tui nói anh biết, trò chơi này...”

Mọi người nhìn hai con người đang hoàn toàn đắm chìm trong thế giới riêng, rất không biết nói gì, làm ơn đi, đây là hộp offline! Không phải buổi hẹn hò của hai người có được không!

“Đoàn Tử, em mệt...”

“Vậy chúng ta ngồi một lát, em dựa vào anh đi.”

“Ừ ~”

Mọi người vừa quay đầu thì thấy một cậu trai vẻ như chưa thành niên đang vắt vẻo trên người một chàng trai cao cao trắng trắng, đứng trong trạng thái làm nũng...

“Ông xã, em muốn cái bong bóng gấu mèo kia!”

“Ngoan, anh đi xếp hàng cho em.”

“Cùng đi!”

“Được.”

Cặp đôi chính quy bên kia cũng không dẫn được, tổ hợp Hoa Cỏ chạy thẳng đến quầy triển lãm Bát Bát Hùng. (tare panda: một nhân vật của công ty San-X, Nhật Bản, từ nhân vật này đã có rất nhiều thứ ăn theo như sticker, tranh vẽ, game, video)

Những người ở lại cảm thấy một luồng gió lạnh thổi qua, tuy rằng người rất đông, điều hòa cũng có vẻ không đủ mát, nhưng trái tim của bọn họ thì rất lạnh lẽo, chết tiệt, có chút tính kỷ luật tập thể được không!!! Đây này, hội trưởng hội phó bên kia, đánh lễ hả? Còn có cặp song sinh liền thể bên này, chú ý ảnh hưởng của mình một chút được không? Cuối cùng, dù có là tình lữ thì cũng đừng diễn ân ái trước mặt bàn dân thiên hạ chứ? Nhớ lấy vài trái bong bóng Bát Bát Hùng cho bọn tui nữa chứ!!!

Dòng người thật sự quá mãnh liệt, nhiệt tình người chơi thật sự quá dâng cao, đã lâu không tiến hành hoạt động tốn thể lực như thế, La Tường rốt cục bại trận, cậu kéo kéo chiếc áo thun sắp ướt sũng của mình, “Không được, nghỉ một chút, nóng quá bí quá đông người quá...”

“Anh không để ý em đu lên người anh đâu...” Hội trưởng đại nhân nháy mắt ra hiệu về phía cặp đôi không biết xấu hổ bên cạnh...

“Chết đi. Chiều cao chúng ta xấp xỉ nhau, làm sao mà đu?”

“A, thì ra em để ý vấn đề chiều cao à...”

“... Không, không có vấn đề chiều cao cũng không được! Đều là người, thể diện để đâu?”

Đại khái là âm lượng của La Tường hơi cao, cặp đôi bên kia đồng thời bắt mắt nhìn cậu một cái, sau đó tiếp tục làm theo ý mình đeo một chỗ...

“A, thì ra không người là có thể?”

“Không được!” Lần này La Tường thẳng thừng cự tuyệt, không nói thêm gì nữa, nhưng rõ ràng không chỉ có mặt đỏ lên vì nóng mà ngay cả lỗ tai cũng đỏ.

“Hội trưởng lợi hại thiệt.” Bên cạnh, Tiểu Hoa nói với Ngự Tỷ, “Bản mặt rõ là lãnh tính nghiêm túc không chê vào đâu được, vậy mà lời nói ra miệng lại không đứng đắn như vậy... ///”

“Mấy cô rất lớn tiếng.” Người lãnh tính nghiêm túc nọ quay đầu mỉm cười “vô cùng thân thiện” với hai cô gái.

“Ặc, thì ra hội trưởng đại nhân là như thế này...” Vật Moe khiếp sợ.

La Tường rơi lệ đầy mặt, “Các người rốt cục phát hiện bản mặt thật của hần rồi hả!!! Tui trước giờ luôn bị hần khi dễ đó!!! Luôn phải sống cuộc sống bị áp bức đó!!! Hần chính là hạng người hai mặt đó!!!!”

“Thần Thần, em bắt cần nói ra lời trong bụng rồi...”

“Xin, xin lỗi. T0T”

Như mong muốn, sau khi tắt cả xếp hàng suốt 1 tiếng đồng hồ thì trong tay mỗi người đều có một quả bong bóng Bát Bát Hùng, được rồi, La Tường có 2 quả, mặt trẻ con có 2 quả, Tiểu Hoa cũng có 2 quả, ai bảo người ta có đông “người nhà” làm chi. Những người chỉ được 1 trái lại cảm thấy lạnh lẽo trong lòng, trái lại ba tên kia không có lấy một trái bóng nhưng trong lòng thì cực vui vẻ, thê nô, đều là một lũ thê nô...

Tiếp theo, đoàn người lại xếp hàng nửa giờ, lấy đồ lót chuột và poster của một game nọ. Sau đó đi xếp thêm 1 tiếng nhận tài khoản và đĩa CD phiên bản kỷ niệm của một game khác. Lại xếp hàng thêm 2 giờ lĩnh gói quà của một công ty nổi tiếng kia. Toàn bộ quá trình đều là xếp hàng và xếp hàng, thời gian trôi qua trong xếp hàng vô tận. Trung gian còn phải phòng ngừa người khác chen ngang, trong lúc tiểu trừ người chen ngang cùng người chen ngang phản tiểu trừ thì nhiệt độ lại bắt đầu tăng lên.

May mắn tụ tập đi chung, tất cả mọi người đều là dân game, khi xếp hàng còn có thể đàm luận trò chơi để giết thời gian. Chẳng qua cứ vòng qua vòng lại như vậy xong quả là tiêu hao không ít thể lực. Cuối cùng đoàn người vẫn quyết định rời khỏi triển lãm sớm 1 tiếng, việc cấp bách bây giờ là tìm chỗ nghỉ ngơi hồi sức!

“Ở cửa chụp tấm hình đi!” Vừa ra khỏi cửa, Ngự Tỷ đã đề nghị với mọi người. Ít nhất cũng phải lưu kỷ niệm, coi như đã tới, mặc dù là tới xếp hàng...

Đề nghị này đương nhiên được mọi người hưởng ứng, tìm một người qua đường chụp ảnh giúp, những người khác chọn vị trí bày tư thế xong, đối màn ảnh vui vẻ cười. Được rồi, ngay vào một giây trước khi cửa chớp

sập xuống, tên vô lại nào đó lặng lẽ đặt tay lên vai tiểu thỏ... Bàn tay cảm nhận được lọn tóc hơi dài của đối phương, rất ngứa, không chỉ tay ngứa mà lòng cũng ngứa nổi, đáng tiếc chụp ảnh chỉ có vài giây, vô lại nọ chiếm tiện nghi xong buông tay xuống vẫn còn lưu luyến.

“Đi ăn cơm đi.” Hội trưởng đại nhân nói, bởi vì Thần Thần nhìn có vẻ sắp ngất xỉu vì đói.

Tuy rằng mới 4 giờ, nhưng vì hội này ở triển lãm không có chỗ ăn trưa, cho nên mọi người kỳ thật đều chỉ mới ăn bữa sáng, bụng đã sôi ùng ục từ lâu. Vừa hay Yêu Nhất và Đoàn Đoàn đều lái xe tới, trong chín người hai nữ sinh có vẻ gây nhất chen chúc nhau vừa vặn đủ chỗ, vì vậy không cần ngồi xe bus hay tàu điện ngầm nữa, trực tiếp lái xe đi tìm chỗ ăn cơm. Tìm được chỗ, đặt phòng, mọi người rất cuộc có thể ăn cơm kèm “giao lưu tình cảm”.

Nhưng giao lưu tình cảm gì đó... Tổ hợp Hoa Cỏ cuối cùng chịu thu lại bớt, nhưng nhìn hai cặp đôi còn lại, gấp rau gấp rau, rót nước rót nước, tự động che mắt người khác, chỉ theo ý mình nói nói cười cười, hoàn toàn không muốn giao lưu tình cảm với đám “bóng đèn” nọ! Lạnh quá, nhất định là máy lạnh mở quá lớn! Nhìn vẻ mặt cứng chùi của Đoàn Đoàn, vẻ hưởng thụ của mặt trẻ con, bầu không khí ngọt ngào hoàn toàn bao vây hai người. Cặp đôi còn lại, rõ ràng hội trưởng đại nhân luôn một mực đùa giỡn hội phó nọ, khiến cho ai kia bình quân mỗi phút nổ một lần, nhưng vì đầu vẫn cứ toát ra bong bóng màu hồng vậy!! Tình hình bên đó là thế này, hội trưởng đại nhân đầu tiên sẽ nói gì đó với hội phó, hội phó nghe xong sẽ nhũn mày cảm tức, sau đó hội trưởng sẽ bắt đầu trấn an, hội phó dần dần bình tĩnh, suốt quá trình hội trưởng luôn mang vẻ hưởng thụ mỉm cười nhìn hội phó. Đáng sợ, thiệt là đáng sợ. Vả lại quá trình này còn luôn tuần hoàn lặp đi lặp lại... Hội phó à ngài đã quen hình thức ở chung này đến cỡ nào rồi! Dĩ nhiên một mực phối hợp!

“Ô, tui cũng muốn nói chuyện với Thần Thần...” Heo Heo bị gạt sang một bên nói đầy đáng thương, cậu cũng muốn giao lưu cảm tình với Thần Thần mà!

“Cậu ăn thêm chút đồ ăn đi...” Đồng dạng bị gạt sang một bên nhưng Vật Moe rất thông suốt.

“Tui muốn ăn cá...” Con heo nào đó nói.

Vật Moe gấp miếng cá vào trong bát cậu, “Ăn đi.”

“Cám ơn.” Heo Heo cảm động, vậy thì bóng đèn và bóng đèn sưởi ấm cho nhau đi. Để đáp lễ cậu cũng gấp một ít đồ ăn cho Vật Moe.

Ngự Tỷ và Tiểu Hoa liếc nhìn, lòng thầm nghĩ, chẳng lẽ một CP mới sắp ra đời?

“Tay Trái Dắt Tay Phải, có phải còn một acc là Tay Phải Dắt Tay Trái không?” Ngự Tỷ rốt cục ra một quyết định gian nan, tuy là quấy rầy thế giới hai người, nhưng này giờ chả nói gì thì làm sao hỏi bát quái đây, bọn tỷ muội còn đang chờ chuyện hay kia!!

“Ừ, trước kia có một người chơi game cùng tôi, cậu ta tên là Tay Phải Dắt Tay Trái, có điều giờ không chơi nữa.”

“Đây chẳng phải là tên đôi sao...”

“... Mịa, nói đến thì bực mình, tên đó là nhân yêu, lúc đó luôn gạt tôi là nữ, còn nói muốn làm vợ tôi, kết quả là thứ đồng tính luyến ái!”

Ngự Tỷ kinh ngạc nhìn Đoàn Đoàn, mặt đối phương trái lại chẳng có vẻ gì khác lạ, nhưng mà mặt không thay đổi mới đáng sợ á! Cô tiếp tục hỏi, “Anh ghét đồng tính?”

Có lẽ phát hiện bản thân nói hơi quá, Tay Trái có chút chột dạ liếc nhìn Đoàn Đoàn bên cạnh, vội vàng nói, “Tôi không ghét đồng tính, tôi chỉ ghét tên kia đã gạt tôi!”

Đoàn Tử nọ nghe xong, gương mặt vừa rồi chả có biểu tình gì giờ mang theo nét cười hài lòng, lại còn khề gật gật đầu, rất tự nhiên đưa tay sờ đầu đối phương. Bọn nhỏ Tay Trái bị đột nhiên sờ đầu, vậy mà không hề thấy xúc phạm, còn cười toe toét phối hợp theo, tựa như một con cún được chủ nhân ban thưởng...

Ngự Tỷ và Tiểu Hoa lại liếc nhìn, bị thu phục rồi, tuyệt đối bị thu phục rồi!

32. Chương 32

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ân Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Tan tan, tất cả giải tán đi!

Người đã gặp rồi, triển lãm đã đi rồi, những thứ liên quan đến trò chơi cũng cầm rồi, cơm cũng ăn rồi, vài người cũng ăn không ít đậu hủ rồi. Có người như nguyên gặp được “đồng chí”, có người bắt ngờ thu hoạch được “đồng chí”. Có người dùng di động truyền hình trực tiếp đến rút gân, có người chụp ảnh đến camera hết điện. Ăn no uống đủ, tưởng tượng đủ, thiên hạ không có bữa tiệc nào không tàn, chỉ có CP chia cách mãi không được. Những người ngồi xe lửa đều là vé 7, 8 giờ, đoàn người giải quyết bữa tối xong nhìn thời gian không còn bao lâu, lại chậm rãi đi tới nhà ga đưa tiễn.

Không hổ là lực lượng trung kiên với game online, bên này còn chưa về nhà, bên kia đã bắt đầu bàn luận buổi tối đi săn BOSS nào, đi phó bản chi. Nhìn từng đồng bạn rời đi, nhớ lại ban ngày náo nhiệt vui vẻ, La Tường đột nhiên thấy chút hiu quạnh. Có điều nghĩ đến trò chơi mới thật sự là thế giới của bọn họ, La Tường lại thấy có nhiều bạn bè và đồng bạn là hạnh phúc như thế, quen nhau trong trò chơi gặp nhau trong thực tế. Vào trò chơi rồi thì làm gì còn vùng miền khác biệt, địa lý xa xôi nữa.

Đoàn Đoàn giống như lúc tối, bạn nhỏ Tay Trái ngồi xe của anh tới, đương nhiên cũng ngồi xe của anh về, nhưng vì Heo Heo cũng chung thành phố cho nên trở về biến thành ba người đi. Đồ bóng đèn vạn ác, lời của Tiểu Hoa.

Sau cùng chỉ còn lại La Tường và Yêu Nhất, khi nhiều người thì không sao, đột nhiên chỉ còn hai người, La Tường tự dưng thấy hơi xấu hổ, đối mặt người nọ cậu chả biết phải nói gì, “Lái xe về cẩn thận.”

“Ừ.” Đối phương trái lại biểu hiện rất tự nhiên, “Anh đưa em về trước đã.”

“Ừm, bỏ đi, nơi này cách nhà tôi không xa, trái lại anh trở về phải mất không ít thời gian chứ hử?”

“Anh ngay tại thành phố H, hai giờ cao tốc là đến rồi.” Yêu Nhất mỉm cười, “Anh sợ tự em trở về sẽ lạc đường.”

“Cái lý do này anh dùng nhiều lắm có biết không?” La Tường ra vẻ giận dữ, “Muốn đưa tôi về thì cứ nói đại đi.”

“Được rồi, anh muốn đưa em về.” Đối phương cũng rất thản nhiên.

“...” La Tường trước giờ không thích kiểu ở chung này cho lắm, đối xử với cậu quá tốt quá dịu dàng ngược lại sẽ làm cậu không biết phải tiếp nhận thế nào, cho nên mặt cậu lại bắt đầu phấp hờn. Kỳ thật Yêu Nhất cũng đã sớm nhìn ra điểm ấy, cho nên hôm nay hẩn hữu ý vô tình nói đùa để giảm bớt sự xa lạ và lúng túng cho La Tường.

Lên xe, hai người coi như lần đầu tiên chân chính ở riêng một mình đúng nghĩa. Nhất thời cũng không biết phải nói gì, không khí có vẻ im ắng đầy quỷ dị. Cuối cùng vẫn là Yêu Nhất tìm đề tài trước, “Nhắc tới thì, tất cả mọi người đều giới thiệu bằng tên ảo, cũng không biết tên thật là gì.”

“Ừm, đúng vậy.” Hình như đều gọi luôn tên ảo nên cũng không nghĩ đến chuyện giới thiệu tên thật của mình, “Tôi tên La Tường.”

“Diệp Khâu Phong.”

“Thu Phong?” La Tường lăm nhăm, tên kiểu gì vậy... Sao lại có người tên là gió thu...

“Khâu trong đôi núi.” Yêu Nhất giải thích, hiểu nhầm tên của mình, La Tường không phải người thứ nhất cũng sẽ không phải người cuối cùng.

“À.” Sau đó hai người lại im lặng.

“Em là học sinh?” Yêu Nhất bắt đầu tiếp tục tìm đề tài.

“Ừ, đại học XX, ở thành phố H.”

“Vậy thì hay quá, chờ em trở về trường chúng ta có thể ra ngoài gặp mặt tiếp.” Người nào đó như thuận miệng nói ra.

“Được.”

Tuy không biết La Tường trả lời cho có lệ hay thật sự đồng ý nhưng Yêu Nhất vẫn rất vui mừng, “Trước kia anh cũng muốn thi vào đại học đó, nhưng không vào được.”

“Không đủ điểm? Vậy về sau anh học ở đâu?”

“Đại học OO.”

“...” La Tường một thoáng câm lặng, “Trường đó còn tốt hơn XX nhiều! Là nhóm 1 hả...” (nhóm 1 là những trường đại học trực thuộc Bộ Giáo Dục)

“Ha ha, đúng vậy. Bị bọn họ quơ trước, tiếc thật, không thể làm đàn anh của em.”

Vô lại đúng là vô lại, anh đang khoe khoang đấy à? La Tường oán thăm. (Tường Tường, cậu hiểu lầm Diệp Tử rồi, anh ta thật lòng muốn học chung với cậu đó!)

“Em học chuyên ngành gì?”

“Ừm...” La Tường do dự không biết nói ra có bị đối phương cười nhạo không, “Ngành sư phạm...”

“Phụt...” Yêu Nhất thật sự không phải cố ý nhưng mà người như La Tường, tính cách thiếu kiên nhẫn, chọc vài câu đã bùng nổ cộng thêm thỉnh thoảng hơi mơ màng, quen thói nói tục, vẻ ngoài trạch nam cả ngày không thấy nặng, nhìn kiểu gì cũng không giống thầy giáo truyền thụ tri thức cho lớp trẻ mai sau, toàn thân làm gì có chỗ nào giống gương sáng cho người khác chứ! Dự là tương lai người này nhất định sẽ thất nghiệp không tìm được việc làm nuôi sống bản thân, xem ra phải tăng tốc چرا tên này mang qua đây nuôi thôi, nếu không chết đói thì biết bắt đền ai? (Diệp Tử, anh nghĩ quá xa rồi...)

La Tường biết ngay nói ra đối phương sẽ cười nhạo mà, “Anh có ý kiến?”

“Không có, không có, rất tốt.” Âm điệu đã thu liễm, nhưng ý cười trên mặt thì làm sao cũng không mất được.

“Còn anh làm gì?” La Tường tỏ vẻ mặc kệ đối phương nói cái gì, bản thân nhất định cũng đáp lễ cười nhạo một trận!

“Anh làm thiết kế kiến trúc.”

Được rồi, nghề này cực xứng với Yêu Nhất, thật chẳng có chỗ nào để xỉa xói cả. La Tường hơi thất vọng, có vẻ chẳng còn gì để nói, cậu lấy ra di động, chuẩn bị đổi tên trong di động của đối phương thành tên thật, ban đầu ‘khốn nạn cộng biến thái’ chỉ là nhất thời hứng lên thì đặt thôi.

“Khốn nạn cộng biến thái?” Yêu Nhất không ngờ xoay đầu dòm trộm điện thoại của cậu.

“Anh anh anh, lái xe nhìn đằng trước, đừng nhìn... di động của tôi!” La Tường bị bắt thóp, thẹn quá hóa giận nhưng lại có hơi chột dạ.

Đối phương một lần nữa đưa mắt nhìn đằng trước, nhưng giọng điệu đã mang chút nguy hiểm, “Khốn nạn? Biến thái? Ấn tượng của em với anh?”

La Tường im lặng, bởi vì cậu thật sự không biết phải nói gì mới tốt, hơn nữa tên kia chính là khốn nạn và biến thái mà!

Không khí lại bắt đầu xấu hổ, đột nhiên Yêu Nhất dừng xe ven đường. Hắn xoay người mặt không thay đổi nói với La Tường: “Em đã thấy anh là khốn nạn cộng biến thái, vậy cứ thế đi...”

Nhìn bộ dáng của đối phương, La Tường hơi sợ, không phải giận thật rồi chứ? Có khi nào giết mình không!!! Rồi vút xác ở đầu đường!!!! Vì một chuyện nhỏ xíu có cần phải như thế không!!!! Đang vào lúc đầu óc cậu rối tung cả lên thì không ngờ đối phương lại sát vào gần, càng lúc càng gần, nhìn gương mặt phóng đại trước mắt, bởi vì quá mức rối loạn mà hoàn toàn quên phản ứng, sau đó bị đối phương dùng miệng đung vào miệng mình? Mặc dù chỉ là nháy mắt đối phương đã rời đi, nhưng, miệng đối miệng... miệng đối miệng... KISS... hôn môi... Đại não đang rối tung của La Tường lập tức trống rỗng... Mụ nó, có phải lão tử vừa bị hôn không!!!!

“Biến... thái...” Dung lượng não thật sự không đủ, nín nhịn chừng 20 giây La Tường mới phun ra được hai chữ này.

“Em đã một mực thấy như vậy thì anh cũng không thể lãng phí tài nguyên.” Mặc dù lời nói ra miệng như vui đùa, nhưng ánh mắt Yêu Nhất nhìn La Tường thì rất nghiêm túc.

Mịa nó!!! Tình tiết gì ấu trĩ quá vậy!!! Đây không phải là cao trào hay xuất hiện trong tiểu thuyết ngôn tình phim tình yêu kịch thần tượng à!!!

“Tôi không chấp nhận KISS như vui đùa của anh!” Quá đáng rồi đó, bình thường khi dễ mình bằng ngôn ngữ thì thôi đi, bây giờ còn dám khi dễ mình bằng tay! Không đúng, là bằng miệng!

“Kỳ thật... anh cũng không thích tùy tiện như vậy.” Yêu Nhất nói xong lại sáp đến gần, như cũ là một nụ hôn, nhưng lần này đối phương còn khẽ cắn môi La Tường một chút, còn đưa đầu lưỡi vào miệng La Tường, cùng đầu lưỡi của cậu quấn một chỗ, liếm, khẽ đè, quay cuồng. Không hề hột như vừa nãy, lần này hôn lưỡi nhiệt tình kéo dài hơn 1 phút.

“Hài lòng chưa?” Buông ra La Tường đang bị mình đè, Yêu Nhất liếm môi dưới hỏi.

“Vậy mà không ghét...” Mặt nóng đến đỏ lựng, La Tường có chút hoảng hốt trả lời đối phương nhưng lại giống như đang tự nói với mình.

Yêu Nhất khởi động xe, La Tường ngồi bên cạnh vẫn chưa tỉnh táo lắm, cậu không nghĩ ra bản thân tại sao lại hôn môi với một người vừa mới gặp lần đầu, chẳng những không cự tuyệt mà hôn xong còn thấy rất thoải mái!

“Chúng ta mới gặp mặt lần đầu...” Có chút không tin được, quá điên cuồng!

“Thật ra là lần thứ hai, có một lần gặp ở cửa KTV, em xem nữa té đo đất, anh đỡ em, nhớ chưa?”

“Thì ra người đó là anh.” La Tường như đã ngộ ra, hèn chi cứ cảm thấy đã gặp nhau đâu đó, chỉ là khi ấy vội vàng hấp tấp không có nhìn rõ đối phương.

“Không đúng, số lần gặp mặt không phải trọng điểm!” La Tường rốt cục bắt đầu thanh tỉnh, “Tôi trước giờ đâu phải đồng tính luyến ái...”

“Hiện giờ phát hiện ra?”

“...”

“Này...” Yêu Nhất nhìn La Tường.

“Cái gì!” La Tường hung dữ quay đầu nhìn, lại muốn hôn nữa hả?

“Không phải em nói nhà rất gần à? Sao anh lái nửa giờ còn chưa tới?” Tuy vậy trong lòng Yêu Nhất thì nghĩ rằng, tốt nhất là đừng bao giờ tới...

“Hả, bị anh nói tôi mới thấy chỗ này hình như tôi cũng chưa từng tới... Anh lái xe dựa theo chỉ dẫn của tôi à?”

“Đương nhiên! Anh đâu có biết đường ở thành phố S, đương nhiên phải nghe theo em!”

“Phắc! Anh làm sao có thể nghe theo tôi hả! Có biết tôi mù đường không!”

“Được rồi được rồi.” Hôn người ta xong, khí thế của Yêu Nhất cũng yếu đi nhiều, bất đắc dĩ mở GPS.

“Đã có thứ này, không biết dùng à!”

“Đúng đúng, anh sai rồi...”

Qua lại như thế tiếp 10 phút, cuối cùng đưa La Tường đến nơi an toàn. Khi cậu muốn xuống xe, Yêu Nhất thừa cơ giữ chặt hôn thêm vài cái mới để cậu xuống. Đối phương cũng không phản kháng, dù gì cũng không ghét còn rất có cảm giác, La Tường chính là kiểu sinh vật thẳng thắn thành thật như vậy.

Lần sau mình nên chủ động chút, La Tường cảm thán.

Chờ người kia lên lầu, Yêu Nhất gục xuống tay lái không ngẩng đầu lên nổi, dừng nhìn hắn vừa rồi cực trần định chữ kỳ thật trong lòng cũng rất luống cuống. Bản thân luôn bình tĩnh không ngờ lại làm ra chuyện kích tình như vậy. Vốn cảm thấy hôm nay mà sờ được đầu đối phương đã đủ rồi, kết quả đầu còn chưa sờ, lông còn chưa vuốt, tay còn chưa nắm thì đã hôn, còn là hôn lưỡi, lại còn không chỉ hôn một lần! Phát triển như vậy có phải quá nhanh không? Nhưng bản thân thấy hài lòng là ổn rồi...

Bấy giờ, La Tường vào phòng đóng cửa. Ngồi trước máy tính nhìn màn hình đen thui, mặt vẫn còn hơi nóng. Cậu nghĩ, lão tử vừa rồi có phải mất mặt lắm không? Đã xuống xe còn rõ ràng hôn thêm lần nữa? TMD, ban ngày cười nhạo bọn Đoàn Đoàn là gấu koala, kết quả đến tối chính mình biến thành cá hôn môi?!

Nhưng trong lòng khoan khoái là thế nào vậy? Nhớ tới đối phương nói nghỉ hè kết thúc khi trở về trường học sẽ gặp lại, trong lòng thực chờ mong là sao đây? Lão tử rốt cục rơi vào bể tình? Còn cùng với một đứa con trai? Chẳng lẽ yêu trên mạng đã tu thành chánh quả? Thảo ni mã, vừa nãy xuống xe chỉ lo hôn hít, đã quên hỏi rõ ràng! Vậy mới nói cá là loài động vật không não mà!!!!

Cao thủ không cô đơn –

33. Chương 33

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Chân tướng đế

(vua sự thật: ý chỉ những người biết rất nhiều tin tức)

Cách họp mặt CHINAJoy lần trước đã ba ngày, không khí ở chung giữa La Tường và Yêu Nhất đã trở nên quỷ dị, loại quỷ dị này ngay cả người trong công hội cũng thấy được. Nói ngắn gọn là, La Tường càng táo bạo, thái độ của hội trưởng càng thêm ái muội. Thật ra hồi trước hai người không hề liếc mắt đưa tình ở kênh hội kênh hay trước mặt người khác, nhưng từ sau khi họp mặt, hai người càng ngày càng khoa trương, cứ như sợ người khác không nhìn thấy bóng bóng màu hồng giữa họ vậy.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: thu đá 10J một tổ, có cứ mang lại đây, không hạn chế số lượng!!!!

công hội Em Là Tiểu Thảo: Thần Thần muốn thăng vũ khí à?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ, muốn làm trang bị và vũ khí đều +10.

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: không phải mới thu 10 tổ hôm qua sao? Không đủ à?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ, mới chỉ thăng giày và mũ thôi.

công hội Em Là Tiểu Thảo: !!! 10 tổ ít nhất có thể thăng 4 món! Cậu lãng phí như thế đấy hả?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: vận khí không tốt lắm...

công hội Em Là Tiểu Thảo: đây không phải vấn đề vận khí, cậu có chèn đồ không?(kèm thêm đồ để tăng tỉ lệ thành công khi thăng cấp)

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: chèn đồ nghĩa là gì?

công hội Em Là Tiểu Thảo: ...

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: ... Cậu là ai? Cậu là hội phó sao? Cậu là cái đứa tự xưng đệ nhất pháp sư server này sao???

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: đùa thôi, đương nhiên tui biết phải chèn, nhưng mà trời nóng, không có tâm trạng chèn đồ, quá chậm chạp phiền phức, thẳng trực tiếp nhanh hơn.

công hội Em Là Tiểu Thảo: ... Cậu có phải Thần Thần bị trộm acc nghèo rớt mồng tơi chỉ còn quần cộc không vậy?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: không phải!!!

công hội Mây Khói Hôm Qua: lão đại, tui có 3 tổ.

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: Mây Khói, đến thành Phi Dực, cửa tiệm thuốc giao dịch.

công hội Em Là Tiểu Thảo: thì ra là vậy.

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: hèn chi tiêu tiền như nước! Ra là có người trả tiền

~ công hội Em Là Tiểu Thảo: hội trưởng, anh là người tốt...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: mấy người nói nhảm nhiều vậy làm chi...

công hội Em Là Tiểu Thảo: hầy, số mệnh khác biệt a.

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: đúng vậy, tui chỉ có số nuôi vợ, tới giờ chả có ai nuôi tui hết!!!!

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: phắc, ghen tị hả???

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần, em cũng tới tiệm thuốc, anh giúp em thu 5 tổ nữa rồi.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ ừ.

công hội Em Là Tiểu Thảo: anh tình em nguyện đó

công hội Yêu Nhất Hát Tình Ca: hâm mộ ghen tị hận thối qua...

La Tường thừa nhận, từ sau khi hôn môi, quan hệ của cậu và Yêu Nhất đã biến đổi lên một tầng cao hơn. -_-||| Dùng ví dụ đời thực nhất chân thực nhất mà nói thì là kim khố của Yêu Nhất là kim khố của Thần Thần, kim khố của Thần Thần vẫn là kim khố của Thần Thần, tuy rằng bản thân La Tường là một kẻ nghèo mạt rệp. Tiếp theo là số lần khi dễ của tên khốn kia ít đi, số lần nhân nhượng cậu nhiều hơn? Hiện tại bản thân thu trang bị thu vật liệu đều do hấn trả tiền, tên khốn kiếp còn rất thích thú... Kỳ thật là chính thức bị bao dưỡng có được không? Thảo nào có nhiều người thích giả nhân yêu lừa tiền lừa trang bị như vậy, không làm mà hưởng vẫn sướng nhất... Nếu biết hôn môi xong tên khốn kia sẽ tốt với mình như vậy thì đã hôn sớm một chút rồi! Thần Thần cậu sa đọa rồi...

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: mọi người xem trên website NPH, mới có thông báo nói sắp mở phó bản mới.

công hội Thần Thoại Heo Heo: cấp 80?

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ừ, hơn nữa còn mở ở server công cộng! Cho dù khác server cũng có thể đi chung!

công hội Em Là Tiểu Thảo: đang xem, nó nói phó bản này có ghi kỷ lục?

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ừ. Tổng thời gian bắt đầu từ lúc vào phó bản cho đến khi đi xong, sẽ có 100 thứ hạng đầu.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: hình như sẽ vui lắm...

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: Thần Thần có hứng thú?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: khiêu chiến những thứ kỷ lục, không phải sẽ rất nhiệt huyết à!!!

công hội Em Là Tiểu Thảo: cơ hội mỗi ngày một lần...

công hội Thần Thoại Heo Heo: để vào phó bản còn cần đội trưởng có “đạo cụ đặc biệt”?

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: nghe nói đạo cụ là ghép từ tài nguyên đặc biệt của từng thành chính... Nhưng NPH không nói rõ là ghép như thế nào.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: các vị! BOSS phó bản PK tán gái đều dừng đi, cấp tốc hồi thành thu thập tài nguyên a a a!!!!

công hội Em Là Tiểu Thảo: mặt Thần Thần bây giờ nhất định là vậy \$__\$

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: cơ hội đó! Kiếm được một món béo bở đó! Đại kim tệ vàng rực rỡ đó!!!

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: khụ, chi bằng sửa chữa thông báo của công hội một chút? Như vậy sẽ có nhiều người thấy hơn.

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: tốt tốt.

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: hội trưởng đại nhân, kỳ thật anh không cần phải chuyện gì cũng theo ý cậu ta...

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: ặc... kỳ thật tôi cũng tán đồng ý kiến tích trữ tài nguyên từ bây giờ.

công hội Em Là Tiểu Hoa: hội trưởng đại nhân có phải đã làm chuyện có lỗi với Thần Thần không? Hắc hắc hắc.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: hình như từ sau khi các người họp mặt về thì đặc biệt rõ ràng. Khi họp mặt bọn họ đã làm gì nhỉ...

công hội Em Là Tiểu Hoa: không có, chỉ là không coi ai ra gì thôi...

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: lại nói, sau khi chúng ta đi chỉ còn lại hai người?

công hội Em Là Tiểu Hoa: có lẽ sau đó có tiến triển mặt đỏ tim đập chẳng muốn ai biết, xấu hổ nói ra, không thể nhìn mặt ai?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: tất cả đi đào tài nguyên!!!!

công hội Em Là Tiểu Hoa: TOT hội phó bớt giận, luận gia không muốn đào đất đâu...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần, chúng ta khi nào thì làm lần nữa?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: làm cái đầu anh!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: không phải đầu anh, là môi anh... (v)

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: anh thẹn thùng cái gì!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: không thẹn thùng không thẹn thùng, nói thật, khi nào thì gặp mặt sau đó ấy ấy vậy?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ấy ấy cái gì? Anh nghĩ cái gì? Da anh còn dày hơn được nữa không!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: không được thẹn thùng cũng không được mặt dày, làm người sao lại khó khăn như vậy...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ... Chờ tui khai giảng!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: tốt! =3= moa moa moa moa

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: đừng có gửi cái biểu tình này!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: à, đã hiểu, em vẫn thích chân thật hơn...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: chân thật cái đầu anh!!! Hôn môi cái đầu anh!!! Đồ biến thái đại khôn kiếp!!!! Lão tử bây giờ đi giết người!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: đừng a ~~ anh sợ a

~~ nói tiếp, khi nào em đến? Anh đi đón em?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: chết đi chết đi chết đi chết đi chết đi chết đi chết đi chết đi chết đi!!!!!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: bà xã, bình tĩnh... Anh sai rồi được chưa!

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: không được!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: vậy em muốn thế nào...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: tui muốn kéo!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: không có...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: là anh không muốn cho tui!

La Tường tức chết đi được, mấy ngày nay tên này ngàn nghe trăm thuận, nhưng chỉ nhất mực không cho mình mua kéo.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: thỏ rất đáng yêu mà.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: lão tử giống như người thích vờ đáng yêu à!!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: cũng đúng, bản thân em đã đủ đáng yêu rồi.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: !!!!

Cao thủ không cô đơn –

34. Chương 34

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Công và thủ

Lại đến đợt thành chiến tiếp theo, “Lặng Lẽ Đi Đạo” đã từ công phương biến thành thủ phương. Khi lấy được một món đồ nào đó rồi sẽ luôn trở nên lo được lo mất, lúc trước công thành tuy cũng khẩn trương, nhưng lúc thủ thành trừ bỏ khẩn trương còn thêm một ít áp lực. Một khi cầm được đồ, luôn không muốn buông tay, vô luận là thành hay là người. Đương nhiên, đây là Yêu Nhất hội trưởng tự động suy diễn, bởi vì lần công thành này còn có tình địch giả tưởng của hắn —— Hồng Biến Thiên Hạ, đúng vậy, “Hồng Nhân Quán” đã quay trở về. Tự động coi hành vi cướp thành của đối phương tương đương với cướp bà xã của mình, giá trị tức giận của hội trưởng đại nhân tăng vọt, sức chiến đấu bùng nổ.

Nhưng mặc kệ hắn có bùng nổ ý chí chiến đấu thế nào thì ngoài thành vẫn như cũ đông nghẹt người bu, đối Ngân Hà như hổ rình mồi. Mà bên trong thành thì lại là một bầu không khí khác, cho dù trong tình hình công hội có đầy đủ thành viên thì cuối cùng số người tham gia thành chiến cũng chỉ khoảng 350. Đương nhiên dựa vào 350 người này giao chiến trực tiếp với ngàn người ngoài thành là không thể, đám người cấp cao của công hội vẫn rất tự tin về việc bố trí đồ đẳng, như vậy vấn đề còn lại là vào lúc đối thủ đang tìm kiếm đồ đẳng, phải đánh bại từng tên một.

“Lấy yếu thắng mạnh, lấy ít thắng nhiều, lựa chọn tốt nhất là tập kích.” Hội trưởng đại nhân thâm trầm nói.

“Tập kích là cái gì?”

“Là đánh lén!! Là đánh lén hiểu chưa!!” Hội phó nổi nóng, làm sao mà năng lực linh ngộ kém như vậy a a a a!

“Hiểu...”

“Hình như tâm tình Thần Thần không tốt lắm!”

“Mỗi tháng đều có vài ngày như thế...”

“Cái đó không phải con gái sao?”

“Con trai cũng có.”

“Hả? Thật á? Tại sao tui không biết!”

“Hỏi thăm cô Du đi.” (chính là Baidu =)))

“Ồ...”

Kỳ thật tâm tình La Tường không tốt, chỉ là vì trước trận chiến đề nghị xin sử dụng mục sư của cậu bị hội trưởng đại nhân bác bỏ, “Em cuồng bạo lực, dùng mục sư cái gì? Vẫn là pháp sư thích hợp em.” Hội trưởng đại nhân là tổng chỉ huy chiến đấu, La Tường đương nhiên chỉ có thể nghe đối phương, phục tùng mệnh lệnh nghe chỉ huy, bạn nhỏ La Tường vẫn rất hiểu điều đó. Đại cục làm trọng, đại cục làm trọng, La Tường mặc niệm hai lần, bị áp bách dưới *** uy đối phương (***) uy ý chỉ lạm dụng uy quyền), La Tường chỉ đành phát tán oán khí lên người khác. Không thể bắt nạt lão hổ, vậy có thể bắt nạt Hello Kitty chứ hả?

Lần bố trí này “ghê tởm” nhất chính là đội ngũ, không giống lần trước cân bằng chức nghiệp, đội ngũ lần này đều thuần một sắc chức nghiệp giống nhau, pháp sư và pháp sư một tổ, thích khách và thích khách một tổ. Mục sư tương đối đặc biệt, độc lập bên ngoài, tính cơ động tương đối cao, cơ bản là cách vài con phố sẽ có một mục sư chờ lệnh.

“Nhiệm vụ của mục sư lần này, không phải hồi huyết mà là hồi sinh!” Phó chỉ huy Đoàn Đoàn nói đầy thâm sâu.

“Có ý gì? Nhìn người khác chết?”

“Mục sư tại chỗ đợi lệnh, không được đi lung tung bơm máu cho người khác, sẽ bị giết mất! Chỉ cần nghe chỉ huy, muốn cậu đi đâu hồi sinh phải tức tốc chạy sang đó cứu người! Hiểu chưa?” La Tường giải thích.

“Vì sao? Lúc chiến đấu không cần trợ giúp công hội à?”

“Có năng lực lĩnh ngộ cái coi!!! Đã nói là tập kích!! Là tập kích!! Chiến đấu tốc chiến tốc thắng, không phải người chết thì ta vong, mục sư đi trợ giúp? Không kịp, chi bằng giữ mạng đừng lộ mặt ra!”

“Ừ ừ, giải thích tốt lắm.” Hội trưởng đại nhân khích lệ kèm trấn an.

“Hừ.” Tuy rằng được khẳng định, nhưng tâm tình vẫn tồi tệ như trước. Ngoại trừ chuyện mục sư, còn có...

“Vì sao phó chỉ huy là Đoàn Đoàn!” Lúc họp bàn trước trận chiến La Tường kháng nghị với nhà mình.

“Đoàn Đoàn trầm ổn bình tĩnh, lần trước công thành chỉ huy không tồi.”

“Lão tử không trầm ổn? Lão tử không bình tĩnh?”

“Ồm...” Yêu Nhất suy nghĩ, thật sự rất khó nói...

“Hơn nữa lão tử không phải hội phó à??? Vì sao không cho lão tử chỉ huy!!!”

“Ồm... Kỳ thật có một chức vụ còn quang vinh hơn nữa muốn giao cho em!” Yêu Nhất nghiêm túc nói.

“Chức gì?”

“Đội trưởng đội đánh nhau!”

“... Vừa nghe đã thấy rất không có kỹ thuật cứ như người đầu óc ngu si tứ chi phát triển chỉ biết kích động đánh đánh giết giết!”

Em tổng kết bản thân thiệt là đầy đủ quá! Yêu Nhất cảm động đến rơi lệ, đương nhiên đây chỉ là nghĩ trong lòng mà thôi, không được nói ra miệng, nếu không cứ đợi bạo hành gia đình đi... Ngoài mặt đương nhiên

phải trấn an dỗ con nhà mình rồi, “Làm gì có~ đánh nhau không phải rất cần kỹ thuật à? Đánh nhau mới cần kỹ thuật chứ!”

“Được rồi, coi như ánh mắt anh không tồi, lão tử thao tác nhất lưu, tuyệt đối giết bọn chúng không còn manh giáp!”

“Đúng vậy, Thần Thần chính là hy vọng của chúng ta, hết thầy dựa vào em!”

“Thiệt không? Ha ha.” La Tường có chút ngượng ngùng.

“Đương nhiên, tiền kỳ bố trí có tốt đến đâu, mấu chốt vẫn là người chấp hành hậu kỳ!” Yêu Nhất tiếp tục dụ dỗ.

“Ừ ừ, lão tử nhất định không phụ kỳ vọng!” Một thứ gì đó giống như đấng cứu thế chậm rãi mọc lên trong lòng La Tường, sau đó nóng bỏng, sôi trào.

“Nói chứ, em là hội phó? Anh thấy danh hiệu hội trưởng phu nhân thích hợp em hơn...” Chỉ số tà ác của Yêu Nhất lại xuất hiện, mỗi lần La Tường vừa đắc ý hân đã muốn khi dễ, sau đó thường thức đáng về bùng nổ của đối phương, cuối cùng hưởng thụ quá trình trấn an đối phương... ///// Thần Thần nói không sai, hội trưởng, anh là đồ biến thái!

“... Người đi chết đi! Đi nhảy sông treo cổ đập đầu vào tường nằm đường sắt uống thuốc ngủ đi!!!”

Được rồi, kỳ thật hôm nay chọc cho Thần Thần không vui không phải việc không được sử dụng mục sư, cũng không phải không được làm phó chỉ huy, mà là câu nói sau cùng của hội trưởng đại nhân...

Mà công phương, trừ bỏ kẻ thù cũ “Hong Nhân Quán”, còn có một người quen cũ “Giữa Hè Tình Duyên”, nhắc tới cũng xui xẻo, thành chính của “Giữa Hè” vào trận chiến công thành lần trước bị một công hội chuyên nghiệp theo dõi, “Giữa Hè” chỉ là một công hội được thành lập từ những người cùng mục tiêu trong game, thực lực so với những công hội chuyên nghiệp còn cách một khúc. Rất hiển nhiên bị đoạt mất chủ thành, lần này đành phải thay đổi mục tiêu, chọn thử “Lặng Lẽ Đi Đạo” cũng đồng dạng không phải công hội chuyên nghiệp như mình.

Kênh YY “Hong Nhân Quán”:

“Hội phó của Lặng Lẽ Đi Đạo —— Không Chỉ Là Thần Thoại, nhìn thấy phải cẩn thận, người này kỹ thuật không tồi.”

“Chính là cái tên lần trước bám dính hội trưởng không buông?”

“Ừ, sau đó có đánh mấy trận, tuy không thắng được tôi nhưng tôi cũng đánh rất cật lực.”

“Có thể làm cho lão đại nghiêm túc? Vậy rất khùng bố rồi...”

“Dù sao thì mọi người nhìn thấy cậu ta phải cùng nhau giết! Hội đồng lấy nhiều khi ít gì gì đó, tính vào tôi!”

“Ừ!”

“Ok!”

Kênh YY “Giữa Hè Tình Duyên”:

“Ông xã...”

“Bà xã...”

“Em sợ... sợ lần này cũng thất bại...”

“Không sao, cứ mạnh tay làm, anh ở đằng sau ủng hộ em!”

“Vạn nhất chúng ta lại thất bại... Chẳng phải sẽ lưu lạc đến chân trời... Người ta thiệt thương tâm...”

“Cho dù lưu lạc tới chân trời hay góc bể, anh đều sẽ cùng em! Nơi nào có em thì nơi đó là nhà của anh...”

“Ông xã...”

“Bà xã...”

“Em yêu anh...”

“Anh yêu em hơn...”

“... Mịa, hai thằng con trai diễn phim ngôn tình thần tượng gì vậy hả???? Mắc ói muốn chết!!!”

“Lão đại nói động viên trước trận chiến, muốn tụi tui khơi dậy không khí, đề cao tính tích cực của mọi người...”

“Tính tích cực? Bị mấy người ghê tởm muốn khóc thì có? Còn tích cực cái mốc xì!!!”

“Khụ, cảm ơn màn trình diễn của Hoa Cúc và Hoa Đào, mọi người xin hãy tự động điều tiết cảm xúc...”

“Lão đại... có cảm giác anh nghe đến sung sướng”

“Trọng ở tham gia thôi!”

Cao thủ không cô đơn –

35. Chương 35

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Khi phe kỹ thuật gặp phe thời cơ

“Tình huống gì thế này? Mấy đứa Lặng Lẽ đâu?”

“Không biết ~ tui đi một vòng chả thấy ai!”

“Đừng nói đồ đẳng, đến người cũng không thấy một móng...”

Bánh Quy Giòn Tan hỏi trong kênh vài lần, phản ứng của mọi người đều như nhau, không thấy người cũng không thấy đồ đẳng... Đám người “Lặng Lẽ Đi Đạo” đang chơi trò gì vậy? Là một thanh niên nhiệt huyết, sâu nhất là không có đối thủ. Tình hình khác thường như này, ngược lại khiến người càng phải vực dậy tinh thần gấp vài lần để ứng phó.

“Mọi người chú ý, hình như có người muốn chơi đánh lén, không biết có phải người của “Lặng Lẽ Đi Đạo” không.” Trong kênh vang lên âm thanh của lão đại.

“Ở đâu ở đâu?”

“Tui đang kêu cậu cẩn thận chứ không phải kêu cậu chạy vào chỗ đó...”

“Ồ... Ở đâu?”

“... Bánh Quy, vào tổ của tôi!” Đứa nhỏ xúi quẩy này rất khiến người ta lo âu, để mình trông là tốt nhất.

“Ồ...” Bánh Quy Giòn Tan đương nhiên không tình nguyện lắm, “Lão đại báo tọa độ.”

Kết quả... bạn nhỏ Bánh Quy tỏ vẻ thật sự không hề rước họa vào người, trên đường hội hợp với lão đại đi được một nửa thì gặp phục kích. Nhưng không phải bị người ta phục kích, cũng không phải phục kích người ta mà chỉ là thuần túy gặp được, đi ngang qua, không cẩn thận nhìn thấy náo nhiệt! Chiến trường kỳ thật rất nhỏ, chỉ có hai tổ nhân mã, một tổ toàn là pháp sư khá gây chú ý, tổ còn lại bố trí theo quy tắc thông thường. Hai phe đánh nhau rất nhập tâm, hoàn toàn không phát hiện gần đó có một tiểu pháp sư đang quan sát bọn họ. Hẳn là đội pháp sư đánh lén đội kia trước, bởi vì lượng máu của đội kia đang bồi hồi tại chỗ, nếu không phải mục sư trong đội khá xuất sắc thì có lẽ đã bị diệt đội từ sớm, cho nên các pháp sư cũng luôn một mực chú trọng “chiếu cố” mục sư kia.

“Bánh Quy, còn chưa tới?” Bùa đòi mạng của lão đại lại tới nữa.

“Ừ ừ, tới ngay đây.” Tuy rằng miệng đáp ứng, nhưng trên thực tế cậu vẫn đang ở chỗ này xem náo nhiệt.

Đều là cao thủ, Bánh Quy nghĩ trong lòng. Tuy rằng bản thân không phải cao thủ, nhưng lão đại nhà cậu là cao thủ, thường xuyên cùng lão đại một chỗ, kết quả là chính mình không biến thành cao thủ nhưng đã có một đôi mắt có thể phân biệt cao thủ... Tổ pháp sư có ít nhất 2 cao thủ, tổ còn lại mục sư và thích khách là cao thủ. Có lẽ do bị đánh lén, lượng máu không đủ, mục sư cho dù lợi hại đến mấy cũng không thể hồi huyết vô giới hạn. Nhưng bởi vì 5 người đối phương đều là pháp sư, không có mục sư viện trợ nên lượng máu cũng rất là căng thẳng, đánh nhau đều có chút bó tay bó chân. Lúc này cậu mới chú ý, 5 pháp sư kia đến từ “Lặng Lẽ Đi Đạo”, thì ra bọn họ quả thật chơi trò đánh lén này. Tổ còn lại là “Hong Nhân Quán”, Bánh Quy cũng có nghe đồn, công hội này thực lực khá tốt, còn có một hội trưởng rất mạnh. Bánh Quy còn phát hiện, kỳ thật khi người của Lặng Lẽ cứ nhằm đánh mục sư kia thì người của Hong Nhân Quán cũng luôn chú trọng công kích một pháp sư, ặc, mọc tai thỏ...

Pháp sư mọc tai thỏ đều không phải pháp sư tốt, thấy là giết, tùy mấy người thừa cơ hãm hại hay là lấy nhiều khi ít, giết xong đến linh trường, tính vào tôi. — by Hong Nhân Quán hội trưởng đại nhân Hong Biến Thiên Hạ.

Mục sư của Hong Nhân Quán chịu không nổi vài pháp sư cùng đánh, đã nhanh chóng đi gặp Diêm Vương. Không còn trợ giúp, những người khác cũng không chống đỡ được lâu, đo đất chỉ còn là vấn đề thời gian. Rốt cục chỉ còn sót lại một chiến sĩ, pháp sư thổ gior pháp tượng muốn ra chiêu cuối cùng thì chi viện của Hong Nhân Quán đến, hồng bào pháp phối, hội trưởng Hong Nhân Quán, Hong Biến Thiên Hạ. Người chưa tới Văn Thạch Thuật đã phang xuống. Con thỏ bị đập không nhẹ nhưng phản ứng cũng rất nhanh, lập tức Thuấn Di rời khỏi phạm vi công kích của đối phương. Bất quá... này này, đừng chuyển qua chỗ tui chớóóó!!! Lão đại đầu có cho tui tùy tiện vào giúp vui!!! Bạn nhỏ Bánh Quy hò hét trong lòng, mắt thấy con thỏ nhoáng một cái nhảy tới trước mặt mình, cậu hoảng hốt, tay run lên, theo bản năng ném ám khí về phía đối phương. Ném xong mới hồi hận, thế mà chả thêm kỹ năng gì, chỉ tấn công phổ thông... Thế nhưng, hôm nay mình nhất định đập phải cứt chó rồi (ý là gặp may), nhìn đối phương không né tránh mà trúng chiêu, trúng chiêu xong lung lay một cái, không ngờ ngã xuống... chết rồi, nằm rồi, vừa nãy bị nhiều người công kích như vậy cũng không chết, bị thiên thạch của hội trưởng Hong Nhân Quán đập mấy cú cũng không chết, bị một cái ám khí của mình đâm thì chết...

“Bánh! Quy! Giòn! Tan! Cậu chết đầu rồi hả!!!”

Bạn nhỏ Bánh Quy đang kích động đến mức không thể tin được, trong tai nghe truyền đến tiếng hét đinh tai nhức óc của lão đại nhà mình, thình lình hết hồn làm thân mình cậu run lên, không có gì đáng sợ hơn lão đại phát hỏa, “Lập tức đến đây~ lão đại~” cậu cũng chẳng còn tâm trí thưởng thức thành quả của mình, vội vàng thu dọn chạy lấy người.

“Báo cáo lão đại... Thần Thần bị người khi dễ!”

“Hả?” Yêu Nhất thật sự kinh ngạc, phòng thủ thành phố bị phá chưa bao lâu, tại sao đã bị khi dễ rồi? Thần Thần nhà hắn rất mạnh mà!

“Vốn hết thấy đều dựa theo kế hoạch mà tiến hành,” Em Là Tiểu Thảo có chút vui sướng khi người gặp họa, nối tiếp, “Nhưng khi đã sắp giết xong thì Hong Biến Thiên Hạ xuất hiện!”

“Ồ.” Yêu Nhất đã hiểu đại khái, gặp phải tên kia thì chịu thôi, gã đích xác có thực lực, “Bị Hong Biến Thiên Hạ xử lý?”

“Không phải... Thần Thần chống đỡ được Văn Thạch Thuật, thế nhưng khi cậu ấy Thuấn Di, không cẩn thận bị một thích khách chả biết ở đâu ra giết chết...” Tiểu Thảo càng nói càng hưng phấn, “Kết quả ngay cả tên của đối phương còn chưa thấy đã chết, sau đó thích khách bỏ chạy ...”

“... Sau đó nữa?”

“Sau đó... Sau đó bọn tui bị Hong Biến Thiên Hạ diệt...” Mặc dù đang kể chuyện buồn nhưng giọng nói của Tiểu Thảo không kìm được ý cười. Chịu thôi, nhìn thấy Thần Thần kinh ngạc thật sự rất khôi hài!

Nghe Tiểu Thảo ở đó huyền thuyên kể chuyện, La Tường bên này càng nghĩ càng giận, hơn nữa khi đối phương kể hoàn toàn là giọng điệu không đồng tình mà chỉ có vui sướng khi người gặp họa... Cậu rốt cục phát điên, “Mịa, tức chết lão tử!!! Mấy người còn cười nữa hả!!! Đánh lén không giết ngay được bọn nó thì thôi đi!!!! Khi dọn dẹp còn có một mục sư rất mạnh!!! Vất vả lắm mới giết được mục sư thì không ngờ tên

Hồng Biển Thiên Hạ chết tiệt tới!!!! Bị thiên thạch phang vài cú không nói, rốt cục giữ được mạng chạy thoát thì kết quả bị một thích khách tầm thường giết chết!!! Ai nói cho tui biết thích khách kia từ đâu ra không!!! Lão tử nhất định không để nó yên!!!! Dám thừa dịp lão tử không máu mà bỏ đá xuống giếng!!!!”

“Thần Thần, bình tĩnh, đánh đánh giết giết vốn là như vậy, khi PK chuyện không thể biết trước nhiều lắm...” Yêu Nhất chỉ có thể tận sức trấn an.

“Bình tĩnh con khỉ khô!!! Hồng Biển Thiên Hạ còn canh xác nữa!!!!”

“Ặc, em không hồi sinh?”

“Hồi sinh cái đầu anh!!!! Mục sư qua đó đều bị gã chém chết!!!!”

“Thần Thần em an tâm đi, anh sẽ báo thù cho em...” Yêu Nhất yên tâm, ít nhất dựa vào giá trị thù hận của Thần Thần đối với Hồng Biển Thiên Hạ hiện giờ thì tình địch gì đó chỉ là mây bay...

“Yêu Nhất Thần Thoại!!! Anh cũng chờ đó cho tôi!!!!”

Cao thủ không cô đơn –

36. Chương 36

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Cách chơi thứ hai của mục sư

Áp chế cơn tức bị nốc-ao, nhanh chóng chuyển sang acc mục sư, may là mình còn hàng dự bị, La Tường thâm thở phào. Kỳ thật hình tượng bên ngoài của cậu cũng chỉ là đồ từ COS thổ sang mặc bikini mà thôi...

“Ý? Thiên Thiên lên rồi? Không phải nói không rảnh à?” Heo Heo hưng phấn.

“Là tui...” La Tường bắt đầu dĩ trả lời.

“Ặc, hại tui hưng phấn vô duyên!”

“Tui dùng acc mục sư, cậu có ý kiến? Hở?”

“Không có không có, ngài cứ dùng...”

“Thần Thần vào đội Nam Lương.” Hai người này đều không có một chút tự giác đang thành chiến sao? Yêu Nhất sâu a, đại địch trước mặt còn tâm trạng tán dóc! Kỳ thật ngài cũng vừa mới tám nhảm với Thần Thần rất lâu đó thôi... Đây là ví dụ điển hình “chỉ cho phép châu quan phóng hỏa, không cho phép bách tính đốt đèn”.

“Ồ.” Quả nhiên chỉ có thể phân vào tổ mục sư, La Tường thở dài. Vào tổ, La Tường mới phát hiện mục sư không hề thoải mái như mình nghĩ, bọn họ đã hoàn toàn biến thành xe cứu thương, nơi nào có tử vong phải chạy qua nơi đó, còn phải cứu được người trong vòng 5 phút, chỉ có bấy nhiêu mục sư quả thật không đủ dùng. Nhận tọa độ, chạy qua, cứu người. Quá trình chỉ có thể nhưng La Tường đã sắp khóc, bởi vì cậu mù đường!!! Mục sư cơ bản đều hành động một mình, vì vậy La Tường thường xuyên chưa tìm được người thì đã lạc đường trước, đội vất vả hội họp với đội cứu viện thì người cần cứu đã “lập địa thành Phật” từ khuya.

Sau vài lần, hội trưởng đại nhân chỉ đành bắt đầu dĩ lắp cho cậu một cái “gps”... tìm người dẫn đường cho La Tường. Mạc Phi Tuyết, một thích khách có vẻ mềm yếu mỏng manh, người dẫn đường do hội trưởng đại nhân khâm điểm.

“Em học địa lý...” Mạc Phi Tuyết cười nói, “Xin chiếu cố nhiều, hội phó!”

Hội trưởng đỡ trán, “Lần này sẽ không lạc nữa chứ hả! Ngoan ngoan đi theo Phi Tuyết đi!”

“Ừ...” Tuy rằng bất mãn đối phương coi nhẹ mình, nhưng đây là sự thật, La Tường chỉ đành chột dạ đồng ý.

“Sống vậy, hội phó còn có em gái làm bảo tiêu... Tui chỉ có một mình!” Vật Moe Ẩn Hiện ồn ào về bất mãn.

“Heo Heo đi bảo hộ Vật Moe...” Nhưng Tiểu Hoa thì cực vui.

“Tui không cần!”

“Phắc, nam giới đều ghét bỏ tui...”

“Mấy người...” Yêu Nhất lại sầu, một đứa hai đứa tại sao đều không nghiêm túc thế hả, đang thành chiến đó!! “Làm việc đảng hoàng cho tôi!!!”

Từ khi có Phi Tuyết dẫn đường, năng suất của La Tường được nâng cao không ít. Lần thứ ba đi cứu người còn gặp cự oan gia Hồng Biển Thiên Hạ. Mịa, cái thằng không biết xấu hổ đó lại canh xác nữa! Nhìn đằng trước, mục sư Vật Moe Ẩn Hiện đã ngã xuống dưới chân người kia, ngọn lửa trong lòng La Tường dần dần bốc lên, xem lão tử báo mối thù vừa nãy đây!! Đáng tiếc La Tường hình như đã quên một kích cuối cùng không phải do Hồng Biển Thiên Hạ... Cậu cũng quên mình bây giờ là mục sư...

Cừu nhân gặp lại vô cùng đỏ mắt, La Tường nhất thời xúc động, lý trí gì gì đó đã ném ra ngoài vũ trụ, cậu chẳng thèm nghĩ chi hết đã ấn phím tắt trên bàn phím theo thói quen pháp sư, đầu tiên ném một kỹ năng lên Hồng Biển Thiên Hạ. Một quang sáng tường hòa thánh khiết bao quanh Hồng Biển Thiên Hạ, lượng máu tức thì... tăng không ít... -_-|||

“Thần Thần cậu làm cái khỉ gì thế...” Vật Moe nằm trên mặt đất không biết phải chửi thế nào cho cam, “Phản chiến rõ ràng quá vậy? Ở đâu ra vừa đến đã bơm máu cho đối thủ rồi!”

“Ặc, tui nhầm, cứ quen pháp sư...” La Tường vừa lẹ làng giải thích vừa điều chỉnh vị trí của mình, cái này chẳng phải đã cho đối phương chế giễu sao! May là Hồng Biển Thiên Hạ hiện tại không biết mình...

Hồng Biển Thiên Hạ cũng là một tên trâu bò, trên cơ bản La Tường chưa từng thấy gã tổ đội với ai, đều là hành động một mình, lần này cũng thế. Trước đó kỳ thật đã có một tổ thích khách của Lặng Lẽ đánh lén đội ngũ Hồng Nhân Quán, sau đó vì có Hồng Biển Thiên Hạ tham gia mà thất bại, đội người đó đã sớm tiếp tục đi tìm đồ đảng. Các thích khách Lặng Lẽ Đi Đạo còn sót lại, Hồng Biển Thiên Hạ đã giết sạch, theo kinh nghiệm của gã, Lặng Lẽ nhất định sẽ đưa mục sư đến hồi sinh, chính mình đương nhiên không thể cho bọn họ cơ hội này, vì vậy bình thường giết người xong gã sẽ còn canh xác đủ 5 phút mới đi, quả nhiên trong thời gian chờ gã lại giết thêm rất nhiều mục sư. Sau đó... Hồng Biển Thiên Hạ đánh giá thời gian sắp đến thì lại có một mục sư hồi máu cho mình, thiệt làm cho người đã quen cô độc như gã cảm động đến chảy nước mắt, kết quả nhìn kỹ thì, đừng trách bản thân dễ cười, mục sư kia không ngờ là MM của Lặng Lẽ Đi Đạo... MM này dễ thương quá vậy, không biết là tay run hay là tiểu bạch đây, đội hữu đang nằm trên mặt đất thì không để ý, lại hồi máu cho mình trước, cười chết mất thôi...

So sánh với La Tường mất lý trí làm ra chuyện quê độ như vậy. Mạc Phi Tuyết đồng hành lại rất có tự giác, tiến lên ném một kỹ năng đánh ngất, muốn kiểm chế hành động của đối phương để La Tường cứu người. Đáng tiếc Hồng Biển Thiên Hạ không phải người dễ bị đánh trúng như vậy, thoải mái né được, đồng thời phang Văn Thạch Thuật sang đây.

La Tường tuy rằng né sạch nhiều lần công kích của đối phương, nhưng kỳ thật phần lớn công kích đều là hướng về phía Mạc Phi Tuyết đi cùng, bản thân chẳng qua là nhân tiện mà thôi. Làm thuần phụ trợ, không chỉ công kích không được đối phương mà còn bị đối phương mặc kệ, đây tuyệt đối là sỉ nhục La Tường chưa bao giờ gặp phải trong game! Kỳ thật không phải Hồng Biển Thiên Hạ nhân tiện công kích cậu, mà chỉ là mỗi lần cậu ngâm xương muốn hồi máu cho Mạc Phi Tuyết thì đối phương đều có thể vừa vận dùng kỹ năng cắt ngang.

Lão tử phải bình tĩnh! La Tường mặc niệm khẩu quyết tất sát của mình. Bình tĩnh xong, thời gian không còn nhiều lắm, không thể hao phí ở đây, báo thù gì gì đó, mục sư tuyệt đối không có khả năng, hiện giờ quan trọng nhất là cứu được các đồng bạn đã tử vong trước mặt. Quyết định xong chủ ý, La Tường tìm đúng kỹ năng mình phải phóng thích, bởi vì thời gian khôi phục rất dài, bản thân chỉ có một cơ hội!

Nhìn chuẩn vị trí rơi xuống sau khi nhảy của Hồng Biển Thiên Hạ, lưu loát ngâm xương xong, không chút do dự ném một trạng thái có ích lên người gã!

Lại là một đợt ánh sáng vàng nhu hòa lướt qua, trong nháy mắt Hồng Biển Thiên Hạ nghĩ mục sư bên đối phương lại bơm máu cho mình, thấy rõ mới phát hiện là một trạng thái. Móa, không ngờ là Phòng Hộ Thần Thánh, đại chiêu của mục sư mẫn cấp, dùng sức mạnh thần thánh bảo vệ mục tiêu, khiến cho trong vòng 10 giây bất cứ thương tổn ảnh hưởng nào cũng thành 0, hơn nữa còn không bị trạng thái xấu tác động, nhưng sức tấn công ma pháp sẽ giảm 90%.

“Phi Tuyết bám lấy hắn, cắt đứt gân xương của hắn.” Trong 10 giây này tuy tất cả công kích đều không có hiệu quả với Hồng Biển Thiên Hạ, nhưng ngược lại công kích của gã cũng giảm mạnh, không uy hiếp được Phi Tuyết và mình, thừa cơ hội, La Tường vội vã hồi sinh Vật Moe trước, sau đó hồi sinh các đồng bạn thích khách bị lãng quên rất lâu.

Mục sư tiểu bạch kia còn thông minh gồm, Hồng Biển Thiên Hạ bắt đắc dĩ nhìn từng đồng bạn của đối phương đứng dậy, 6 thích khách thêm 2 mục sư, đối với mình rất bất lợi, gã cũng không phải một người xúc động, trong tình huống 8 đánh 1, Hồng Biển Thiên Hạ không chút do dự thừa 1 giây phòng hộ thần thánh cuối cùng chịu công kích của bàn dân thiên hạ bỏ chạy.

“Tối trễ rồi, không kịp anh hùng cứu mỹ nhân.” Trong kênh vang lên giọng nói quen thuộc của tên khốn kia, tựa hồ còn mang theo chút tiếc nuối. Quả nhiên trong tầm nhìn cũng xuất hiện bóng người tên đó.

“Hừ, chờ anh đến không phải chờ chết sao? Còn không bằng tôi dựa vào chính mình!” Thấy tên khốn kia kỳ thật rất là vui vẻ nhưng đương nhiên không thể thừa nhận.

“Đau lòng a... Tuy tới chậm nhưng luận gia thật tâm thật dạ đến cứu em mà...” Người nào đó ra vẻ thương tâm hồi đáp.

“Hội trưởng... Bây giờ còn đang thành chiến...” Đoàn Đoàn không ngừng nhắc nhở đối phương, anh cũng sầu lắm a, hiện tại đến hội trưởng cũng quên bọn họ còn đang thành chiến có phải không! Còn có tâm trạng liếc mắt đưa tình! Tình yêu đúng là thứ hại người, may là Tay Trái nhà mình không ở công hội, nếu không mình nhất định cũng mang cái dạng đó...

Cao thủ không cô đơn –

37. Chương 37

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Cách chơi thứ ba của mục sư

“Báo cáo hội trưởng, đồ đảng bị phát hiện!!!” Người nói chính là Yêu Nhất Ngự Tỷ đang nằm vùng gần đồ đảng.

“Tổ pháp sư, tổ chiến sĩ đi theo tôi bảo vệ đồ đảng, những người khác tiếp tục phục kích những người còn trên đường. Tổ mục sư Nam Lương và Vật Moe cũng lại đây.”

Hội trưởng ra lệnh một tiếng, đương nhiên tập thể hưởng ứng, lúc này cách thành chiến chấm dứt còn 40 phút, so với lần trước đồ đảng được tìm ra chậm 20 phút, quả nhiên địa điểm giấu đồ đảng có công lao không nhỏ. Tiếp theo, chính là trận chiến mặt đối mặt nhưng cảm thấy mọi người hình như chẳng mấy khẩn trương, còn đang hi hi ha ha trong kênh, Yêu Nhất không biết nên đau đầu hay yên tâm đây. Đau đầu là sợ tất cả mọi người không nghiêm túc, yên tâm là xem ra những tên kia tâm trạng không tồi...

“Thần Thần... Đừng đi nhanh vậy, em đâu có biết đường...”

“Ồ...”

“Thần Thần... Em lại chạy đâu rồi...”

“Ồ đảng sau...”

“Em chắc chắn?”

“Không chắc chắn... Hình như lạc đường rồi...”

“Báo tọa độ...” Yêu Nhất đỡ trán, cho dù yên tâm những tên kia thì vẫn có một đứa nhỏ không yên tâm được, đi chung mà cũng lạc đường, thiệt chịu hết xiết mà! “Em cứ ở bên cạnh anh đi, đừng chạy lung tung... Ngoan...”

“Đâu phải lão tử cố ý chạy loạn!! Đi đi một hồi đã không thấy các người! Các người đi quá nhanh! Mục sư chân ngắn có biết không??”

“Thế nhưng tui đi theo được mà...” Vật Moe nhảy vào...

“... Vừa nãy có ai nói gì hả?” La Tường nghi ngờ hỏi.

“Hình như không có...” Yêu Nhất rất phối hợp.

“Lão đại, rõ ràng là anh khởi đầu trước, vì sao cuối cùng còn giúp Thần Thần...” Vật Moe uất nghẹn nha.

“...” Không giúp bà xã hồng lè giúp cậu, hơn nữa bà xã là để tui khi dễ, làm gì đến phiên cậu, ai bảo cậu khi dễ bậy bạ! – from mặt đen tối của Yêu Nhất...

“Pháp sư đi trước ném quần công, sau đó chiến sĩ ủa lên ngăn trở, đừng để kẻ địch đến gần, pháp sư kỹ năng hồi phục xong lại ném quần công, đánh loạn công kích của bọn họ, mục sư cơ động.” Rốt cục chạy tới trước tượng điêu khắc, lúc này còn chưa tụ tập nhiều kẻ địch lắm, xem ra không phải tin tức đồ đảng không truyền ra, mà là người còn đang chạy tới.

Pháp sư phóng xong đợt công kích đầu tiên, quả nhiên tập kích bất ngờ giết chết một ít người chơi máu mỏng không kịp chuẩn bị, đám chiến sĩ Yêu Nhất rút kiếm ra, cầm chắc thuẫn, tiến lên lẹ làng, thấy ai sắp chết thì bổ một đao, cách cái chết một khoảng thì bổ thêm vài đao.

“Chiến sĩ tự mình chú ý an toàn.” Tuy rằng máu dày phòng cao, nhưng tuyến đầu phải thừa nhận công kích rất lớn, Yêu Nhất vừa chú ý tình hình chiến trường vừa nhắc nhở đồng bạn, “Mục sư đang làm gì đấy? Hồi máu lẹ lên!”

Vừa dứt lời, lại một đợt ánh sáng vàng nhu hòa, lượng máu tăng trở lại, các mục sư phản ứng rất nhanh. Ai nói công hội do người chơi tự lập có trình độ kém chứ, phối hợp cũng ăn ý quá đấy thôi! Yêu Nhất rơi lệ, cái đám nhìn như bất cần đời này...

“Hong Biển Thiên Hạ đến.” Ánh mắt đảo qua, một bóng người màu đỏ quả nhiên đang nhanh chóng tiếp cận.

“Khốn, thằng đó là con gián hả? Chạy nhanh như vậy, ở đâu cũng thọt vào!” Thần Thần mặc dù như đang lăm bằm đầy bực mình nhưng kì thực giọng nói lại mang theo hưng phấn, tốt lắm tốt lắm, cơ hội báo thù đến rồi.

Kỳ thật La Tường vừa nãy lạc đường là bởi vì cậu đang suy nghĩ một vấn đề... Được rồi, cho dù có không suy nghĩ thì cũng sẽ lạc đường... Là một mục sư thuần, công kích tuy thấp nhưng sau khi thăng cấp thuộc tính cũng sẽ được cộng thêm một chút ma công, lại nói, Hồng Biển Thiên Hạ là pháp sư, có lợi hại hơn nữa cũng là pháp sư, chút máu và phòng ngự đó bị mục sư xử lý không phải là chuyện không thể, chẳng qua hơi khó khăn thôi. Song, La Tường làm sao sẽ vì khó khăn mà lùi bước, cậu sẽ chỉ càng lúc càng hưng phấn, càng lúc càng hăng máu... Cho nên La Tường đã ra một quyết định gian nan, lão tử muốn dùng mục sư đánh bại hắn!

Con đường thì gấp ghe, thắng lợi thì gian nan, La Tường sau khi phát hiện Hồng Biển Thiên Hạ, lập tức phóng kỹ năng công kích duy nhất của mục sư, Thánh Quang Thuật, một kích thử nghiệm, cho dù đang di chuyển Hồng Biển Thiên Hạ vẫn né được. Quả nhiên di chuyển còn dữ dội hơn mình, La Tường cũng không kinh ngạc, dù gì hồi xưa hai người cũng PK vài trận rồi, cậu rất hiểu tình hình của đối phương.

Hồng Biển Thiên Hạ né được công kích, nhưng cũng rất kinh ngạc, không ngờ có mục sư công kích mình? Chẳng lẽ bây giờ mục sư đã thừa đến mức đi đánh nhau rồi sao? Đã thừa đến mức không cần đi hồi máu mà biến thành tay đầm? -_-||| Gã tìm kiếm nguồn gốc công kích, lại là mục sư tiểu bạch gặp trước đó, à

không, kỳ thật không tiểu bạch, kỹ năng cuối cùng của đối phương thực rất xuất sắc! Đừng hỏi vì sao Hồng Biển Thiên Hạ lập tức nhận ra, bởi vì con trai thì đều thích bikini cả...

Công kích thứ nhất thất bại, Hồng Biển Thiên Hạ không ngờ nổi hứng thú mà chạy về phía La Tường, tên kia đối tính rồi? Còn nhớ lần đầu tiên gặp mặt, là mình đuổi theo gã công kích, đối phương chẳng thèm đoái hoài đến mình, bây giờ lại chặn đánh chính diện? Đương nhiên La Tường vừa nghĩ vừa kéo dài khoảng cách với đối phương, Hồng Biển Thiên Hạ là một pháp sư, bản thân lọt vào phạm vi công kích của đối phương đương nhiên không phải chuyện tốt, ăn một cú Vãn Thạch Thuật rất đau!

May thay Thánh Quang Thuật của mục sư tuy ma công thấp, nhưng là một kỹ năng đã có từ cấp 1, chỗ ưu đãi là không cần thời gian phục hồi. La Tường phóng ra lần công kích thứ hai, lần này Hồng Biển Thiên Hạ không thèm né tránh, gã cũng quyết định đánh cược một lần, bởi vì cứ kể truy người đuổi thế này cũng không phải kể hay, ma pháp một khi ngấm xương thì không thể di động, điều gã đánh cược là thời điểm mục sư công kích mình, lợi dụng khe hở đó, chính mình phóng Vãn Thạch Thuật, công kích của mục sư tuyệt đối không giết chết mình ngay nhưng mà Vãn Thạch Thuật của mình có thể giết ngay đối phương không thì không biết, hơn nữa mục sư kia thoát nhìn trang bị cũng không cao cấp lắm. Đáng tiếc mọi điều về đối thủ gã tính đúng nhưng không có tính đến người khác. Khi gã đang ngấm xương Vãn Thạch Thuật thì bị cắt đứt, dấy đương nhiên không phải trùng hợp, bởi vì người cắt ngang gã là hội trưởng Lặng Lê Đi Đạo. Làm đối thủ Hồng Biển Thiên Hạ đương nhiên phải hiểu rõ hội trưởng của đối phương, nghe nói thực lực rất mạnh, cho nên lần này tuyệt đối là đối phương có ý.

“Anh hùng cứu mỹ nhân, anh cũng không phải nói suông!” Hội trưởng đại nhân rất oai phong hươ kiếm chém đúng ngay Hồng Biển Thiên Hạ, sau đó đắc ý nói, cuối cùng còn cố ý múa kiếm một cái.

“Bây giờ không phải lúc ra vẻ!” Tuy rằng trong miệng thì oán giận, nhưng trong lòng La Tường lại sung sướng.

“Bây giờ cũng không phải lúc dễ thương!” Hội trưởng đại nhân đáp lại một câu.

“Ai dễ thương!”

“Mục sư cậy mạnh chuyển sang DPS, không phải dễ thương thì là gì?”

“Mịa, lão tử nghiêm túc!”

“Thế nhưng rất đáng yêu mà, vô luận là suy nghĩ của em hay là hành vi của em...”

“Hai người...” Đoàn Đoàn không biết phải nói gì, “Có thể dùng tán tỉnh bằng kênh công hội không?”

“Ai tán tỉnh!!!” Hai người trăm miệng một lời.

“Các người tiếp tục, các người tiếp tục.” Có lẽ do khí tràng hai người quá cường đại, Đoàn Đoàn cảm thấy mình cứ im lặng thì tốt hơn.

Tuy phía bên này hai người ở kênh YY tán nhau, nhưng kỳ thật bên kia chiến sĩ và mục sư đang phối hợp ăn ý cùng Hồng Biển Thiên Hạ chính thức đánh nhau.

Cao thủ không cô đơn –

38. Chương 38

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Cầu hôn

Hồng Biển Thiên Hạ cảm thấy áp lực thật lớn, mục sư MM đuổi theo gã không buông thì thôi, bây giờ đến cả hội trưởng công hội đối địch cũng đuổi theo gã không buông, tổ hợp chiến sĩ thêm mục sư thật sự là rất đáng sợ! Khi gã tấn công mục sư thì sẽ luôn bị Yêu Nhất Thần Thoại nắm khe hở mà tấn công, nếu gã tấn

công Yêu Nhất Thần Thoại thì mục sư tên Lạc Tiểu Thiên kia phóng cái kỹ năng hồi máu là có thể cứu Yêu Nhất về. Huống chi công kích của mình còn thường xuyên thất bại, chỉ có thể tán thưởng hai người thao tác và phối hợp quá khăng khít.

Thật vất vả đội kỹ năng hồi phục xong, gã lập tức phóng Hóa Đá cho Yêu Nhất Thần Thoại, rốt cuộc kiếm được 8 giây để đuổi giết mục sư, đừng trách gã lạt thủ diệt hoa, đối thủ thật sự quá khó nhai. Nhưng gã đã suy nghĩ ngây thơ rồi, vốn tính toán một mình giải quyết Lạc Tiểu Thiên hẳn là không thành vấn đề, nhưng chân chính đánh nhau mới phát hiện mục sư cũng không phải dễ chọc...

La Tường đương nhiên phát hiện Yêu Nhất bị hóa đá, quả nhiên Hồng Biến Thiên Hạ quyết định hạ thủ với mình trước sao, cho mình là quả hồng mềm à? Đầu tiên thêm Thuần Ánh Sáng cho bản thân, sau đó thoát ly khỏi phạm vi công kích của đối phương, phóng Tịnh Hóa Thuật cho Yêu Nhất bên kia. Người nào đó được tịnh hóa, trong nháy mắt Hóa Đá biến mất, không chút do dự dùng Tập Kích kéo gần cự ly, sau đó Toàn Phong Trảm liền bổ về phía Hồng Biến Thiên Hạ, vừa lúc cắt ngang gã ngâm xương. Phóng Tịnh Hóa Thuật xong, Thánh Quang Thuật của La Tường cũng không chịu cô đơn mà phang xuống. Tuy rằng lại bị đả kích, nhưng Hồng Biến Thiên Hạ vẫn không bỏ ý tưởng giải quyết mục sư trước, thuần di đến gần mục sư, phóng Lửa Địa Ngục. La Tường khóc, thằng này lại dám trộm tuyệt chiêu của mình... Cậu vội vàng nhấn phím nhảy, nhớ mang máng ban đầu đối phương cũng dùng chiêu này để né tránh... Trộm qua trộm lại, chúng ta tám lạng nửa cân!

Khi dễ Thần Thần không thể buông tha, Yêu Nhất nhìn Hồng Biến Thiên Hạ quẩn lầy Lạc Tiểu Thiên không buông cũng bắt đầu sốt ruột. Nếu không biểu hiện đẳng hoàng thì sẽ bị bà xã ghét bỏ mất... Trói Buộc Kiểm, tuy không cộng thêm bao nhiêu công kích nhưng có kèm kỹ năng định thân, đáng tiếc hưởng công kích quá ngay mặt, Hồng Biến Thiên Hạ né tránh. Như có thần giao cách cảm, bên kia Lạc Tiểu Thiên ném Giảm Tốc về phía Hồng Biến Thiên Hạ, giảm tốc độ 50% là rất chết người, cho dù kỹ thuật di chuyển ngon ăn cỡ nào thì cũng không chịu nổi bị giảm mạnh tốc độ, Phệ Hồn, đại chiêu của chiến sĩ mãn cấp, tuy tổn thương bình thường nhưng kèm theo % phán định chết ngay, đáng tiếc vận khí không tốt lắm, tuy đánh trúng nhưng không có phán định. Lúc này bởi vì Hồng Biến Thiên Hạ cứ một mực công kích Lạc Tiểu Thiên, La Tường cũng sắp chịu không nổi, máu giảm mạnh. Phong Pháp Kiểm, kỹ năng có thời gian khôi phục dài nhất của chiến sĩ, nhưng cũng là kỹ năng bỉ ổi nhất khi đánh nhau với pháp sư, trạng thái kèm theo là khiến kẻ thù không thể sử dụng kỹ năng trong 5 giây, bởi vì quá bỉ ổi, cho nên bình thường khi chơi đùa với Thần Thần nhà mình, hẳn sẽ không dùng.

Lúc này Hồng Biến Thiên Hạ rốt cục hiểu được cái gì gọi là hai mặt thụ địch, bị mục sư dùng giảm tốc, lại bị chiến sĩ khóa kỹ năng, mắt thấy mục sư thừa dịp hồi đầy máu, chiến sĩ đương nhiên thừa cơ có đại chiêu gì đều phóng hết về phía mình. Muốn chạy trốn cũng không chạy được, hôm nay mình sẽ chết ở đây sao? Dự cảm của Hồng Biến Thiên Hạ quả nhiên thực chuẩn, pháp sư trước giờ việc gì cũng thuận lợi cũng chịu không nổi hai người liên thủ công kích, chẳng mấy chốc đã bắt đắc dĩ té ngã trên mặt đất. Giây phút Hồng Biến Thiên Hạ ngã xuống, trong đầu hiện lên một ý nghĩ, có lẽ là phải sửa đổi trạng thái độc lai độc vãng trước giờ, mình cũng cần có đồng bạn trợ giúp chứ nhỉ?

Kịch tình là phải ấu trĩ, khi gã ngã xuống thì, dưới ánh tà dương bi tráng, nơi chân trời rốt cục xuất hiện đại quân của Hồng Nhân Quán, chi viện tới rồi.

Giải quyết Hồng Biến Thiên Hạ xong, La Tường và Yêu Nhất mới phát hiện người tụ tập quanh đồ đẳng ngày càng nhiều, áp lực cho công hội cũng bắt đầu biến lớn, cách đó không xa còn có hơn mười người chạy về phía bọn họ, nhìn biểu tượng trên đỉnh đầu hẳn là Hồng Nhân Quán.

“Tất cả người đang phục kích trên đường rút về đồ đẳng, hiện tại bắt đầu tập trung bảo vệ đồ đẳng!” Đoàn quát trên kênh.

Nhìn quảng trường càng ngày càng dày đặc người, công hội rốt cục tràn ngập cảm giác khẩn trương, tuy Hồng Biến Thiên Hạ đã chết nhưng vì tránh cho gã hồi sinh, Heo Heo gánh vác trọng trách canh gác, vì chiến sĩ và mục sư đều không phải chức nghiệp thích hợp canh gác. Châm dứt hậu họa xong, La Tường trở về đội mục sư tiếp tục trợ giúp, Yêu Nhất tiếp tục dẫn dắt các chiến sĩ xông vào vào giữa quần địch. Pháp sư và thích khách chuyên công kích DPS của đối phương, nguyên rủa quấy rầy mục sư của đối phương. Không khí tuy khẩn trương nhưng tất cả vẫn được tiến hành đều vào đấy như đã họp.

“Thần Thần cậu đi đâu rồi...” Nam Lương bắt đầu dĩ hởi, Lạc Tiểu Thiên lại thoát ly đội ngũ bọn họ.

“Cậu ta hình như rút mạng.” Yêu Nhất nhìn cái tên đột nhiên biến xám trong danh sách hảo hữu, bắt đầu dĩ phun ra một câu như vậy.

Nhà La Tường lại bị cúp điện, vậy là hành trình thành chiến của cậu đã kết thúc trong tình trạng bất ngờ thế đấy. Hẳn là không thành vấn đề nhỉ, mọi người. La Tường tuy khó chịu, nhưng tình hình như vừa nãy thì vẫn có thể khống chế được, cậu tin tưởng các đồng bạn sẽ bảo vệ chủ thành. Kim nén xúc động muốn lập tức gọi điện thoại cho Yêu Nhất, cứ chờ thành chiến chấm dứt đã rồi tính, bây giờ mà gọi điện thoại sẽ chỉ khiến hắn phân tâm. Từng giây từng phút gian nan trôi qua, rốt cục hết hai giờ, cậu lập tức bấm điện thoại của đối phương hỏi thăm tin tức.

“Alô.”

“Ừ, là tôi... Bị cúp điện, ngại quá.”

“Không sao, chúng ta thắng.”

“Ồ...” Tiếp theo La Tường chẳng biết phải nói gì, chỉ cần rời khỏi Internet, La Tường đối mặt với Yêu Nhất luôn sẽ có câu nệ, chẳng lẽ đây là triệu chứng trạch nam?

Lại tẻ ngắt rồi, Yêu Nhất nghĩ thầm, rõ ràng bình thường là một người vừa hoạt bát vừa nóng nảy, tại sao vừa bắt đầu nói chuyện hay đối mặt với mình là rụt rè, chẳng lẽ then thùng à? Có tính là hiện tượng tốt không? Sờ sờ cảm, hẳn quyết định vẫn là mình chủ động đi, “Hầy, cũng chỉ vì quan tâm công hội em mới gọi điện cho anh?”

“... Không phải bình thường đều ở trên mạng rồi à!”

“Không giống... Trên mạng hôn môi được sao?”

Sắc lang chết tiệt!

“Trong điện thoại đâu thể nào hôn môi!”

“Ý em là, chúng ta hẳn là nên gặp nhau rồi hôn môi?” Yêu Nhất chắc chắn hai tiếng, “Mới cách một tuần mà đã nhớ anh rồi à?!”

“Trời mới nhớ anh!!” La Tường quát, kỳ quái là đối phương lại im lặng rất lâu, “Sao vậy? Đang bận?”

“Ồ...” Yêu Nhất lại im lặng một chút, sau đó nói, “Thần Thần, em thật sự rất chiêu ong dẫn bướm...”

“Sao vậy?” Lão tử rất có mặt lực đó chứ... Nhưng từ sau khi có tên vô lại như anh thì đâu có trêu đùa ai đâu?

“Hồng Biền Thiên Hạ bị chúng ta chém, hình như rất yêu thích Lạc Tiểu Thiên là em... Hẳn đang dùng loa spam em kìa.”

“Spam cái gì?” La Tường tò mò hỏi.

“Tuyên cáo cầu hôn...”

“Phắc, cuồng bị ngược à! Quả thực là vũ nhục lão tử!!”

“Đúng vậy, người Thần Thần thích là anh, làm gì đến lượt hắn.”

“Mịa, da mặt anh có dày hơn được không? Tại sao cái đề tài gì cũng bị anh kéo về hướng này vậy!”

“Không phải sự thật à?” Yêu Nhất cười ha ha, tâm trạng không tệ chút nào, “Em yên tâm, anh đã thay em đáp lời hắn.”

“Anh đáp cái gì...” Có linh cảm không tốt.

“Anh nói, Lạc Tiểu Thiên là bà xã tui, cậu đừng hòng nghĩ đến.” Yêu Nhất dừng một chút, bổ sung thêm, “Anh cũng thuận tiện dùng loa spam thêm vài lần, anh thấy thông báo cho thiên hạ thì tốt hơn, bớt cho em hấp dẫn ong bướm.”

“Khốn kiếp!!!” La Tường nổi giận, bộp, trực tiếp cúp điện thoại. Sau đó phẫn nộ chà đạp gối đầu của mình, lăn qua lăn lại trên giường...

“Tường Tường, con im lặng chút coi!!!!” Vóc dáng 1m8 mà nhảy phịch lên giường, âm thanh thật sự không nhỏ, mẹ La Tường nghe thấy động tĩnh trong phòng cậu thì gõ cửa quát to.

“Tức chết lão tử!!!!” La Tường tiếp tục quay cuồng trên giường, nói là nổi giận nhưng kỳ thật có xu hướng thẹn quá thành giận hơn...

Cao thủ không cô đơn –

39. Chương 39

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Hôn lễ PART ~ 1

Cho nên nói, Internet có tốc độ truyền bá tin tức vô cùng nhanh, có khi bạn chỉ không lên mạng một đêm, ngày hôm sau thế giới bạn biết đã không còn là thế giới hôm qua nữa. Mô tả quá cảm tính có phải không? Vậy đổi cái ví dụ trực tiếp hơn, La Tường nói, thảo ni mã!!! Cậu đăng nhập vào acc lớn của mình, đập vào mặt là chúc mừng chúc mừng nhét đầy tất cả kênh nói chuyện, đến hòm thư cũng chất chồng. Lão tử nhân duyên không tồi nha, có nhiều người quan tâm... cái mốc xì, bây giờ là lúc quan tâm vấn đề này à?? Khốn kiếp x2, bây giờ là lúc chửi bởi chính mình sao??

Về diễn biến tiếp theo của tối hôm qua, đối với các bạn Lặng Lẽ Đi Đạo mà nói, thành chiến thắng lợi làm sao mà so được với bất quá tai tiếng của các lão đại, có hoạt động chúc mừng nào vui vẻ hơn tham gia hôn lễ không?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: tui nói... Lạc Tiểu Thiên có một téo liên can với tui à?

công hội Em Là Tiểu Hoa: Thần Thần

hôm qua người lão đại Hồng Nhân Quán coi trọng chính là “Thiên Thiên” do cậu điều khiển, bà xã hội trưởng nhắc đến cũng là “Thiên Thiên” do cậu điều khiển ...

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: hữu nghị nhắc nhở, Thần Thần, ai cũng biết rồi, cậu đừng giả vờ nữa...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: tui vờ cái gì...

công hội Thần Thoại Heo Heo: vờ em gái lừa gạt tình cảm của tui! 555...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: (') Ai lừa gạt tình cảm của cậu!!!!

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: cậu lừa gạt tình cảm của tất cả đồng bào nam tính chúng tôi!!

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: *&... #@

công hội Em Là Tiểu Thảo: quên đi, người lớn nhiều khoan dung, bọn tôi không tính toán với cậu.

công hội Em Là Tiểu Hoa: đúng vậy đúng vậy, giờ tốt nhất là thảo luận thủ tục kết hôn của cậu và hội trưởng đi!

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ... Về cái này, hai thằng con trai, mấy người không thấy rất kỳ quái, rất phản cảm à?

công hội Em Là Tiểu Hoa: kỳ quái? Hai người không phải đã là một cặp từ khuya à...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: rõ ràng đến vậy?

công hội Em Là Tiểu Hoa: Thần Thần thì ra cậu còn có thuộc tính thiên nhiên ngốc?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ...

công hội Đảo Ánh Trăng: về chuyện đó... người anh em, cậu nghĩ tối hôm qua sau khi thành chiến mọi người làm gì?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: làm gì?

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: hữu nghị nhắc nhở, ngày hôm qua thiệt là hồi hộp gay cấn.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: chỉ là mở vài phiên phê bình mà thôi... ( )

công hội Em Là Tiểu Hoa: phiên đầu tiên là về việc hội trưởng đại nhân bày tỏ công khai, nghiêm khắc khiển trách chuyện anh ấy bắt cá hai tay. Phiên thứ hai là hội trưởng đại nhân biện giải cho mình, từ đó vạch trần âm mưu động trời Thần Thần chính là Thiên Thiên. Tui đi uống miếng nước cái.

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: tui tiếp tục hen, phiên thứ ba là về JQ giữa hội trưởng và hội phó sau khi chứng thực, bởi vậy mà trong công hội nảy sinh tranh cãi kịch liệt, các hủ nữ trực tiếp hoặc gián tiếp che lấp tất cả âm thanh phản đối, lần này chiến dịch đã đạt được thắng lợi đầy tính quyết định! Cảm tạ viện trợ hữu nghị của Đoàn Đoàn.

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: không cần cảm tạ... Quá khách sáo rồi.

công hội Thần Thoại Heo Heo: 555... Quả thực là hành động cực kỳ tàn ác!

công hội Nam Lương Yên Kiêu: Heo Heo à ~ cậu muốn bị che lấp lần thứ hai sao?

công hội Thần Thoại Heo Heo: đừng...

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: ... Tên đầu sỏ đâu?????

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: vợ à, em tìm anh hử?

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: vợ cái đầu anh, thu hồi xưng hô ghê tởm này nhanh!

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: anh sữa, bà xã.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: tại sao anh lại bộc lộ thân phận của tôi!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: vì để em không dẫn dụ ong bướm nữa, hôm qua nói rồi mà... Nói tiếp, cũng là để giữ gìn hình tượng tốt đẹp son sắt như một đối em toàn tâm toàn ý của anh.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: được, cứ vậy đi, sân PK gặp.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: anh đang bận, từ từ hen...

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: bận cái gì?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: chuẩn bị hôn lễ!!

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: lão tử có thể nói không không ...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: không. Thứ nhất, hôm qua đã thông báo xong, ván đã đóng thuyền, phải kết hôn. Thứ hai, Hồng Biển Thiên Hạ khốn kiếp còn nói muốn tới cướp dâu, vì “thỏa mãn” hần, hôn lễ phải cử hành!

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: còn có người để tên khốn kiếp như anh mắng là khốn kiếp...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: hử? Em đang nói gì? Ai là khốn kiếp?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: Hồng Biển Thiên Hạ...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: tốt lắm, ngoan ngoãn chờ ông xã đến lấy em ha?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ____

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: sao hôm nay em yếu thế vậy?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: hôm nay anh quá cường thế...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ngoan, đừng để ý, hôm qua bị chọc giận quá, hôm nay vẫn còn di chứng.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ...

Nếu đã bắt được tân nương, hôn lễ của Yêu Nhất Thần Thoại và Lạc Tiểu Thiên nhanh chóng được quyết định vào đúng 8 giờ tối hôm sau, phát thiệp mời cho mọi người trong công hội xong, phát một lượt cho các hảo hữu khác, sau đó lại dùng loa spam không ít. Nhìn màn hình, La Tường thở dài, thật là ván đã đóng thuyền... Không ngờ lão tử sắp lấy chồng!!! May mà tối hôm qua ôm gối lăn lộn trên giường đã giúp cậu xả bớt, hôm nay còn chưa làm ra chuyện thất thường gì, phải chấp nhận thì chấp nhận, phải kết hôn thì kết hôn, lão tử đã điều chỉnh tâm trạng từ lâu rồi!! Ha ha ha... Mịa, đây là chuyện đáng đặc ý à???

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: kỳ thật tui vừa mới suy nghĩ, về lý do kết hôn thứ hai... Hồng Biến Thiên Hạ định cướp cô dâu thế nào? Nhảy server? Anh đang lừa tôi đó hả!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: thân ái, có thể đừng nhắc tên tình địch trước kết hôn không?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: trả lời câu hỏi của tôi!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: câu hỏi mang tính kỹ thuật thế này, anh tin Tiểu Hồng Hồng có thể tự mình vượt qua.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: ồ.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: em hình như rất “mong chờ” hấn đến cướp dâu?

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: không có...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: thân ái, đổi acc.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: làm chi?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: vấn đề chi tiết cần cùng acc cô dâu thảo luận nghiên cứu một chút.

nói chuyện riêng Không Chỉ Là Thần Thoại: biết rồi, phiền quá đi!!!

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đây là gì? Trang phục?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ừ ừ. Áo cưới.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: lão tử không mặc cái này!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: rất xinh đẹp, em mặc thử xem.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: không mặc!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: em muốn mặc bikini kết hôn?

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: tui mặc...

công hội Lạc Tiểu Thiên: có ai giết Vu Sư không?? Tổ tui với...

công hội Vật Moe Ân Hiện: Thần Thần một mình giết? Hội trưởng đại nhân đâu?

công hội Lạc Tiểu Thiên: phắc, tên khốn kia đang bận.

công hội Em Là Tiểu Hoa: đang chuẩn bị hôn lễ... HAHA

~ công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: Thần Thần vào tổ bọn tui, còn thiếu một người, có ai tới không?

công hội Lạc Tiểu Thiên: được, Đoàn Đoàn có vào không?

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: không vào, tôi đang kéo acc phụ.

công hội Em Là Tiểu Hoa: acc phụ của ai vậy?

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: Tay Trái... Cậu ấy đòi luyện acc nữ, mấy người hiểu đó...

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: hiểu ~ cậu cứ bận tiếp đi.

Cao thủ không cô đơn –

40. Chương 40

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ân Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Hôn lễ PART ~ 2

Về kết hôn, trò chơi “Vùng đất thứ hai” này không có mở hệ thống kết hôn. Nhưng điều này không dập tắt được nhiệt tình của game thủ muốn kết hôn, bởi vì thành Phi Dực có một giáo đường, bình thường không có nhiệm vụ sẽ không ai đến đó, nhưng chỗ này lại được công nhận là thánh địa kết hôn, tìm một game thủ làm cha xứ chủ trì hôn lễ, thân bằng hảo hữu đứng hai bên hàng, làm xong còn rất giống thật.

Đối với việc chuẩn bị hôn lễ, kỳ thật hội trưởng đại nhân rất nghiêm túc. Áo cưới của Thần Thần thật ra là một bộ váy lễ phục màu trắng, nhưng game thủ nam lại không có lễ phục tương ứng, vì vậy để phối hợp với trang phục của Thần Thần, Yêu Nhất đặc biệt mua một bộ áo giáp chiến sĩ màu đen, thay cho áo giáp màu vàng nguyên bản của mình. Pháo hoa gì gì đó đương nhiên không thể thiếu, lại còn có cả tiết mục góp vui, đương nhiên là bí mật. Quan trọng nhất là cha xứ chủ trì hôn lễ, thông thường chính là chức nghiệp mục sư trong game, bởi vì y phục thần thánh của mục sư trang nghiêm nhất, Vật Moe Ân Hiện là đại mục sư kiêm nguyên lão của công hội dĩ nhiên được chọn, vấn đề là, hội trưởng đại nhân rất lo sợ cậu ta không nghiêm túc, tuy rằng cậu ta đã vỗ ngực cam đoan bản thân nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: lão tử không cần phù dâu!!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ngoan, còn nửa giờ sẽ bắt đầu.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: lão tử không cần phù dâu!!!! Có nghe hay không!!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: em cứ che đi là được rồi, vậy sẽ không có.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: vấn đề không phải chỗ này!!!!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: vậy ở chỗ nào? Yên tâm đi, mấy cô nàng không ai xinh đẹp bằng em!

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: !!!

Nửa tiếng trước hôn lễ, chú rể cố gắng bắt nạt, à không, cố gắng trấn an cô dâu...

phụ cận Lạc Tiểu Thiên: chết tiệt, đừng phóng kỹ năng có được không? Lag không nhúc nhích được!!!

Mười phút trước hôn lễ, người vây xem đông đúc, tiết mục giúp vui trong khi chờ đợi chính là phóng kỹ năng trợ hứng, dẫn đến nhân vật chính của hôn lễ bị lag không vào được giáo đường...

thế giới Yêu Nhất Thần Thoại: các vị bằng hữu tới tham gia hôn lễ, xin hãy tạm dừng phóng kỹ năng, chờ nghi thức xong sẽ có tiết mục giúp vui!!!

Năm phút trước hôn lễ, chú rể không thấy được cô dâu rất cực nôn nóng, nhìn cô dâu kẹt bên ngoài, rất cực nịnh không được phát loa...

phụ cận Vật Moe Ân Hiện: các vị bằng hữu sử dụng kênh phụ cận, xin hãy giữ yên lặng, nghi thức lập tức bắt đầu!!!

2 phút trước hôn lễ, cha xứ đại nhân dọn sân.

Tám giờ đúng, tất cả khách khứa đều đứng hai bên hàng, trên lối đi ở giữa, một bóng người màu trắng xuất hiện, từ từ đi về phía chú rể trong giáo đường, hai bên lối đi còn có người phóng pháo hoa, nhìn dáng người màu trắng tinh tế nhu mì đứng bên cạnh chiến sĩ mặc áo giáp đen, người xem lễ có một thoáng quên mất đây là thế giới mạng hư cấu, có người cảm động có người tán thưởng, trai tài gái sắc, thật là xứng đôi.

phụ cận Vật Moe Ẩn Hiện: hôm nay, dưới sự trông coi của thượng đế, chúng ta tề tụ ở đây, đồng thời trước sự có mặt của mọi người, chứng kiến hôn lễ thần thánh của Yêu Nhất Thần Thoại và Lạc Tiểu Thiên. Bây giờ, bọn họ nguyện ý trước mặt nhân dân toàn thế giới tuyên thệ, từ nay về sau, bọn họ cùng nhau đi chung trên một con đường.

phụ cận Vật Moe Ẩn Hiện: hai con vì được bên nhau mà sinh ra, hai con cũng sẽ vĩnh viễn ở bên nhau.

phụ cận Vật Moe Ẩn Hiện: cho dù đôi cánh tử vong đánh tan thời gian tồn tại của hai con, cũng vô pháp chia lìa cả hai.

phụ cận Vật Moe Ẩn Hiện: cho dù là trong ký ức sâu thẳm vô thanh vô tức, hai con cũng sẽ ở bên nhau.

phụ cận Vật Moe Ẩn Hiện: nhưng, xin hay chừa ra một chút không gian, để ngọn gió của thiên đường, khiêu vũ giữa hai con.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: sao dài quá vậy...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: chắc là dài vậy đấy, anh chưa kết hôn bao giờ...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: tui cũng vậy. Vất vả cho Vật Moe, phải đánh nhiều chữ như thế...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: paste thôi...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: à...

Hôn lễ thì đang tiến hành, cô dâu chú rể thì lại đi đánh lễ...

phụ cận Vật Moe Ẩn Hiện: đầu tiên, trong các vị ở đây, có ai phản đối sự kết hợp của hai người không?

phụ cận Hồng Biển Toàn Cầu: tôi!!!! Em gái anh yêu em!!! Gả cho anh đi!!! Em gái có kỹ thuật!!!

Chỉ thấy một acc nhỏ hờ hết phía dưới, nháy mắt đã bị các DPS do hội trưởng đại nhân an bài xung quanh dùng kỹ năng hoa lệ tiêu diệt... Ánh sáng bảy màu chói lọi nháng lên, chỉ để lại một xác chết tại chỗ, sau đó nháy mắt bị đám người ủa lên dẫm nát dưới chân, không sót một dấu vết... Mọi người ăn ý đồng lòng, tỏ vẻ vừa nãy chẳng nghe thấy gì, chẳng phát hiện gì, hôn lễ tiếp tục...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đây là giải quyết vấn đề kỹ thuật khác server? Lập acc khác?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: anh đánh giá cao hần rồi... Kỳ thật hần là một thiên nhiên ngốc không có kỹ thuật... -_-|||

phụ cận Vật Moe Ẩn Hiện: Yêu Nhất Thần Thoại, con có đồng ý chấp nhận tình yêu của người này với con, đồng thời đáp lại tình yêu của cô ấy, tại hôn lễ thần thánh này chấp nhận Lạc Tiểu Thiên là bầu bạn duy nhất của đời mình, cho dù cô ấy tử vong hay rút mạng, trang bị 5 lỗ +12 hay trần truồng, mãi mãi bảo vệ, chung thủy, tôn trọng, an ủi, quan tâm cô ấy cho đến ngày tận thế không?

phụ cận Yêu Nhất Thần Thoại: con đồng ý!

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đoạn văn này... -_-||| tui hết muốn bình luận rồi...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ngoan ^ ^

phụ cận Vật Moe Ẩn Hiện: Lạc Tiểu Thiên, con có đồng ý chấp nhận tình yêu của người này với con, đồng thời đáp lại tình yêu của anh ấy, tại hôn lễ thần thánh này chấp nhận Yêu Nhất Thần Thoại là bầu bạn duy nhất của đời mình, cho dù anh ấy bị trộm acc hay bị canh xác, bị Yêu Nhị đuổi giết hay bị tình địch đâm sau lưng, mãi mãi bảo vệ, chung thủy, tôn trọng, an ủi, quan tâm anh ấy cho đến ngày tận thế không?

phụ cận Lạc Tiểu Thiên: đồng ý...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: anh hình như còn thảm hơn tui... Đuổi giết đâm dao gì gì.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: xem ra phải nói chuyện đằng hoàng với Vật Moe mới được...

phụ cận Vật Moe Ân Hiện: ta nhân danh cha xứ con của chúa linh hồn của chúa tuyên bố Yêu Nhất Thần Thoại và Lạc Tiểu Thiên chính thức kết làm vợ chồng! Hiện tại, dùng một nụ hôn để bảo vệ lời thề của các con đi!

Bởi vì trong trò chơi không có động tác hôn môi, cho nên chiến sĩ giáp đen chỉ có thể tiến lên một bước, tới gần cô dâu, dùng vị trí mặt đối mặt chồng lên nhau để hoàn thành nụ hôn. Vào khoảnh khắc gần sát nhau, rất nhiều người đều điên cuồng chụp hình, bao gồm cả chú rể... Quá đẹp, tuy so ra kém hôn thật nhưng vẫn đáng giá làm kỷ niệm, dù sao cũng là lần đầu tiên trong game, cũng chỉ có lúc này Thần Thần mới đồng ý im lặng để mình muốn làm gì thì làm, chú rể rơi lệ đầy mặt...

Nghi thức quan trọng nhất coi như đã kết thúc trong sóng âm gió lạnh (?)... Thực xin lỗi, Tiểu Hồng bị lựa chọn quên lãng. Tuy sau khi bị giết, cậu đã lập tức hồi sinh chạy về giáo đường, nhưng cậu vừa mới tới cửa đã lập tức bị đám người ở cửa chém trở về... Cho dù là acc có kỹ thuật cũng chịu không nổi a!

Bước tiếp theo, đầu tiên là phóng pháo hoa chừng 10 phút, tầng lớp người nghèo rơi lệ đầy mặt, pháo hoa rất đắt tiền, vậy mà đám phóng 10 phút liên tục, còn là 10 người đồng thời phóng... Quả nhiên hội trưởng đại nhân tài lực hùng hậu! Pháo hoa phóng xong, tiết mục giúp vui tiếp theo làm bọn họ lại một lần nữa chứng kiến tài lực của hội trưởng đại nhân... Ném vàng ném bảo thạch ném trang bị, hội trưởng đại nhân tùy tay ném ra đều là đồ giá trị xa xỉ, chỉ thấy mọi người một hồi thì chạy sang bên trái, một hồi thì chạy sang bên phải, một hồi thì chạy về chính giữa. Cũng chỉ có trọc phú mới nghĩ ra kiểu tiết mục ném tiền này!!!

Mọi người cao hứng là được rồi! Hội trưởng đại nhân nói như thế, sau đó lại thuận tay ném thiết nhiều vàng, lại giành nhau một trận...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần... Em nhảy vào làm gì...

Nhìn cô dâu của mình cùng mọi người tranh giành, Yêu Nhất bắt đầu dỗi hờn.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đau lòng a, khổn kiếp! Thiệt nhiều tiền...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ai dơ, mới đó mà đã bắt đầu quần gia rồi à, rất có tự giác...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: cút, còn không phải anh không cho tôi tiền mua kéo! Để lão tử cướp thêm một lần nữa là đủ mua!

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: em... sao vẫn còn nhớ chuyện này vậy...

Cao thủ không cô đơn –

41. Chương 41

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ân Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Tiểu biệt thắng tân hôn

Sau cùng, hoạt động vùng tiền mua vui kết thúc trong tình cảnh chú rể bị rút mạng. Bởi vì tình huống về sau càng ngày càng mất khống chế, bất kể là có tham gia hôn lễ hay không tham gia hôn lễ, nghe nói có đồ nhặt thì đều chạy ào ạt tới giáo đường muốn chia phần, kết quả làm cho người ở giáo đường ngày càng nhiều, vượt qua tải trọng, người chơi nếu không bị lag bất động đập thì là trực tiếp rút mạng, đau đớn trong vui vẻ.

Ngày hôm sau update nguyên cả ngày, ngoại trừ một ít điều chỉnh về thành chiến và BUG, khiến người chơi chú ý nhất là lần update này sẽ mở phó bản đầu tiên của server chung —— thành Địa Ngục. Phó bản đại

biểu cái gì? Là trang bị, là đạo cụ hiếm, là tiền!!! Vô luận chơi game gì, phỏ bản vĩnh viễn là thiên đường tất cả người chơi đổ xô vào! Đương nhiên, điều kiện đầu tiên là bạn phải có năng lực chinh phục thiên đường.

Bởi vì update đến 0 giờ mới kết thúc nên La Tường có được một ngày trống, dĩ nhiên cậu chẳng rảnh rỗi chi, mẫu thân đại nhân đã chỉ thị cậu hôm nay phải đi dạy kèm cho đứa nhỏ hàng xóm của đồng nghiệp, còn miễn phí nữa. Đầu phải ai học ngành sư phạm cũng có năng khiếu làm giáo viên, huống chi cậu mới chỉ năm hai, đáng tiếc biện bạch không hiệu quả, giữa trưa ăn cơm xong, La Tường cầm địa chỉ bị mẫu thân đại nhân đập ra khỏi nhà...

Đường đi vốn chỉ nửa giờ, không có gì bất ngờ, đồng chí La Tường phải mất gần 1 giờ, đây coi như là tiền triển cực lớn. Đội cái nắng chói chang, khi cậu tới nơi, nhìn thấy đối tượng phụ đạo thì, bất đắc dĩ... Khi ra cửa không hỏi đối phương bao nhiêu tuổi, dựa theo trình độ của cậu thì phụ đạo tiểu học cấp hai vẫn dư sức, nhưng thằng nhóc đứng trước mặt mình... NND (bà nội nó) chỉ nhỏ hơn mình có hai tuổi được không! Phụ đạo cấp ba rất áp lực đó có biết không!!! Huống chi, thằng nhóc đối diện vừa nhìn đã biết còn chưa thoát khỏi thời kỳ phản nghịch, tóc thì nhuộm đỏ, khuyên tai kia là sao? Tại sao chỉ mang một cái? La Tường xoi mói. Làm trạch nam quả thực đã lạc hậu rồi...

“Chào, anh là La Tường, đến làm gia sư.”

“Ừ, bà già có nhắc qua. Vào đi, chỉ có mình tôi. Bọn họ đi làm rồi.” Đối phương mặt không thay đổi ra hiệu La Tường vào nhà.

Bà già... Nếu mình mà gọi mẫu thân đại nhân như vậy, không biết có được toàn thân hay không! La Tường lại tìm thêm được một bằng chứng đối phương đang là ranh con phản nghịch. Vào cửa, nhà ở trang trí rất có phong cách cũng rất tinh xảo, quả nhiên là dân có tiền, vậy tại sao không trả tiền dạy kèm cho mình hả!!!

“Trước hết để anh xem sách giáo khoa của em đã, sau đó có gì không hiểu thì cứ hỏi anh.”

“Ồ.” Đáp một tiếng, đối phương lấy vài cuốn sách đưa cho La Tường xong im lặng. Xem ra “Tiểu Hồng Mao” cũng thích ra vẻ lạnh lùng... Này này, ai cho cậu đặt biệt danh vậy bạ cho con người ta thế hả!

Lật sách, La Tường thật sự... đọc không hiểu nội dung, nhưng ít nhất đã khiến cậu nhớ lại năm tháng thanh xuân thời cấp ba của mình... Ngay vào lúc cậu đang hồi ức thì đối phương rốt cục lấy ra một đề toán học ‘thỉnh giáo’ cậu.

“Đề này, anh xem thử coi làm thế nào.”

Đang suy tư... Tiếp tục suy tư... Lặp lại suy tư... La Tường rốt cục có đáp án, “Tiểu Hồng... ờm, mà em còn chưa cho anh biết tên em...”

“Hồng Trung.”

“Phi...” La Tường đập bàn, hồng trung... Anh mày ra bạch bản này!!! (hồng trung, bạch bản đều là con bài trong mạt chược)

“Không được cười!!!” Đối phương đỏ mặt thẹn quá phát nộ, rốt cục đã có chút vẻ trẻ con, mặt than vừa rồi thật sự không thích hợp nó.

“Khụ, Hồng Trung à... Phi... Đề này...” La Tường thật sự không nhịn được, không thể trách cậu, có vài người trời sinh đã dễ cười.

“Gọi tôi Tiểu Trung.” Hồng Trung nhú mày.

La Tường kiềm chế vẻ mặt của mình một chút, cố gắng khiến giọng nói của mình nghiêm túc hơn, “Tiểu Trung, đề này là làm như vậy...” Bô lô ba la 2, 3 phút, La Tường cảm thấy hơi khô miệng, Tiểu Hồng Mao này không biết rót cho mình chén nước à? “...Đại khái như vậy, hiểu chưa?”

Hồng Trung lại khôi phục mặt than, nhìn chăm chăm trình tự La Tường viết, nhìn hồi lâu, lại ghi ghi chép chép ra đáp án, “Đáp án theo cách của anh sao không giống đáp án mẫu vậy?”

“Ặc...” La Tường gãi gãi đầu, thật đúng là không lừa gạt được, cậu thở dài, “Để anh xem lại...”

Qua năm phút đồng hồ, Hồng Trung liếc mắt nhìn La Tường vẫn như cũ không giải ra đáp án, “Bỏ đi, tôi tự nghiên cứu vậy...”

La Tường khổ não rốt cục thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng bậc thang này không hay ho lắm, nhưng coi như có thể đi xuống, bản thân thật sự không biết làm đề đó!

“Đề này, tại sao chọn A?”

“Ồ... Đại khái... như vậy, cho nên... như vậy chẳng.”

La Tường nhìn đề tiếng Anh đối phương đưa cho mình, lại gãi đầu, tiếng Anh thật sự không phải thế mạnh của cậu!

Qua thêm nửa giờ, trong thời gian này đối phương lục tục hỏi mình rất nhiều vấn đề, La Tường thật sự hoài nghi Tiểu Hồng Mao kỳ thật có đề biết làm nhưng cố ý khó xử mình, hơn nữa nó thành công rồi, mình thật sự không biết làm...

Dường như buông tha mà cầm lấy đề vật lý hỏi La Tường vừa nãy, Hồng Trung ra kết luận: “Không có mũi kim cương thì đừng ôm đồ sứ...” (đồ sứ sau khi nung rất dễ vỡ, muốn đục lỗ thì cần phải có mũi khoan bằng kim cương)

Bị khinh bỉ!!! Bị học sinh trung học khinh bỉ !!! Quá mất mặt!!! La Tường rơi lệ trong lòng...

“Anh rốt cuộc giỏi môn gì?” Xem ra câu khinh bỉ vừa nãy vẫn chưa đủ, vì vậy ném thêm một câu.

“Máy tính...” La Tường nhìn trời, trạch nam đại khái sẽ giỏi máy tính...

“Phần mềm hay phần cứng? IT? Đa truyền thông? Cái nào?”

“...Game.”

“...Anh đang kể chuyện cười à?”

“Anh rất nghiêm túc...” La Tường cảm giác khí tràng của mình sắp bùng nổ.

“Anh có chơi game online không?”

“Ừ, có.”

“Chơi cái gì?”

“Vùng đất thứ hai, còn em?”

“Tôi cũng chơi trò đó.”

“Ồ, server nào?”

“Lưu Huỳnh Ảo Cảnh.”

“Anh là Quang Huy Thần Tinh, không chung một server rồi.”

“Bây giờ không phải có server chung sao?”

“Ừ nhỉ, có QQ không, lát nữa thêm bạn.”

“Ừ.”

Gặp được người cùng sở thích, La Tường đã quên luôn đối phương có phải là Hồng Mao có phải là phản nghịch có phải từng khinh bỉ mình hay không, còn cùng đối phương trò chuyện rất vui vẻ, trao đổi Khẩu Khẩu giao hẹn rảnh thì thêm bạn. Rốt cuộc cả hai không thêm học nữa, dù sao La Tường cũng không đủ trình độ dạy, trái lại còn hưng phấn tán dóc về trò chơi, nếu mẫu thân đại nhân biết được, mình chắc sẽ không toàn thân quá... Cuối cùng khi La Tường rời khỏi nhà Tiểu Hồng Mao, đến một giọt nước cũng không có! Quá kiệt xỉ! Mặc dù là người có cùng sở thích game, nhưng kiệt xỉ như thế nhất định phải phê bình! Nhất định phải nghiêm khắc khiển trách!

Về đến nhà, vừa kịp giờ ăn cơm chiều, còn mấy tiếng nữa đến lúc server mở. Vì vậy La Tường đi tắm rửa, mở Khấu Khấu, thêm ‘người bạn’ mới quen biết hôm nay. Nhập số QQ của đối phương, còn chưa nhấn xác định thì một cái chấn động nhảy ra, dọa cậu nhảy dựng.

Gió Thu: nường tử

~~ em lên rồi

vi phu rất nhớ em

La Đại Thiếu: ... Biển!!!!!!!

La Tường nghiêng răng trước màn hình, tên khốn này không thể bình thường chút ư???

Cao thủ không cô đơn –

42. Chương 42

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Đêm động phòng hoa chúc, tiến hành chơi mạt chược

Gió Thu: nường tử em thật tuyệt tình, mới tân hôn đã kêu vi phu biển, biển thì ai cho em tính phúc đây?...

La Đại Thiếu: khốn kiếp! Có phải anh đánh nhầm chữ không!!

Gió Thu: tính phúc? Đúng vậy ~~ là tính ~~ phúc

~~La Đại Thiếu: tui sai lầm rồi. Không nên kêu anh biển mà phải kêu anh đi chết...

Gió Thu: nói thật... chúng ta kết hôn xong mà không động phòng sao?

La Đại Thiếu: ...

Gió thu: nói thật... Trò chơi còn 3 tiếng nữa mới mở, em không chán à?

La Đại Thiếu: chút chút, không biết làm gì đây.

Gió thu: CS (counter strike: bắn súng) hay DOTA, đánh hai ván?

La Đại Thiếu: không biết chơi...

Gió Thu: ... Anh thật sự không muốn cười nhạo em.

La Đại Thiếu: trước khi vào đại học lão tử là trò ngoan, ngoại trừ học hành thì là chơi bóng rổ, chưa bao giờ lên mạng!!!

Gió Thu: hiểu rồi hiểu rồi, vậy em biết chơi cái gì? Các loại bài?

La Đại Thiếu: hồi tết có chơi mạt chược với mẫu thân đại nhân cho đủ số người...

Gió thu: ... Mẫu thân đại nhân?

La Đại Thiếu: ừ. Mẹ nói kêu như vậy rất dễ nghe...

Gió thu: ... Mẫu thân đại nhân của em thực đặc biệt!

Yêu Nhất nghĩ trong bụng, chẳng lẽ về sau mình phải gọi là nhạc mẫu đại nhân?

La Đại Thiếu: chính xác!

Gió thu: vậy chúng ta chơi mạt chược đi...

La Đại Thiếu: ok.

Bên này hai người kiếm một bàn mặt chược để chơi, bên kia La Tường thêm Hồng Trung, đang nói chuyện cùng bạn mới.

La Đại Thiếu: anh là La Tường.

Khát Máu Rạng Đông: ừ.

La Đại Thiếu: lát nữa vào trò chơi thêm hảo hữu em?

Khát Máu Rạng Đông: được. Anh tên gì?

La Đại Thiếu: Không Chỉ Là Thần Thoại.

Khát Máu Rạng Đông: ... Chúng ta biết nhau... Tôi là Hồng Biến Thiên Hạ. Thành chiến từng đánh nhau.

Mặt La Tường run rẩy, làm sao có thể có chuyện trùng hợp như vậy!!! May quá! Hồng Biến Thiên Hạ không biết Lạc Tiểu Thiên và mình là một người, nếu không còn mất mặt hơn! Thế nhưng cậu không ngờ rằng, hội trưởng Hồng Nhân Quán, Hồng Biến Thiên Hạ lại là một thằng oắt con... Quan hệ này quá phức tạp quá rối rắm. Tiểu Hồng Mao thích Lạc Tiểu Thiên, Lạc Tiểu Thiên là mình, mình và Tiểu Hồng Mao xem như nửa bạn bè trong game, Tiểu Hồng Mao không biết mình là Lạc Tiểu Thiên, bây giờ trong thực tế còn quen biết Tiểu Hồng Mao... Lật bàn! Tình tiết này có bao nhiêu ấu trĩ đây!!! Đương nhiên, cho dù nội tâm ba đào mãnh liệt, nhưng La Tường tỏ rõ vẫn phải giả vờ hòa nhã bình tĩnh, âm thầm quyết định, tuyệt đối không thể để đối phương biết mình là Lạc Tiểu Thiên!!!

La Đại Thiếu: thiệt trùng hợp, kỹ thuật của em rất tốt.

Khát Máu Rạng Đông: anh cũng rất khá, tuy rằng còn kém tôi một chút!

La Tường giận dữ, nhưng so đo với trẻ con thì chẳng ra gì! Hơn nữa, người ta đâu có nói sai...

La Đại Thiếu: ha ha ha.

Khát Máu Rạng Đông: anh đang chơi mặt chược Khấu Khấu à?

La Đại Thiếu: hả? Đúng á? Sao em biết?

Khát Máu Rạng Đông: xem trạng thái, chú hai ~~ chú lạc hậu quá!

Trị số phần nộ của La Tường phi thăng... Chú hai? Chú hai! Ông mày vẫn còn là thanh niên hào hoa phong nhã tương lai xán lạn có biết chưa!!!

La Đại Thiếu: ờ...

Khát Máu Rạng Đông: cho tôi một chỗ, tôi cũng thích chơi mặt chược!

Đúng rồi đúng rồi, không phải cậu là hồng trung à, đương nhiên thích chơi mặt chược! Cậu chính là mặt chược mà! La Tường xía xói... Ặc, không đúng? Tiểu Hồng Mao cũng muốn vào? Tiểu Hồng Mao muốn vào chơi mặt chược? Tiểu Hồng Mao muốn cùng mình và Yêu Nhất "cùng" chơi mặt chược? Tiểu Hồng Mao cùng Yêu Nhất... Đây không phải là trong truyền thuyết tình địch gặp mặt vô cùng đỏ mắt à? La Tường phiền táo, đây là sao chứ? (Tường Tường cậu nhập vai hoàn mỹ quá đấy!)

La Đại Thiếu: không được, bọn anh đủ người rồi.

Khát Máu Rạng Đông: tôi vào được, đâu có đủ!

Quả nhiên, La Tường vừa nhìn bàn đối diện, người ngồi đó là Tiểu Hồng Mao... Cậu rơi lệ đầy mặt, chẳng lẽ cậu không biết game Khấu Khấu có thể trực tiếp nhấn vào trạng thái trò chơi của bạn thân để vào cùng bàn sao... Được rồi, với người lạc hậu thì không có gì để bàn cả...

La Đại Thiếu: ... Được rồi.

Chuyện đã vậy, La Tường chỉ đành im lặng không nói, may là chơi xong 2 ván, trên bàn không ai nói chuyện, Yêu Nhất và Tiểu Hồng Mao đều đang nói chuyện riêng với mình, tốt quá tốt quá, không ai phát hiện cái gì... Khi đánh đến ván thứ ba, La Tường lại ừ, đánh ba ván cậu liên tục ừ ba lần, vận khí thật tốt. Nhưng người lạ ngồi cùng bàn thì không vui.

Thần Tài Đông Đông: mấy người có phải bạn nhau không vậy? Tại sao cứ mãi cho La Đại Thiểu bốc bài?

La Đại Thiểu: tôi chỉ may mắn thôi!!!

Khát Máu Rạng Đông: mịa, bản thân chơi dở còn trách người khác ăn gian à?

Thần Tài Đông Đông: móa, ai nói mày! Tao đang nói La Đại Thiểu và Gió Thu, mày chen cái gì mà chen? (chú à chú thiệt là sáng suốt, chính thức và tiểu tam nhìn phát đã phân biệt được ngay!)

Gió Thu: ...

Khát Máu Rạng Đông: La Tường đá nó mau!

La Đại Thiểu: ặc...

Thần Tài Đông Đông: mịa, tụi mày cũng quen nhau, ông không chơi nữa.

hệ thống Thần Tài Đông Đông đã rời phòng.

Gió Thu: Thần Thần, hai người quen biết?

La Đại Thiểu: ừ. Hôm nay dạy kèm quen nhau.

Gió Thu: à.

Sau đó Yêu Nhất không nói nữa, không khí hơi quỷ dị...

Khát Máu Rạng Đông: hai người cũng quen nhau à? Tôi và La Tường đã biết nhau trước trong game, anh nói có trùng hợp không!

Phắc, cậu nói bớt đi hai câu sẽ chết à? La Tường đâm lẹ.

Gió Thu: ồ? Trong game cậu tên gì?

Nhìn thấy Yêu Nhất đánh ra câu này, phản ứng đầu tiên của La Tường là mình có nên chạy lẹ hay không...

Khát Máu Rạng Đông: Hồng Biển Thiên Hạ, hội trưởng Hồng Nhân Quán.

Gió Thu: người quen cả rồi... Ha ha. Tôi là Yêu Nhất Thần Thoại.

Hai chữ “ha ha” kia, bao hàm rất nhiều cảm xúc, La Tường trước giờ thô thần kinh không ngờ lại đọc được tình tự của Yêu Nhất từ hai chữ này. -_-|||

Im lặng rất lâu, trong lúc đó có thêm vài người tiến vào, nhưng hai người kia hoàn toàn không có ý định chơi tiếp. Rốt cục, Tiểu Hồng Mao thoát khỏi trạng thái kinh ngạc.

Khát Máu Rạng Đông: không ngờ là anh!!! Cướp bồ của tôi, còn đánh lén tôi!!!

Gió Thu: cậu nói cái gì? Bồ ai? Lạc Tiểu Thiên trước giờ là vợ của tôi! Cô ấy có từng nói chuyện với cậu à? Cô ấy có để ý cậu sao? Đồ thần kinh hoang tưởng! Còn nữa, đánh lén cậu cái gì? Tôi là quang minh chính đại giết cậu, OK? Tự cậu mở acc nhỏ thì đừng trách người khác! Còn hại tôi chờ mong nữa kìa, kết quả 1 giây đã xong, rất làm tôi thất vọng, cậu muốn cướp dâu? Tốt hơn là tắm rửa đi ngủ đi!

Gió Thu: thế nào? Nói không ra lời? Phản kích không được nữa? Quên đi, nể mặt cậu là bạn của Thần Thần, đừng nói tôi khi dễ cậu, về sau cách Tiểu Thiên xa một chút là được!

Khát Máu Rạng Đông: ... Mịa, tức chết lão tử!!!

Tiểu Hồng Mao nhần nhịn nửa ngày, chỉ phun ra một câu như vậy... Dáng vẻ vừa tức vừa vội lại không phản bác được, La Tường tưởng tượng một chút, quá hài hước. Có điều Yêu Nhất hình như trước giờ chưa từng nói nhiều như vậy, xem ra đã thực sự tức giận rồi? La Tường vội vàng nói chuyện riêng trấn an.

La Đại Thiểu: nó không biết em là Lạc Tiểu Thiên, nó cứ nghĩ em chơi acc Thần Thoại...

Gió Thu: anh biết.

La Đại Thiểu: cho nên hai đứa em không có gì hết... Hôm nay trùng hợp gặp nhau mà thôi...

Gió Thu: ừ, anh hiểu.

La Đại Thiếu: vậy anh giận cái gì?

Gió Thu: anh không thích nó cứ quần lấy em!

La Đại Thiếu: anh từ khi nào thì trẻ con như vậy hả...

Gió Thu: không phải vấn đề trẻ con, đồ của anh người khác đừng nói là đụng, ngay cả nghĩ cũng không được nghĩ!

La Đại Thiếu: được rồi...

La Tường hơi đỏ mặt, MD (mụ nó), mày ngượng ngùng cái mốc gì? Ngây thơ cái khỉ gì?

Gió Thu: kỳ thật... Anh chỉ muốn chọc nó thôi... Cho nó chút dạy dỗ, nổi giận thì chưa đến mức đó, dù gì em cũng đã là của anh, mà nó so được với anh sao? Nó có thể cho em tính phúc sao? Một thằng ranh con!

La Đại Thiếu: đồ biến thái ác ôn!!! Tôi là của anh hồi nào!!!

Gió Thu: nường tử không đề cập tới anh cũng quên, động phòng xong mới tính là của anh. Chúng ta nhanh ấy ấy đi...

La Đại Thiếu: ai muốn ấy ấy với anh hả!!!!

Cao thủ không cô đơn –

43. Chương 43

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Đội tình lữ chết đi

Tối nay nhất định là một đêm không ngủ, đương nhiên... không phải vì động phòng!!! 0 giờ đến, như cũ có rất nhiều game thủ thức đêm ngồi trước màn hình mong đợi trò chơi đổi mới. La Tường đương nhiên cũng là một trong số đó, nhấn update, đợi 5 phút, phiên bản 3.0 ban đầu thành công thăng cấp lên 3.1. Sau khi vào trò chơi, hình ảnh quảng cáo Phong Hỏa Liên Thành đã được thay thế thành Địa Ngục Thành. So với vẻ nhiệt huyết trào dâng khi thành chiến, chủ đề của phiên bản 3.1 toát ra một luồng quỷ khí âm u. Đương nhiên, La Tường đâu có rảnh để ý mấy thứ này, cậu chỉ cần có phó bản để đi, có trang bị để lấy là được.

Về phó bản, NPH không có bất kỳ tư liệu gì, ngay cả tên BOSS cũng không có. Hơn nữa, thách thức lớn nhất là chìa khóa vào phó bản, trước đó NPH đã gợi ý dùng tài nguyên ở các chủ thành để đổi lấy, nhưng nội dung đổi chác cụ thể thì không công bố. Đương nhiên, chìa khóa gì gì đó, La Tường không cần lo, thứ nhất là vì công hội bọn họ nguyên bản đã chiếm được một chủ thành, tích trữ không ít tài nguyên. Thứ hai, La Tường được gả vào một nhà rất tốt, trước mặt trọc phú, có đạo cụ hiếm nào không thu thập được? Nếu không phải phó bản này có hạn chế số lần vào mỗi ngày, phỏng chừng La Tường muốn vào bao nhiêu lần, vị ấy nhà cậu đều răm rắp dâng hiến chìa khóa. Vậy mới nói, thay đổi vận mệnh không phải dựa vào tri thức, mà là gả cho đại gia!

công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: các vị! Đi PPPBBBBB nào!!!

công hội Thần Thoại Heo Heo: Thần Thần kích động đến cả lắm!! Ha ha ha!

công hội Yêu Nhất Thần Thoại: Heo Heo, cậu nói ai cà lắm? Hử?

công hội Thần Thoại Heo Heo: TAT em sai rồi, hiếm khi mới khôì hài được một lần...

công hội Bóng Ảnh Sát Sát: chẳng buồn cười xịu nào!

công hội Em Là Tiểu Hoa: cô dâu không thể chọc, chú rể chưa ăn được cô dâu càng không thể chọc!

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: Tiểu Hoa vĩnh viễn nhìn thấu sự đời như vậy...
công hội Yêu Nhất Thần Thoại: muốn đi tân bản vào đội, ngoại trừ Heo Heo, Tiểu Hoa, Ngự Tỷ.
công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: lão đại anh nhỏ nhen ghê...
công hội Bóng Ảnh Sát Sát: lão đại, chìa khóa đã kiếm được rồi à? Hình như cần không ít vật liệu ha...
công hội Yêu Nhất Thần Thoại: ừ. Trước khi phó bản mở đã thu thập không ít tài liệu.
công hội Em Là Tiểu Hoa: trọc phú đáng ghét nhất. T T
công hội Không Chỉ Là Thần Thoại: tốc độ tốc độ, đi bản thì vào!!!
công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: thêm tôi và Tay Trái.
công hội Yêu Nhất Thần Thoại: ừ. Vào tổ.

Thành Địa Ngục sở dĩ được NPH gọi là đại phó bản. Bởi vì nó cho phép tổ đội mười người trước nay chưa từng có, tăng gấp đôi so với phó bản bình thường, độ khó có thể tưởng tượng được.

Sau khi Đoàn Đoàn vào tổ...

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: gì thế này? Tôi hoa mắt? Hồng Biển Thiên Hạ này là Hồng Biển Thiên Hạ kia sao...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: không có nhìn lầm, là tình địch của tôi, Hồng Biển Thiên Hạ...

đội ngũ Hồng Biển Thiên Hạ: hừ.

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ...

đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: tình địch?

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: rắc rối lắm, đừng xen vào, ngoan

~ đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: xí, còn lâu em mới thèm xen vào!

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: sao anh lại thêm nó vào...

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: bạn bè Thần Thần quen ngoài đời, trùng hợp thiệt, không ngờ là nó...

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ặc, nó không biết Lạc Tiểu Thiên là Thần Thần chứ hả?

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: ừ, thú vị lắm đúng không?

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ừ.

nói chuyện riêng Yêu Nhất Thần Thoại: tôi đã chào hỏi qua, biết thì giấu đi hen!

nói chuyện riêng Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ờ... Anh xấu xa thiệt.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: Linh Vũ, Vương Giả Chi Kiếm, em gái và em rể tôi...

đội ngũ Linh Vũ: HI

~ đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: chào.

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: chào hai người.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: Vân Phiêu Phiêu. Ờm... Tình địch của vợ tôi.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: tình địch cái đầu anh!

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: chào Đoàn Đoàn

~ đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: quan hệ quá rắc rối phức tạp rồi...

đội ngũ Hồng Biến Thiên Hạ: ha, Yêu Nhất anh nhanh bỏ trốn với Vân Phiêu Phiêu đi, để Tiểu Thiên cho tôi!

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: bỏ trốn cái đầu cậu!

đội ngũ Hồng Biến Thiên Hạ: Thần Thoại anh kích động như vậy làm gì?

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: liên quan đếch gì đến cậu!!! Đánh phỏ bản cậu nhảy vào làm chi!!

đội ngũ Hồng Biến Thiên Hạ: nói thế nào nhỉ, chúng ta rất có duyên đấy!

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: có duyên cái con khỉ khô!!!!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: vuốt lông...

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: vuốt lông em gái anh!!!

đội ngũ Linh Vũ: em không cần vuốt lông...

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại:...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: còn thiếu hai người.

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: tôi có hai người bạn, mẫn cấp, chiến sĩ và mục sư, có thể tới không?

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: được.

Hệ thống: Cây Đào Nở Hoa Đào gia nhập đội ngũ.

Hệ thống: Hoa Cúc Nở Khắp Nơi gia nhập đội ngũ.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: tên nhìn quen ghê...

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: chào mọi người ^&^

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: chào các vị.

đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: hoa cúc...

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: ngoan, đừng liên tưởng kỳ cục...

đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: ờ.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: pháp sư thỏ!!! Chiến sĩ thỏ!!! Tui tìm hai người thiệt vất vả!!

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: lão tử không phải con thỏ... Làm chi, chúng ta quen nhau?

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: hồi trước nhìn thấy hai người trên đường! Luôn muốn cùng hai người chụp ảnh chung!

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: không muốn!

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: đi mà đi mà...

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: không muốn không muốn!

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: đi mà đi mà đi mà...

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: không muốn không muốn không muốn!

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: bà xã bình tĩnh!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần, ra vẻ dễ thương đáng xấu hổ!

Mười người tám nhắm một hồi như vậy, làm cho vài người ban đầu không biết nhau giờ quen thân rất nhiều. “Giao lưu tình cảm là tất yếu, nhưng chìm đắm quá sâu là không tốt.” Hội trưởng đại nhân nói.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: được thủy mang đủ hết chưa? Lần đi đầu tiên, chuẩn bị đầy đủ chút.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: OK.

đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: GOGO!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: vậy vào phó bản nào.

Yêu Nhất trao đổi vài câu với NPC, thoáng chốc trước mắt nháng lên một màu trắng, chờ ánh sáng tán đi, đã thuận lợi truyền tống đến cửa phó bản.

đội ngũ Linh Vũ: tình huống gì đây?

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: 555, ông xã anh ở đâu?

đội ngũ Hồng Biển Thiên Hạ: tại sao chỉ có mấy người bọn tôi? Các người không có vào?

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: vào chứ... Tôi cũng không nhìn thấy mấy người.

Yêu Nhất cũng chẳng rảnh mà ngắm nghía cảnh sắc phó bản, tuy rằng tối như mực không có gì đáng xem. Trạng thái đội ngũ vẫn là mười người, nhưng rõ ràng có 5 người cách rất xa cho nên lượng máu và ma đều không biểu hiện. Bốn người còn lại thì thật ra ở chung quanh mình. Coi mỗi phó bản đưa 10 người đến những chỗ khác nhau.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: hình như là truyền tống đến địa điểm khác nhau, bên tôi là Đoàn Đoàn, Phiêu Phiêu, Hoa Cúc và Vương Giả. Bên kia cũng là 5 người cùng nhau sao?

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ. Bọn tui cũng là 5 người cùng nhau.

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: xem ra là chia làm 2 tổ...

đội ngũ Linh Vũ: nhanh chóng hội hợp đi...

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: không có bản đồ, chỉ có thể đi dọc theo đường thôi.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: không biết khi nào thì có thể hội hợp!

đội ngũ Hồng Biển Thiên Hạ: vậy có gì khác với mấy phó bản hồi trước đâu, không phải đều 5 người hết à.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: có khác nhau... Độ khó cao hơn!

đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: tại sao?

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: bởi vì, chức nghiệp xáo trộn... Tương đương tùy tiện tổ hợp.

đội ngũ Linh Vũ: lại nói tiếp, đội chúng ta không có chiến sĩ, hai pháp hai cung một mục... Làm sao thu xếp?

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: bà xã, bọn anh tốt hơn em một chút, ba người bọn anh là chiến sĩ một thích khách một mục sư, xem ra không chết được. Đội MT nha!!!!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ừ, hình như xáo trộn không chỉ cái này...

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ... Hiểu rồi.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: Thần Thần thiệt thông minh!

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: có ý gì?

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: bạn nhỏ chưa có bồ không hiểu đâu!

Cao thủ không cô đơn –

44. Chương 44

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Dùng bất biến ứng vạn biến

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: xem ra chỉ có thể tách ra hành động...

đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: đánh mau đánh mau, tui ngứa tay, cái phó bản biến thái này!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: mọi người chú ý an toàn, may mắn vẫn còn mục sư.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: ừ, lên YY đi, mở hai phòng.

đội ngũ Hồng Biến Thiên Hạ: đi một bước là một bước, hẳn là sẽ gặp nhau nhanh thôi, dấu sao cũng là phó bản mười người.

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: kênh đội ngũ cũng mở ra đi, trao đổi tình huống hai đội bất cứ lúc nào!

đội ngũ Linh Vũ: ừ ừ.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: đã lâu không cùng ho-ni tách ra hành động...

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: không sao, lập tức có thể gặp mà!

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: các si nam oán nữ, có thể hành động chưa? = =b cáo biệt sau cùng được rồi đó!

Bị rịn nói lời từ biệt xong, vẫn phải đối diện với sự thật, hai tổ người nghiên cứu chức nghiệp đội hữu của mình lần nữa... Lừa đảo quá đi, có thử thách bản thân thì cũng không phải như vậy!

Về tổ của La Tường không có chiến sĩ, song pháp song cung, không nói toàn là chức nghiệp dame, lại còn đều đánh xa...

“Tôi kéo quái cho!” Hồng Biến Thiên Hạ tự tiến cử, đích xác trong vài người kỹ thuật của nó tốt nhất, dẫn quái hẳn là không thành vấn đề, dựa vào di chuyển của nó, tiểu quái căn bản không thể đến gần.

“Vấn đề ở chỗ cùng là pháp sư, áp lực của tôi rất lớn!” La Tường đỡ trán, vấn đề không phải dẫn quái, sự tồn tại của MT trừ bỏ kéo quái còn để ổn định giá trị cừu hận. Nếu như pháp sư kéo quái, cùng là pháp sư, La Tường dame chưa chắc đã kém Hồng Biến Thiên Hạ, đến lúc đó rất dễ OT.

“Anh có thể đánh ***!” Hồng Biến Thiên Hạ đề nghị, cời hết rồi đánh, không có trang bị cộng thêm, ma công thấp sẽ không OT...

“Khỏa thân cái đầu người!!!” La Tường kích động.

“Bình tĩnh...” Anh trai không ở, nhiệm vụ vượt lòng liền giao cho Linh Vũ, còn nhớ rõ lời dặn dò vừa nãy Yêu Nhất tâm tâm niệm niệm mãi với mình, Linh Vũ cảm thấy thực bất đắc dĩ. Chị dâu bình tĩnh đi, đâu phải ai cũng giống anh hai thích đùa giỡn chị, người ta chỉ thành thực đề xuất ý kiến thôi mà...

“Vậy mấy người nói phải làm sao đây?” Tay Trái cũng sốt ruột, nhớ Đoàn Đoàn quá à...

Thảo luận nửa ngày không có kết quả, song pháp song cung một mục thật sự không dễ phối hợp a!

“Tui nói... cứ đánh đại đi, dù gì đều là đánh xa, mọi người kỹ thuật hẳn là không tệ, thả điều (nhớ quái giữ một khoảng cách nhất đi như thả điều) đi!” Bạn nhỏ Hoa Đào đề nghị.

“Ý tưởng đáng tin nhất cho đến giờ.” Linh Vũ nghĩ, đề nghị không tồi.

“OK.”

“Cũng được.”

“Đã nói mà, pháp sư kỹ thuật cao siêu như tôi mà còn cần MT???” Hồng Biến Thiên Hạ làm tổng kết sau rốt, thả điều được nhất trí thông qua.

Hội nghị của tổ dame bạo lực được hạ màn với kế hoạch “đánh đại”. Dù sao trong tổ bạo lực đa số đều là thanh niên hăng tiết tự cao... Đặt ra kế hoạch hoàn mỹ là không thể nào, chưa trực tiếp xông vào giết quái còn biết thảo luận một chút đã là tiến bộ rồi. So ra, tổ MT bên kia, tuy có mấy người chín chắn hơn tổ bên này, nhưng ba chiến sĩ thêm một thích khách mặt đối mặt cũng không biết nói gì. Toàn bộ đều là dame vật lý, gặp phải quái kháng vật công thì phải làm thế nào đây, hồng lẽ cho mục sư ra...

“Tôi kháng quái ha?” Yêu Nhất đề nghị.

“Kỳ thật da tôi cũng rất dày.” Hoa Cúc nói.

“Mấy người đều đòi kháng quái, chẳng phải tôi sẽ rất chán à?” Vương Giả nói.

“Ba người cứ thảo luận đi, dù gì cũng không phải tôi kháng quái.” Đoàn Đoàn nhìn trời, kỳ thật anh đang lợi dụng thời gian cùng Tay Trái đánh chữ nói chuyện...

Vân Phiêu Phiêu tỏ vẻ không hề có áp lực, ở cùng ba MT, áp lực trị liệu rất nhỏ

~“Kỳ thật,” Đoàn Đoàn nghe bọn họ thảo luận nửa ngày cũng không kết quả, nhin không được thoát thân khỏi tán gẫu quay trở về, “Trong một đội có số lượng MT chiếm hơn 50%, ai kháng quái quan trọng à? OT cũng đâu chết ai!”

“Có lý!” Yêu Nhất bình tĩnh đại ngộ. Không có Thần Thần bên người không thúc đẩy được đại não mình hoạt động gì cả!

“VẬY... đánh đại? Nếu OT đã không thành vấn đề...”

“Cứ vậy đi!”

Rất cục tổ MT được cho là sẽ chín chắn hơn, sẽ thâm tư thực lực hơn, sẽ lý trí hơn, đã nghĩ ra một kế hoạch không khác gì tổ bạo lực —— đánh đại! Không biết có nên nói hai tổ này là không hẹn mà gặp? Hay tâm linh tương thông nữa? Hoặc giả thật ra là do bọn họ đều lười nghĩ kế hoạch... Bọn tui là bị ép buộc! Mười người rơi lệ, còn không phải tại phó bản biến thái làm ra tổ hợp lừa đảo này! Vì cái gì à? Tôn nghiêm của cao thủ a!

Kỳ thật đương hai đoàn người thao tác thực tế một chút, kế hoạch “đánh đại” này vẫn hữu dụng chán. Ví dụ tốt nhất cho “vô chiêu thắng hữu chiêu”, nếu không đóng khuôn sẵn trách nhiệm mỗi người, vậy tính cơ động sẽ rất cao, hướng chỉ mọi người đều là cao thủ, tự mình thao tác cơ bản đã không sai lầm, phối hợp lại rất là ăn ý.

Phong cách của tổ bạo lực bên này chỉ có thể hình dung bằng bốn chữ —— hùng hùng hổ hổ, hai pháp sư không phải đồ trang trí, hỏa diễm không ngừng nháng lên trên màn hình, ở giữa còn xen kẽ tiễn vũ của cung thủ, mỗi cây tên sinh ra một luồng gió xoáy quanh thân mình, còn mục sư tự nấp trong góc, xem lượng máu của ai ít đi thì thêm một chút. Ban đầu phối hợp còn hơi rời rạc, vài người thường xuyên có một đám tiểu quái dí đằng sau chạy khắp màn hình. Đánh được vài lần, mấy người sẽ dẫn quái của mình đến tập hợp ở chính giữa, vào khoảng khác đám tiểu quái hội hợp, bốn người sẽ cùng phóng quần công, phối hợp vài lần đều tăng không ít kinh nghiệm, phối hợp càng ngày càng ăn ý. Có điều đại phó bản đúng là đại phó bản, tiểu quái bên trong khó đánh hơn nhiều so với phó bản bình thường, vô luận là lượng máu hay lực phòng ngự. May mắn mọi người đều là DPS, lúc này, tổ bạo lực tỏ vẻ thông cảm sâu sắc với tổ MT có dame hơi thấp, không biết bọn họ phải mài bao lâu mới thu phục được một con tiểu quái.

Tổ MT được thông cảm, chỉ có thể hình dung bằng bốn chữ —— vững chắc ổn định, kỹ thuật gì gì đó hoàn toàn không dùng được, mỗi người đều tự dẫn quái quây thành một đoàn, sau đó là động tác mang tính lặp đi lặp lại, không ngừng phóng kỹ năng, chờ kỹ năng CD (cool down), rồi lại phóng kỹ năng... Có khi Đoàn Đoàn phóng xong cạm bẫy, bọn họ sẽ dẫn quái đi đập cạm bẫy, mục sư ở một bên thỉnh thoảng phục hồi lượng máu cho mọi người. Đám người nhàm chán bắt đầu nói chuyện riêng kiêm quấy rầy cục cưng nhà mình, đáng tiếc phía người ta đang bận đến khí thể ngất trời, thả điều là thao tác cần tỉnh lực như vậy, làm gì có thời gian để ý bọn rảnh rồi đến mục cớ này? Đám người tổ MT quấy rầy không kết quả, vì vậy càng thêm chán đời, không chỉ mục cớ mà sắp nổ cả hoa rồi.

Phó bản thành Địa Ngục này nói là thành, kỳ thật bên trong giống một mê cung hơn, đường đi thông bốn phương tám hướng, nhưng thường đi đến cuối là ngõ cụt. Hơn nữa còn tối như mực chỉ trông cây vào đèn

dầu xa xôi trên vách tường để chiếu sáng. Mọi người đoán có lẽ hai đội bị truyền tống đến hai đầu “mê cung”, chỉ cần đi về trung tâm là có thể gặp mặt, mà đại BOSS cuối cùng sẽ ở giữa “mê cung”.

Mặc dù nói tổ bạo lực có tốc độ dọn quái nhanh hơn xú, đáng tiếc bọn họ có người mù đường không có tự giác như Thần Thần, thường xuyên ra ý kiến bậy chỉ đường bậy cho cả bọn, lằng lằng, đi vòng vòng không phải chỉ một hai lần... Cuối cùng không chịu nổi nữa, ai nấy quyết định phạm là Thần Thần chỉ bên trái, bọn họ liền hướng bên phải, cứ như thế không ngờ còn đi rất thuận lợi, không còn gặp ngõ cụt.

So ra tổ MT tiến trình khá chậm, tuy tốc độ dọn quái rùa chít, ặc, xin lỗi, là rất rùa, nhưng chọn đường đi rất lý trí. Cứ vậy tiến độ của hai phe kém nhau không bao nhiêu.

“Phía trước là cửa lớn! Bên trong chính là đại BOSS!” Đi ước chừng ba mươi phút, rốt cục được giải thoát khỏi mê cung không giới hạn, La Tường hưng phấn nha.

đội ngũ Hồng Biến Thiên Hạ: bọn tôi đến cửa BOSS rồi, còn mấy người?

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: bọn tôi cũng nhìn thấy cửa, nhưng vẫn còn đang dọn quái tại cửa.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: vậy bọn tui chờ mấy anh ở cửa, đợi đồng thời vào cửa gặp nhau, cùng nhau giết BOSS an toàn hơn.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: được, tuy không biết vị trí hai cánh cửa, nhưng đến lúc đó tìm một góc tập hợp trước.

đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: OK, mấy người nhanh lên cái!

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: nhanh không được...

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: DPS vĩnh viễn không hiểu được nỗi đau của MT...

“Xem ra oán niệm của bọn họ không phải lớn bình thường...” Linh Vũ nói kèm theo ý cười, “Để MT đánh quái quả nhiên rất miễn cưỡng.”

“Chi bằng chúng ta xông vào trước xử BOSS đi.” Hồng Biến Thiên Hạ theo phái kiêu ngạo đề nghị.

“Tui muốn chờ ông xã...” Hoa Đào yếu ớt nói.

“Bọn họ còn chưa xong, chúng ta đánh mấy ván mạt chược đi!” La Tường nói.

“Mạt chược cái đầu cậu!!!!” Bốn người còn lại đồng lòng bày tỏ khinh bỉ.

Cao thủ không cô đơn –

45. Chương 45

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ân Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Có một loại chờ mong, cuối cùng tan vỡ thành tiếc nuối

Ngày xưa ngày xưa, ở một thôn làng tên là Bruce, đàn ông săn thú, đàn bà lo việc nhà, mỗi ngày trôi qua trong đơn giản mà vui vẻ. Tuy dân cư không nhiều, nhưng cuộc sống trong thôn làng được rừng rậm bao quanh và được thần tự nhiên chúc phúc lại vô cùng hạnh phúc. Emma và Augus là đôi tình nhân được hâm mộ nhất trong lớp thanh niên, Emma xinh đẹp đáng yêu, đối người ngoài luôn ôn hòa thân mật, còn Augus là thợ săn có tiềm lực nhất trong bọn trai tráng, thông minh lại dũng cảm. Tuy có rất nhiều trai lẫn gái ái mộ hai người, nhưng ai cũng không thể phủ nhận, hai người chỉ cần đứng chung một chỗ đã là cảnh sắc đẹp nhất của cả thôn.

Sau đó thì sao? La Tường ngáp một cái, đã sắp 1 giờ, phó bản còn lâu mới xong, hiện giờ cô gái Emma yếu đuối mỏng manh lại còn ông ọ này vẫn đang kể chuyện cho bọn họ, nếu không phải vì không đối thoại với

NPC thì không cách nào tiến hành bước tiếp theo, cậu còn lâu mới nghe cô lão nhãi “nhớ năm xưa”. Phó bản, có thể giết quái rút trang bị là được rồi, cần tình tiết nội dung làm gì?

Nhớ lại tình cảnh vừa rồi, cậu đã thấy bức bối, phó bản này nhất định là đang đùa giỡn bọn họ! Khi hai tổ người cùng nhau vọt vào đại môn vô cùng tập trung cho rằng sẽ có một trận ác chiến thì xuất hiện trước mặt bọn La Tường lại là cô gái tên Emma. Còn tổ người Yêu Nhất thì đến bóng người cũng không thấy, đừng nói chi là đại BOSS trong kỳ vọng. Hai tổ người nhanh chóng trao đổi tin tức, quả nhiên, bọn họ như cũ ở địa điểm khác nhau. Điểm bất đồng duy nhất là xuất hiện trước mặt bọn Yêu Nhất là một chàng trai tên August.

Xem ra còn phải tiếp tục vật lộn, vì vậy hai đội nhân mã chỉ đành bất đắc dĩ nghe “cao kiến” của NPC. Đoạn vừa này đơn giản là kể hai người có bao nhiêu ân ái bao nhiêu xứng đôi. Xem ra lại là một đôi si nam oán nữ, dựa vào kinh nghiệm làm nhiệm vụ nhiều năm, La Tường phỏng đoán. Quả nhiên, Emma nói lịch sử ân ái xong, bắt đầu khóc lóc kể lể bản thân và August là bị thành chủ của thành Địa Ngục bắt đi như thế nào, sau đó chia rẽ hai người làm sao.

“Thành chủ vừa tàn nhẫn vừa hung bạo nhốt tôi và August ở hai nơi khác nhau, vốn đây là một không gian, nhưng khe hở hỗn độn đã chia nó làm hai.” Emma thương tâm nói, “Bởi vì ma pháp giam cầm nên tôi không thể rời khỏi phòng này. Dừng sĩ, xin hãy mang tín vật của tôi giao cho người tôi yêu. Đối diện khe hở sẽ có một người hữu duyên cùng ngài trao đổi tín vật, tương tự xin hãy mang tình yêu của August về cho tôi.”

Emma nói xong, hệ thống thông báo: bạn nhận được vòng hoa của Emma.

Người hữu duyên đương nhiên là đội còn lại, quả nhiên bên kia August cũng đưa ra yêu cầu tương tự. Xem ra muốn hai tổ người đi tới khe hở trao đổi đạo cụ nhiệm vụ với đối phương, sau đó quay trở lại giao cho đôi tình nhân này mới có thể tiến hành bước kế tiếp. Thật là phiền phức, La Tường khao khát là được giết quái giết BOSS chứ không phải thứ nhiệm vụ chạy việc này! Cái gã thành chủ kia, cũng rảnh quá đi, bắt cóc đôi vợ chồng trẻ nhưng chỉ tách bọn họ ra, vừa không ấy ấy với Emma, cũng không ấy ấy với August, rốt cuộc nghĩ cái gì vậy? Người cho mình là Vương Mẫu nương nương à? Kẻ xấu không phải đều cướp mỹ nữ làm áp trại phu nhân à? Vứt hai người ở trong đây là muốn thế nào? Vỡ kịch này biên nội dung kém quá đi! La Tường bày tỏ bất mãn với tình tiết này, đồng thời nghiêm khắc khiển trách nhân viên thiết kế trò chơi bịa kịch bậy bạ vô trách nhiệm.

Mọi người chỉ đành rời khỏi đây, tiếp tục tìm kiếm vô chừng cái gọi là khe hở. Lại là một đường chém giết, đâm lên thì thể tiểu quái, lộ qua máu chảy thành sông, tiến về phía trước. Nhảm, khoa trương quá rồi, kỳ thật tiểu quái bị giết chết xong, thì thể chỉ sót lại 5 giây, sau đó biến mất... Lộ trình không lâu lắc như mọi người nghĩ, rời khỏi nơi Emma bị nhốt, đi đi giết giết 10 phút đã đến, khe hở thật sự là khe hở, đầu đuôi kéo dài đến tận đường chân trời, nhưng độ rạn không lớn, rộng bằng nửa người, chỉ là kiểu gì cũng không nhảy qua được mà thôi, đây là lý do vì sao phải đặt tên là khe hở hỗn độn.

“Thật sự không đánh một ván mặt chược?” Không ngoài dự liệu, bọn La Tường lại là bên tới trước.

“Cứ lặp lại câu này hoài, thực vô vị!” Hồng Biến Thiên Hạ nói.

“Không phải nói suông, không ai thấy tui đang đề nghị rất chân thành à?”

“Không thấy.”

“Thần Thần, tự mình sang một bên chơi đi, ngoan ~”

“Xí...” La Tường gặp trắc trở với đội hữu, chỉ đành quay đầu tìm hội trưởng đại nhân vô địch nhà mình kiếm an ủi, đương nhiên hội trưởng đại nhân vô cùng vui lòng!

Rốt cục ở “bờ bên kia” nhìn thấy bọn họ, lần này các tiểu tình nhân kích động nha, một giờ không gặp như cách tam thu! Nhanh chóng xếp thành một hàng, một đôi một cách khe hở, thâm tình nhìn nhau, mỗi người liếc mắt đưa tình, trừ bỏ Văn Phiêu Phiêu và Hồng Biến Thiên Hạ...

Hồng Biến Thiên Hạ oán niệm, “Tôi cũng muốn cùng em gái Tiểu Thiên gặp gỡ ở cầu hỉ thước...”

“Cậu đẹp hi vọng đi!” La Tường đáp lại.

“Liên can gì tới anh?” Hồng Biến Thiên Hạ nghĩ, anh như thế này không phải là nhiều chuyện à.

“...” La Tường bị cậu ta ném một câu như vậy, thật đúng là phun không được câu nào. Mịa, chỉ bằng thái độ này của cậu, lão tử chịu cùng cậu gặp gỡ ở cầu hỉ thước mới là lạ!

đội ngũ Vân Phiêu Phiêu: ờm, các vị, đạo cụ đổi xong chưa...

Phiêu Phiêu nhìn tình hình lại lần nữa phát triển lệch hướng, chỉ lo tỏ tình không ai nhớ nhiệm vụ! Vì vậy chấp nhận mạo hiểm bị nhóm tiểu tình lữ oán hận mà dứt khoát gánh vác trọng trách nhắc nhở. May thay cái khe không rộng, tuy không thể vượt qua nhưng vẫn còn trong phạm vi giao dịch. La Tường nhấn tên Yêu Nhất, xin giao dịch, vòng hoa Emma thuận lợi rời tay, vào tay là quần lót Augus... Quần lót... Mụ nó nhân viên chế tác trò chơi có sở thích tòi tẹt cỡ nào hả!!! Lại trình diễn một màn tình cảm quyến luyến không rời, một bước đi quay đầu ba lần, mọi người rất cục nhớ ra còn có một đôi NPC si tình không biết đã bao lâu đang chờ mình trở về...

Lúc về thuận lợi hơn, quái dọc đường đều đã bị dọn sạch, thuận lợi đến trước mặt Emma giao quần lót của người yêu... cho nàng.

Emma vui vẻ nói: “Quả nhiên dũng sĩ thực đáng tin! Cảm ơn ngài đã giao tín vật của người yêu cho tôi, có nó tôi đã có thể ký thác nhưng nhớ của mình...”

Dùng quần lót để ký thác nhưng nhớ? Cô nương cô hơi đáng khinh rồi đấy, La Tường không nhịn được xía xói.

“Augus bây giờ nhất định cũng cảm nhận được tình yêu vĩnh hằng bất biến của tôi...” Emma tựa hồ đã lâm vào trong hồi ức tươi đẹp.

Một vòng hoa đã hiểu được tình yêu vĩnh hằng bất biến của cô? Xí... La Tường không nặng không nhẹ. Thần Thần tôi biết cậu nghe NPC lải nhải rất sốt ruột cũng rất buồn chán, nhưng câu này thực sự không có gì để xía xói cả...

“Hãy...” Từ trong hồi ức tỉnh lại, Emma tựa hồ nghĩ tới hiện thực, đau thương nói tiếp, “Dũng sĩ, tôi biết yêu cầu vừa rồi đã cho ngài không ít phiền toái, nhưng xin cho tôi được quá phận nói ra thêm một thỉnh cầu.”

Ừ ừ, nói nhanh đi, tiếp theo mới là trọng điểm!! Tôi không ngại, hoàn toàn không ngại, cứ việc nói ra yêu cầu của cô đi!! La Tường dẹp sạch mặt mỗi trước đó.

“Dũng sĩ thân mến, ngài có đồng ý cùng đồng bạn của mình đánh ngã thành chủ đại nhân sâu trong thành Địa Ngục, giải phóng tôi và Augus không? Tôi tin nếu ngài đã có thể vượt qua thử thách suốt đoạn đường này mà đến đây thì nhất định có thể đánh bại thành chủ tàn ác! Sau khi nhận ủy thác, tôi sẽ trực tiếp truyền tống ngài và đồng bạn đến trước mặt thành chủ, xin hãy chuẩn bị tốt rồi tới tìm tôi.”

Ô ô ô, BOSS! Đại BOSS!!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: xem ra BOSS cuối là truyền tống thắng, mọi người thêm đủ trạng thái, chuẩn bị xong cùng nhau truyền tống.

đội ngũ Hồng Biến Thiên Hạ: woa, rốt cuộc tới rồi!

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: BOSS lần này chúng quý có thể gặp nhau chứ hả!!

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: ừ ừ, nếu đánh BOSS mà cũng tách ra thì phó bản mười người hữu danh vô thực rồi!

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: đến lúc đó Yêu Nhất chủ kháng, Hoa Đào phụ trách bơm máu cho chủ kháng, Phiêu Phiêu cơ động, những người khác dùng sức đánh. Nếu Yêu Nhất tiêu, Hoa Cúc kháng quái, đừng OT là được. Lần đầu tiên đánh, xem tình hình đã, chết cũng đừng sợ, mục sư chú ý an toàn bản thân.

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: miệng quạ đen! Còn chưa đánh đã nói chết với tiêu...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: đau lòng anh à?

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: (#)

Hồng Biển Thiên Hạ suy nghĩ, bầu không khí vi diệu giữa hai người này là thế nào vậy, thiết giống như từng thấy qua hồi trước, không phải ngẫu nhiên, tuyệt đối có gì đó!!!

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: khụ, tổ bên này OK .

đội ngũ Linh Vũ: bọn em cũng OK

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: truyền tống đi.

La Tường lại click Emma đối thoại, sau đó trên màn ảnh xuất hiện một khung đối thoại: Emma yêu cầu ngài đánh bại thành chủ thành Địa Ngục, có chấp nhận truyền tống không?

Click có. Sau đó trước mắt xuất hiện ánh sáng trắng khi tiến vào phó bản, mọi người chờ đợi, rốt cục có thể cùng thân ái tác chiến rồi! Ánh sáng tán đi, lại là nội sảnh của cung điện, đương nhiên cũng dày đặc quý khí, chỉ có ánh sáng mỏng manh của bó đuốc một bên, vật trang trí không phải bộ xương khô thì là đồ đạc rất quý dị, sau đó đứng trước chủ vị là một bà chị tóc dài yêu diễm ăn mặc hở hang... Dáng người không tồi, nhưng kỹ thuật hoá trang có chút lạ... Đâu có ai nói thành chủ là nữ đâu nhỉ... Nhưng, điều quan trọng không phải cảnh sắc xung quanh, cũng không phải thành chủ đại nhân là nam hay nữ, mà là... hai đội nhân mã như cũ không có gặp mặt a a a a!!! Bà nó một lần hai lần đều chơi nhau à!!!! Đã đánh tới BOSS rồi!!! Tổ mười người chỉ là nguy trang!!! Tổ chế tác trò chơi thật sự rất đáng ghét có biết không!!!

Hiện thực rất tàn khốc, không có MT làm sao mà đánh BOSS!!! May mắn điểm truyền tống cách BOSS một đoạn khoảng cách, đám DPS bị kịch này còn chưa bị nữ vương đại nhân chú ý. Vội vã tụt lại một chỗ, xem ra không thể không mở hội nghị nội bộ lần thứ hai! Lần này nhất định phải lên kế hoạch “đăng hoàng” !

Cao thủ không cô đơn –

46. Chương 46

Dùng bất biến ứng vạn biến X2

Thật ra, La Tường đã đoán nhầm, si nam oán nữ không phải Emma và August mà là thành chủ đại nhân và thành chủ phụ nhân...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: thành chủ xuất hiện, nhưng các cậu đâu rồi?

đội ngũ Không Chỉ Là Thần Thoại: bọn tui đang ở chung với vợ thành chủ...

đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: ...

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: thật ra mục đích cuối cùng của phó bản này không phải thành toàn cho Emma và August mà là giúp vợ chồng thành chủ chung giấc ngàn thu...

đội ngũ Linh Vũ: chúng ta nhanh thành toàn cho bọn họ...

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: đúng vậy đúng vậy, con mụ này xấu quá.

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: tiếp tục cố gắng thôi.

đội ngũ Hoa Cúc Nở Khắp Nơi: nếu không làm xong phó bản này, người bị chia rẽ là chúng ta.

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: T^T

Tán tỉnh thì tán tỉnh, nhưng vẫn phải giải quyết vấn đề hiện thực bày trước mắt, BOSS này đánh làm sao? Nhóm MT rất là bình tĩnh, bởi vì cùng lắm thì đánh chậm chậm thôi... Ha ha ha ha... Cười khan hai tiếng, các chiến sĩ xông vào thành chủ. So sánh với bên kia bình tĩnh, nhóm DPS hoảng loạn hơn, kế hoạch không theo kịp biến hóa đúng không? Cho nên kế hoạch của bọn họ là, tiếp tục đánh đại... Ai chọc phải BOSS thì người đó chịu trách nhiệm dắt BOSS vòng vòng, những người khác phụ trách công kích.

La Tường vốn muốn xông lên đầu tiên, kết quả bị Hồng Biển Thiên Hạ giành trước, ai bảo người ta trang bị tốt, giày có thuộc tính gia tốc chớ. La Tường oán hận, trở về phải kêu Yêu Nhất cũng mua cho mình một đôi!!! Ủ, càng ngày càng có tự giác bị bao dưỡng...

Vân Thạch Thuật phang xuống đột một, đột thứ hai theo ngay sau đó, mĩa nó, hai pháp sư đúng là lợi hại, dĩ nhiên các cung thủ cũng không chịu rút lại đằng sau, tiễn vũ thuận gió mà đến, còn là ba kích liên tiếp kèm thêm thuộc tính phong cát (gió cắt). “Phu nhân” cuồng bạo, móng tay sắc nhọn siêu dài cứ vậy vung lên vung xuống, cào về phía Hồng Biển Thiên Hạ. Né tránh, lui về sau, kéo giãn cự ly, ngâm xương, tấn công, rồi né tránh. Hồng Biển Thiên Hạ làm một chuỗi động tác liên hoàn mà chính xác, luôn kịp né một khắc trước khi “phu nhân” công kích. Cũng may nàng đều tấn công bằng tay không, không có ma pháp tầm xa nào... Nhưng vấn đề là sau một chuỗi tấn công của Hồng Biển Thiên Hạ và La Tường, con số màu đỏ bay lên từ đầu “phu nhân” không hề bị như tưởng tượng, ngược lại tấn công của hai cung thủ rất hiệu quả, con số bị khấu trừ còn hơn xa hai đại pháp sư.

Mĩa nó!!! BOSS này kháng pháp a!!! Thuộc tích khiến bọn họ oán niệm chỉ sau thuộc tính tấn công tầm xa đã xuất hiện, “phu nhân” TMD không ăn ma công! Hồng Biển Thiên Hạ đầm đìa nước mắt, vì ma công của mình không tác dụng, quả nhiên không hấp dẫn “phu nhân” được bao lâu, nàng đã nhảy vào lòng Tay Trái...

“A a a... Bả chạy qua đây rồi!!!” Chỉ thấy trong tai nghe truyền ra tiếng hét thê lương của Tay Trái. Bình thường vật công của cung thủ không cao bằng thích khách, ưu thế duy nhất là cự ly tấn công siêu xa, cho nên không có nhiều cơ hội kéo thù hận của BOSS, thế nên Tay Trái “lần đầu thử nghiệm” rất là kinh hoàng.

“Bình tĩnh!” La Tường rốt cục có cơ hội kêu người khác bình tĩnh...

“Cậu yên tâm, có chết tôi sẽ cứu cậu.” Hoa Đào tốt bụng nói, thuận tiện lẫn xa thêm một chút.

“Hoa Đào đừng dọa anh ấy.” Linh Vũ có lòng an ủi, “Tay Trái anh chạy vòng vào ấy. Ồm, hình chữ S cũng được... Chỉ cần đừng chạy hình vuông!”

Đáng thương cho Tay Trái đã sợ đến không nhìn thấy đường, thử hỏi có mấy DPS bị BOSS rượt đuổi mà không hoảng loạn chứ hả! Trừ bỏ hai tên biến thái Hồng Biển Thiên Hạ và La Tường. Hai người này còn đang ở trong góc oán niệm vẽ vòng tròn, tại sao BOSS không đuổi theo mình chứ... Tại sao công kích của mình lại vô dụng như vậy... BOSS đáng ghét... Ê này, được rồi, đừng vẽ nữa! Ra hỗ trợ nhanh coi!

Ai yô, sao lại quên mất nhỉ... Thanh Ảnh!!! La Tường đại nhân dốc sức tạo ra, pháp trượng vật công mạnh nhất trong lịch sử... Quyết đoán thay pháp trượng Thanh Ảnh, sức chiến đấu của La Tường lại phi thăng. Hồng Biển Thiên Hạ thấy La Tường đột nhiên đổi trượng khác, một lần nữa hăng hái xông về phía BOSS... Anh ta làm cái quái gì vậy? Thắc mắc mở tư liệu trang bị của La Tường, sau đó nước miếng chảy đầy đất, phắc, lão tử ra phớ bản cũng phải làm một cây!!! Rất cá tính! Cũng chỉ có Hồng Biển Thiên Hạ mới thích thứ trang bị treo ngoe như vậy. = =|||

Kỳ thật, nhóm DPS trừ bỏ Tay Trái đang u sầu thì những thứ khác đều rất tốt, dù gì bọn họ còn có DPS vật công. So với tổ MT... Nếu BOSS ở đây kháng pháp công, vậy thành chủ bên kia sẽ kháng vật công ... Thế là tình cảnh còn bị kịch hơn lúc giết tiểu quái đã xuất hiện, Vân Phiêu Phiêu công kích mạnh hơn cả đám còn lại...

“Phiêu Phiêu cố lên...” Yêu Nhất bắt đầu dĩ nhiên nói.

“Tôi đi hút thuốc...” Hoa Cúc buồn bực nói.

“Tôi đi hỏi tình huống bên Tay Trái...” Đoàn Đoàn đàn ông gia đình kiểu mẫu! Đáng tiếc bạn Tay Trái bây giờ không đếm xỉa đến anh...

“Tôi đi kiểm đồ ăn khuya.” Vương Giả Chi Kiếm vui vẻ nói.

“...” Vân Phiêu Phiêu cô đơn bị tổn thương, oán ông mà đáng tin thì heo mẹ biết leo cây! “Đừng bỏ em một mình cho thành chủ a a a a!”

“Bình tĩnh, anh còn ở đây...” Vẫn là Yêu Nhất đáng tin, quái đánh không được thì thôi, nhưng kháng quái phải có, mọi người chỉ đang nói giỡn điều tiết điều tiết không khí thôi... Nghĩ đến cảnh cứ giết như thế này chẳng biết khi nào mới giải quyết phó bản hội hợp với thân ái nhà mình đã cảm thấy vô cùng bức dọc, chỉ đành nói giỡn để thả lỏng...

Mặc dù nói bên này tình cảnh bi thảm hơn chút, nhưng so với Tay Trái đang gà bay chó sủa đã khá hơn nhiều. Tuy chậm nhưng chắc. Đáng thương cho Tay Trái lúc nào cũng ở bên bờ cái chết, máu ít, phòng ngự bình thường, bị “phu nhân” thân thiết một tí đã lập tức rụng mất hai phần ba máu.

“Ô ô ô, Đoàn Đoàn cứu mạng...” Sau khi gặp hai lần công kích bất ngờ, Tay Trái không hề chậm trễ mà ngã xuống đầy vinh quang... Còn không cam lòng lưu lại di ngôn. Đương nhiên Đoàn Đoàn không nghe được, sau cùng là Hoa Đào ném hồi sinh cho anh.

“Tôi không muốn dậy...” Tay Trái nói, “Đứng lên sẽ bị bà già đuổi theo, tôi không muốn!!!”

“Mau dậy coi!” Linh Vũ cắn răng nói, “Bà hiện giờ đang sủng ái tôi!”

“Ồ...”

“Thần Thần... cậu chạy theo BOSS có mệt không vậy?” Hoa Đào hỏi bóng người vẫn miệt mài đuổi theo BOSS này giờ.

“Pháp sư chân ngắn không chạy nhanh được!!!” La Tường buồn bực nói, về cơ bản số lần cậu dùng Thanh Ảnh gõ BOSS chỉ đếm trên một bàn tay.

Đương mấy người nói chuyện, “phu nhân” đã lại đổi phương hướng, chạy về phía Tay Trái...

“A a a!! Tại sao giá trị cừu hận lại kéo qua đây rồi!” Tay Trái sầu muộn nha.

“Bởi vì anh là nam?” Linh Vũ thở phào, rốt cục khỏe rồi.

“Tiểu gia không thích gái già!!”

“... Anh công cao.” Vẫn là Hồng Biến Thiên Hạ nghiêm chỉnh nhất...

Tay Trái hối hận, biết vậy... đã không đòi Đoàn Đoàn mua cho mình cây cung cực phẩm, làm hại bản thân vật công cao quá là cao. T^T bị bao dưỡng xin hãy tự trọng! =|||

Lại nằm đất lần nữa, Tay Trái cắn khắn, chỉ biết khi dễ tui!!! La Tường còn đang siêng năng đuổi theo “phu nhân” cũng cắn khắn, TMD không cho lão tử cơ hội biểu hiện!!!

Đương nhiên, bọn họ tuy có vẻ không đứng đắn không đáng tin nhưng lượng máu của BOSS đích thật đang chậm rãi giảm dần, đi đời là chuyện trong tầm tay, dù rằng tầm tay này hơi bị dài...

Cao thủ không cô đơn –

47. Chương 47

Cái chết màu đen

“Cổ lên cổ lên, sắp chết rồi.” Hồng Biến Thiên Hạ găm tảo cổ vũ các đồng đội.

“Hình như~ không có cuồng hóa?” Linh Vũ có chút nghi ngờ, bình thường khi lượng máu của BOSS tụt xuống một mức nào đó thì sẽ cuồng hóa chứ ha.

“Không có, hơn nữa cũng không có kỹ năng gì, BOSS này không mạnh cho lắm...” La Tường cắn lê, cậu đã buông tha cho hành động ngu si cầm trượng chạy theo BOSS...

“Mấy người thì khỏe rồi!! Đau khổ chính là tôi!” Đứa bé xui xẻo Tay Trái...

Hoa Đào hồi máu cho Tay Trái, sau đó nói, “Kiên trì nào, sắp chết rồi

”

Quả nhiên, âm rung của Hoa Đào còn chưa chấm dứt, BOSS đã gục, đương nhiên khi ngã xuống như thường lệ lưu lại một câu, “Ta sẽ không bỏ qua cho các người

”

“Xi, không có tí sáng tạo nào, còn bày đặt kêu phó bản mới.” La Tường ném hạt lê vào thùng rác, lau tay, sờ trang bị nào sờ trang bị nào, lạc thú lớn nhất của phó bản tới đây!!!

...

...

...

5 con người sờ tới sờ lui cũng không sờ được bất kì trang bị hay vật liệu đạo cụ gì trên thi thể BOSS, thậm chí không được lấy một xu!

“Tại sao không có gì hết vậy???” Tay Trái sốt ruột, vậy mình không phải chịu ngược không à?

“Không thể nào...” La Tường nhìn ba lô của mình, không hề có thu hoạch, “Khi tổ đội Yêu Nhất đã chọn hình thức phân chia đạo cụ là tự do nhặt mà... Hơn nữa trong ba lô cũng đâu có.”

“Của em cũng không...” Linh Vũ nói.

Ở đây giải thích xiu, trong “Vùng đất thứ hai” phàm là tổ đội, đều phải trước tiên lựa chọn hình thức phân phối đạo cụ. Kiểu thứ nhất là tự do nhặt, tức vật phẩm rơi xuống ai nhặt trước thì thuộc về người đó. Kiểu thứ hai là ROLL, tức đổ xúc sắc, 1-100, ai ném được nhiều điểm thì thuộc về người đó. Kiểu thứ ba là phân phối ngẫu nhiên, xem vận may đồ tự động rơi vào ba-lô của đội viên. Kiểu thứ tư là đội trưởng phân phối, tức đầu tiên rơi vào ba lô của đội trưởng, sau đó đội trưởng sẽ quyết định chia cho đội viên nào.

Lúc trước khi Yêu Nhất lựa chọn hình thức phân phối, phân phối ngẫu nhiên bị gạch bỏ đầu tiên, bởi vì còn chưa biết tân phó bản rơi ra cái gì, vạn nhất là trang bị nhặt được tự động cố định thì lúc đó có muốn đổi cũng đổi không được, chiến sĩ mà cầm trang bị cố định của pháp sư thì có bao nhiêu bị kịch đây! Sau đó mọi người thấy dù gì cũng đều là quen biết, hơn nữa cái gọi là sờ trang bị, đương nhiên phải tự mình sờ mới có cảm giác, vậy nên quyết định tự do nhặt, chẳng những sẽ có sự mong chờ khi mò mẫm mà còn có thể chọn bỏ những đồ mình không cần.

Năm tên ngốc vây quanh BOSS, vừa thất vọng vừa bị phẫn, có người không cam lòng sờ lần nữa, thật sự không có gì cả!!! Mặc dù là trong nhà nhưng tổ năm người lại cảm thấy từng trận gió lạnh đang thổi qua, thoáng chốc còn có cả lá rụng bay quanh mình, vừa thê lương vừa bi thảm.

Bên này tâm trạng năm người rơi xuống tận đáy vực, bên kia tổ MT vẫn còn đang cọ cọ chà chà, lượng máu thành chủ còn một phần ba. Phiêu Phiêu vẫn đang cố gắng đánh quái, một chiến sĩ kháng quái, hai chiến sĩ đứng xem, một thích khách chả liên quan. Phiêu Phiêu còn phải thường xuyên bơm máu cho chiến sĩ, tuy Yêu Nhất luôn tự mình ăn đại hồng giảm áp lực cho Phiêu Phiêu dù rằng khi kháng BOSS không phải chỉ ăn đại hồng là giải quyết được, nhưng vậy còn tốt hơn bất mục sư liên tục bơm máu. Vừa làm tay đánh vừa làm vú em, tốc độ vẫn bị giảm nhiều.

Cứ vận động máy móc như vậy rất nhàm chán, mấy người ở đây lại không phải dạng nói nhiều, cho nên phần lớn thời gian trong YY rất im lặng... Vào lúc một màu yên tĩnh thế này thì đột nhiên có người nhảy vào.

“Đoàn Đoàn!!! Ô ô ô, không có gì cả!!!” Tay Trái tủi thân nói.

“Hả, em sao rồi? Đánh xong?” Đoàn Đoàn nghe tiếng kể lễ đầy tủi thân của Tay Trái, trong lòng ngứa nha, “BOSS không rơi gì hết?”

“Ừ, tiểu gia bị con mụ kia ngược sống ngược chết, cuối cùng chẳng rơi gì cả!”

“Chào mọi người, bọn em sang nhìn tình hình của mọi người một chút...” Linh Vũ đánh tiếng chào.

“Bà xã, nhớ em!” Vương Giả Chi Kiếm lập tức dán vào.

“Đừng làm nũng, bây giờ tâm trạng em rất tệ! Đợi ra phó bản chúng ta đánh một trận.”

“Ặc...”

“Các người còn bao nhiêu máu?” La Tường hỏi.

“Một phần ba.” Yêu Nhất rốt cục đợi được Thần Thần nói chuyện, luận gia cũng rất nhớ em nhưng không thể nói...

“Ồ...” La Tường kỳ thật cũng rất nhớ anh... A phi, đừng có miêu tả tâm lý tầm bậy cho tui!

So sánh với cặp đôi khó mở lời này, có một cặp đôi khoa trương hơn nhiều...

“Ông xã

em tới tìm anh

”

“Bà xã ~~ nhớ em

”

“Em cũng vậy

”

“Hai thằng con trai có thể dừng như vậy không?” Hồng Biện Thiên Hạ vẫn còn là một học sinh trung học ngây thơ.

“Khụ, làm quen sẽ ổn thôi.” Phiêu Phiêu cô nương đột nhiên bổ sung, “Lão nương ra phó bản nhất định phải tìm trai!!!”

Truyền hình trực tiếp hiện trường các tiểu thụ bị ủy khuất tìm các tiểu công an ủi tạm thời chấm dứt. Chúng ta nói đến chính sự đi, chính sự là, khi thành chủ ngã xuống cũng không có bất kỳ vật gì rơi ra... Đây là vì sao? Vì sao?

Bởi vì... đơn giản thôi, đại BOSS không phải hai đứa này! Giây phút thành chủ đi đời, trên màn hình của mười người đều xuất hiện một con số đếm ngược thật to 15, 14, 13... Phía dưới có một hàng thông báo màu đỏ của hệ thống: Chúc mừng các bạn! Đã thành công đánh chết ác ma song sinh của thành Địa Ngục, nhưng trận chiến còn chưa kết thúc, lời nguyện của ma vương đã giúp ác ma song sinh hợp thành một, báo thù sau khi hồi sinh sắp bắt đầu, xin các dũng sĩ chuẩn bị cho một đợt ác chiến mới!

Hóa ra không phải vợ chồng... Thì lão tử đã nói mà bà cô xấu như vậy ai mà thèm! Tâm tình La Tường lại sáng hẳn lên, vẫn còn việc làm, vẫn còn BOSS cuối! Vậy là vàng bạc trang bị cực phẩm mới tan biến vừa nãy lại hiện lên trước mắt...

Đếm ngược chấm dứt, cảnh tượng phía trước dần tối đi biến mất khỏi tầm nhìn, sau đó giữa một màu đen thui, mười bóng người chậm rãi tản ra ánh sáng trắng diệu, chiếu sáng bản thân đồng thời chiếu sáng đồng bạn. Rốt cục lại hội hợp, lần này đã có thể kẻ vai chiến đấu rồi chứ nhỉ? Nhưng cảnh sắc một màu đen thui, chỉ nhìn thấy bóng đội hữu còn BOSS ở đâu? Khi mọi người đang nghi hoặc thì đột nhiên trên đầu nhân vật Không Chỉ Là Thần Thoại nhảy lên một con số -100000 màu đỏ cực to, sau đó chết ngay tắp lự...

Mịa bà nó!! Lượng máu của ông mới có 5000!!! Chiến sĩ thuần thể (thuần thể lực: cộng hết điểm vào thể lực để tăng máu) lượng máu cũng chỉ 20000!!! Người trừ một phát 100000 là sao hả!!! La Tường tức khắc muốn gọi ngay cho chăm sóc khách hàng, hỏi bọn họ có phải BUG hay không...

Sau đó chỉ thấy chính giữa màn hình, thông báo màu đỏ của hệ thống lại xuất hiện: ác ma song sinh thành công hợp thể thành “Hỗn Độn”, Hỗn Độn thức tỉnh —— kỹ năng Thuần Sát phát động.

Kỹ năng Thuần Sát... chính là tục xưng giết ngay à, lão tử lại trúng số rồi! Bất quá La Tường đã biết vừa nãy không phải BUG mà là đại chiêu của Hỗn Độn. Có điều đại chiêu này phóng đột ngột quá vậy...

“Phắc.” La Tường vẫn nhin không được chữ một câu.

“Hoa Đào cứu người.” Yêu Nhất vẫn bình tĩnh, BOSS đã xuất hiện, đánh lẹ lẹ coi, “Đặc điểm của Hỗn Độn xem ra là hòa vào bóng đêm.”

“Hở, không nhìn thấy làm sao đánh?” Tay Trái hỏi.

“Pháp sư phóng quần, ở đâu bay lên lượng máu bị tổn thương thì Hỗn Độn ở đó.” Đoàn Đoàn nghĩ ra một biện pháp.

“Ý kiến hay.” Hồng Biển Thiên Hạ tích cực hưởng ứng, bắt đầu ngâm xướng.

“A.” Linh Vũ kêu một tiếng, hình như cô mới bị Hỗn Độn “sờ”, nhưng may mắn chỉ là tấn công thông thường, không phải cái Thuấn Sát gì gì đó, lượng máu chỉ mất một phần ba thôi...

“Bây giờ đang ở bên cạnh em?” Linh Vũ vừa nói vừa trốn ra xa, tuy không biết BOSS ở đâu nhưng chạy trước rồi tính, khi di động khó bị công kích hơn.

Lúc này quần công của Hồng Biển Thiên Hạ đã ném tới, quả nhiên dựa vào giá trị thương tổn hiện trên đỉnh đầu BOSS mà định vị, nhưng bởi vì BOSS cũng đang di động, cho nên có thể giây tiếp theo đã không còn ở vị trí đó, biện pháp này chỉ có thể biết vị trí đại khái, không chính xác lắm.

“Đáng lo nha.” Hoa Cúc nói.

“Cái đám ngu ngốc này.” La Tường hồi sinh đứng dậy, không ngờ tâm tình đã biến tốt hơn, “Có một biện pháp siêu đơn giản!”

Cao thủ không cô đơn –

48. Chương 48

Tạm thời đoàn tụ là vì tiếp tục ly biệt

La Tường ném Vãn Thạch Thuật qua trước, định vị BOSS, sau đó lập tức thả một Dây Leo Độc về phía đó.

“Đơn giản không!” La Tường dương dương đắc ý.

Hỗn Độn sau khi trúng độc, mỗi giây đều vì trạng thái trúng độc mà mất máu, tuy kỹ năng này bình thường rất yếu vì lượng máu bị trừ thật sự ít, nhưng nhờ vậy mà không ngừng bay lên con số làm thành một dấu hiệu. Trạng thái trúng độc 20 giây, hai pháp sư có thể luân phiên phóng, hơn nữa thích khách cũng có Bẫy Độc, đạo lý giống nhau.

“Không chỉ trạng thái trúng độc.” La Tường hăng hái nói, “Còn có trạng thái xấu như giảm tốc độ, giảm phòng ngự, khi ném vào quái, không phải đều sẽ có dấu hiệu à?” Tỷ như khi giảm tốc độ, dưới chân quái sẽ xuất hiện hiệu ứng vòng xoáy màu tím, khi giảm phòng ngự sẽ có dao kiếm bán trong suốt xoay chung quanh quái.

Mọi người nháy mắt cảm thấy vô cùng xấu hổ, còn bày đặt là cao thủ game... Cách đơn giản như vậy cũng quên mất. Bởi vì Hỗn Độn thành linh xuất hiện làm bọn họ hoảng hốt, ngay cả trạng thái xấu căn bản cũng chưa thêm cho BOSS.

“Ừ ừ. Rất thông minh.” Yêu Nhất không bỏ lỡ thời cơ khen ngợi chó con Thần Thần đang ngoắt đuôi chờ thưởng.

“Dĩ nhiên, hừ hừ.” La Tường dùng hừ hừ tỏ vẻ đã nhận khen thưởng.

Vấn đề khó giải quyết nhất đã được giải quyết, mười người nhanh chóng tổ chức chiến đấu, MT, DPS, MS mỗi người đều có vị trí của mình, chiến đấu được tiến hành nhanh gọn rành mạch. Kỳ thật trừ bỏ thuộc tính không nhìn thấy và chiêu Thuấn Sát biến thái, Hỗn Độn này không khác quái bình thường là bao.

Đánh chốc lát, đám La Tường cũng dần đoán ra thời gian phóng thích Thuấn Sát. Một phút một lần, y chang như trúng thưởng, chỉ ai người đó trúng, trúng nhiều thành quen, nhờ vào lần đầu tiên hoảng sợ và không cam lòng, trước mỗi vòng Thuấn Sát, đám người nhảm chán này bắt đầu đánh cược ai sẽ trúng số vòng tiếp theo. Địa chủ Yêu Nhất làm nhà cái, Phiêu Phiêu cô nương ghi sổ, tám người còn lại đặt vàng... Trong cái khổ mua vui, còn mua rất vui vẻ.

Chiều cuối cùng, con BOSS tối thui chậm rãi nứt ra, trong khe nứt hé ra tia sáng, tựa như động vật phá vỏ, dần dần vết nứt càng lớn, hào quang ban đầu càng mãnh liệt, khi ánh sáng đã bắn đầy màn hình thì có

một khoảnh khắc bị màu trắng chói mắt như thế làm không mở mắt được, trò chơi này đồng bóng quá đi, La Tường nói.

Ánh sáng chậm rãi biến mất, mọi người trở về trước mặt Emma và Augus, đương nhiên lại biến thành tiểu tổ năm người...

“Ồ, lại tách ra?” Tay Trái rói rắm.

“Yada...” Hoa Đào nói theo phong cách Nhật.

“Hơ hơ hơ, thú vị nhỉ...” La Tường diên rồi --.

May mắn, tổ chế tác thật sự không ác ôn như vậy, truyền tống mọi người trở lại chỉ vì có lòng từ NPC phát thưởng cho bọn họ mà thôi... Đối thoại với Emma xong, rơi vào trong bao là một bảo rương, phía trên ghi chú sau khi mở ra ngẫu nhiên nhận được tiền, trang bị hoặc đạo cụ hiếm. Tuy đã nhận được phần thưởng, nhưng mà không có khoái cảm sờ BOSS a a a a!!!!

Click đôi vào, bảo rương thông báo, bạn không có quyền mở rương này...

“Vì sao tôi mở không ra?” La Tường hỏi.

“Lúc nói chuyện với NPC anh không thấy thông báo à? Khi cô ta đưa rương cho anh có nói phải trao đổi cùng người hữu duyên, phải là rương của đối phương anh mới mở được.” Hồng Biển Thiên Hạ nói, người này không thèm nhìn nội dung sao?

“Được thôi...”

“Hèn chi tôi cũng mở không ra.” Tay Trái nói.

“Em còn tưởng rằng phải cần đạo cụ chìa khóa gì đó.” Linh Vũ nói.

“Tôi phục các người rồi!” Hồng Biển Thiên Hạ bắt đắc dĩ, không có đứa nào thèm coi thông báo hết!

“Còn có bảo rương à?” Hoa Đào kinh ngạc, “Tôi còn đang chờ mò quái đây này...”

“... Tự mình xem ba lô!”

Nói chuyện với Emma thêm một lần nữa, tất cả được truyền tống ra ngoài, hoạt động phó bản lần này viên mãn hạ màn. Mọi người gặp mặt ở cửa phó bản, hai tổ người đổi rương, hớn hở mở bảo rương.

“Lại mở ra được một chìa khóa vào phó bản.” Đoàn Đoàn nói, “Hừm, thưởng cho một lần cơ hội nữa à...”

“Một đồng tiền...” Hồng Biển Thiên Hạ nói, “Tôi đâu có thiếu tiền!”

“Đá vật phong cấp năm.” Tay Trái nước miếng giàn giụa.

Mọi người trao đổi rồi tự mở rương của mình, vận số La Tường coi như không tệ, mở được áo choàng mục sư cấp 80, vừa lúc cho Lạc Tiểu Thiên mặc. Yêu Nhất mở được một nhẫn pháp công, đương nhiên là giao nộp cho bà nhà. Nhưng chẳng có ai mở được sáo trang trong truyền thuyết của tân phó bản, quả nhiên xác suất rất thấp.

Mùa hè trời sáng nhanh, không cần ngủ nữa, qua 2 tiếng nữa là có thể nghênh đón hừng đông rồi. Tùy tiện chào hỏi một câu, mọi người đều logout đi ngủ.

La Tường tắt vi tính, vừa mới nằm xuống... chuông di động đã vang lên.

Diệp Khâu Phong, nhìn tên hiển thị, đã bị vây trong trạng thái nửa ngủ nửa mê, La Tường mơ mơ màng màng đọc cái tên một lần nữa, ai vậy nhỉ? Hình như quen thuộc lại hình như không quen cho lắm, tiếng chuông vang lên dai dẳng, cậu lại nhìn chăm chăm thêm 2 giây mới có phản ứng, chết tiệt, đây không phải tên của Yêu Nhất Thần Thoại à!

“Alô...”

“Là anh.”

“Ừ, chuyện gì? Vừa này sao không nói?”

“Quên mất.” Đối phương thân nhiên trình bày.

“Ồ, gì vậy?”

“Muốn hỏi em khai giảng mừng mấy.”

“Mừng mười.”

“Ngồi xe lửa?”

“Ừ.”

“Trường em ở khu XX hả? Cách nhà ga rất xa.”

“Đúng vậy, phải ngồi xe thêm nửa giờ.”

“Kéo hành lý rất bất tiện nhỉ?”

“Đúng vậy, mỗi lần tới trường học đều mệt gần chết.”

“Em mua vé xe lửa lúc nào thì báo thời gian cho anh, đến lúc đó anh đi đón em.” Không phải câu nghi vấn mà là câu trần thuật.

“Hả, không ổn cho lắm, rất phiền anh.” La Tường có chút do dự.

“Không sao, anh lái xe tiện mà, nửa giờ đã đến.”

“Được rồi, cảm ơn nhiều.” La Tường cũng không phải người ngại ngùng.

“Khách sáo với anh cái gì chứ?” Đối phương khẽ cười hơi ái muội, “Không quấy rầy em ngủ, ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.” La Tường nói tiếng ngủ ngon, sau đó chờ đối phương cúp điện thoại, đây là thói quen của cậu, nhất định phải đợi đối phương cúp điện thoại cậu mới có thể ngắt máy, vì cậu cảm thấy cúp máy sớm hơn người khác không được lịch sự cho lắm, tuy rằng rất nhiều đứa bạn nói hành vi này của cậu thuộc một trong những chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế... Kết quả đợi mãi, Yêu Nhất vẫn chưa cúp.

“Ừm, sao anh không cúp điện thoại?” La Tường hỏi, cậu thật sự rất mệt, muốn đi ngủ ...

“Chờ em cúp anh mới cúp.”

“À.” Cũng rối loạn ám ảnh cưỡng chế giống mình à? La Tường lăm bầm một câu, chuyện cúp điện thoại này lại chẳng có gì đáng giằng, cậu dứt khoát cúp máy trước.

Đầu kia điện thoại, Yêu Nhất cười khổ, câu lăm bầm sau cùng của La Tường “rất không may” là anh nghe thấy được. Em mới ám ảnh cưỡng chế, cả nhà em đều ám ảnh cưỡng chế, cái đồ không biết lãng mạn!

La Tường mơ màng nói chuyện điện thoại xong, chuẩn bị tắt máy thì nhìn thấy lịch trên di động, 11 tháng 8... Bà nó cách khai giảng còn tới một tháng lận có biết không!!!

Cao thủ không cô đơn –

49. Chương 49

Đẩy ngã và phản đẩy ngã

Trong game đừng bao giờ cho rằng mình trâu bò nhất. Khi bạn cảm thấy mình trâu bò, còn phát tán tư thái này ra ngoài thì bạn đã biến thành giả vờ bò.

Ở cửa thành Địa Ngục có một NPC có thể dò bảng xếp hạng khiêu chiến, trên bảng chỉ ghi lại 100 thứ hạng đầu, sắp xếp theo thời gian khiêu chiến. Bọn La Tường đánh phó bản xong đi ra, nhìn thử, không tệ lắm, thế mà xếp hạng mười lăm, dù sao cũng là lần đầu tiên chỉ mang tâm tình thử nghiệm, có thể hoàn thành đã tốt rồi. Thế nhưng chờ bọn họ ngủ một giấc dậy lên mạng thì thứ hạng đã biến thành bảy mươi lăm. Theo thời gian phó bản được mở càng ngày càng lâu, người đi vào cũng càng ngày càng nhiều, hướng chỉ trên mạng đã đưa ra cả mấy chiến lược đỡ đỡ ương ương, thứ hạng bị rút là chuyện bình thường.

Có những lúc, thứ hạng luôn khơi dậy lòng hiếu thắng của mỗi người. Bọn La Tường cũng không ngoại lệ, vì vậy mỗi ngày một lần phó bản đã biến thành hoạt động không thể thiếu. Trong mỗi lần khiêu chiến đều rút ra kinh nghiệm, cải tiến đấu pháp, đáng tiếc vận may lại chiếm tỉ lệ rất lớn, dù gì cũng là chia tổ ngẫu nhiên, muốn khiêu chiến thứ hạng phải chú ý thiên thời địa lợi nhân hoà, kỹ thuật rất quan trọng nhưng chia tổ còn quan trọng hơn, bọn La Tường đã từng bị kịch đến độ trong tổ không có lấy một mục sư.

Đi phó bản, làm trang bị, còn phải trông nom công hội và quản lý chủ thành, dĩ nhiên tán tỉnh yêu đương cũng không thể thiếu, vậy là mỗi ngày của La Tường đều trôi qua rất phong phú và bận rộn. Cứ vậy chớp mắt đã một tuần, hôm nay La Tường không thể ở nhà hóng điều hòa chơi game được nữa, hôm trước mẫu thân đại nhân và cha rời nhà du lịch Hải Nam, vứt mình ở nhà thì thôi đi nhưng trước khi đi còn giao cho mình nhiệm vụ, cuối tuần phải đến nhà Tiểu Hồng Mao tiếp tục dạy kèm nó... La Tường thở dài, lần trước bị khinh bỉ chưa đủ sao, tại sao còn kêu mình đi nữa.

Bất đắc dĩ đội cái nắng chói chang, La Tường mặc áo thun quần lửng cứ vậy lác lác đi ra ngoài. Nhấn chuông cửa, mở cửa như cũ là Tiểu Hồng Mao đang xụ mặt. Nói như nào cũng đều là chiến hữu cùng đi phó bản mỗi ngày, tại sao không có một xíu “tình cảm chiến hữu” gì hết vậy?

“Ba mẹ em không ở nhà?”

“Ừ.” Đối phương tùy tiện lên tiếng, ý bảo cậu vào phòng.

Thực giác khiến La Tường cảm thấy tâm trạng đối phương hình như không tốt lắm? Mặc dù đối phương rất thích chơi trò mặt than, nhưng La Tường cảm thấy đây chỉ là ngụy trang của Tiểu Hồng Mao thời kỳ phản nghịch, ở chung nhiều sẽ biết kỳ thật đối phương rất được, không phải lạnh lùng hờ hững như bên ngoài.

“Làm gì? Nhờ anh mày dạy chơi game à?” La Tường tùy tiện tìm đề tài đánh vỡ không khí hơi cứng ngắc.

“Văn Toán Anh Lý Hóa anh không giỏi bằng tôi, trong game cũng thua nhiều hơn tôi.” Hồng Trung khinh miệt hừ một tiếng, “Nhưng trái lại có một thứ lợi hại hơn tôi nhiều.”

“Hả?” La Tường nhìn đối phương, tại sao hôm nay chẳng những tâm tình không tốt mà ngay cả cách nói chuyện cũng âm dương quái khí vậy.

“Gạt người lợi hại nhỉ.” Hồng Trung nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Nói như thế thì La Tường không có tự giác cỡ nào cũng biết đối phương đang nói gì, “Ặc, em biết rồi?”

“Mấy người cho tôi là ngu ngốc sao! Hai người các anh có chút tự giác bớt liếc mắt đưa tình lời ngon tiếng ngọt được không!!!!”

“Rõ ràng vậy sao?” La Tường bị âm lượng đột nhiên tăng cao của đối phương dọa cho nhảy dựng.

“Tuy rằng lúc đó cảm thấy hai thằng con trai... Tôi có phải đã nghĩ nhiều hay không,” Hồng Trung dừng một chút, không biết nên biểu đạt thế nào, “Nhưng mà hai người cũng quá... ấy rồi!”

Càng nói càng tức, mà tức nhất chính là khi nó phát hiện La Tường lừa gạt mình thì tự dưng không xác định được mình rốt cuộc là giận đối phương lừa gạt mình hay là giận hai người kia thân mật... Mịa, là một thằng con trai đó!

“Cậu đã biết, vậy lão tử liền nói tiếng xin lỗi với cậu, việc này là bọn tôi không tốt, mãi không giải thích rõ với cậu.” La Tường cũng thần nhiên, cậu cảm thấy bạn nhỏ trước mặt chỉ là tức giận mình bị gạt cộng thêm phát hiện Lạc Tiểu Thiên là cậu nên có chút thẹn quá phát nộ thôi.

“Các người, thật sự là một đôi?”

“Ừm...” Cái này La Tường hết thần nhiên nổi rồi, “Ừ... Xem như vậy đi.”

“Hai người đều là nam...” Mặt Hồng Trung hơi phỉếm hồng.

“Ừ. Không cần hoài nghi giới tính của anh mày!” La Tường cố gắng chuyển đề tài.

“Tôi không phải ý này!” Đáng tiếc đối phương lại chuyển trở lại, “Anh không ngại đối phương là con trai à? Anh là GAY?”

“Anh mày không phải GAY!” La Tường rơi lệ đầy mặt, lão tử năm đó cũng là một thằng trai thẳng phong nhã hào hoa, “Chẳng qua, người thích là hấn thôi.” Hơn nữa cũng không ghét hôn môi, hẳn là có thể tiếp tục... Đương nhiên những lời này La Tường không nói ra.

Nói xong câu đó, đối phương nhìn cậu một hồi, rầm, đẩy ghế dựa đứng lên, bịch bịch bịch đi đến trước mặt La Tường, giơ tay dùng sức đẩy cậu... La Tường liền vô cùng thâm đảm dùng tư thế đang ngồi, cả ghế lẫn người trực tiếp ngã ngửa ra sau. May thay cậu phản ứng kịp thời, khoảnh khắc ngã xuống thì lăn sang bên cạnh, nhảy khỏi ghế thành công, nếu thật ngã ra sau trực tiếp đập xuống đất thì cái ót đã toi rồi.

“TM cậu muốn làm gì!!!” La Tường ngồi dưới đất nổi giận, muốn mưu sát mình à?

Mặc dù có chút áy náy, nhưng Hồng Trung vẫn đến gần La Tường, ngồi xổm nhìn cậu hỏi, “Vậy anh thích tôi không?”

Phắc, lần này La Tường đã hiểu rõ, thì ra Tiểu Hồng Mao sau khi biết Lạc Tiểu Thiên là mình vẫn còn chưa bỏ cuộc. Nhưng mà... ban đầu cậu cho rằng Hồng Thiên Hạ đối Lạc Tiểu Thiên chỉ là hứng thú nhất thời, huống chi còn là kiểu yêu online không thành, tại sao bây giờ chân tướng rõ ràng, ngược lại còn khoa trương hơn, lẽ nào muốn kéo ra tới đời thực? Lão tử thích một đứa con trai chưa đủ, còn phải thích tới hai đứa?

“Không thích.” Bị đối phương nhìn chăm chăm quá phiền, “Cầu tình yêu không thành đã muốn đẩy chết anh mày?”

“Không phải...” Hồng Trung do dự, “Vốn muốn đẩy ngã anh, sau đó hỏi anh có thích tôi hay không... Kết quả gặp vấn đề về mặt kỹ thuật.”

“Cậu xem phim tình cảm nhiều quá hả?” La Tường tức đến muốn chửi thề, “Hơn nữa, tôi không phải vai nữ chính tùy tiện đẩy là ngã!”

“Hả?” Hồng Trung nhìn cái người vừa nói vừa nhào qua đây, đầu óc trống rỗng.

La Tường dốc sức nhào về phía người đang ngồi chồm hổm đối diện, dùng thể trọng đè nó lên mặt đất, đây mới là ví dụ đẩy ngã thành công có biết không? Nhìn người bị đè phía dưới, La Tường dùng vẻ mặt rất chân thành cùng ngữ khí rất chân thành, nói: “Nhóc con, trước khi muốn tỏ tình thì phải nghĩ cho kỹ bản thân có thể chấp nhận bị anh mày đè phía dưới không. Cậu thật đúng là TMD khờ đến mức coi lão tử là con gái à? Hử?” Nói xong còn sờ soạng mặt bạn nhỏ đã bị dọa phát ngốc...

Nói thật, Hồng Trung đúng thật là không nghĩ nhiều như vậy, hỏi cậu thích La Tường đến cỡ nào thì cũng không đến mức ấy, cho nên hoàn toàn không cần nhắc đến chuyện có thật ở bên nhau hay không, càng miễn bàn đến chuyện về sau ai trên ai dưới. Chỉ là nhất thời không cam lòng cộng thêm hâm mộ Yêu Nhất Thần Thoại, vì vậy mà kích động.

Thằng nhỏ đáng thương bị dọa sợ rồi, La Tường đương nhiên không phải thật muốn cùng nó làm gì đó, mà nói tới thật sự gì đó thì cậu cũng có biết đâu! Chưa từng thực chiến qua mà... Đạt được mục đích hù dọa đối phương, La Tường đứng lên, vuốt quần áo, tiêu sái phát tay một cái, “Anh đi đây, tự mình nghĩ cho kỹ đi.”

Gật gật đầu, Hồng Trung bị dọa ngốc cũng chẳng biết đối phương nói nghĩ là nghĩ cái gì, vô thức gật đầu đồng ý, đứng lên còn rất có lễ phép muốn đưa La Tường ra cửa.

“Không cần tiễn,” Nhìn “thành quả dạy dỗ” của mình, La Tường vô cùng hài lòng, tâm tình khoan khoái, cậu rất thích khi dễ trẻ con...

“Buổi tối nhớ phỏ bần đúng giờ.” Trước khi đi cậu còn không quên dặn một câu.

“Ồ.” Tiểu Hồng Mao tiếp tục ngoan ngoãn gật đầu.

“Bái bai.” Vui vẻ vẫy tay một cái.

“Bai...” Hồng Trung nhìn người rời đi, không ngờ được lần tiễn này, nó đã biến thành người cuối cùng nói chuyện với La Tường trước khi cậu mất tích...

Đúng vậy, kêu người khác đúng giờ đi phở bún, bản thân thì lại cho mọi người leo cây, hơn nữa còn mất tích cả đêm.

Cao thủ không cô đơn –

50. Chương 50

Thằng thần được khoan hồng, ra vẻ dễ thương đáng xấu hổ

đội ngũ Linh Vũ: tám giờ rồi, còn chưa lên à?

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: gọi điện thoại chưa?

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: rồi, tắt máy.

Diệp Khâu Phong có chút sốt ruột bấm điện thoại của đối phương, như cũ thông báo tắt máy.

đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: cậu ta ban ngày cũng không lên.

đội ngũ Hồng Biến Thiên Hạ: ban ngày ở nhà tôi...

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: hai người quen biết ngoài đời à?

đội ngũ Hồng Biến Thiên Hạ: ừ..

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: về nhà lúc nào?

đội ngũ Hồng Biến Thiên Hạ: hình như năm giờ thì phải.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: trước khi đi cậu ta có nói gì không?

đội ngũ Hồng Biến Thiên Hạ: không có...

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: hử? không gì cả?

đội ngũ Hồng Biến Thiên Hạ: kêu tôi vào game đúng giờ...

đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: mịa, kết quả bản thân thì không tới.

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: có thể có chuyện gì chẳng, ta chờ chút đi.

đội ngũ Tay Trái Dắt Tay Phải: ừm.

Kết quả lần này đợi, qua 0 giờ cũng chưa đợi được người.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ngại quá, lãng phí số lần phở bún của mọi người...

đội ngũ Cây Đào Nở Hoa Đào: không có gì, nhưng Thần Thoại rốt cuộc đâu rồi

đội ngũ Vương Giả Chi Kiếm: vẫn không liên hệ được à?

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ừ.

đội ngũ Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: cũng không còn sớm. Chúng ta off trước đi, tôi cũng sẽ thử gọi điện thoại cho cậu ấy.

đội ngũ Yêu Nhất Thần Thoại: ok.

Tắt máy tính, Diệp Khâu Phong cũng không lên giường ngủ, tuy rằng đã sắp một giờ, nhưng cách vài phút anh lại bấm điện thoại một lần, thì ra quan tâm của mình với cậu ta đã không chỉ gói gọn trên Internet. Khi La Tường online, chỉ đơn thuần nói chuyện bằng Khẩu Khẩu hay chat voice trên YY hoặc trao đổi trong game đã không còn đủ, vậy nên sẽ thường xuyên tìm chút lý do gọi điện thoại cho đối phương, tuy rằng cũng chỉ có giọng nói nhưng sẽ cảm thấy khoảng cách gần thêm một ít. Còn bây giờ, khi không tìm thấy đối phương, anh mới đột nhiên nhận ra trừ một dây số di động thì liên hệ giữa hai người lại mỏng manh như vậy. Bình thường không tìm thấy một người, có thể gọi vào điện thoại nhà của đối phương, có thể liên hệ bạn bè hoặc thân nhân hỏi thăm tin tức đúng không? Nhưng... Diệp Khâu Phong cười khổ, ngoại trừ một

số di động, anh chẳng biết gì. Có lẽ theo một nghĩa nào đó, mối quan hệ giữa Hồng Biển Thiên Hạ và La Tường còn gần hơn anh.

Sau khi tìm được cậu ta, từ ông bà tổ tiên cho tới bạn học nhà trẻ, từ quần lót mặc số mấy cho đến gần đây ăn cái gì nhất định phải tra hỏi rõ ràng, Diệp Khâu Phong hạ quyết tâm. Trước giờ cứ cảm thấy từ yêu online phát triển ra đời thực, hẳn là nên đi từng bước một, nhưng anh đã quên, vô luận là thích thứ gì hoặc là thích người nào đều phải nắm chắc trong tay mới đúng.

Bất an, nôn nóng, các loại cảm xúc xa lạ dần tràn ra trong đêm dài yên tĩnh, tối nay không cần ngủ nữa rồi. Diệp Khâu Phong nhìn di động trong tay vì nhiệt độ cơ thể mà hơi nóng lên, đang muốn gọi thêm một cuộc thì một dãy số xa lạ gọi đến.

“Alô.” Anh đón điện thoại.

“Khụ.” Ho nhẹ một tiếng, rõ ràng đang che giấu rất nhiều lúng túng, nhưng những cái này không quan trọng, từ một âm tiết này Diệp Khâu Phong đã biết là ai.

Đối phương ngừng một chút rồi nói, “Là tui.”

“Em đi đâu vậy hả?!” Trái tim rối cuộc yên tâm, theo sau đó là cơn giận hậu lo âu, người nào đó rất hiếm khi hò hét rồi cục đã phá công.

Bốn giờ sáng, bệnh viện nào đó ở thành phố S.

Trong phòng truyền dịch ngoại trừ vài y tá và bệnh nhân đang treo bình nước biển ngồi lác đác trên ghế thì chỉ còn tiếng gió ngoài cửa sổ. Bệnh nhân và y tá đang gà gât thì bị tiếng bước chân gấp gấp đến gần làm cho tỉnh, cô y tá ngẩng đầu muốn nhìn xem có phải có người bệnh mới hay không thì chỉ thấy một chàng trai mặc sơmi đen bước nhanh qua mặt, có tinh thần vậy à? Nhất định không phải người bệnh...

Chàng trai đi tới cửa, nhìn một lượt những người ở trong phòng, sau khi nhắm được mục tiêu, nhú mào, bước về phía người nọ. Đi đến trước mặt mục tiêu, nhìn người nào đó trên đầu, cánh tay, cổ chân đều có băng vải, ngón tay phải bị đánh thạch cao, trên áo thun còn mơ hồ dính vết máu đỏ sẫm, mặt mày nhẵn dĩnh, “Em làm gì mà ra thế này?”

La Tường mơ màng bị tiếng chất vấn từ đỉnh đầu làm tỉnh, cậu ngẩng đầu nhìn chằm chằm gương mặt người mới tới thật lâu, đáng vẻ như hồn đang ở trên trời.

Diệp Khâu Phong lại nổi giận, “Sao? Không biết anh à?”

“A?” Cuối cùng thanh tỉnh một ít, La Tường theo bản năng muốn dùng tay phải sờ đầu, kết quả mới nâng lên đã bị đối phương ngăn cản.

“Coi chừng tay mình.” Diệp Khâu Phong bắt đắ dĩ đề bàn tay bó bột của La Tường.

Lúc này mới nhớ tới tay phải bị gãy xương ngón tay, vì vậy La Tường lại theo bản năng muốn nâng tay trái, kết quả bị ngăn cản lần nữa.

“Tay này còn đang truyền nước.” Lần thứ hai bắt đắ dĩ đề lại tay kia, trên cơ bản cơn tức đã bị hai lần bắt đắ dĩ mài nhẵn bóng. Diệp Khâu Phong giờ tay thay La Tường có hai tay “không tiện” sờ đầu, ừ, xúc cảm vẫn tốt như vậy.

Thiệt là quý dĩ... La Tường một bên hưởng thụ đối phương thay mình làm hành động sờ đầu, một bên tự hỏi, người này tại sao tới đây?

“Ừm, sao anh lại đến?” Cậu ngẩng đầu hỏi, “Anh ngồi xuống được không, ngẩng đầu nhìn anh mỗi cổ.”

Diệp Khâu Phong chọn vị trí phía bên tay trái La Tường ngồi xuống, “Không phải em gọi điện thoại cho anh à?”

“Tôi chỉ là vì di động bị hư, sợ mọi người chờ sốt ruột nên mới mượn điện thoại nói một tiếng với anh, sao anh lại tới đây?”

“Hỏi em làm sao vậy, em nói bị thương đang ở bệnh viện, chẳng hề nói nguyên nhân. Anh có thể không tới đây xem được à?”

“Ồm, chỉ là không muốn anh lo lắng thôi...”

“Vậy em cần gì phải nói mình bị thương? Cái này không phải khiến người khác lo lắng à?”

“Ủy khuất kể khổ không được sao...” La Tường con mắt lảo liên, “Đâu có kêu anh qua đây...”

“Vậy em còn nói địa chỉ bệnh viện rõ ràng cho anh làm gì?”

“Ha ha ha... Thật không? Tôi không nhớ rõ... Tôi có nói à?”

“Đương nhiên! Mù đường như em không ngờ còn nhớ địa chỉ giỏi ghê!”

“Dĩ nhiên... Ha ha ha.” La Tường cười khan.

“Muốn làm nũng thì cứ nói thẳng đi, anh không ngại đến đây với em đâu.” Nói vậy, Diệp Khâu Phong lại thuận tay sờ đầu cậu.

“Hừ hừ.” Người nào đó bị vạch trần, chỉ có thể bắt chước heo hừ hừ hai câu cho qua.

“Nói đi, em rốt cuộc làm sao mà bị thương?” Nhìn thăm trạng “thương tích đầy mình” của cậu, Diệp Khâu Phong tò mò hỏi.

“Nói ra rất dài dòng...” La Tường lộ vẻ sẽ lải nhải nhiều lắm.

“Vậy nói ngắn gọn.”

“Phắc, đối xử với thương binh như lão tử, thái độ tốt chút kiên nhẫn nhiều chút được không?”

“Không được, em làm bọn anh lo lắng mất bao lâu? Nói mau!”

“Ừ.” La Tường chột dạ nói, “Là vậy, tôi ra khỏi nhà Tiểu Hồng Mao, đúng rồi Tiểu Hồng Mao chính là Hồng Biển Thiên Hạ, sau đó...”

...

...

...

Nghe xong La Tường tự thuật, Diệp Khâu Phong đã không biết phải dùng vẻ mặt từ ngữ gì để đánh giá “tao ngộ” của đối phương...

“Cho nên nói, em bị thương, vừa không phải do tai nạn xe cộ, cũng không phải bị cướp bóc, càng không phải bị chận hoa đập trứng, mà là do bản thân đi đường ngã xuống hố người ta thi công đường ống??!!”

“Ừ.” La Tường mở to hai mắt nghiêm túc gật đầu.

“Đừng có giả vờ vô tội giả vờ đáng yêu!” Nổi giận lần thứ ba trong đêm.

“Luận gia là hoang mang...”

“Đừng có ra vẻ dễ thương!!! Trái lại em nói cho rõ xem bản thân đang đi đường yên lành tại sao lại té xuống!!! Cũng đâu phải đêm hôm khuya khoắt gì!!! Là buổi chiều, là ban ngày! Ánh sáng đầy đủ, tầm nhìn rõ ràng!”

“Ặc... Ngoài ý muốn ngoài ý muốn.” La Tường đánh chết cũng sẽ không nói là vì sau khi rời khỏi nhà Tiểu Hồng Mao, đột nhiên phát hiện đoạn “lý luận trên dưới” mình nói với Tiểu Hồng Mao kỳ thật cũng áp dụng cho chính mình. Nếu là thật sự ở bên Yêu Nhất, thật sự phải “ấy ấy”, xem tình huống trước mắt bản thân khẳng định là phía dưới... Minh thật sự đã chuẩn bị xong ư? Nghĩ đến cảnh tượng đó, cậu bất giác hơi rợn xương sống, đang rối rắm vấn đề này thì cậu ngớ ngẩn thế nào mà bước trúng cái hố sâu hai mét kia... Nên mới nói, không được làm chuyện xấu, ai bảo cậu khi để Tiểu Hồng Mao, kết quả đã lập tức bị báo ứng!

“Hồng Biển Thiên Hạ nói em rời đi lúc năm giờ, tại sao đến bây giờ mới gọi điện thoại?”

“Ồ, ban đầu rơi không nhẹ, đầu vừa choáng vừa nặng, chẳng nghĩ được gì. Bác sĩ sợ lão tử bị chấn động não, cứ lôi kéo đòi kiểm tra một lần, sau đó nói không vấn đề gì, chỉ có chút trầy da, cộng thêm gãy xương

ngón tay phải, xử lý xong đá lão tử đi truyền nước biển.” La Tường thừa cơ lộ vẻ đáng thương, “Lúc truyền nước mới có cơ hội tìm người mượn điện thoại gọi cho anh...”

“...” Diệp Khâu Phong thở dài, “Ba mẹ em đâu?”

“Vừa đi chơi rồi...”

“Trễ như vậy chưa về?”

“Đi Hải Nam, bảy ngày sáu đêm, còn bỏ lão tử một mình, quá xấu xa!”

“Em có thể nói chuyện đàng hoàng rồi, không dễ thương nữa à...”

“Đây là di chứng chấn động não...”

“Em vừa nói bác sĩ kiểm tra không vấn đề gì.”

“Có sao... Đại khái là không kiểm ra vấn đề lớn gì...”

“La! Tường!” Diệp Khâu Phong rút cuộc chịu không nổi, lần đầu tiên hô tên đối phương, sau đó trước ánh mắt bao người, dưới cái nhìn của y tá và người bệnh, hôn lên cái miệng không an phận của La Tường, môi cùng môi, lưỡi cùng lưỡi quấn lấy nhau, giằng co 5, 6 giây, anh vẫn còn chưa thỏa mãn mà rời khỏi cái miệng hơi sưng của đối phương, “Em có biết anh rất lo lắng cho em không!”

“Biết...” La Tường nói thầm một tiếng, cắn cắn môi dưới, cho nên mới cố ý dễ thương chọc anh vui vẻ đẩy thôi... “Đúng rồi, lão tử đói bụng!”

“Biết, anh ra ngoài xem có gì ăn.” Diệp Khâu Phong nói xong đứng dậy.

“Lão tử muốn uống cola!”

“Không được! Chỉ có thể uống nước.”

“Muốn uống cola!!!!”

Đáng tiếc không ai để ý đến cậu, người ta đã đi xa...

Cao thủ không cô đơn –

51. Chương 51

Đây tớ được đào tạo như thế nào

“Chỉ có cửa hàng tiện lợi 24 giờ, em ăn tạm mấy thứ này đi, chẳng biết em thích gì nên mua hơi nhiều.” Chàng trai xách một túi đồ ăn bự trở về, vừa nói vừa lấy ra một lon cola.

La Tường cười hì hì muốn nhận đồ uống, dĩ nhiên bị đối phương ngăn cản...

Đối phương chỉ hai tay cậu, “Người tàn tật bậc hai, xin ngồi yên một lát.”

Tên này đến cùng là thích mình hay ghét mình vậy hả, La Tường chưa xót nghĩ. Kết quả một giây sau, chàng trai bật nắp lon, đưa tới trước mặt La Tường, “Uống đi.”

“Tối gần chút nữa...” Người nào đó vừa cho một tia nắng đã xán lạn cả người lại bắt đầu được nước làm tối, trong lòng vui đến nở hoa.

Thành công uống hết nửa lon, lại ra hiệu đối phương thay mình chùi miệng, xem nữa thì chết khát lão tử.

“Ừm, tui muốn ăn cái này, cái này, cộng thêm cái kia.” Đã có lần đầu tiên sẽ có lần thứ hai, La Tường đại nhân được phục vụ rất thoải mái đã hoàn toàn thả lỏng, bắt đầu thả nhiên tiếp nhận, thậm chí còn vênh mặt sai khiến.

Toàn bộ quá trình Diệp Khâu Phong vẫn kiên nhẫn giữ vững chất lượng phục vụ hoàn hảo, đã không than phiền, càng không buông tay mặc kệ. Mà là dịu dàng, cẩn thận, không hề phàn nàn dứt cho La Tường ăn cái nọ cái kia, còn phụ trách lau miệng rót nước và nhiều thứ khác cho đối phương.

Người này nhất định thiếu người kia rất nhiều tiền, y tá A nói với y tá B. Không phải, nhất định là thiếu rất nhiều tình! Y tá B cười đầy thâm ý.

Đến đúng 5 giờ, La Tường rút cuộc truyền xong nước. Trong nháy mắt y tá rút cây kim có không ít máu cấp tốc ứa ra, vội vàng lấy miếng bông dề lên. Diệp Khâu Phong vừa giúp cậu ấn miếng bông vừa nói, “Sao chỉ chích cái lỗ nhỏ như vậy mà em cũng chảy máu nữa!”

“Lão tử là thanh niên nhiệt huyết.” La Tường không ngại cho đối phương thừa cơ nắm tay mình, “Đau lòng?”

“Đừng trêu ghẹo anh.” Đối phương mặt không thay đổi nhìn cậu, nói.

“Mịa, ai trêu ghẹo anh!”

“Em!”

“Ở đâu khi nào làm sao.”

“Vừa rồi ở đây bằng ngôn từ.”

... La Tường bị đối phương nắm tay, hai người hùng hùng hổ hổ rời khỏi phòng truyền nước. Các y tá nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng cũng tiễn được hai đứa dở hơi. Các bệnh nhân cũng thở phào, rốt cục có thể im lặng nghỉ ngơi...

Quen đường chạy thẳng một mạch về nhà La Tường, cậu quả thật phải cảm thán trình độ nhớ đường của Diệp Khâu Phong, mới đi một lần đã nhớ rõ như vậy. Diệp Khâu Phong nghe được khích lệ xong liếc mắt khinh bỉ cậu, cái con đường đi lần đầu rồi rầm như vậy làm sao không nhớ cho được? Bị một đứa mù đường khen mình nhớ đường, thật sự chẳng có gì để vui vẻ.

Lần này hiển nhiên sẽ không yên tâm để cậu lên lầu một mình, hướng chi nhà cậu lại không có ai trông nom. Diệp Khâu Phong đưa La Tường vào cửa, rất không chắc chắn mà hỏi: “Em thật sự không định báo cho cha mẹ mình?”

“Cứ để bọn họ đi chơi vui vẻ đi, dù gì chỉ là vết thương nhỏ.” La Tường quơ quơ tay trái bởi vì truyền nước mà đã sưng thành một cục bự, “Tôi vẫn còn một tay mà.”

“Ăn cơm nhớ phải gọi cơm ngoài, nước uống hết nhớ kêu người ta mang tới, nhớ tay phải không được vào nước, khi tắm rửa dùng bao nilon bọc lại, nếu không có ai đi gỡ thạch cao với em nhớ gọi anh, quan trọng nhất là đừng ra ngoài một mình OK?”

“... Cái gì gọi là đừng ra ngoài? Ông đâu phải đang ở nhà giam!”

“Người rớt hồ không có tư cách ra ngoài một mình, xin chỉ rời khỏi nhà trong tình trạng có người bên cạnh, nghiêm khắc tuân theo quy định, nhớ đấy!”

“Anh muốn uống nước không?” La Tường thừa nhận nói không lại đối phương...

“Anh muốn đi ngủ...” Diệp Khâu Phong nhìn La Tường không chuyển mắt.

“Ngủ, ngủ thì ngủ, anh nhìn chăm chăm miệng tôi làm chi!”

“Vừa nãy còn chưa đưa phí phục vụ.” Người nào đó gãi cằm nói.

“Phí phục vụ gì?”

“Cơm ngoài, cho ăn, đưa nước, lau miệng. Em cho là miễn phí?” Người nào đó mỉm cười xong nói tiếp, “Em quá ngây thơ rồi!”

“Tôi thấy mệt...” La Tường ngáp một cái, “Đi ngủ đây...”

“Trả phí dụng rồi nói tiếp.” Người nào đó nhào lên...

“Xong chưa!” La Tường tóc tai lộn xộn, quần áo xốc xếch, “Hôn cũng hôn rồi, sờ cũng sờ rồi. Đừng có làm tới à!”

Tuy rằng chưa hài lòng lắm, nhưng Diệp Khâu Phong vẫn liếm liếm khóe môi, nói, “Hôn thì hôn rồi, nhưng sờ này hình như chưa sờ triệt để?”

“Cút!” Rất khí phách giờ tay phải đã bọc thành cái bánh chưng chỉ về hướng cửa.

“Được rồi, anh đi đây.”

“Anh... không mệt à, ngủ một lát rồi hẵng lái xe.” Kỳ thật La Tường rất là thiện lương, cho dù trong tình cảnh bị ăn đậu hủ...

“Hầy, rất muốn ‘ngủ’ với em nhưng sáng nay phải họp, bây giờ trở về có lẽ cũng bị trễ rồi.”

Bỏ qua chữ ‘ngủ’ được đối phương nhấn mạnh, La Tường chẳng miễn cưỡng nữa, “Đi đi đi đi, lão tử phải ngủ.”

“Ừ, em nhớ nghỉ ngơi cho tốt.” Lần này lời nói phun ra dịu dàng một cách thần kỳ, La Tường có nháy mắt cảm thấy nội tâm cuộn trào, đáng lẽ phải nói chuyện với lão tử bằng giọng điệu này mới đúng... Kết quả đối phương bồi thêm một câu, “Tàn tật bậc hai thì đừng chơi game, thạch cao đập bể bàn phím thì chết.”

“Cút!!!” Lại giờ ‘bánh chưng’ chỉ ra cửa.

Đáng thương thay, mấy hôm nay La Tường xác thực trải qua cuộc sống vô cùng thê thảm, ăn cơm dựa vào kê ngoài, mọi thứ cơ bản dựa vào tay trái, lần đầu tiên cảm thấy trò chơi cách mình xa như thế, mỗi ngày ôm TV xem phim. May thay Diệp đại nhân gần như ngày nào cũng đến thăm La Tường một lát, còn mang theo không ít đồ ăn vặt và cola... Ngắm La đại thiếu gia gặm khoai tây chiên uống cola y như chuột hamster, Diệp đại nhân cảm thấy cứ cứng chịu như vậy cũng được, giống như nuôi thú cưng, thỉnh thoảng có thể vuốt lông gì đó, vừa tiêu khiển giải sầu vừa thỏa mãn nhu cầu sinh lý. Diệp đại nhân tư tưởng của ngài hơi đáng khinh rồi đấy, đừng tưởng La Tường không hiểu ánh mắt xấu xa của ngài khi ngài nhìn cậu ấy! Thật ra La Tường chỉ lo ăn ăn uống uống, đúng là không phát hiện gì hết...

Lại qua vài ngày, mẫu thân đại nhân đã trở về, kinh ngạc nhìn đứa con trai bảo bối của mình có mấy ngày không gặp sao lại... béo lên nhiều thế... Được rồi, còn thêm tay phải đã thành một cái bánh chưng...

La Tường một hàng nước mắt một hàng nước mũi kể lể tao ngộ của mình, đương nhiên người nào đó bị lựa chọn cắt bỏ, đồng thời cũng cắt bỏ chuyện người nào đó đã mang đến một đống đồ ăn vặt, nhào nặn cuộc sống từ lúc bị thương của mình thành chuỗi ngày bị thảm nước sôi lửa bỏng không ăn không uống không vui đùa, dùng nó để giành lấy quan ái của mẫu thân đại nhân. Đáng tiếc, liếc mắt nhìn đứa con tăng thêm hai ba cân thịt, mẫu thân đại nhân nói: “Mẹ thấy mày mấy bữa nay sống còn tốt chán, sắc mặt hồng nhuận sáng bóng, tròn trịa lại không mất tinh xảo, tinh xảo lại không mất cơ bắp.”

Tuy rằng vờ đáng thương thất bại nhưng mấy ngày nay chẳng phải sống tốt lắm à, 20 ngày sau rốt cuộc đi hủy thạch cao, đáng tiếc vì mẫu thân đại nhân nguyên ý đi cùng cho nên Diệp Khâu Phong mất một cơ hội tiếp cận La Tường, dù gì bây giờ còn chưa thích hợp cho anh xuất hiện trước mặt thân nhân cậu. Quả nhiên hủy thạch cao xong, La Tường vui phát điên rồi, vậy là có thể chơi game ha, kết quả cậu vui chưa được bao lâu đã bị mẫu thân đại nhân thông báo phải đến trường điểm danh, thế là bị đóng gói đá ra khỏi nhà...

Vô tình quá, tay của mình còn chưa khỏe hẳn, còn chẳng đưa tiễn mình được một đoạn. La Tường kéo hành lý bị phần nhìn gia môn đóng chặt, sau đó như cũ quay đầu rồi đi, gió thổi vì vụ sông Dịch lạnh, tráng sĩ một đi không trở về, a phi.

Nội tâm còn đang lằm bằm, La Tường đi đến cửa khu nhà thì nhìn thấy một chiếc xe hơi quen thuộc đứng đối diện đường.

“Anh tới rồi?” La Tường cười tủm tỉm mở cửa xe, hành lý ném ra chỗ ngồi phía sau, chính mình rất tự nhiên ngồi vào vị trí phó lái.

“Một cú điện thoại của La đại thiếu gia, có thể không phục vụ tận tình sao?”

“Đúng vậy!”

“Em càng ngày càng không khách sáo.” Tuy ngoài miệng thì phàn nàn nhưng có thể nhìn ra tâm tình Diệp Khâu Phong tốt lắm, “Lần trước nói đi nhà ga đón em, em còn nhăn nhó muốn chết.”

“Anh khi đó có ăn đậu hủ của tôi nhiều vậy sao? Hử?”

“Không có...”

“Vậy có phải cần bồi thường thêm không?”

“Anh cho rằng mấy món ăn vặt...”

“Phắc, chỉ dùng đồ ăn vặt là xong à?”

“... Con sai rồi, về sau làm trâu làm ngựa cho ngài được không?”

“Vậy thì còn được.”

“Làm cả đời?”

“Có thể cân nhắc, nhưng phải quan sát trước quan sát trước.”

“Còn phải quan sát?”

“Thử việc có hiểu không?”

“À.”

“Lái xe nhanh!”

“Dạ..”

Cao thủ không cô đơn – Ngoại truyện: Về sau

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ân Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Về sau

PART ONE.

“Em đang làm gì thế?” Trên con đường cao tốc từ thành phố S hướng về thành phố H, Diệp Khâu Phong vừa lái xe vừa liếc nhìn người bên cạnh.

“Không thấy tôi đang viết báo cáo à?” Đối phương nghiêm túc cầm bút ghi ghi chép chép trên giấy....

“Chăm chỉ vậy sao?”

“Đương nhiên... không phải.” Vô lực thở dài, La Tường ngẩng đầu nhìn anh, bày ra vẻ đáng thương, “Nếu không do tay phải không thể viết chữ thì cần gì gấp như vậy.”

“Báo cáo gì?”

“Báo cáo thực tập hè...”

Diệp Khâu Phong kinh ngạc quay đầu, nghi hoặc hỏi, “Em ngày nào cũng treo game thì đi thực tập lúc nào?”

“Đương nhiên là có.” Nói đến đây La Tường phi thường tự hào, “Nghỉ hè không phải dạy kèm cho Tiểu Hồng Mao hai lần sao?”

“Ồ.” Chuyện Hồng Biến Thiên Hạ, La Tường đã nói qua với anh, “Nhưng không phải em chả biết gì hết ư?”

“Ai nói chứ???” La Tường nhảy dựng lên, đáng tiếc đụng phải trần xe, cậu nhớ đâu có kể chuyện mất mặt này với đối phương.

“Hồng Biến Thiên Hạ nói.” Diệp Khâu Phong lộ ra tươi cười đầy thâm ý...

“... Nó còn nói gì với anh?”

“Hình như không còn gì nữa.”

“Ồ...” Dù sao chưa kể cái chuyện ‘đẩy ngã’ kia là được, “Mà hai người không phải kẻ thù không đội trời chung à, tại sao còn thân quen như vậy?”

“Chắc là sự đồng cảm giữa tình địch trong truyền thuyết đó.”

“Anh nghiêm túc đấy hả?”

“Thật, có một ngày nó thần thần bí bí tới hỏi anh, vì sao lại không ngại Lạc Tiểu Thiên là con trai. Cái vẻ bối rối đó rất là thú vị.”

“...” La Tường nhìn thoáng qua người nào đó đang hăng hái nói chuyện, “Về sau cách xa nó một chút, không có sự đồng ý của tôi không được tùy tiện cùng nó nói chuyện!”

“Ghen tị?”

“Biến!”

“Thứ nhất, đang tốc độ cao không thể xuống xe. Thứ hai, em không biết lái xe, anh mà biến thì em đi đâu tìm lái xe đây?”

PART TWO.

Bạn cùng phòng của La Tường thiết sự cảm thấy, sau một mùa hè, La Tường đã thay đổi.

Chúng có một, cái người ở trong phòng ngủ trừ bỏ ăn uống vệ sinh thì chỉ chơi máy tính, bây giờ mỗi ngày đều đúng giờ gọi điện thoại, còn thần bí đi ra ban công gọi. Ban đầu các bạn cùng phòng đều nghĩ rằng cậu gọi cho bạn gái, vì vậy rất vô sỉ nghe lén vài lần, kết quả thực đáng thất vọng. Không có lời ngon tiếng ngọt cũng không có nhu tình như nước, phun ra từ miệng La Tường nhiều nhất là, cút, con mịa người, khốn kiếp... các loại từ ngữ không đàng hoàng, đây là thái độ với bạn gái sao? Sau đó nói chuyện điện thoại xong thường sẽ là trạng thái xù lông, trạng thái này sẽ kéo dài đến khi cậu trở lại máy tính chơi game mới chấm dứt, có khi còn rất quý dị mà hừ hừ hoặc ngồi cười ngu si với màn hình... Không bình thường, rất không bình thường!

La Tường giải thích về việc này: đều do tên khốn kia bảo mỗi ngày phải gọi điện thoại một lần cho hắn kết quả lão tử mỗi lần gọi điện qua đều nói vài câu kích thích ta đùa giỡn ta khi dễ ta đờn ta cúp điện thoại lại ở trong game nói ngọt an ủi hơn nữa còn không biết mệt mà mỗi ngày đều phải diễn một màn đáng buồn nhất là ta biết rõ hắn cố ý những vấn mỗi ngày phối hợp hắn một hồi tức giận một hồi buồn bực một hồi lại bị trấn an người nói tên khốn biến thái này không phải tinh thần phân liệt thì là gì???

Diệp Khâu Phong giải thích về việc này: sở thích cá nhân!

Chúng có hai, là một trạch nam vĩ đại đại môn bất xuất nhị môn bất mại (cửa chính không ra cửa phụ không bước một bước), La Tường ở trong trường thường sống cuộc sống ‘ẩn cư’. Ngoại trừ đi học phải rời khỏi phòng ngủ thì bình thường cơ bản không xuống lầu tham gia hoạt động đoàn đội gì, ngay cả ăn cơm đều dựa vào cơm ngoài, càng miễn bàn ra ngoài yêu đương tán gái. Đương nhiên, toàn bộ phòng ngủ của La Tường cũng y chang như vậy, kêu cơm ngoài còn có thể kêu cùng nhau, rất hòa hợp rất thống nhất. Nhưng mà từ sau đợt nghỉ hè, mỗi cuối tuần La Tường đều sẽ rời đi vào thứ sáu, chiều chủ nhật mới trở về. Có khi buổi chiều học xong cũng sẽ mất tầm mất tích, đợi sắp tắt đèn mới quay về. Này này này này thật sự là sỉ nhục của trạch nam! Lờ của quần chúng cùng phòng.

La Tường giải thích về việc này: cái, cái gì chứ... Bởi vì phòng ngủ không có gắn điều hòa, mà thời tiết bây giờ nóng cỡ nào, nhà người kia có điều hòa... Trời không nóng? Mùa đông có lò sưởi...

Diệp Khâu Phong giải thích về việc này: cậu ta đi đâu liên quan gì đến mấy người! Cậu ta ở nhà tôi cùng tôi ‘làm gì’ cũng không liên quan đến mấy người! (vấn đề thứ hai hình như đâu có ai hỏi anh...).

Chúng có ba, các bạn cùng phòng thiết sự cảm thấy, La Tường bị bao dưỡng... Sau mỗi lần thần bí rời đi rồi trở về đều mang theo hai bao đồ ăn... Tay trái xách một túi, tay phải xách một túi... Sau đó cả người ngênh ngang đắc ý như tắm gió xuân...

La Tường giải thích về vấn đề này: bao đường gì gì đó... dính dính gì đến mấy người! Là đứa nào chảy nước miếng đầy nhà với mấy túi đồ ăn vặt của ta hả? Cuối cùng đều không phải bị mấy thằng ham ăn tụi bây ăn hết à!

Diệp Khâu Phong giải thích về vấn đề này: ghen tị trắng trợn, mặc kệ bọn chúng!

PART THREE.

Vào một ngày nọ ở nhà người kia, phơi điều hòa của người kia, chơi máy tính của người kia, La Tường thực thần kỳ phát hiện trong ổ đĩa D có một folder ‘tiểu thuyết’... Hử? Tên này còn đọc tiểu thuyết? Tò mò mở ra, file TXT la liệt hàng đàn. Nhấn đạp vào xem thử, nhúu mày, lại nhấn vào một file khác...

“Diệp! Khâu! Phong! Mấy thứ này là gì!!!”

Người nào đó đang nấu cơm trong nhà bếp bị thân ái triệu hồi, còn chưa buông cái sạn xào rau đã vội vội vàng vàng chạy vào phòng, “Sao vậy?”

“Đây là gì?” La Tường chỉ một đồng TXT trên màn hình, biểu hiện của việc tức giận là đến móng vuốt giờ ra cũng run rẩy...

“Ặc...” Thấy rõ thứ cậu chỉ, người nào đó xấu hổ nói, “Tiểu thuyết anh download.”

“Anh nói! Đây là tiểu thuyết bình thường à?”

“...” Thở dài, xem ra La Tường đã đọc rồi, chỉ đành thẳng thắn mong khoan hồng, “Là tiểu thuyết đam mỹ người khác viết về em và anh.”

“Tiểu thuyết đam mỹ?” La Tường cười lạnh, “Dùng từ còn chuyên nghiệp nhỉ? Nhìn không ra anh có cả sở thích này.”

Buông sạn, người nào đó ôm lấy La Tường từ đằng sau tựa đầu vào vai cậu, “Kỳ thật viết không tồi, có vài truyện ‘Yêu Nhất Thần Thoại’ cùng ‘Không Chỉ Là Thần Thoại’ còn viết ra hình ra dạng, không biết còn tưởng thật sự quen chúng ta ngoài đời.”

“Thật không? Để em xem xem.” Vậy là La Tường vừa nãy vẫn còn tức giận, nghe nói như thế, không ngờ lại nổi hứng thú.

Nhìn La Tường đã đắm chìm vào mấy câu chuyện, người nào đó trấn an thành công yên tâm cầm sạn quay về nhà bếp nấu cơm tiếp.

Thế là tối đó khi ăn cơm đã xuất hiện cảnh như vậy.

“Ha ha ha, mấy truyện kia thú vị thiệt,” La Tường vứt bỏ ớt xanh trong bát, “Không ngờ có người viết về chúng ta trong game.”

“Ừ, chúng ta nổi tiếng nhỉ, trong game ấy.”

“Nhược thụ cường công cái gì chứ... Chúng ta phải là cường cường mới đúng?”

“Không phải là em đang để ý...”

“Còn nữa tại sao đều là anh công em thụ vậy?”

“Em không phải thụ sao?”

“...” La Tường buồn bực và cơm, nói tiếp, “Thế nhưng cũng có một truyện viết em công anh thụ mà! Anh có xem chưa? Ha ha.”

“Không xem! Quá xa hiện thực, không hứng thú.”

“...” La Tường tiếp tục buồn bực và cơm.

“Vậy em xem H chưa?” Lần này đổi lại người nào đó đặt câu hỏi, “Có mấy truyện viết H khá hay, tư thế đó cảnh tượng đó chúng ta có thể thử xem?”

“Chưa xem qua! Bớt nói ăn cơm đi!” La Tường tỏ vẻ không muốn tiếp tục đề tài này...

Kỳ thật về mấy đồng nghiệp văn ‘Yêu Nhất’ cùng ‘Thần Thoại’, trước khi hai người quen nhau đã có các hủ nữ cùng server với hai người viết rất nên cơm nên cháo. Nhờ vào phúc của mấy truyện này, hai người có một dạo là một trong những CP hot nhất box đồng nhân game, tuy hai người không quen biết nhau nhưng đã bị ngầm YY vô số lần. Có một điều La Tường không biết là khi bọn họ còn chưa quen biết còn chưa làm nhau ghê tởm Yêu Nhất còn chưa tỏ tình, khi hai người vẫn còn biểu hiện như người đứng nước lã, khi những gì biết về đối phương chỉ là nickname thì Diệp Khâu Phong ngẫu nhiên đọc được một đồng nhân văn về hai người, cảm thấy rất hứng thú, sau đó hứng thú ngày càng lớn dần, vì vậy mà lập folder này, bắt đầu thu thập đồng nghiệp văn về cả hai... Khi anh bắt đầu YY bản thân và đối phương thì vào một ngày trời trong nắng ấm, rốt cục gặp được bản tôn...

Cao thủ không cô đơn – Ngoại truyện: Nhiệm vụ đêm thất tịch

Cao thủ không cô đơn

Tác giả: Ẩn Nặc Lan San

Biên tập: Linh

Nhiệm vụ đêm thất tịch

công hội Thần Thoại Heo Heo: cần em gái ở bên qua đêm thất tịch

~~ công hội Vật Moe Ẩn Hiện: cùng cần em gái ở bên qua đêm thất tịch

~~ công hội Đảo Ánh Trăng: một mình qua đêm đi.

công hội Thần Thoại Heo Heo: hầy, là nhiệm vụ thất tịch mới ra đó!! Cần tổ đội một nam một nữ làm!!!

công hội Đảo Ánh Trăng: ... Cần em gái ở bên qua đêm thất tịch!!!!

công hội Yêu Nhất Ngự Tỷ: công hội mất cân bằng nam nữ thiệt đáng thương...

công hội Lạc Tiểu Thiên: Heo Heo, tôi làm với cậu.

công hội Thần Thoại Heo Heo: (o) a! Không dám...

công hội Lạc Tiểu Thiên: Why? Lão tử cho cậu mặt mũi cậu không cần?

công hội Thần Thoại Heo Heo: mặc dù rất muốn cùng Thần Thần làm nhiệm vụ, thế nhưng... hội trưởng đại nhân sẽ lột da tui!

công hội Lạc Tiểu Thiên: thảo nê mã, hèn chi hôm nay lão tử không gọi được ai!

công hội Thần Thoại Hậu Viện Đoàn: cậu nhịn một chút đi, không phải ngày mai anh ta về sao...

công hội Lạc Tiểu Thiên: hôm nay là đêm thất tịch!!! Nhiệm vụ chỉ có hôm nay!!! Mịa nó đi công tác!!! Ai muốn chờ tới ngày mai!!!

công hội Em Là Tiểu Thảo: rít gào thể xin tự trọng... (rít gào thể: là chỉ kiểu viết nhiều dấu chấm cảm biểu hiện mình đang gào thét)

công hội Thần Thoại Nguyệt Thần: nữ thể nói tục xin tự trọng... (nữ thể nói tục: ý chỉ bạn La Tường đang mang xác con gái mà nói chuyện thô tục)

La Tường đang ngồi dưới điều hòa, ôm laptop của người nào đó, mở acc mục sư điên cuồng chọt lợn rừng. Đúng, là điên cuồng chọt, vì để phát tiết bất mãn với người nào đó, cậu quyết định dùng trượng coi lợn rừng như tên kia mà chọt chết...

Đang chọt cao hứng thì điện thoại bên cạnh vang lên.

“Alô~” Tay trái cầm ống nghe, tay phải vẫn còn click chuột lia lịa.

“Thân ái ~ là anh...”

Bộp, cúp điện thoại, tiếp tục chiến đấu với lợn rừng. Sau đó điện thoại lại vang lên...

“Gi!”

“Ngoan, anh biết sai rồi...”

“Anh nói mình sai chỗ nào?”

“Không nên thừa dịp em ngủ mà lặng lẽ đi công tác...” Giọng nói bên kia lộ vẻ bất đắc dĩ, “Chẳng phải do anh không muốn quấy rầy em ngủ sao, lại nói ly biệt sẽ thương cảm cỡ nào, nhìn gương mặt xinh xắn đau thương của em anh sẽ không đi nổi...”

“Mịa nó công tác, mịa nó quấy rầy, mịa nó thương cảm, mịa nó xinh xắn, mịa nó có biết mắc ói không!!!”

“Thân ái, phép dùng câu song song của em thiệt là tốt...”

Bộp, điện thoại lại bị cắt đứt.

“Hãy, anh đã nhận sai rồi, em đừng nóng giận nữa...” Lần gọi điện thứ ba.

“Tôi không giận cái đó!!!”

“Vây em giận cái gì...”

“Chết tiệt, đương nhiên là vì không ai theo tôi làm nhiệm vụ thất tịch!!!!”

Bộp, lần này là phía bên kia cúp điện thoại...

“Xin lỗi, trượt tay...” Lần gọi điện thứ tư, người nào đó xin lỗi rõ ràng chẳng thành khẩn tí nào.

“Hừ...”

“Biết rồi, tối nay anh lên mạng với em còn không được sao?”

“Hừ hừ, dùng acc nhỏ, cấp bậc kém nhiều quá không được nhận thưởng.”

“Được, em nói sao thì làm vậy.” Tuy rằng bất đắc dĩ, nhưng có bà xã thì phải đỡ đúng không?

“Ừ, cúp, tôi đang giết lợn rừng!”

“Từ từ. Có nhớ anh không?”

“Bình thường. Cúp, buổi tối nhớ lên.”

“...” Chờ về nhà thì em biết tay...

Buổi tối, người nào đó đúng hẹn mở Lá Rụng Quét Gió Thu login.

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: thân ái...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: ừ. Đến NPC nhiệm vụ.

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: ô, không chịu cùng luận gia triền miên gì hết...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đừng có dùng giọng điệu đàn bà!

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: tại sao game giả tưởng theo phong cách phương Tây lại có nhiệm vụ thất tịch... Vì sao NPC nhiệm vụ lại là Nguyệt Lão...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: Trung Quốc phương Tây kết hợp nhiều trò hơn.

Nhiệm vụ thất tịch lần này, yêu cầu không phải là trang bị không phải là cấp bậc cũng không phải là kỹ thuật, mà là sự kiên nhẫn và thời gian. Quy trình cơ bản là đầu tiên tổ đội nhận nhiệm vụ ở chỗ Nguyệt Lão, sau đó ra dã ngoại đánh vật phẩm nhiệm vụ, người chơi nam thu thập 20 vũ y của Chức Nữ, người chơi nữ thu thập 20 mục địch của Ngưu Lang. Đem vật phẩm nhiệm vụ giao cho Nguyệt Lão là có thể tiến vào phó bản thất tịch, đánh BOSS hoàn thành nhiệm vụ, được phần thưởng.

Hôm nay hoàn thành nhiệm vụ chẳng được mấy người, không phải vì BOSS khó đánh mà là vật phẩm nhiệm vụ có tỉ lệ rơi quá thấp, bản đồ dã ngoại lại nhiều người, khó tránh tình cảnh cung không đủ cầu, ngược lại gia tăng không ít nam si nữ oán...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đi, đi kiếm vật phẩm nhiệm vụ.

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: từ từ. Giao dịch.

Đối phương giao dịch 20 mục dịch của Ngưu Lang.

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: đồ vật đủ, trực tiếp vào phó bản đi.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: ... Anh lấy vật phẩm nhiệm vụ khi nào vậy.

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: vừa nãy khi cùng em tán gẫu, nhân tiện thu gom.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: thứ này rất mắc đó...

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: không mắc không mắc, 10 vàng một cái.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đồ phá gia!!!

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: yên tâm, chút tiền lẻ ấy, ông xã còn nuôi em được.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: phi, kẻ có tiền chết tiệt...

Phó bản kỳ thật rất đơn giản, không gì khác ngoài đánh quái tìm đường. Hơn nữa có mục sư, cơ bản không có gì nguy hiểm. Hai acc nhỏ một đường quá quan trọng, đừng mất đến trước mặt BOSS. BOSS bộ dáng rất đẹp, tạo hình có chút giống hồ điệp tiên tử.

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: BOSS xinh đẹp nhỉ.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: ừ ừ.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: lẽ nào là nhân tình của Ngưu Lang?

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: thân ái...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: nếu không tại sao chúng ta phải đánh nàng vào đêm thất tịch!

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: ...

Tuy rằng BOSS rất đẹp, nhưng nàng có một kỹ năng rất phiền, đó là bất kể nàng đánh trúng ai, hai người đều cùng nhau rụng máu, đây chính là đồng cam cộng khổ... nếu chết thì chết một đôi.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: cảnh cáo anh, không được để quái đánh trúng.

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: vậy anh làm sao đánh quái...

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đổi sang ám khí, thả điều tâm xa cho tôi.

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: ờ...

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: thân ái, tại sao em đối xử với anh ngày càng nghiêm khắc vậy.

nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đừng nói chuyện, nghiêm túc đánh.

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: dạ...

Ai bảo anh 'khi dễ' tôi mỗi ngày. Đây là anh nợ tôi! Tiếng lòng của La Tường.

Sau khi kêu 'ông xã' làm trâu làm ngựa, tận tình sai sử xong, rốt cục đạt được phần thưởng thất tịch như nguyện. La Tường hí hửng mở gói quà thất tịch, là một đứa bé... Đúng chính là một đứa bé! Đứa bé cột tóc bím, mặc yếm đỏ, trắng trẻo mập mạp còn biết đi trên mặt đất. Thuộc tính là —— sủng vật phiên bản đặc biệt đêm thất tịch.

Quả nhiên là phiên bản đặc biệt, được gói quà đã hiếm rồi, từ trong gói quà mở ra sủng vật thì càng hiếm hơn. Mặc dù biết đứa bé này rất đáng giá, nhưng La đại thiếu gia nhà chúng ta không nỡ bán, đây là đứa con mình vất vả 'sinh ra' nha... Vả lại, nhà chúng ta đâu có thiếu tiền!

Người nào đó bị coi như trâu ngựa thì vui đến ngất ngư, nhiệm vụ này làm rất đáng giá, còn sanh được cả con...

nói chuyện riêng Lá Rụng Quét Gió Thu: bà xã, nuôi con của chúng ta đang hoàng hen, anh off trước... Sáng mai sẽ về, chờ anh, ngoan

~ nói chuyện riêng Lạc Tiểu Thiên: đi chết đi.

Chết chưa? Khăng định là chưa chết. Sáng sớm, người nào đó xách hành lý về nhà. Mở cửa, lặng lẽ cất hành lý, đi vào phòng ngủ, La đại thiếu gia còn đang ôm chăn ngủ say. Người nào đó không vui rồi, tối hôm qua kéo mình làm nhiệm vụ đến 12 giờ đêm, mình thì dậy sớm chạy về nhà, người này thì ngược lại ngủ nướng, dựa vào cái gì chứ? Càng nghĩ càng buồn bực, bèn chọt chọt gương mặt La Tường đang ngủ say. Người bị quấy rầy tuy không tỉnh giấc, nhưng tay chân vẫn rất linh hoạt, bộp, gạt cái tên đang quấy rầy mình ra. Đánh còn rất đau, sau đó La Tường trở mình tiếp tục ngủ. Lão tử đang ngủ, đừng phiền ta!

Tắm rửa xong, người nào đó có âm mưu trần truồng cả người chạy vào phòng. Như điều hâu gặp thổ, bổ nhào vào người La Tường, bắt đầu kéo tấm chăn trong lòng đối phương. Thành công cướp đoạt tấm chăn khỏi tay bạch tuộc, ném qua một bên, quả nhiên bạch tuộc coi người nào đó như cái chặn, thuận thế ôm lấy hân. Đây chính là hiệu quả mình cần! Khoảng cách rút ngắn, giúp người nào đó bắt đầu giở trò với La Tường, bị sờ phát bực, La Tường giật giật cọ cọ.

Thật đáng yêu, người nào đó lại lần nữa vui đến nở hoa. Hôn một cái chụt lên miệng đối phương, ừm, sáng sớm môi hơi khô, vì vậy đầu lưỡi thuận tiện liếm liếm môi đối phương. Sau đó một tay ôm người ta vào lòng, một tay thì hướng tiểu PP của người ta sờ...

“Ở bên kia, bên kia núi, bên kia biển có một bầu yêu tinh xanh, bọn chúng vừa hoạt bát vừa thông minh, bọn chúng vừa nghịch ngợm vừa linh mẫn...”

Di động của người nào đó vang lên rất không đúng lúc, giận, người có hiểu nỗi khổ của việc tên đã lên dây không thể không bắn không??? Tuy khó chịu nhưng vẫn phải bắt máy.

“Alô?”

“Lão đại~” Giọng nói của con heo nào đó truyền tới...

“Heo Heo? Chuyện gì?” Cậu tốt nhất là có việc gấp, bằng không cản trở người khác yêu đương sẽ bị lừa đá! Còn phải đá 100000 lần! Được rồi, Yêu Nhất lão đại đã mất trí...

“Báo cáo lão đại

hôm qua có một thằng cặn bã dê tiện dám cùng Thần Thần làm nhiệm vụ tình lữ đêm thất tịch!!! Kêu Lá Rụng gì gì đó, lúc nhận được phần thưởng còn lên cả hệ thống!!! Anh có cần các anh em báo thù giúp không?” Mặc dù đang kể một chuyện có vẻ rất buồn bực, nhưng rõ ràng giọng của Heo Heo vô cùng sung sướng, đây chẳng lẽ là trong truyền thuyết cười trên nỗi đau của người khác?

“...”

“Lão đại? Lão đại? Tại sao anh không nói chuyện?” Tiếp tục cười trên nỗi đau, “Bị kích thích rồi? Kỳ thật cũng do anh không đúng, thất tịch mà lại bỏ Thần Thần ở nhà đi ra ngoài...”

“Cút!!!!” Dứt khoát cắt đứt điện thoại.

“Hử?” La Tường đầu tiên là bị chuông điện thoại đánh thức, tiếp theo là bị tiếng “cút” giận dữ của người nào đó hoàn toàn đánh tỉnh.

Nhìn rõ người nào đó không một mảnh vải cộng thêm một bàn tay nọ còn đặt ở ‘vị trí’ không nên đặt... Dẫn đến cơn giận rồi giường của La Tường cũng phát tác, trực tiếp đập về phía người nào đó, “Anh mới phải cút!!!”

Người nào đó chẳng những bị đá, còn bị đá xuống giường. Tuy rằng không phải bị lừa đá, tuy rằng không bị đá 100000 lần, tuy rằng không có đá rất xa... Nhưng mà, mục đích, tại sao mình lại bị kích như vậy hả!!!

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-cau-thu-bat-tich-mich>